

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กชกร ธิปัตติ. การสร้างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างซับซ้อนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

กรรมการผู้จัดทำ, คณะ. อนุสรณ์ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2537

กรรมการผู้จัดทำ, คณะ. อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ดร. ก่อ สวัสดิ์พานิชย์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การค้ำคูณสภา, 2536.

กรรมการผู้จัดทำหนังสือ, คณะ. ชอนแก่น 200 ปี. กรุงเทพมหานคร : พิฆาตเพรส, 2540.

กาญจนา คุณารักษ์. หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.

การนิเทศครู, กรม. แนวคิดและผลงานศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2537.

คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายจัดทำหนังสือ. อุบลราชธานี 200 ปี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2535.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. เชิดชูเกียรติ ฯ ฯ พงษ์ฯ จากบุตร เรื่องสุวรรณ. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม พุทธศักราช 2534. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2535.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม 2540. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2541.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. ศิลปินแห่งชาติ 2529. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2530.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. ศิลปินแห่งชาติ 2534. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2535.

- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ ดร.คำหมา
แสงงาม ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (การปั้นแกะสลัก). กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ปจำกัด, 2533.
- จันทร์เพ็ญ ไพบูลย์. การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในชุมชนเมือง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ภาค
วิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ.2540 - 2544). กรุงเทพมหานคร : อรรถพลการพิมพ์, ม.ป.ป.
- ช่อม กรไกร. การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการ
โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2537.
- เชิดศักดิ์ ภูมิสวัสดิ์. หลวงพ่อคุณ ปริศนาไข. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ พี พริ้นติ้งกรุ๊ป , 2537.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
วิทยาลัยครูธนบุรี, 2535.
- ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน. พระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ , 2518.
- ชรัชชัย ชัยจิรฉายายกุล. การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร :
อักษรบัณฑิต, 2529.
- ธำรง รุทพ์. การวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพและ
ความต้องการของท้องถิ่น ในหน่วยที่ 1-8. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา,
2532.
- ธีระ ชัยยุทธขรรค์. คู่มือแนวช่วยนักเรียนเลือกอาชีพได้อย่างไร. วารสารแนะแนว 17
(มกราคม - กุมภาพันธ์) : 22.
- นฤมิตร พระนาศรี. ชีวิตหลากหลายนายกรัฐมนตรีน คนที่ 17 พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์น้ำฝน , 2541.

- นิภาพร ต่ายทอง. การพัฒนาหลักสูตรหน่วยย่อยสาขาศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- บรรณานิการ ชูานส์ปดาหิจารณ, กอง. ผ่าอาณาจักรธุรกิจ นักการเมือง. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ออฟเซท เพรส , 2538.
- บังอร เขียมรอด. บุคลิกภาพของเด็กไทย. วารสารแนะแนว (มกราคม - พฤษภาคม 2525) : 34-35.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประพันธ์ พรหมมณี. การศึกษาเนื้อหาในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นอื่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ปราณี กล้าส้ม และปรีชา ช่างขวัญยืน. หนังสือเรียนสังคมศึกษา ส.017 จริยธรรมกับบุคคลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- ปราณี เปี่ยมคล้า. บทบาทของครูประถมศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ. รักเมืองไทย เทียวเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยาม, 2523.
- พนัส หันนาคินทร์. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ฟรีเมียร์ กราฟฟิคส์, 2540.
- พิทยา ว่องกุล. ชีวประวัติบุคคลไม่สำคัญปรากฏชาวบ้าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์ , 2532
- พิทยา ว่องกุล. พ่อสุข หนะชัย ปรากฏชาวบ้านอีสาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ , 2541
- พิมล มัชฌมบุษ. การวิเคราะห์หลักสูตรท้องถิ่นระดับประถมศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอน : ความสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2531.

ไพโรจน์ อยู่มณฑิยร. กรรมคัมภีร พจนานุกรม พจน. ข. ขาดิชาย ขุนพระวอณ. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์สร้อยทอง , 2541

เฟื่องฟุ้ง เครือตราขุ. แนวคิดในการสร้างหลักสูตรและการปรับปรุงการสอนการเรียนรู้ในชั้น

ประถมศึกษา. พระนคร : วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน, 2514.

บัณฑิตยา ชนะสิทธิ์. การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนประถม

ศึกษาในโครงการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยภูมิปัญญาชาวบ้าน สำนัก กรมการ

การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา

ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ยนต์ ชุมจิต .ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ , 2541

พริ้นติ้ง กรู๊ปจำกัด , 2530.

ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรี. เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน หน่วยที่ 1-7.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์, 2525.

รัตนะ บัวสนธิ์. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับประถมศึกษา แนวคิดและการปฏิบัติ.สาร

พัฒนาหลักสูตร (กันยายน 2531) : 78.

เลขาธิการนายกรัฐมนตรี, สำนัก. สถิติ บุคคลสำคัญเล่ม 13. กรุงเทพมหานคร :

เซเว่นพริ้นติ้งกรู๊ป, 2537.

ว.วิชาญา . หลงตามหาบัว วัดป่าบ้านตาด อุดรธานี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บ้านมงคล,

2541.

วรวีทย์ วดีนสรการ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 13 (2537). กรุงเทพมหานคร : วิสิทธ์

พัฒนา , 2537.

วราภรณ์ บางเลี้ยง. สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของ

ท้องถิ่นของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วัฒนธรรมแห่งชาติ, ศูนย์. โครงการสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมแห่งชาติ ตามพระราชดำริสมเด็จพระ

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2541, (จัดสำเนา).

วิจิตร ไชยศิลป์. การสำรวจการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นตามหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา

- บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วิจัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
โอเดียนสโตร์, 2525.
- วิชาการ, กรม. คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2536.
- วิชาการ, กรม. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538.
- วิชาการ, กรม. รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตร หลักสูตรประถม
ศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- วิชาการ, กอง. การจัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตามหลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.
- วิไลวรรณ เหมือนชาติ. การดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ปัญหาและความต้องการในการพัฒนา
หลักสูตรท้องถิ่น ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ.2533) ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สุรินทร์. รายงานการวิจัย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, 2538.
- ศิริชัย อนันตผล. สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏนครราชสีมา , ศูนย์. ของดีโคราช เล่มที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์ , 2538.
- ศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏนครราชสีมา , ศูนย์. ของดีโคราช เล่มที่ 4 สาขาการกีฬาและ
นันทนาการ. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์ , 2538.
- ศึกษานิตยสาร. หน่วย. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. คู่มืออบรมครูแนว
การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)
และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.

ลจิด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2532.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. หนังสือเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2539.

สามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด, สำนักงาน. คนดีศรีร้อยเอ็ด. ภาพสีนรุ้: ประสานการพิมพ์, 2540.
สำนักงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, กระทรวงศึกษาธิการ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จังหวัดอุบลราชธานี. คู่มือการอบรมปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.
อุบลราชธานี: โรงพิมพ์อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์, 2540.

สำลี ทองธิว. โครงการพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นแก่สลักและงานไม้ โรงเรียนบ้านต้น
แก้ว ชุมชนบ้านถวาย ตำบลชนคง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2543.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรวิทยวิธีทางทางการ
สอน หน่วยที่ 3 - 7. กรุงเทพมหานคร : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, 2536.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. แหล่งอารยธรรมอีสาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์เนศพรันตัง
เซ็นเตอร์, 2540.

สุภา พันธ์าค. 35 นักวิทยาศาสตร์ไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เอกลักษณ์, ม.ป.ป.

สมิตร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2532.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมและมัธยม. สารพัฒนา
หลักสูตร (กันยายน 2525) : 54-55.

อณิมา นีพจรโกลิมบิก. มติชนสุดสัปดาห์ (13 สิงหาคม 2539) : 85.

อารมณั เพชรธีน. เอกสารประกอบการสอนวิชาบริหาร 612 การบริหารและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน, ม.ป.ม. (อัดสำเนา)

อุตสาหกรรม พาสกุล. การมีส่วนร่วมของครูประถมศึกษาเกี่ยวกับกาปรับหลักสูตรประถมศึกษาให้
สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

จุไรวรรณ บุญมี. การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับงานวิชาการ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษารับพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

เอกวิทย์ ณ ถกลาง. ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม พุทธศักราช 2533. กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์พริ้นติ้ง, 2533.

ภาษาอังกฤษ

Allan C. Omstein and Francis P. Hunkins. Curriculum Foundation Principles and
Issues. New Jersey : Prentice Hall, Engle Wood, Cliffs, 1993.

Beauchamp, George A. Curriculum Theory. 4th ed. Itasca, Illinois : F.E. Peacock
Publisher, 1981.

Bruce W. Tuckman. Conducting Education Research. 2nd ed. United States of
America : Harcourt Brace Joravovich, 1978.

Doll, Ronald C. Curriculum Improvement : Decision Making and Processes.
Boston : Allyn and Bacon, 1986.

Hendrikson, Leslie. Community Study. (on-line) Available. Http : //ericae
2. educ. Cua. Edu/edo/ed 268065. Htm, 1997.

Saylor. J. Galen and William M. Alexander. Planning Curriulum for School.
New York : Holt. Rinehart and Winston, 1974.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

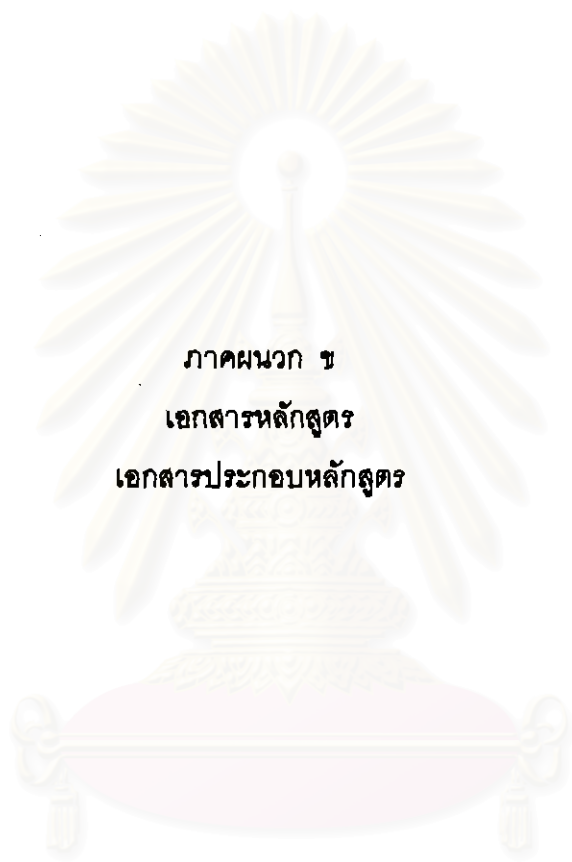
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์	ภาควิชาบริหารการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร.กมล ภูประเสริฐ	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
4. อาจารย์สุนทร หีบโคกสูง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนบ้านหนองไช้ น้ำ สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอ
เมือง สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนครราชสีมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

1. อาจารย์กิ่งแก้ว อินทร์จันทิก	ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ สังกัดสำนักงาน
งานการประถมศึกษา อำเภอเมือง สำนักงาน
งานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา
2. อาจารย์วันดี ชานะมัย	ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โรงเรียนสุขานารี สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษา อำเภอเมือง สำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดนครราชสีมา
3. อาจารย์นัยรัตน์ โนนทวงษ์	ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โรงเรียนชุมชนบ้านหนองเรือ สังกัดสำนัก
งานการประถมศึกษา อำเภอหนองเรือ
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
4. อาจารย์สายพิณ โสมคำ	ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โรงเรียนบ้านหนองตาไถ่ สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา อำเภอหนองเรือ สำนัก
งานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
5. อาจารย์วพร ไทรแจ่มจันทร์	ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา อำเภอเมือง สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

ภาคผนวก ข
เอกสารหลักสูตร
เอกสารประกอบหลักสูตร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น
ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น ในหน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 เรื่องบุคคลสำคัญของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อปรับเพิ่มเนื้อหาซึ่งไม่ปรากฏว่ามีอยู่ในหลักสูตรแม่บท เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยยึดหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นหลัก ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น
2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ สามารถประเมินคุณงามความดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำแนวคิดหรือการปฏิบัติของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นไปในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของการกระทำคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น
2. เพื่อให้มีทักษะในการวิเคราะห์และสรุปหลักการบำเพ็ญคุณงามความดีและคุณประโยชน์ต่อส่วนรวม
3. เพื่อให้เคารพ ยกย่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในความเป็นคนอีสาน และรักท้องถิ่นอีสาน
4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นในแนวทางที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน

เนื้อหา

1. บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง 4 คาบ
 - นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ
 - พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
 - นายประจวบ ไชยสาส์น
2. บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา 4 คาบ
 - ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร
 - ศาสตราจารย์ ดร. ก่อ สวัสดิพานิชย์
 - รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์
3. บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร 4 คาบ
 - นายสุข ชนะชัย
 - นายชาติ มาระแสง
 - นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูน
4. บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม 4 คาบ
 - ดร.คำหมา แสงงาม
 - นายทองมาก จันทะลือ
 - นายทองมี มาลัย
5. บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา 4 คาบ
 - พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต
 - พระราชญาณวิสุทธิโสภณ (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)
 - พระญาณวิเทศ (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺธิ)
6. บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา 4 คาบ
 - สมรักษ์ คำสิงห์
 - รัตนพล ส.วรพิน
 - แชมป์ขัน ดิษฐ์บอยอิม

อัตราเวลาเรียน

1. เวลาเรียนตลอดหลักสูตร	24 คาบ
2. ใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ	12 คาบ
(คาบละ 20 นาที)	

การจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามหลักการและจุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรที่ได้ระบุไว้ โดยจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ตามแนวคิดในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน
2. จัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นกระบวนการต่าง ๆ ด้วยการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
3. จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการทำความดี และมีความภาคภูมิใจในความเป็นคนอีสาน

สื่อการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนของครูและนักเรียนจะเป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนดหรือไม่สื่อการเรียนการสอนถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น ได้แก่ รูปบุคคลสำคัญ รูปผลงานของบุคคลสำคัญ วิดีทัศน์ โทรทัศน์ วิทยุ เทปเพลง สิ่งพิมพ์ บัตรคำ บัตรงาน ใบความรู้ และสื่ออุปกรณ์ในท้องถิ่น เช่น ดอกกล้วยไม้มีสอุดรชนโสมน์ น้ำหอมจากกล้วยไม้ ปุยแห่งอุดรวิภักดิ์ เหยี่ยววัดอุดมคงค วิทยาภรณ์ท้องถิ่น เป็นต้น

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ประเมินผลหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกันกับการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนหลักสูตรห้องดินแล้ว และใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรห้องดิน หลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

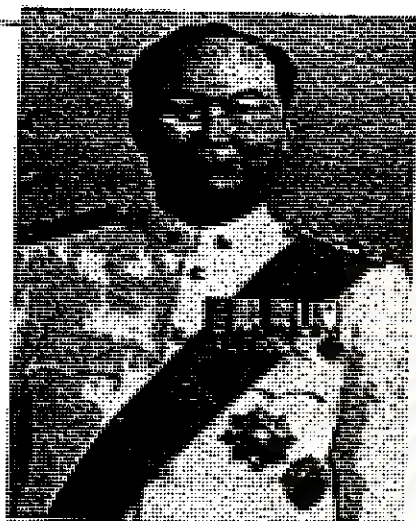
ประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ด้านการเมืองและการปกครอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ

เกิดวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2463 ที่บ้านเมืองเก่า อำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น บิดาชื่อ นายเจริญ เรืองสุวรรณ มารดาชื่อ นางเอี่ยม เรืองสุวรรณ เป็นบุตรคนแรกจากพี่น้องทั้งหมด 6 คน ภริยาชื่อนางอรนุช เรืองสุวรรณ มีบุตร 2 คน ท่านถึงแก่อนิจกรรมวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2527 รวมอายุ 63 ปี ประวัติการศึกษาเรียนจบชั้นประถมศึกษาที่จังหวัดหนองคาย และจบชั้นมัธยมปีที่ 8 ที่โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล ต่อมาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้

ปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต เนติบัณฑิตไทย ในปี พ.ศ. 2485 และระดับปริญญาโท เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต พ.ศ. 2487 และโรงเรียนนายทหารอังกฤษหน่วยคอมมานโด พ.ศ. 2488

ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2481 นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ เข้ารับราชการครั้งแรกเป็นครูประจำบาลโรงเรียนวัดโพธิสมภรณ์ จังหวัดอุดรธานี ครูโรงเรียนราษฎร์สงเคราะห์นิยม จังหวัดขอนแก่น สอบวิชาครู พ.ป. ได้อันดับหนึ่งทั่วประเทศ ได้บรรจุเป็นครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และเป็นครูอยู่หลายโรงเรียนจนถึง พ.ศ. 2486 จึงสอบเข้ารับราชการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ที่ 1 พ.ศ. 2488 ท่านได้เข้าร่วมในขบวนการเสรีไทย ได้รับพระราชทานยศนายทหารชั่วคราวเป็นร้อยโท ทำหน้าที่นายทหารติดต่อกับกองทัพฝ่ายพันธมิตรเพื่อปลดอาวุธทหารญี่ปุ่น ต่อมา พ.ศ. 2489 ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่นจนถึงปี พ.ศ.2519 ติดต่อกัน 6 สมัย เคยเป็นเลขาธิการและหัวหน้าพรรคเสรีประชาธิปไตย พ.ศ. 2500 เป็นผู้อำนวยการธนาคารพาณิชย์ ต่อมาได้รับตำแหน่งสำคัญ ๗ หลายตำแหน่ง เช่น เป็นคนบดค้อน เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยรวม 21 ปี อีกทั้งยังเป็นผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้อีกด้วย เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น 3 สมัย พ.ศ. 2524 ได้รับโปรดเกล้าฯ เป็นวุฒิสมาชิก พ.ศ. 2526 ได้ดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา และประธานรัฐสภา และอยู่ในตำแหน่งจนกระทั่งถึงแก่อนิจกรรมระหว่างไปราชการที่จังหวัดเชียงใหม่

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ ได้รับเชิญไปศึกษาและดูงานจากรัฐบาลและสถาบันต่างประเทศหลายแห่งตั้งแต่ พ.ศ. 2481 เป็นต้นมา มีผลงานด้านวิชาการ เช่น เป็นผู้บรรยายความรู้

ต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ เป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง ทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เขียนตำราไว้มากมาย เช่น บินรอบโลก ของดีอิสาน อีสานคดี อีสานปริทัศน์ สมบัติอิสาน เป็นต้น นอกจากนั้นท่านยังเขียนบทความต่าง ๆ และให้สัมภาษณ์เผยแพร่ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์เพื่อแสดงความคิดเห็นประกอบหลักวิชาการ และประสบการณ์ของตนเองที่เป็นประโยชน์ไว้อีกมากมาย ท่านเป็นผู้บุกเบิกการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมของอิสาน จนได้รับการยกย่องว่าเป็น "ปราชญ์และบิดาแห่งวัฒนธรรมอิสาน"

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ เป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งที่มีประวัติทางการเมืองที่ดีมาก เป็นทั้งนักกฎหมาย นักวิชาการเศรษฐศาสตร์ และนักการเมืองที่มีบทบาทสูงคนหนึ่งของประเทศไทย ได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวางว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายและศาสตร์ต่าง ๆ อย่างมาก เป็นนักการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการและครองประชาธิปไตยอันถูกต้อง เป็นผู้ทำงานได้ตรงไปตรงมา รักษาความเป็นกลางได้อย่างเที่ยงธรรมและเคร่งครัด เป็นคนปากกับใจตรงกัน กล้าพูด กล้าวิจารณ์การเมืองอย่างตรงไปตรงมา ตามความเชื่อมั่นของตน เป็นคนที่เข้มแข็ง และเป็นคนดีคนหนึ่ง

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ ถือกำเนิดมาในภาคอิสาน ท่านได้ต่อสู้กับความยากลำบากในชีวิตมาตั้งแต่ต้น ได้ช่วยตนเองในการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นับได้ว่าท่านเป็นคนประเภทสร้างตัวและเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตมาด้วยลำแข้งของตนเอง เป็นคนที่ไม่เคยกลัวต่ออุปสรรคและความยากลำบาก ไม่เคยนึกถึงดวงหรือโชคชะตา มีแต่เดินหน้า พันฝ่าอุปสรรคและความยากลำบากตลอดมา เป็นคนที่ถือความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหลักสำคัญในการใช้ชีวิตหรือปฏิบัติงาน มีชีวิตอยู่อย่างง่าย ๆ สมถะ เป็นผู้มักน้อย สันโดษ ไม่โลภ ไม่โกง ไม่กิน ใช้ชีวิตเพื่อทำประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าจะแสวงหาความสุขความร่ำรวยส่วนตัว และครอบครัว ยึดมั่นในหลักธรรมและและ ความถูกต้องตลอดที่มีชีวิตอยู่ ลักษณะนิสัยเป็นผู้มีนิสัยใจคอโอบอ้อมอารี สุภาพเรียบร้อย มีเมตตาธรรม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นคนรื่นเริงสนุกสนาน ชอบพูดไปกษาและตลกขบขัน ดังนั้นท่านถึงเป็นที่รักใคร่และนับถือของมิตรสหายและคนทั่วไป

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ เป็นคนที่มีความรักและความภาคภูมิใจในถิ่นที่เกิดคือภาคอิสานเป็นอย่างยิ่ง ท่านมีความรักและภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ศิลธรรมอันดีงามของชาวอิสาน จึงได้เอาใจใส่ศึกษาค้นคว้างานด้านวรรณกรรมและวัฒนธรรมอิสาน โดยได้ใช้เวลาว่างอ่านอักษรไทยน้อย อักษรธรรมและอักษรลาวจากโบราณ จนสามารถค้นคว้าวรรณกรรมอิสานได้เกือบทุกเรื่อง จนกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรมอิสาน และได้เผยแพร่ความรู้ด้านนี้มาโดยตลอด โดยที่การศึกษาค้นคว้าของท่านเป็นแบบวิทยาศาสตร์ ได้มีการวิเคราะห์ วิจัย ประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาอื่น ๆ นำเชื่อถือและมีเหตุผล ดังนั้น หนังสือและบทความของท่านจึงถือเป็น

เอกสารที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลังได้อ่านได้ศึกษาค้นคว้ากันต่อไป ความสามารถดังกล่าวทำให้ผู้ที่อยู่ในวงการวัฒนธรรมท้องถิ่นยอมรับในฝีมือและภูมิปัญญาของท่านยากที่จะหาใครเสมอเหมือน จึงถือได้ว่า ท่านเป็นคนอีสานที่ไม่ลืมหาคติลัทธิตระกูลของตน ดังนั้นชาวอีสานทั้งหลายจึงให้การยกย่องสรรเสริญและให้ความเคารพรักและศรัทธาในตัวท่านอย่างมาก

ด้วยคุณงามความดี และผลงานที่เป็นคุณประโยชน์ต่อราชการ และต่อประเทศชาติ บ้านเมือง ท่านได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติเป็น "บุคคลดีเด่นประจำภาคอีสาน ปี 2526" จากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2527 หลังจากที่ท่านได้ถึงอนิจกรรมไปแล้ว

".....ฯลฯ.....ขวัญจอมเจ้าได้กินเข้า
 คาวหวานอันช่อยแซบ
 อย่าลืมหักแจจ้ำ
 เข้าเหนียวก้ำแก้วอีสาน.....ฯลฯ"

(ตอนหนึ่งของคำบ้ายศรีสุขวัญของนายจางบุตร เรื่องสุวรรณ "ปราชญ์และบิดาแห่งวัฒนธรรมอีสาน")

(พิธีบวงสรวงเข้ารับตำแหน่งประธานรัฐสภา)

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

เกิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ.2465 ที่แขวง
พลับพลาไชย เขตสัมพันธวงศ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
เดิมชื่อ ค.ช.สมบุญ ชุณหะวัณ เป็นบุตรของ
จอมพลผิน และคุณหญิงวิบูลลักษณ์ ชุณหะวัณ มีพี่
น้องทั้งหมด 5 คน พลเอก ชาติชาย เป็นบุตรคนที่ 4
สมรสกับท่านผู้หญิงบุญเรือน ชุณหะวัณ มีธิดาและ
บุตร 2 คน

พลเอกชาติชาย ได้เริ่มการศึกษาที่โรงเรียนใกล้บ้านซึ่งอยู่บริเวณบ้านนายทหารที่ตัด
แปลงเป็นโรงเรียนอนุบาลชั่วคราว ต่อจากนั้นจึงย้ายเข้าโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่วัดสัตตนาथा
และย้ายมาเรียนชั้นประถม 2 ที่โรงเรียนหงส์สุรินทร์ เมื่ออายุ 7 - 8 ขวบ ย้ายตามบิดามาเรียนที่
โรงเรียนเสนาะนวมบำรุง จังหวัดปราจีนบุรี ต่อจากนั้นจึงย้ายไปเข้าโรงเรียนเบญจมราชูทิศอยู่ 1 ปี
แล้วย้ายไปเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์จนจบชั้นมัธยมปีที่ 8 ช่วงที่ศึกษาอยู่ที่กรุงเทพฯ
ได้อาศัยอยู่กับจอมพล ป.พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันเดียวกับจอมพลผิน ชุณหะวัณ หลัง
จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ จึงสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สำเร็จ
การศึกษาในปี พ.ศ.2483 แล้วเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายทหารม้าที่บางกระบือ สำเร็จตามหลักสูตร
ในปี พ.ศ.2489 ต่อจากนั้นได้รับทุนไปศึกษาต่อวิชายานเกราะที่สหรัฐอเมริกา โดยเป็นทหารไทย
คนแรกๆ ที่ไปเรียนที่โรงเรียนอาร์เมอร์สคูล (The Armored School) รัฐเคนตักกี สหรัฐอเมริกา
แล้วกลับมาตั้งโรงเรียนยานเกราะขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

พลเอกชาติชาย รับราชการครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2483 ในตำแหน่งผู้บังคับหมวด
กองพันทหารม้าที่ 1 รักษาพระองค์ ผู้บังคับกองร้อย กองพันทหารม้าที่ 1 รักษาพระองค์ ประจำ
กรมเสนาธิการทหารบก ต่อมาในปี พ.ศ.2492 ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งรองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารบก
ณ กรุงวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา และกลับมาเป็นผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ 1 รักษาพระองค์ รองผู้
บังคับการโรงเรียนยานเกราะ และผู้บังคับการกรมทหารม้าที่ 2 และผู้บังคับการโรงเรียนยานเกราะ
ในปี พ.ศ.2501 ได้ถูกเหตุการณ์ทางการเมืองผันแปรชีวิตไปเป็นอุปทูต อัครราชทูตวิสามัญผู้มิ

อำนาจเต็ม เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มประจำประเทศอาเจนติน่า และเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มประจำประเทศออสเตรเลีย ตรุกี สำนักวาติกัน และเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา ตามลำดับ

ในปี พ.ศ.2515 พลเอกชาติชาย ได้กลับมายังประเทศไทย และเข้าดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการเมือง กระทรวงการต่างประเทศ

ในปี พ.ศ.2518 พลเอกชาติชาย ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา สังกัดพรรคชาติไทย ซึ่งมีพลเอกประมาณ อติเรกสาร เป็นหัวหน้าพรรคและตนเองเป็นเลขาธิการพรรค และต่อมาได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมารวม 5 สมัย

พลเอกชาติชาย เริ่มบทบาททางการเมืองในรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร โดยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และได้เข้าร่วมรัฐบาลอีกหลายสมัย ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรองนายกรัฐมนตรี

พลเอกชาติชาย ขุนพะวัก เข้ารับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีคนที่ 17 ของประเทศไทยในปี 2531 เมื่อพรรคชาติไทยที่พลเอกชาติชาย เป็นหัวหน้าพรรคอยู่ในขณะนั้นเข้าจัดตั้งรัฐบาล

พลเอกชาติชาย ขุนพะวัก บริหารประเทศจนถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ก็ถูกยึดอำนาจการปกครองโดย คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ภายใต้ของการนำของพลเอกสุนทร คงสมพงษ์ พลเอกสุจินดา คราประยูร พลอากาศเอก เกษตร ไรจนิล และพลเอก อิศระพงษ์ นนุนักดี พลเอกชาติชาย ได้เดินทางไปพำนักอยู่ในประเทศอังกฤษระยะหนึ่ง และจึงได้เดินทางกลับมาพำนักอยู่ในประเทศไทย

ต่อมาได้แยกตัวออกจาก "พรรคชาติไทย" และก่อตั้ง "พรรคชาติพัฒนา" ขึ้นในปี พ.ศ.2535 ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค ต่อมาได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดนครราชสีมา และได้เข้าร่วมรัฐบาลในสมัย นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี แต่อยู่ได้ไม่นานก็มีการยุบสภา และเลือกตั้งครั้งล่าสุดปี 2539 ได้เข้าร่วมรัฐบาลอีกครั้ง โดยได้รับเกียรติอย่างสูงจาก พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ให้ดำรงตำแหน่งประธานที่ปรึกษาพิเศษของนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ และการต่างประเทศ

ผลงานสำคัญของพลเอกชาติชาย ขุนพะวัก ในสมัยที่เข้าบริหารประเทศ ได้แก่ การดำเนินนโยบายต่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอินโดจีน นโยบายที่โด่งดังมากที่สุดคือ "การเปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้า" โดยผลักดันให้เศรษฐกิจไทยมีอัตราเติบโตสูงที่สุดในประวัติศาสตร์เศรษฐกิจไทย คือ ปี 2531 - 2532 เป็นผู้นำประเทศที่นำคนไทยหลุดพ้นจากความยากจน สร้างเศรษฐกิจใหม่มากมาย อย่างชนิดที่ไม่เคยมียุคใดสมัยใดที่

เศรษฐกิจจะเฟื่องฟูเท่า และไม่มียุคไหนที่ราคาที่ดินและราคาหุ้นจะแพงเท่าเวลานั้นด้วย นโยบายดังกล่าวส่งผลประโยชน์ต่อประเทศมากมาย ส่วนนโยบายด้านอื่น ๆ ได้แก่ ประกาศให้มีการลดราคาน้ำมัน ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการทุกฝ่าย เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนและให้เหมาะกับภาวะการครองชีพในขณะนั้น ปรับปรุงค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ลดภาษีเงินได้ส่วนบุคคล งดเว้นส่งออกและขยายตลาดสินค้า นอกจากนี้ได้ดำเนินการประสานงานให้มีการเจรจาความร่วมมือระหว่างเขมร 4 ฝ่าย เพื่อยุติการสู้รบและจัดตั้งรัฐบาลภายใต้การนำของสีหนุชั้น ทางด้านเศรษฐกิจได้อนุมัติโครงการเพื่อให้เอกชนเข้ามาลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการ ได้แก่ โครงการขยายบริการโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมาย โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ โครงการก่อสร้างทางรถไฟยกระดับในเขตกรุงเทพมหานคร โครงการทางด่วนยกระดับ โครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร โครงการสร้างและขยายถนนทั่วประเทศ เป็นต้น

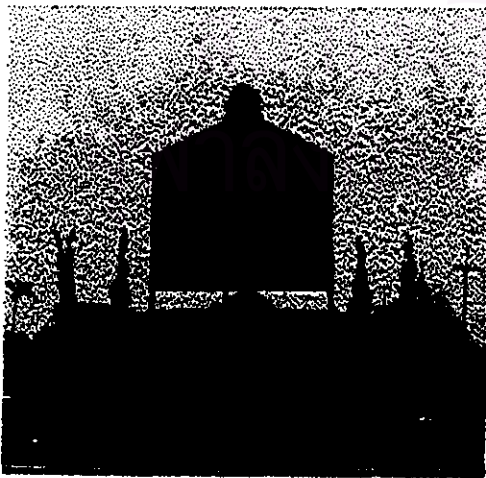
พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนักการเมืองที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถ และเป็นผู้นำที่ฉลาด มีความทันสมัย มีวิสัยทัศน์ มีความริเริ่มใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากผู้นำประเทศท่านอื่น ๆ นโยบายต่าง ๆ ของพลเอกชาติชาย ค่อนข้างเปิดกว้างและชัดเจน ความสามารถที่เป็นจุดเด่นของพลเอกชาติชายคือ ความฉับไวในการแก้ปัญหา กล้าคิด กล้าตัดสินใจ รู้จักยอมขอม รู้จักต่อรองกันด้วยเหตุและผล มีศิลปะในการเจรจาต่อรอง สร้างสัมพันธอันดีงามกับนานาชาติ มีการวางตัวเป็นกันเองอย่างสบาย ๆ พร้อมทั้งจะพบกับประชาชนและสื่อมวลชนด้วยการโอภาปราศรัยอย่างไม่ถือเนื้อถือตัว มีความอดทนต่อทรรคนะต่าง ๆ เคารพเสียงข้างมาก และเคารพในความคิดเห็นของคนอื่นแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม บุคลิกภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของพลเอกชาติชาย คือ ไร่เรียง กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว มองโลกในแง่ดี ไม่เครียดกับงาน มีแต่ความสนุกสนานรื่นเริง มีมนุษยสัมพันธ์ดีเลิศ ไม่อาฆาตพยาบาท ไม่ยึดติดสิ่งเก่า ๆ มากด้วยความเมตตา และมีน้ำใจที่ยิ่งใหญ่ พร้อมทั้งจะอภัยให้แก่ทุกคน และวลีติดติดปากที่มักจะได้ยินเป็นประจำจนเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวท่านคือ "ไม่มีปัญหา โนพรีอบเบลิ้ม" พลเอกชาติชายได้รับสมญานามที่เรียกขานในวงการเมืองและสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ นำชาติมาดนักซิ่ง (นักพลัด) นายกฯ เพลย์บอย ปลาไหลใส่สเก็ต นายกฯ โนพรีอบเบลิ้ม จอมเสียบ เป็นต้น

แม้ว่าพลเอกชาติชาย จะไม่ใช่คนอีสานโดยกำเนิด แต่ชาวอีสานโดยเฉพาะชาวโคราชต่างก็ให้การยอมรับนับถือ และให้ความรักความศรัทธาท่านมาก เพราะท่านเคยสร้างความเจริญให้เมืองโคราชจนกลายเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสานจนทุกวันนี้ ท่านเป็นผู้ผลักดันให้มีมหาวิทยาลัยในจังหวัดนครราชสีมา คือ มหาวิทยาลัยสุรนารี เพื่อรองรับนักศึกษาจากภาคอีสาน โดยไม่ต้องเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ถนนหลายสายในภาคอีสานได้รับการขยาย โดยเฉพาะถนนมิตรภาพที่เคยมีสภาพรถติดตลอดกาลได้รับการขยายให้กว้างคล่องตัว เหมาะสมกับการเป็น

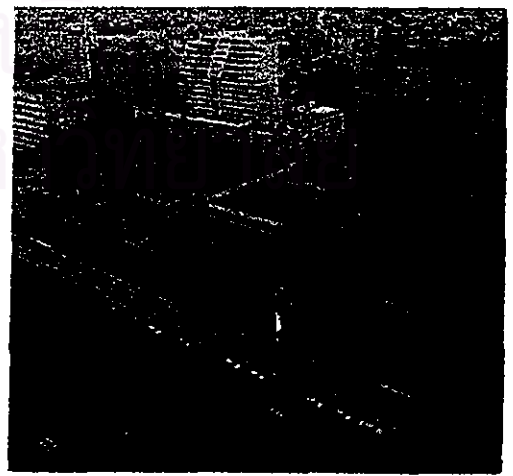
ประตูลูกภาคอีสานอย่างแท้จริง อีกทั้งท่านได้พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ อดีตนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา ผู้มากไปด้วยความสามารถ ท่านเป็นทั้งนักการทูต นักการทหาร นักการเมือง และนักธุรกิจ ผลงานของท่านเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่สายตาชาวไทยและชาวโลก ไม่เพียงแต่นำความภาคภูมิใจสู่วงศ์ตระกูล "ชุณหะวัณ" เท่านั้น แต่ยังเป็นความภาคภูมิใจของประชาชนชาวไทย ที่ได้มีผู้นำที่เพียรสร้างสรรค์คุณประโยชน์และเสียสละเพื่อประเทศชาติ ท่านได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไทยและเกียรติยศ เช่น ไทยมหาวชิรมงกุฎ ปฐมจุลจอมเกล้า มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก เหรียญรัตนาภรณ์ ชั้นที่ 1 เหรียญบำเหน็จพิเศษ เช่น เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้นที่ 1 เหรียญกล้าหาญ ได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์จากต่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ เหรียญปฏิบัติงาน ญี่ปุ่นชั้นชุยโฮ ชั้น 3 จีนคณะชาติ ชั้นขุนฮุย ชั้น 4 พม่า ชั้นมหาสารสินธุ อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย ยูโกสลาเวีย ลาว มาเลเซียรับพระราชทานยศชั้นกุล พิลิปปินส์ อียิปต์ นอกจากนี้ได้รับรางวัล "บุคคลแห่งปี 2533" จากศูนย์พัฒนาบุคลิกภาพและสถาบันวิจัยสังคม 1 ใน 10 อันดับบุคคลแห่งปีจาก TALK OF THE TOWN

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ถึงแก่อสัญกรรมเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ.2541 ด้วยโรคมะเร็งที่ประเทศอังกฤษ ด้วยวัย 78 ปี นับเป็นความสูญเสียอันใหญ่หลวงของวงการการเมืองไทย คงทิ้งไว้ซึ่งตำนานการเมืองที่เพียบพร้อมไปด้วยสีสัน ลีลาอันพลิ้วไหล ลูกล่อลูกชน จนได้รับฉายามากมายในทางการเมือง ยากที่จะหานักการเมืองคนใดที่มีสีสันหรือชีวิตที่เร้าใจเทียบเท่าท่านได้เช่นนี้

มหาวิทยาลัยอุดรธานี สืบสมุนทางการก่อตั้งโดย พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์รุ่งเรืองเป็นอย่างมากในสมัย พลเอกชาติชายเป็นนายกรัฐมนตรี

นายประจวบ ไชยสาส์น

เกิดเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2487 ที่ตำบล
พันดอน อำเภอภูมทวน จังหวัดอุดรธานี บิดาเป็นชาวนา และ
เป็นผู้นำท้องถิ่น คือ เป็นกำนันตำบลพันดอน ชื่อทอง ไชยสาส์น
มารดาชื่อทองสี ไชยสาส์น มีพี่น้องรวม 6 คน

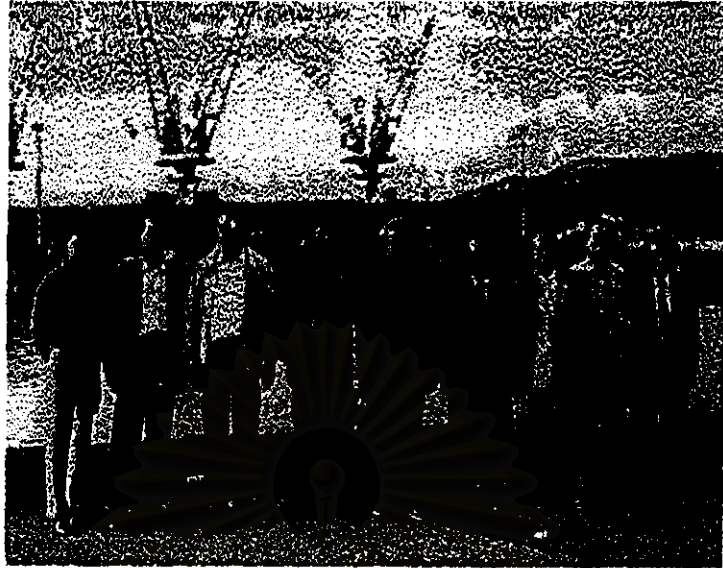
ชีวิตในวัยเด็กของประจวบ ไชยสาส์น ค่อนข้างจะ
ลำบากเพราะเป็นลูกชาวนา ต้องช่วยเหลือตัวเองเป็นอย่างมาก
เนื่องจากบิดาถึงแก่กรรมเหลือแต่มารดาและพี่ ๆ คอยดูแลส่งเสีย
ให้เล่าเรียน โดยได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้าน
พันดอนวิทยา จังหวัดอุดรธานี เมื่อโรงเรียนปิดภาคเรียนก็ต้องเก็บ
สามล้อรับจ้างหาเงินมาใช้จ่ายเป็นค่าเล่าเรียนอีกด้วย มาเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนอุดม
วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และโรงเรียนน้ำตาลอนุสรณ์ อำเภอภูมทวน จังหวัดอุดรธานี
เมื่อขึ้นชั้นมัธยมปีที่ 4 ก็เดินทางเข้ากรุงเทพฯ มาเรียนต่อที่โรงเรียนวิเศษศิลป์ และโรงเรียน
สมาคมโรงเรียนราษฎร์ สอบเทียบได้ ม.8 เมื่อจบ ม.8 แล้วก็เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์แล้วแยกคณะไปเรียนที่คณะรัฐศาสตร์ เป็นรุ่นที่ 14
สำเร็จปริญญาตรีสาขารัฐศาสตร์การปกครองในปี พ.ศ. 2510 ในขณะที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ นายประจวบ ไชยสาส์น ได้อาศัยอยู่กับพระที่วัดศิริอามาตยาราม ซึ่งชีวิตนักศึกษา
ของท่านต้องดิ้นรนต่อสู้ทำงานหาเงินส่งเสียตัวเองในการเล่าเรียน ตั้งแต่เป็นคนขับรถ เด็กส่งของ
พนักงานในร้านทอง เป็นล่ามในศาลคอยแปลทางด้านภาษา เป็นต้น

ในช่วงวัยเด็กที่อุดรธานี นายประจวบ ไชยสาส์น ตอนเป็นเด็กอายุ 10 กว่าปี เริ่มมี
ความคิดและความใฝ่ฝันทางการเมือง เนื่องจากในสมัยนั้นชอบฟังตามรถหาเสียงของผู้แทนฯ
ไปฟังการปราศรัยหาเสียงของเขา ทำให้เกิดความประทับใจอยากจะเป็นนักการเมืองให้ได้เมื่อโตขึ้น
ดังนั้น ในขณะที่เป็นนักศึกษาจึงได้เริ่มมีบทบาททางการเมือง โดยเข้าร่วมทำกิจกรรมนักศึกษาและ
ได้รับเลือกให้เป็นประธานนักศึกษามากมายหลายกลุ่ม การเป็นผู้นำนักศึกษาทำให้ได้เรียนรู้ว่าชีวิต
การเสียสละเพื่อส่วนรวมนั้นเป็นความรู้อย่างยิ่ง ซึ่งนับได้ว่าประสบการณ์นี้เป็นจุดเริ่มต้นในทาง
การเมืองของ นายประจวบ ไชยสาส์น เพราะหลังจากจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
แล้ว ก็ได้ร่วมก่อตั้งพรรคการเมือง คือ "พรรคแนวประชาธิปไตย" โดยนายประจวบ เป็นรอง

เลขาธิการพรรค นอกจากนั้นยังทำงานเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์เป็นผู้จัดการของหนังสือพิมพ์ธงไทย ในปี พ.ศ. 2515 เข้าทำงานที่สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการฝ่ายบริหาร ต่อมาลาออกไปเข้ารับราชการเป็นปลัดอำเภออยู่ที่อำเภอเมืองอุดรธานี เมื่อปี พ.ศ. 2518 ลงสมัครรับเลือกตั้งที่จังหวัดอุดรธานีในนาม "พรรคชาตินิยม" แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ หันไปทำงานด้านแรงงานที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมแรงงาน และเริ่มดำเนินธุรกิจจัดหางานในต่างประเทศ โดยตั้งบริษัทสล็อตอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ขึ้นมา และได้รับเลือกจากผู้จัดหางานทั่วประเทศให้เป็นรองประธานคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการจัดหางานภาคเอกชนจนได้รับฉายาว่าเป็น "เจ้าพ่อแรงงาน"

ในปี พ.ศ. 2526 นายประจวบ ไชยสาส์น ลงสมัครรับเลือกตั้งอีกครั้งที่จังหวัดอุดรธานีในนามพรรคชาติไทย ปรากฏว่าได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนสูงสุดของจังหวัด และได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคมของสภาผู้แทนราษฎร ปีพ.ศ.2529 ย้ายมาอยู่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์และตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ และในปี พ.ศ. 2531มีการยุบสภา ประจวบ ไชยสาส์นได้รับเลือกตั้งอีกครั้งเป็นสมัยที่สาม และได้รับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน ในปี พ.ศ. 2533 มีการปรับคณะรัฐมนตรี ได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แต่เป็นได้เพียงระยะสั้น ๆ เนื่องจากพรรคประชาธิปัตย์จำเป็นต้องถอนตัวออกจากรัฐบาลด้วยเหตุผลทางการเมือง ต่อมาปี พ.ศ. 2535 ย้ายพรรคมาอยู่กับพรรคชาติพัฒนา โดยมีพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นหัวหน้าพรรค ก็ได้รับตำแหน่งเป็นเลขาธิการพรรค เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ล่าสุดเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2539 ในสมัยพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี

นายประจวบ ไชยสาส์น ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด 7 สมัย ได้รับฉายาว่าเป็น "ขุนพลอีสาน" ในระหว่างนี้ท่านได้สร้างผลงานอันเป็นประโยชน์ต่อภาคอีสานและต่อประเทศชาติมากมาย อาทิเช่น ผลักดันให้มีพระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน ผลักดันโครงการ โขง-ชีมูล ซึ่งเป็นโครงการชลประทานที่ใหญ่ที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหาคความแห้งแล้งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ริเริ่มโครงการพิพิธภัณฑวิทยา ศาสตร์ โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ โครงการส่งนักเรียนทุนไปศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในต่างประเทศ โครงการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาวข้ามแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ผลักดันโครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ภายใต้ชื่อ "โครงการปลูกป่าเพื่อฟ้าดิน" แก้ไขปัญหาขุมขุมประท้วงของเกษตรกรรายย่อยภาคอีสานเป็นผลสำเร็จ เป็นต้น

ได้ไปเยี่ยมชมท่าเรือน้ำลึกที่ประเทศเวียดนาม เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาภาค
อีสานของไทย

นอกจากผลงานดังที่ได้กล่าวมา ในส่วนทางสังคม นายประจวบ ไชยสาส์น ยังเป็นผู้ที่อุทิศตนเสียสละเพื่อส่วนรวมมาโดยตลอด จนได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสำคัญของสมาคมต่าง ๆ เช่น อดีตกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ อดีตนายกสมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งผลจากการที่ได้อุทิศตนเพื่อส่วนรวมและทำคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ ส่งผลให้ได้รับการยกย่องจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็น "ศิษย์เก่าดีเด่นในปี 2529" และได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็น "ศิษย์เก่าดีเด่น" เมื่อปี พ.ศ. 2530

ชีวิตของนายประจวบ ไชยสาส์น จากเด็กชวมนายากจนลูกอีสานบ้านพันดอน ตลอดชีวิตได้ต่อสู้ฟันฝ่าความยากลำบากจนสามารถก้าวมาสู่ตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งถือว่าถึงจุดสูงสุดของชีวิต สมดังความปรารถนาและความใฝ่ฝันมาตั้งแต่เยาว์วัย สิ่งที่ทำให้นายประจวบ ไชยสาส์น มาถึงจุดสูงสุดของชีวิตได้นั้นเกิดจากการเป็นคนสู้ชีวิต ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความตั้งใจจริงที่จะทำทุกสิ่งให้ดีที่สุด เป็นบุคคลหนึ่งที่มีฝีมือทางการบริหาร และความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านภาษาอังกฤษของนายประจวบเป็นเครื่องเบิกทางสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานของเขาตลอดมา ซึ่งก็เป็นเรื่องแปลกสำหรับคนที่มีฐานะยากจนในอดีตและเป็นเด็กต่างจังหวัด แต่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก แสดงให้เห็นถึงความเพียรพยายามและตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อพัฒนาตัวเองจนประสบความสำเร็จ และคุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่งของ

นายประจวบนอกเหนือจากภาษาที่สามารถสนทนากับชาวต่างประเทศได้อย่างราบรื่นแล้ว กลยุทธ์การผูกมิตรก็คือ เคล็ดลับที่มีอยู่ในตัว ท่านมีศิลปะในการพูด เป็นคนอารมณ์ดี สนุกสนานรื่นเริง สามารถเข้ากับคนได้ทุกระดับ

จึงถือได้ว่านายประจวบ ไชยสาส์น เป็นนักการเมืองท่านหนึ่งที่สร้างความภาคภูมิใจ และสร้างชื่อเสียงให้แก่ชาวอุดรและชาวอีสานเป็นอย่างดี ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งประธานที่ปรึกษาพรรคชาติพัฒนา แม้ว่าจะไม่ได้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคร่วมรัฐบาล แต่ท่านก็ยังคงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางการเมืองและพร้อมจะรับใช้พี่น้องชาวอีสานและรับใช้ประเทศชาติต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ด้านการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ บุญถิ่น อัตถากร

เกิดเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2457 ณ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นบุตรคนที่ 5 ในจำนวนทั้งหมด 9 คน ของ นายทองดี และ นางแก้ว อัตถากร (มีศักดิ์เป็นหลานคนหนึ่งของท้าวมหาชัยหรือพระเจ้ากรุงราชเดช เจ้าเมืองมหาสารคามคนแรก)

ศาสตราจารย์บุญถิ่น เริ่มศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนสารคามพิทยาคมจนจบชั้นมัธยมปีที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดของโรงเรียนประจำจังหวัดในขณะนั้น ต่อมาจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อศึกษาต่อชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนวัดปทุมคงคา ใช้เวลา 3 ปี เรียนได้ 4 ชั้น (ม.4 - 5 - 6 - 7) จนจบชั้นมัธยมปีที่ 7 ในขณะที่เรียนท่านอาศัยวัดสระบัว วัดจักรวรรดิ วัดสระเกศ และบ้านของผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเป็นบ้านพักอาศัย หลังจากนั้นเข้าสอบชิงทุนรัฐบาลไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ พร้อมกับผู้ที่จบชั้นมัธยมปีที่ 8 แต่ท่านสามารถสอบได้คนหนึ่ง ในจำนวนผู้ที่สอบได้เพียงสองคนเท่านั้น ท่านศึกษาเล่าเรียนอยู่ในประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยลอนดอน เป็นเวลา 6 ปี จึงสำเร็จปริญญาตรี ทางวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์

หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร เริ่มรับราชการครั้งแรกเป็นครูสอนนักเรียนที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ วิชาที่สอนคือวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นท่านได้ไปช่วยสอนให้โรงเรียนอีกหลายแห่ง เช่น ที่โรงเรียนช่างกลปทุมวัน โรงเรียนบพิตรพิมุข โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม และสอนภาษาอังกฤษที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นครั้งคราวอยู่ระยะหนึ่ง โดยถือหลักการสอนและวิธีการสอนว่า "ทำตัวเป็นครูที่รู้น้อยที่สุด" หาทางให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และลงมือทำเองเป็นส่วนใหญ่" ท่านทำการสอนหนังสืออยู่ระยะหนึ่ง จึงเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำกรมวิชาการและการอาชีวศึกษา และก้าวเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารในตำแหน่งหัวหน้ากองการสัมพันธ์

ต่างประเทศ (พ.ศ.2493 - 2500) อธิบดีกรมการฝึกหัดครู โดยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการฝึกหัดครู เป็นคนแรกและเป็นเวลานานถึง 14 ปี (พ.ศ.2500 - 2513) ต่อมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ (พ.ศ.2513 - 2517) และผู้ปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2514) ในระหว่างมีการปฏิบัติ นอกจากนี้ท่านยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการและประธาน กรรมการในงานที่เกี่ยวกับการศึกษาทั้งของประเทศไทย และระดับนานาชาติอีกมากมาย

ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร เป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งของวงการการศึกษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการฝึกหัดครู และได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดาแห่งการฝึกหัดครูสมัยใหม่" ท่านได้สร้างสรรคงานที่เป็นคุณประโยชน์ต่อวงการการศึกษาไทยมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการ ฝึกหัดครู ผลงานสำคัญของท่าน ได้แก่

- เป็นผู้ริเริ่มโครงการฝึกหัดครูชนบทที่โรงเรียนฝึกหัดครูจุฬาราชธานี เพื่อให้เกิด การประยุกต์ความรู้ไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น เชื่อมโยงระหว่างชนบทกับเมืองโดยผ่านกระบวนการฝึก สอนของนักศึกษา และขยายผลไปยังโรงเรียนฝึกหัดครูทั่วประเทศ

- ตั้งวิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระเป็นศูนย์กลางการฝึกหัดครูด้านเกษตรกรรม

ในปี พ.ศ.2500

- ยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครูในช่วงปี 2500 - 2509 จำนวน

15 แห่ง

- ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ในช่วงปี

พ.ศ.2510 - 2511

- เป็นผู้ดำเนินการสร้างสรรค์งานการฝึกหัดครูให้มีรากฐานมั่นคง

- ยกกระตบฐานะของครูประจำการให้มีวิทยฐานะสูงขึ้น เช่น ส่งเสริมให้ครูได้

ศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ

- ริเริ่มโครงการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน การศึกษาและฝึกหัดครูเด็กพิการ

- จัดตั้งพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ศูนย์วิทยาศาสตร์

ทางทะเล

- งานเขียนตำราเรียน เช่น แบบเรียนชุดธรรมชาติวิทยา ตำราวิชาคณิตศาสตร์

และวิทยาศาสตร์ หนังสือชุดคู่มือสอบวิชาชุดประกาศนียบัตรครูมัธยมของคุรุสภา นอกจากนี้ยังมี งานแปลและบทความที่เกี่ยวกับการศึกษา การบริหาร และบทความทางด้านวิทยาศาสตร์ อีกเป็น จำนวนมาก

ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร เป็นแบบอย่างของนักการศึกษาและนักบริหารคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมาโดยตลอด เป็นเพราะท่านใช้หลักการการทำงาน โดยยึดถือ คติ 4 และคุณธรรมพื้นฐาน 6 ประการ มาใช้ตั้งแต่เริ่มชีวิตการทำงาน คือ

1. "ทำดีที่สุดในปัจจุบัน แล้วอนาคตจะดีเอง" ซึ่งหมายถึงการทำใจให้เป็นหนึ่งใจจ้อกับงานที่ทำอยู่

2. "มีความรักชาติรักแผ่นดิน" เป็นวิญญานอันบริสุทธิ์ของการทำงานเพราะความตั้งใจดี เป็นเสมือนเกราะคุ้มกันช่วยไม่ให้เกิดการผิดพลาด

3. "คิดก่อนทำ" หมายถึง การคิดอย่างสุขุม รอบคอบทั้งกระบวนการก่อนตัดสินใจทำ เมื่อทำแล้วไม่สำเร็จก็ไม่ต้องเสียใจ เพราะคิดดีแล้ว ทำดีแล้ว ถ้าทำสำเร็จไม่ต้องดีใจ เพราะเป็นความตั้งใจพยายามแต่ต้นแล้วว่าจะทำให้ได้ผลดีที่สุด

4. ใช้ "ความไม่ถือเขาถือเรา" เป็นเครื่องมือในการประสานประโยชน์

ประกอบกับคติ 4 ประการ ท่านให้ยึดคุณธรรมพื้นฐาน 6 ประการ ต่อไปนี้

1. ชยันขันแข็ง เพียรพยายาม
 2. รับผิดชอบ
 3. สำนึกในเกียรติ
 4. เห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์
 5. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ
 6. แบ่งงานกันทำโดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล
- คุณลักษณะประจำตัวที่น่ายกย่องของท่านคือ มีความเป็นกันเองกับทุกคน มีความเสียสละสูงเป็นคนถ่อมตน ไม่เคยอวดอ้างถึงความสามารถของตนเองหรือผลงานที่ได้รับ ความสำเร็จทั้งหลายแม้ตนจะเป็นผู้กระทำหรือมีส่วนในการกระทำ ท่านจะกล่าวถึงผู้ที่มีส่วนรวมหรือมีส่วนช่วยเหลือในความสำเร็จทุกครั้ง นอกจากนั้นท่านยังได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าเป็นยอดกตัญญู โดยเฉพาะต่อมารดา และไม่เคยลืมผู้มีพระคุณต่อท่าน

ด้วยผลงานอันมีคุณค่าต่อชาติบ้านเมือง และความดีทั้งปวงที่ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร ได้ทำไว้ส่งผลให้ท่านได้รับเกียรติยศสูงสุดที่น่าภาคภูมิใจยิ่งในหลายประการ คือ

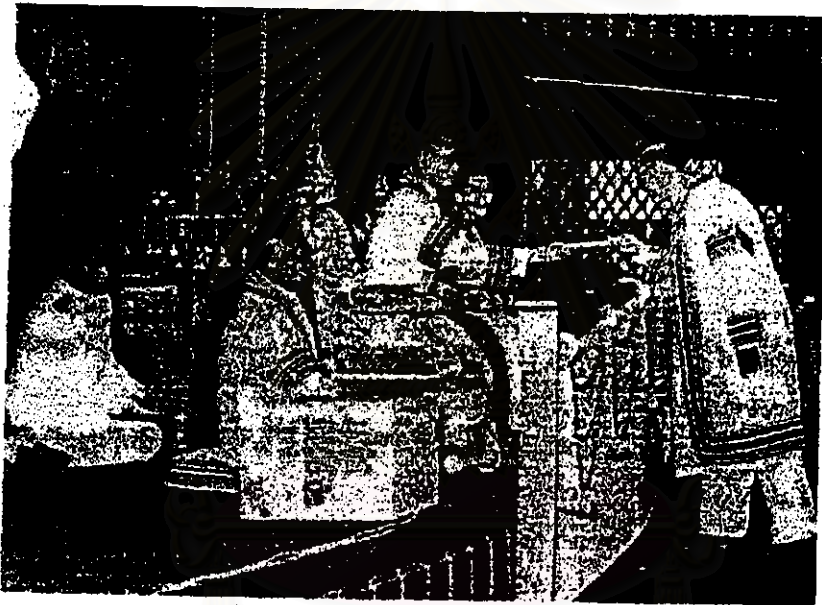
พ.ศ.2510	ได้รับปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2512	ได้รับปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จาก
วิทยาลัยวิชาการศึกษา
พ.ศ.2529	ได้รับปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ Doctor of Laws จาก
มหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา
พ.ศ.2535	ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ เป็น "บุคคลดีเด่นด้านการ
ฝึกหัดครูไทย" ประเภทผู้บริหารการฝึกหัดครูดีเด่น
ในโอกาส 100 ปี การฝึกหัดครูไทย

พ.ศ.2535 ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็น "บุคคลดีเด่น สาขาพัฒนาสังคม ด้านบริหารการศึกษา"

พ.ศ.2536 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น "ศาสตราจารย์พิเศษ"

ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร ได้ถึงอนิจกรรมเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2537

รวมอายุได้ 79 ปี

เข้ารับพระราชทานปริญญาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันพระมหากษัตริย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์

เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2465 ที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 7 คน บิดาชื่อ ช่างกี มารดาชื่อ นางทองอ่อน สวัสดิ์พานิชย์ ครอบครัวของท่านมีอาชีพด้านการค้าขาย เป็นครอบครัวที่มีฐานะดีครอบครัวหนึ่งในหมู่บ้านในอำเภออาจสามารถ ชีวิตท่านเติบโตเช่นเดียวกับเด็กต่างจังหวัดทั่วไป

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ เริ่มเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนประชาบาลประจำหมู่บ้าน ในอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จนจบชั้นประถมปีที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดของโรงเรียน แล้วมาเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย (เทียบเท่า ม.3 ในปัจจุบัน) จากนั้นจึงเข้าเรียนชั้นเตรียมอักษรศาสตร์ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียนจนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาอักษรศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2487

หลังจากสำเร็จการศึกษาได้เข้ารับราชการเป็นครูสังกัดกรมวิสามัญที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ระยะหนึ่ง ด้วยการไม่เรียนของท่านจึงได้สอบชิงทุนเพื่อไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยได้รับการคัดเลือกไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระดับปริญญาโท สาขาการประถมศึกษาและระดับปริญญาเอกสาขาประถมศึกษา จนสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2495 นอกจากนี้ยังสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 9 เมื่อ พ.ศ.2508

หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกแล้ว ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ ได้เดินทางกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความขยันหมั่นเพียร และมีผลงานเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชามาตลอด ท่านจึงได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู หัวหน้ากองโรงเรียนฝึกหัดครู อธิบดีกรมวิสามัญ อธิบดีกรมสามัญศึกษา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 2 ครั้ง ใน พ.ศ.2517 และใน พ.ศ.2520 และดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 4 ครั้ง เมื่อ พ.ศ.2518 ระหว่าง พ.ศ.2522 - 2523 พ.ศ.2534 และ พ.ศ.2535 เป็นกรรมการบริหารของยูเนสโก ที่ปรึกษากรมวิชา

การ ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ เป็นท่านหนึ่งที่คลุกคลีอยู่กับวงการศึกษาดลอดชีวิตของการรับราชการของท่าน ท่านเป็นนักการศึกษาของชาติที่แท้จริง เห็นความสำคัญของการศึกษาของคนในชาติ ท่านได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ เพื่อให้งานสำเร็จเพื่อความเจริญก้าวหน้าของประชาชนและของประเทศชาติ ผลงานที่สำคัญของท่านได้แก่ เป็นผู้บุกเบิกงานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา งานบริหารการศึกษา ยกกระดับการศึกษาของคนไทยให้สามารถอ่านออกเขียนได้มากขึ้นเทียบกับต่างประเทศ จัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนชาติแคว้น การขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาระดับสูงขึ้น จัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพทั่วประเทศ จัดตั้งห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" จัดตั้งอุทยานการศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมของชาติ เป็นอาจารย์พิเศษตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ฯลฯ นอกจากนี้ท่านยังมีผลงานทางวิชาการอันก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่สังคมโดยส่วนรวม ได้แก่ งานเขียนแบบเรียนต่าง ๆ งานแต่งตำราและคู่มือครูต่าง ๆ งานเขียนบทความลงในวารสารมากมาย งานแปลและงานวิจัย เป็นต้น

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ เป็นนักการศึกษาที่ได้รับการยกย่องและเคารพนับถือในบรรดานักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งบรรดาครูบาอาจารย์ทั้งปวง ตลอดชีวิตของท่านได้อุทิศตนทำงานเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ ท่านทำตนเป็นแบบอย่างอันดีงามแก่บรรดาครูบาอาจารย์ ดำรงชีวิตอยู่อย่างสมถะ เรียบง่าย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่และจริงจัง มีวิริยะอุตสาหะ เป็นนักปกครองที่มีจิตใจโอบอ้อมอารีมีเมตตากรุณา มีอุปนิสัยสุภาพอ่อนโยน เป็นผู้บริหารที่เฉลียวฉลาด และมีความรู้ ความสามารถสูง สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ดีทั้งผู้น้อยและผู้นิ่ง เป็นบุคคลที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยคุณลักษณะดังกล่าวทำให้ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ เป็นบุคคลหนึ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต

ด้วยเหตุที่ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและคุณธรรม ได้อุทิศแรงกายแรงใจ และความรู้ความสามารถอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาของชาติ เกียรติคุณที่ท่านได้รับมีมากมาย อาทิเช่น

พ.ศ.2524 ได้รับพระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาศึกษาศาสตร์ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)

พ.ศ.2526 ได้รับพระราชทานปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาศึกษาศาสตร์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

พ.ศ.2529 ได้รับพระราชทานปริญญาการศึกษาดุฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการบริหารการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร)

พ.ศ.2530 ได้รับรางวัลนักรการศึกษาดีเด่นประจำปีการศึกษา 2530 วันนักรการศึกษา คณะกรรมการ 4 สถาบัน (ศิษย์เก่า มศว. โครงการสารานุกรม สกศ.สมาคมเกียรตินิยม)

พ.ศ.2533 ได้รับรางวัลบุคคลดีเด่น ระดับชาติสาขาพัฒนาสังคม (ด้านการศึกษา) ประจำปีพุทธศักราช 2532 จากคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ

พ.ศ.2534 ได้รับปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พ.ศ.2535 ได้รับโล่รางวัล "คนดีศรีสังคม" เป็นผู้มีผลงานดีเด่นด้านการศึกษา จากคณะกรรมการมูลนิธิ ศ.ประกาศนั อวยชัย สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ ได้รับการยกย่องว่าเป็น "ปูชนียบุคคลแห่งวงการศึกษไทย" ถึงอนิจกรรม เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2536 นับว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่ายิ่งในวงการศึกษาไทย แต่คุณความดีและผลงานที่ท่านได้สร้างไว้ยังคงดำรงอยู่ตราบนานเท่านาน

รongsศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์

เกิดวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2484 ที่บ้านเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 12 คน บิดามารดาเป็นชาวนา ชีวิตในวัยเยาว์ของ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ จึงไม่แตกต่างไปจากลูกชาวนาบ้านนอกทั้งหลายในภาคอีสาน คือ ช่วยพ่อแม่เลี้ยงวัวเลี้ยงควายและช่วยทำนา

ดร.ทองคุณ เริ่มเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านเมืองหงส์ จนกระทั่งถึงชั้น ป.4 จึงย้ายที่เรียนไปอยู่กับพี่ชายที่เป็นครู และเรียนต่อจนจบชั้น ป.4 ที่โรงเรียนวัดบ้านด่านช้าง อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา สมัยที่เรียนชั้นประถมศึกษา ด.ช.ทองคุณเป็นคนขยัน เรียนเก่งสอบได้ที่หนึ่งทุกปี และนิสัยดี จึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และครูมาก จึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้นมาตลอดจนกระทั่งเป็นหัวหน้านักเรียนทั้งโรงเรียน เขารู้จักทำมาหากินตั้งแต่เด็กโดยการหารายได้จากการขายน้ำดื่มให้เพื่อน ๆ เพราะสมัยนั้นค่อนข้างขาดแคลนน้ำ เขาจึงเอาน้ำบอมนรขุดไปขายให้เพื่อน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ตายหน้าแพรอกไปขายให้ครูสำหรับเลี้ยงม้า เพราะครูสมัยนั้นไม่มีรถ แต่จะขี่ม้ามาโรงเรียน เมื่อจบชั้น ป.4 จึงไปเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนบัวใหญ่ช้าง อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ในระหว่างที่เรียนเขาต้องเดินไป-กลับโรงเรียนวันละ 6 กิโลเมตรทุกวัน โดยเดินลัดไปตามทุ่งนา เดินไต่ไปตามทางรถไฟ ทั้งลำบากและสนุกสนานระคนกันไป แต่เขาก็ยังขยันขันแข็ง เรียนเก่ง สอบได้ที่หนึ่งตลอด จึงได้รับรางวัลเรียนเก่งและประพฤติดีมาตลอดทุกปี อีกทั้งได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้นและเป็นประธานนักเรียน ต่อจากนั้นไปเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา โดยไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อนของพี่ชายซึ่งเป็นบ้านสวนจึงมีประสบการณ์ในการจับ "แย้" มาเป็นอาหารเป็นประจำหลังเลิกเรียน เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา จึงได้เดินทางไปศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน จังหวัดชลบุรี (มหาวิทยาลัยบูรพาในปัจจุบัน) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยม ต่อจากนั้นไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เมื่อเรียนจบก็สอบบรรจุเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี เมื่อ พ.ศ.2507 และย้ายมาเป็นอาจารย์และรองอธิการวิทยาลัยครูสกลนครอยู่ถึง 16 ปี (พ.ศ.2508-2522) จึงได้ย้ายราชการไปดำรงตำแหน่งอธิการวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ อธิการวิทยาลัยครูนครราชสีมา อธิการวิทยาลัยครูจันทระเกษม ตามลำดับ ต่อมาได้เลื่อนตำแหน่งเป็นรองอธิบดีกรมพลศึกษา เป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นอธิบดีกรมพลศึกษา และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็น เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ เมื่อปี พ.ศ.2541 นอกจากงานด้านการบริหารการศึกษาแล้ว ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ ยังได้สละเวลาเพื่อทำประโยชน์ต่อวงการศึกษาโดยเป็นวิทยากรและเป็น อาจารย์พิเศษตามมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นคณะกรรมการพัฒนาครูผู้สอน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ฝ่ายการศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลงานทางด้านการเขียนหนังสือและตำราอีกมากมาย เช่น การศึกษากับสังคม การศึกษากับการพัฒนา ภาษาถิ่นภูพาน จดหมายจากภูพาน คุรุบทบาทคุณธรรมและพฤติกรรม เป็นต้น

ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ มีผลงานที่สำคัญมากมาย โดยเฉพาะด้านการบริหารการศึกษา เมื่อท่านไปอยู่ที่วิทยาลัยครูแห่งใด ก็จะบริหารวิทยาลัยนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้ามีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไป เมื่อดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมพลศึกษา ก็เป็นกำลังสำคัญในการวาง พื้นฐานโรงเรียนกีฬาแบบประหยัดที่ขอนแก่น อุบลราชธานี และนครศรีธรรมราช นอกจากนั้นท่าน ยังได้พัฒนาหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษาจนสามารถสร้างความนิยม มีนักศึกษาเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นสิบเท่า เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการก็เป็นกำลังสำคัญในการดำเนินการโครงการปฏิรูปการศึกษา

นอกจากนี้ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ ซึ่งเป็นคนอิสานที่รักถิ่นรักแผ่นดินอิสาน ท่านเป็นผู้ที่ภูมิใจในถิ่นกำเนิด รักและหวงแหนภาษา ประเพณี วัฒนธรรมอิสาน อันเป็นมรดกอิสาน เมื่อไปอยู่ที่ใด ก็พยายามส่งเสริมและเผยแพร่ "ของดีอิสาน" มาตลอดเป็นผู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถด้านดนตรีและการละเล่นอิสานให้เข้าเรียนในวิทยาลัยครู หรือสถาบันราชภัฏโดยไม่ต้องสอบ สมัยเป็นอธิการบุรีรัมย์ ก็ส่งเสริมวงดนตรี "พิณ แคน ซอ" เมื่อไปอยู่วิทยาลัยนครราชสีมา ก็สนับสนุนวงดนตรี "วัฒนธรรมอิสาน" ตลอดการแสดงที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น แม้แต่เมื่อไปอยู่ที่วิทยาลัยครูจันทระเกษมก็ยังตั้งวงดนตรีอิสาน และที่สร้างชื่อเสียงได้มากที่สุดก็คือการจัดงานนมกรรมสัมพันธ์ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการบริโภคของคนอิสาน โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จไปเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดซึ่งทำให้ "สัมพันธ์" แพร่หลายไปทั่วประเทศรวมทั้งนานาประเทศด้วย ท่านเป็นผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องราวของอิสาน และพยายามปลูกจิตสำนึกของคนอิสานให้รักถิ่นและสร้างเกียรติภูมิให้แก่อิสานมาโดยตลอด

ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ เป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตคนหนึ่ง ท่านมีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ยึดถือมาโดยตลอดคือ "บัญญัติ 10 ประการ" อันเป็นแนวทางสร้างความสำเร็จในชีวิตของท่าน ซึ่งได้แก่

1. ชยันเป็นหนึ่งใน ต้องเป็นคนชยันอย่างฉลาด เพราะความชยันหมั่นเพียรเท่านั้นที่จะทำให้คนประสบความสำเร็จได้ ความชยันจึงต้องมาก่อนสิ่งอื่น
2. พึ่งตนเอง ต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อในความสามารถของตนเองตนเองเท่านั้น ที่จะเป็นที่พึ่งของตนได้ จะหวังพึ่งคนอื่น คงได้เป็นบางเรื่องและบางเวลาเท่านั้น
3. เกรงวินัย ต้องควบคุมตัวเองให้ได้ ชีวิตที่ยึดถือระเบียบแบบแผนที่ตั้งงาม และกฎกติกาของสังคมเป็นหลัก จะผลักดันให้เกิดวินัยในตนเอง คนที่เอาชนะตนเองได้ ก็ชนะคนทั้งโลก
4. ใฝ่รู้ โลกมนุษย์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความรู้เกิดใหม่ทุกลมหายใจ ต้องเป็นคนใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ ข้อมูลคืออำนาจ คนที่มีข้อมูลในมือมากคนนั้นย่อมมีอำนาจเหนือผู้อื่นใด
5. อยู่อย่างประหยัด ต้องใช้ทรัพยากรทุกอย่างให้คุ้มค่าและให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเงินทองทรัพย์สิน หรือแม้แต่วเวลาชีวิตที่ประหยัด คือชีวิตที่คุ้มค่า คุ้มราคา
6. ซื่อสัตย์สุจริต โบราณสอนว่า "ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน" ความซื่อสัตย์สุจริตจะเปรียบเหมือนเกราะที่กำบังภัยอันตรายทั้งหลายให้แก่ตัวเรา
7. คิดริเริ่มสร้างสรรค์ คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงานจะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดและทำสิ่งที่แปลกใหม่ที่มีค่าและสมประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคม
8. มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ จะทำอะไรก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ โดยไม่ท้อแท้ ลังเล

หรือห้อยย จะต้อง "กัดไม่ปล่อย"

9. คาดคิดการณ์ไกล :มุ่งไปสู่อนาคตโดยการคิดคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น
ข้างหน้าอย่างมีเหตุผลและแน่นอน ทำอะไรต้องมีการวางแผนล่วงหน้า

10. มีไมตรีกับทุกคน มองคนในแง่ดี มองหาความดีของคนให้พบ เข้ากับคนได้ทุก
คน สามารถทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

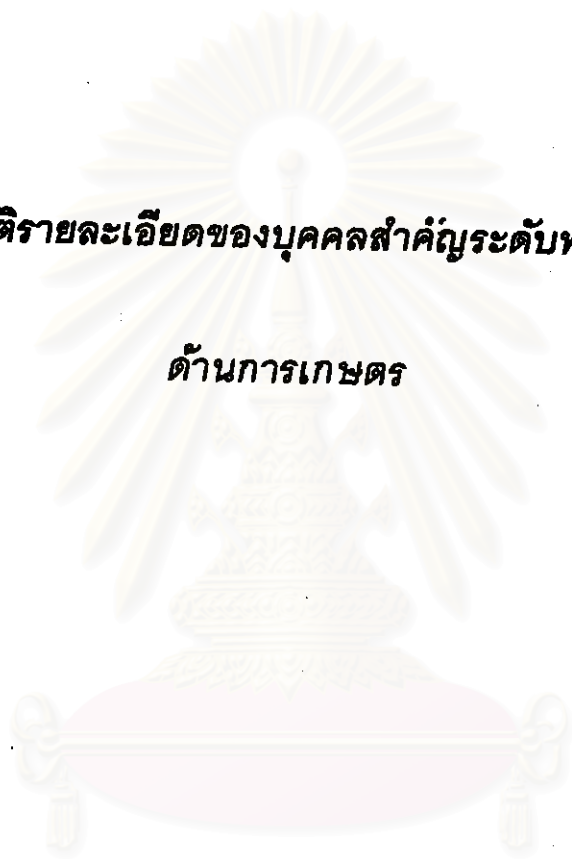
ด้วยผลงานและคุณความดีของ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ ท่านจึงได้รับรางวัลเพื่อเป็น
เกียรติประวัติและความภาคภูมิใจดังนี้

- พ.ศ.2523 รางวัลศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน
- พ.ศ.2527 รางวัลครูสภา ประเภทผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น
ระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา
- พ.ศ.2529 รางวัลผู้บริหารฟุตบอลดีเด่นของจังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ.2531 รางวัลบุคคลดีเด่นจังหวัดนครราชสีมา สาขาการจัด
การศึกษาของชมรมผู้สื่อข่าว จังหวัดนครราชสีมา
รางวัลศิษย์เก่าดีเด่น ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รางวัลสถานศึกษาดีเด่น ระดับอุดมศึกษา
(วิทยาลัยครูจันทระเกษม)
- พ.ศ.2537 รางวัลศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พ.ศ.2539 รางวัลศิษย์เก่าดีเด่น โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

เรื่องราวชีวิตของ รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ จึงเป็นชีวิตที่น่าศึกษา
จากลูกชาวบ้านบ้านนอก ให้ความขยันหมั่นเพียรร่ำเรียนหนังสือจนจบชั้นสูงสุด ออกมาทำงานรับ
ราชการด้วยความวิริยะอุตสาหะ จนได้รับตำแหน่งระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ที่ถูก
ตนเพื่อประโยชน์ของถิ่นกำเนิด และสังคมทั่วไป เป็นทั้ง "คนเก่ง" และ "คนดี" จึงมีชีวิตที่ก้าวหน้า
มีคุณค่าต่อตนเองและสังคม ควรที่เยาวชนควรยึดเป็นแบบอย่าง และเป็นแนวทางในการ
ดำเนินชีวิต

ประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ด้านการเกษตร

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

นายสุข ชนะชัย

นายสุข ชนะชัย เกิดเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2473 ที่บ้านหนองม่วงน้อย อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เป็นบุตรของนายหาญและนางเป็รียง ชนะชัย มีพี่น้องร่วมกันทั้งหมด 7 คน นายสุขเป็นบุตรชายคนโต ปัจจุบันครอบครัว อยู่บ้านเลขที่ 41 หมู่ 10 ตำบลน้ำคำ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนศรีจันทร์ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

นายสุข ชนะชัย เดิมประกอบอาชีพซื้อขายวัว และฆ่าแหละเนื้อวัวกับบิดาเพื่อส่งไปขายที่ตลาด ต่อมาเมื่อย้ายมาตั้งหลักแหล่งที่จังหวัดร้อยเอ็ด นายสุขไม่ชอบอาชีพนี้ เพราะเห็นว่าเป็นการทำารุณสัตว์ แต่กลับชอบงานทางเกษตรมากกว่า และเป็นนิสัยที่ชอบมาตั้งแต่เด็ก จึงเปลี่ยนอาชีพมาทำเกษตรกรรมด้วยการซื้อที่ดิน เลี้ยงวัว เลี้ยงกบ เลี้ยงกระต่าย เลี้ยงแพะ เมื่อนายสุขอายุมากขึ้น ก็มุ่งหน้าทำงานทางด้านเกษตรมากยิ่งขึ้น โดยนายสุขได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเอง ด้วยวิธีการสังเกต ทดลอง นำไปปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขสิ่งทีตนเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา เป็นนักริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น เช่น ริเริ่มปลูกแตงโมผลกลมเป็นรายแรกที่จังหวัดร้อยเอ็ด โดยเฉพาะการทดลองเลี้ยงปลา และเพาะพันธุ์ปลาด้วยภูมิปัญญาของตน และที่ประยุกต์ดัดแปลงมาจากความรู้ที่ได้สั่งสมมา ทำให้นายสุขประสบความสำเร็จ จนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในหมู่บ้าน

งานทุกอย่างที่นายสุขทำล้วนประสบผลสำเร็จเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นายสุขได้เรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ เรียนรู้จากครอบครัว เรียนรู้จากการเดินทาง เรียนรู้ด้วยตนเอง จากการสังเกตและทดลอง เรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนแล้วนำมาทดลองด้วยตนเอง เรียนรู้จากธรรมชาติ เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ แล้วนำมาทดลองพัฒนา นายสุขมิได้เก็บความสำเร็จไว้เป็นของตนแต่เพียงผู้เดียว แต่ได้นำความรู้จากประสบการณ์ของตนไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่สนใจ ทั้งในระดับอำเภอและระดับจังหวัด ตลอดจนหน่วยงานของทางราชการและเอกชน และยังได้รับเชิญจากสถานศึกษา

หลายแห่งให้ไปเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านเกษตรกรรมที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งบางครั้งสถานศึกษาหลายแห่งก็ส่งนักศึกษามาดำเนินงานภาคปฏิบัติยังไร่นาของนายสุข จนชื่อเสียงของนายสุขแพร่กระจายไปทั่วภาคอีสาน นอกจากนั้นยังถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์โดยนายสุข ก็ยินดีเผยแพร่ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน โดยไม่หวังผลตอบแทนแต่อย่างใด

ผลงานดีเด่นของ นายสุข ที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของตนมีมากมาย ได้แก่

1. การทำเกษตรแบบผสมผสาน เช่น เลี้ยงปลาในนาข้าวเพื่อผลิตอากาศปลอดสารเคมี เลี้ยงไก่บนปอเลี้ยงปลา พอไก่ถ่ายลงไปก็เป็นอาหารของปลา พอน้ำในนาข้าวเริ่มจะแห้งก็สูบน้ำในปอเลี้ยงปลาที่เต็มไปด้วยสารอาหารลงไปนาข้าว ทำให้ข้าวเจริญงอกงามโดยไม่ต้องให้ปุ๋ยหรือสารเคมี
2. การจัดการน้ำ เช่น การทำปอปลา ที่มีการนำดินเหนียวมาอัดแน่นจนน้ำรั่วซึมได้น้อยมากและน้ำที่ต้องสูบออกจากปอเลี้ยงปลาหรือถ่ายน้ำจะสูบไปเก็บพักไว้ในปอที่มีผักตบชวาเพื่อกรองและให้ตกตะกอนก่อนจะสูบกลับมาใช้อีกครั้ง
3. การเพาะพันธุ์ปลา ซึ่งเป็นผลงานที่ทำให้นายสุขมีชื่อเสียงโดดเด่นที่สุด เช่น การผสมพันธุ์โดยใช้ต่อมปลา ไม่ใช่ฮอร์โมน เพราะเป็นการสิ้นเปลืองและลงทุนสูง การไม่ต้องสร้างปอซีเมนต์หลาย ๆ ลูก โดยจะใช้เพียง 2 ลูกเท่านั้น เพราะเมื่อเป็นลูกปลาแล้วก็จะปล่อยบนปอดินเลย
4. การอนุรักษ์ป่า เช่น ปลูกป่าแบบธรรมชาติ คือ ปลูกทั้งพืชที่กินได้และกินไม่ได้ ไม่ใช่ปลูกเฉพาะไม้โตเร็วหรือไม้ใหญ่ เพราะมันเอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน ที่สำคัญให้ร่วมงาและความร่มเย็น

นายสุข ขณะช้ย กับกลุ่มนักศึกษา กศน. ระหว่างการสอนเทคนิคการเพาะพันธุ์ปลา

นายสุท หนะชัย เป็นเกษตรกรตัวอย่างที่มีลักษณะสำคัญน่าเป็นแบบอย่างแก่เกษตรกรอื่น ๆ 5 ประการ คือ

1. เป็นเกษตรกรที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบมาจากใคร แต่คิดใคร่ครวญขึ้นเองจากประสบการณ์ และจากนิสัยที่เป็นคนช่างสังเกต ชอบค้นคว้าทดลองปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ

2. เป็นเกษตรกรที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถเข้าใจในเรื่องของวงจรรวมชาติเป็นอย่างดี จึงสามารถพัฒนาระบบการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3. เป็นเกษตรกรที่เป็นนักวางแผนและมีการจัดการที่ดีพร้อม โดยอาศัยประสบการณ์ชีวิตสมัยเด็ก ความเป็นคนช่างสังเกต ชอบทดลอง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้การเกษตรของนายสุทมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างดีและมีการจัดการที่เหมาะสม

4. เป็นเกษตรกรที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงและมีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง ไม่หลงไหลไปกับกระแสของสังคม ไม่ว่าจะมาจากการโฆษณาชวนเชื่อ หรือจากโครงการพัฒนาของรัฐ แต่นายสุทจะใคร่ครวญการทำงานต่าง ๆ อย่างรอบคอบ และยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ดังนั้นนายสุท หนะชัย จึงไม่เคยใช้วิธีการกู้ยืมเงินมาลงทุนทำงาน แต่ใช้วิธีการพัฒนางานต่าง ๆ ขึ้น ตามความพร้อมและความสามารถของตน ถึงแม้ว่านายสุทจะเป็นเกษตรกรที่มีฐานะดี แต่ชีวิตของเขากลับอยู่อย่างเรียบง่าย ไม่หลงไหลไปกับกระแสบริโภคนิยม เช่น นายสุททำนกออยู่เพิงที่หักกลางทุ่งกุลา โดยไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกใด ๆ ไม่ว่าจะ เป็น ตู้เย็น พัดลม โทรทัศน์ ที่นอน เฟอร์นิเจอร์ พูกนอน ฯลฯ ทั้งนี้ นายสุท มีคติในการดำเนินชีวิตเป็นของตัวเอง เช่น "ไทยซื้อเหล็ก เจ๊กซื้อดิน" (เหล็ก หมายถึง เครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ตู้เย็น รถยนต์ ฯลฯ) และคติ "บ้านสวย รถสวย รวยหนี้ ดินสวยรวยเงิน" เป็นต้น

5. เป็นเกษตรกรที่มีความมานะบากบั่นและขยันหมั่นเพียร จะเห็นได้จากการที่เขาเป็นคนลงมือทำงานด้วยตนเอง มาตั้งแต่ยังเด็กจนกระทั่งย่างเข้าสู่วัยชรา โดยไม่เคยย่อท้อต่อความยากลำบากใด ๆ และไม่เคยพ่ายแพ้อุปสรรคใด ๆ แม้จะเจออุปสรรคมากมายแต่นายสุทจะต่อสู้ดิ้นรนด้วยสติปัญญา นายสุทเป็นคนสู้ชีวิตมาตลอด ขยันขันแข็ง ทำงานอย่างเอาจริงเอาจัง มีวิริยะอุตสาหะจนประสบความสำเร็จในชีวิต สร้างฐานะครอบครัวให้เป็นปึกแผ่น

นายสุช ชนะชัย นอกจากจะเป็นเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพด้านการเกษตรกรรมแล้ว ยังเป็นบุคคลที่อุทิศตนเพื่อส่วนรวม ด้วยการเสียสละทรัพย์สิน เช่น บริจาคเงินที่ดิน และสิ่งก่อสร้างให้แก่วัดในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และรักษาสภาพแวดล้อมในธรรมชาติมีความสมดุลย์ บริจาคที่ดินส่วนตัวเพื่อสร้างโรงเรียนและสนับสนุนปัจจัยอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่น บริจาคลูกปลาจำนวนเป็นล้าน ๆ ตัวให้กับทางราชการเพื่อนำไปขยายพันธุ์ต่อ ช่วยถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านการเกษตรให้แก่บุคคลที่สนใจ และสถานศึกษาโดยทั่วไปอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยหรือเหน็ดเหนื่อยแต่อย่างใด และเป็นกรรมการคนสำคัญของชมรมผู้ปลูกข้าวอีสาน ซึ่งมีสมาชิกครอบคลุมพื้นที่ 10 จังหวัดในภาคอีสาน เพื่อให้การขึ้นทะเบียนทางออกในการประกอบอาชีพให้กับสมาชิก บ้านของนายสุชยังเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของเกษตรกรทั่วไป

จากความสำเร็จและภูมิปัญญาของนายสุช ชนะชัย ทำให้ท่านได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางทั่วประเทศจากบรรดาปราชญ์ชาวบ้านด้วยกัน หน่วยงานรัฐระดับต่าง ๆ นักวิชาการและองค์กรพัฒนาเอกชน และด้วยความสามารถของนายสุช ชนะชัย ท่านจึงได้รับรางวัลเกียรติคุณจากสังคม ได้แก่

พ.ศ.2525 ได้รับรางวัลไถทองคำ เป็นเกษตรกรดีเด่น จาก ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

พ.ศ.2525 ได้รับโล่ผู้แนะนำอาชีพดีเด่น จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พ.ศ.2528 ได้รับโล่ผู้แนะนำอาชีพดีเด่น จาก ฯพณฯ ขวน หลีกภัย

พ.ศ.2535 ได้รับพระราชทานรางวัลพระสิทธิดาตาทองคำ ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมด้านการพัฒนาท้องถิ่นจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พ.ศ.2536 ได้รับโล่คทาทองคำ ผู้ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาท้องถิ่นดีเด่น

พ.ศ.2536 ได้รับรางวัลคนดีศรีสังคม จาก ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ

พ.ศ.2540 ได้รับพระราชทานรางวัล พระชาตุนาดูนทองคำ ในฐานะบุคคลดีเด่นในด้านกรงานและอาชีพ จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พ.ศ.2540 ได้รับคัดเลือกเป็น "บุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมสาขา ภูมิปัญญาชาวบ้าน" จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

รับพระราชทานรางวัลพระสิทธิธาดาทองคำ ผู้มีผลงานดีเด่น
ทางวัฒนธรรมด้านการพัฒนาท้องถิ่นจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

รางวัลเกียรติยศเหล่านี้ เป็นผลจากคุณงามความดีที่นายสุช ชนะชัย ได้กระทำต่อ
ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ปัจจุบันท่านถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2541 มีอายุ 67
ปี นายสุช ชนะชัย ปราชญ์ชาวบ้านผู้พลิกพื้นที่ดินรกร้างให้แห้งแล้งทุรกันดารให้เกิด
ความอุดมสมบูรณ์ คงเหลือไว้แต่ความรู้อันเกิดจากภูมิปัญญาของท่านที่มีไว้ให้เกษตรกรได้สืบทอด
และคุณงามความดีของท่านจะเป็นแบบอย่างและเป็นแนวทางให้พี่น้องชาวอีสานได้ยึดถือปฏิบัติกัน
ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นายชาติ มาระแสง

เกิดเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2475 ที่บ้านกุดขวย ตำบลคำพระ อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ เป็นลูกชายคนเดียวในพี่น้องทั้งหมด 5 คน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนประชาบาลบ้านกุดขวย จังหวัดอำนาจเจริญ และบวชเป็นสามเณร สอบได้นักธรรมชั้นตรี

ประวัติการทำงานเริ่มจากเมื่อ ชาติ มาระแสง สึกออกจากสามเณร ในปี พ.ศ.2491 ได้เร่ร่อนไปหางานทำเป็นลูกจ้างที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แต่ทนต่อการดูถูกดูแคลนของนายจ้างไม่ไหว ทำงานได้ 3 เดือน จึงออก แล้วเดินทางเข้ากรุงเทพฯ สมัยเป็นคนงานชุดวางสายโทรศัพท์ ก็ยังถูกด่าและทุบตี จึงออกไปเป็นลูกจ้างทำนาที่นครนายก โดยได้เงินเป็นปี ปีละ 1,600 - 2,000 บาท แต่ก็ทำได้ไม่นานเพราะโดนนายจ้างด่าว่า และโดยนิสัยส่วนตัวที่ไม่ชอบให้ใครมาบังคับ ในปี พ.ศ.2493 เดินทางไปมาระหว่างชลบุรี นครนายก อัญประเทศพราจีนบุรี และเข้ากรุงเทพฯ ช่วงนี้ทำงานไม่เป็นหลักเป็นแหล่ง ในที่สุดก็ตัดสินใจเดินทางกลับบ้านกุดขวยในปี พ.ศ.2494 ต่อมาจึงไปทำงานก่อสร้างการชลประทาน ได้ค่าจ้างวันละ 9 บาท ก็ออกไปมีครอบครัวได้ที่นาจากแม่ยายมา 64 ไร่ ให้ทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว หมู่ชาติจึงได้ยึดอาชีพเกษตรกรรมมาจนถึงปัจจุบัน

ชาติ มาระแส มีผลงานดีเด่นในเรื่องการทำไร่สวนผสม โดยในเบื้องต้นได้ขุดคันดินด้วยตนเอง มีความสูงประมาณ 4 เมตร ยาว 160 เมตร กว้าง 1-2 เมตร เพื่อพัฒนาที่ดิน 64 ไร่ ให้เป็นไร่สวนผสมในปี พ.ศ.2500 ต้องใช้ความอดทนและความขยันเป็นอย่างสูงในการขุดคันดินและสำเร็จในปี พ.ศ.2518 ใช้เวลา 18 ปี จึงได้จัดทำไร่สวนผสมเป็นผลสำเร็จ ไร่สวนผสมของนายชาติเป็นแบบธรรมชาติ ปลูกพืชไร่และปลูกไม้เป็นหลัก สวนผลไม้ก็ปลูกข้าวบ้างดิน สัตว์เลี้ยงก็เลี้ยงไก่พื้นบ้าน และไก่ไข่ โดยทำเล้าอยู่ในไร่ เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคระบาดที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน เลี้ยงปลาในนาข้าว ทำให้ต้นข้าวได้ปุ๋ยจากขี้ปลาเสริม ปลาช่วยกำจัดศัตรูพืชให้ด้วย ทำให้ได้ผลผลิตสูงตามมาด้วย ปลูกปลาขุดให้อยู่ในที่ลุ่มใกล้คันดินเพื่อยามที่ถึงช่วงหน้าเก็บเกี่ยวข้าว น้ำในนาจะเริ่มแห้งแล้ง ปลาที่อยู่ในที่นาจะได้ไปอาศัยรวมกันในที่ขุดไว้ และพอถึงหน้าร้อนสวนผลไม้จะได้น้ำที่สูบขึ้นจากบ่อปลา ไหลไปตามร่องของคันดินสำหรับหล่อเลี้ยงลำต้น การเกษตรของนายชาติเน้นหลักการพึ่งตนเองและทำการผลิตให้เลี้ยงตนเองให้ได้ก่อนผลิตเพื่อขาย ดังนั้นผลผลิตในไร่สวนของนายชาติจึงสามารถเลี้ยงครอบครัวได้อย่างไม่ขัดสน

ลุงชาติ มาระแส จัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ขึ้นในหมู่บ้านละแวกนี้เพื่อพัฒนาพื้นที่และบ่อปลาให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

นอกจากผลงานในเรื่องการทำไร่สวนผสมได้สำเร็จแล้ว ผลงานด้านอื่น ๆ นาย ชาติ ยังมีบทบาทในการพัฒนาหมู่บ้านกุดขุย จนได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบล เป็นบุคคลที่คอย แนะนำชักจูงชาวบ้านให้พ้นจากความยากจน นายชาติได้ร่วมปฏิบัติงานกับชาวบ้านและจัดตั้งกลุ่มเลี้ยงปลาขึ้นในหมู่บ้านเพื่อเป็นการรวมตัวช่วยเหลือกันด้านการผลิตโดย นาย ชาติเป็นประธานกลุ่ม และอาศัยพันธุ์ปลาที่ได้จากบ่อปลาของตนเองเป็นหลัก จัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ขึ้นในหมู่บ้านสะสมเงินเพื่อพัฒนาที่นาและบ่อปลาให้แพร่หลายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้เผยแพร่ประสบการณ์ชีวิต โดยนำหลักการเกษตรเพื่อการพึ่งพาตนเองกระจายไปสู่ชาวบ้านและผู้สนใจ เป็นวิทยากรซึ่งรับเชิญไปบรรยายตามที่ต่าง ๆ ทั้งในภาคอีสาน ภาคเหนือ และภาคกลาง ชื่อเสียงของนายชาติจึงแพร่กระจาย

เป็นที่รู้จักของข้าราชการท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน และอาจารย์มหาวิทยาลัยทั้งในอีสานและกรุงเทพฯ มีผู้คนเดินทางเข้าไปดูงานที่ไร่ของนายชาติเสมอ เพราะเป็นไร่ที่น่าที่ประสบผลสำเร็จแห่งหนึ่ง

นายชาติ มาระแสง อดีตผู้มีฐานะครอบครัวประสบภัยแห้งแล้ง ที่นา 60 ไร่ เป็นนาดอน ปลูกข้าวได้เพียง 4 ไร่ ไม่พอกิน ภรรยาต้องเอาพริกผักไปแลกข้าวจากเพื่อนบ้าน เข้าบ้านไหน สุนัขเห่าบ้านนั้น จนใคร ๆ ให้สมญานามว่า "ไอ้หมาเห่าเมีย" เมื่อนายชาติตั้งสัตย์ต่อแม่พระธรณี จักขุดบ่อทำคันดินกักน้ำทำนา เลี้ยงปลา ทำสวนผลไม้ให้มีกินให้จงได้ และเพื่อให้มีสิ่งเตือนใจ นายชาติจึงให้หมวดเขรและผม และจะไม่ตัดจนกว่าจะทำปณิธานของตนให้สำเร็จ จนใคร ๆ ก็เรียกว่า "ไอ้บ้า" หรือ "ชาติมีบ้าทำนา" ด้วยความมานะอดทนและเพียรพยายามทำให้เขาสามารถขุดคันกั้นน้ำจนเป็นผลสำเร็จโดยต้องใช้เวลาขุดถึง 18 ปี ด้วยสองมือที่แตกด้านจนล้างหน้าไม่ได้ ต้องใช้หลังมือลูบหน้าแทน หลายคนเคยดูหมิ่นไม่เชื่อว่า หมู่ชาติจะ "ปั้นน้ำมาไว้กลางที่นา" ได้เป็นผลสำเร็จ เพราะสมัยหนุ่มที่เคยเป็นคนล่ามะเลเทเมา กินเหล้า เล่นการพนัน และอบายมุขต่าง ๆ จักเปลี่ยนนิสัยเดิมคิดสร้างฐานะสร้างหลักฐานเลี้ยงครอบครัว เอาดีได้ตั้งปณิธานที่ตั้งไว้ ชีวิตที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงชีวิตที่ต้องต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่อความยากลำบาก โดยไม่คิดท้อถอย รู้จักกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ฟังพาดตนเองจนสามารถสร้างหลักฐานเลี้ยงครอบครัวได้โดยไม่เดือดร้อน เดียวนี้นายชาติสามารถพูดได้ว่า "ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ในสวนมีผลไม้ ในไร่นามีเปิด ไก่ จิว และควาย" สมดังปณิธานที่จะมีบ่อปลา นาข้าว สวนผลไม้ ก็เกิดขึ้นสำเร็จทุกประการ

ชีวิตของนายชาติพยายามอาศัยการพึ่งตนเองเป็นหลักสำคัญ ประกอบกับมีแต่จิตใจที่ทรหดอดทน เป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวิริยะอุตสาหะ ซื่อสัตย์ และยึดมั่นในคำพูดที่ลั่นออกไป จึงทำให้นายชาติ มาระแสงประสบความสำเร็จในชีวิต เมื่อถามถึงหลักคิดหรือสิ่งยึดมั่นเป็นคติในการทำงาน คำตอบของนายชาติก็คือ อาศัยหลักธรรมในพุทธศาสนาต่าง ๆ คือ "ศีล สมาธิ ปัญญา" ศีลคือ ต้องไม่หลอกหลวง ไม่โกหกตัวเองและไม่โกหกคนอื่น ภาวนาจะพร้อมทั้งมุ่งปฏิบัติอย่างจริงจัง สมาธิคือก่อนจะทำอะไร ให้หยุดคิดก่อน มองว่าจะมีปัญหามากน้อยแค่ไหน ทำได้หรือไม่ ลงบสตีหลับตาคิด พอสติระลึกได้ ปัญญา ก็จะเกิด เป็นการรู้ตัวรู้ใจในการใช้สตินั้น

ตั้งนั้นนายชาติ มาระแสง จึงเป็นบุคคลตัวอย่างของท้องถิ่นคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพการเกษตร เขาได้รับเกียรติให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลคำพระ เมื่อปี พ.ศ.2527 นอกจากนั้นยังได้รับการยกย่องให้เป็น "ปราชญ์ชาวบ้าน" ได้รับโล่เกียรตินิยมจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้รับเกียรติเป็นอาสาสมัครกิตติมศักดิ์ขององค์การอนามัยโลก เมื่อปี พ.ศ. 2536 รับใบประกาศนียบัตรจากโรงงานของสมเด็จพระเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ฯ รุ่นที่ 1 เป็นที่ปรึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นสมาชิกศูนย์ฝึกอบรมวนสธารแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เป็นต้น

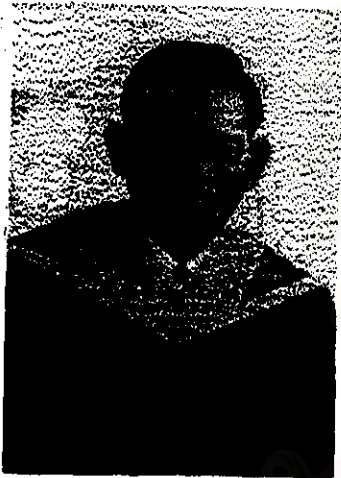
ปัจจุบันลุงชาติ มาระแสง ปราชญ์ชาวบ้านวัย 67 ปี ยังคงมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ยังคงทำไร่ ทำนา ทำสวนผลไม้ เลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ ด้วยหลักการพึ่งพาตนเองที่ตนยึดถือมาตลอดชั่วชีวิต ท่านยังคงเป็นที่ปรึกษาเป็นที่พึ่งให้กับชาวบ้าน และอุทิศตนทำประโยชน์ให้กับสังคมและท้องถิ่นต่อไป สมควรแล้วที่ท่านจะได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรที่น่ายึดถือเป็นแบบอย่าง และนำมาซึ่งความภาคภูมิใจให้แก่ชาวอีสานเป็นอย่างยิ่ง

คันดินยาว หลังอ่างน้ำในนาข้าว เกิดจากหยาดหริอแรงงานของลุงชาติ มาระแสง เคียนนี้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล เกิดเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2480 ที่บ้านหนองเป็ญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นบุตรของนายสมาน และนางสง คำเพิ่มพูล สมรสกับนางภาวิณี คำเพิ่มพูล มีบุตรด้วยกัน 1 คน เป็นชาย ชื่อ นายปกป้อง คำเพิ่มพูล ปัจจุบันครอบครัวอาศัยอยู่ที่ตำบลบ้านเลื่อม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

การศึกษา เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนบ้านหนองเป็ญ และได้อพยพติดตามบิดาไปอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี 1 ปี หลังจากนั้นได้เดินทางไปกรุงเทพมหานครและเพื่อสอบเทียบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอบชุดครู พ. (ครูพิเศษ) หลังจากนั้นจึงได้เดินทางไปศึกษา ณ กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย จนจบภาษาอังกฤษชั้นสูงและบริหารธุรกิจ เมื่ออายุ 18 ปี ต่อมาสำเร็จวิชาเกษตรเมืองร้อน ได้รับประกาศนียบัตรจากวิทยาลัย เดอะทรานส์โวลด์ ทิวทอเรียล เมืองเจอร์ซี สหราชอาณาจักร นอกจากนั้นนายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล

ยังได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศอีกหลายแห่ง เช่น ศึกษาดูงานทางการเกษตรเมืองร้อนในประเทศอินเดีย ราชอาณาจักรเบีย เยเมน คูเวต และศึกษาดูงานการเกษตรในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามคำเชิญของรัฐบาลจีน และประเทศญี่ปุ่น

ประวัติการทำงานของนายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล มีดังนี้

พ.ศ. 2501 เริ่มงานครั้งแรกเมื่ออายุ 21 ปี เป็นผู้ร่วมก่อตั้งโรงเรียนสยามธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2502 เป็นผู้ช่วยกงสุลใหญ่ฝ่ายการเดินเรือ ที่สถานกงสุลใหญ่ประเทศปานามา ประจำกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2506 เป็นผู้ช่วยอำนวยการข่าวสารอเมริกัน จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ.2508 เป็นผู้ช่วยกงสุลอเมริกันฝ่ายธุรการ ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ.2518 ประกอบอาชีพส่วนตัว ศึกษาค้นคว้าเรื่อง กล้วยไม้โดยเฉพาะในเรื่อง การผสมกล้วยไม้ที่สวนกล้วยไม้อุดรแสงตะวัน ตำบลบ้านเลื่อม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ.2519 เดินทางไปทำงานในตะวันออกกลาง ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ บริษัททราฟิ ทำงานด้านการเกษตรเมืองร้อน การเพาะปลูกพืชในทะเลทราย 4 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย คูเวต เยเมน และบาร์เรน หลังจากนั้นกลับประเทศไทยเป็นนักวิชาการปลูกป่า และยางพาราของสมาคมข้าราชการบำนาญกระทรวงมหาดไทย เป็นที่ปรึกษาบริษัทแมคโดอฟ เปอเรน อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด

นอกจากนั้นยังเป็นวิทยากรและอาจารย์บรรยายพิเศษให้กับวิทยาลัย มหาวิทยาลัย หน่วยงานเอกชน และส่วนราชการต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ปีละหลาย ๆ ครั้ง เกี่ยวกับเรื่องพืช การเกษตรกล้วยไม้อุดรชันไฉน ใช้สวนกล้วยไม้อุดรแสงตะวันให้เป็นที่ศึกษาดูงานและฝึกงาน สำหรับนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป ให้ความร่วมมือกับคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เกี่ยวกับพัฒนาเครื่องมือในห้องทดลองพัฒนาการเกษตร ให้ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาด้าน ราชภัฏอุดรธานี และนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลงานดีเด่นที่ทำให้นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ ได้แก่

1. พันธุ์กล้วยไม้หอมมีสูตรชั้นไอเม้น ทำให้นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนปรากฏในคำขวัญของจังหวัดอุดรธานีว่า "ดินแดนน้ำตกจากสันภูพาน อุทยานแห่งธรรมะ อารยธรรมห้าพันปี ธาณีผ้าลายขิด แคนเนรมิตหนองประจักษ์ เลิศลักษณ์กล้วยไม้หอมอุดรชั้นไอเม้น" นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูลได้ใช้เวลาในการทดลองผสมพันธุ์กล้วยไม้สกุลแวนด้ากับกล้วยไม้ไทยสมปอยดง เป็นเวลา 10 ปี จึงประสบผลสำเร็จ

นอกเหนือจากการผสมพันธุ์กล้วยไม้แล้วยังได้พัฒนาการปลูกกล้วยไม้เป็นคนแรกที่ได้นำเอาดินลูกรังและซีเด้ากลบมาปลูกกล้วยไม้ และพบว่าซีเด้ากลบและดินลูกรังเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางภาคอีสาน เพราะชุ่มน้ำให้ได้นานมีการถ่ายเทน้ำและอากาศได้ดีและยังได้พัฒนาการปลูกกล้วยไม้ในแปลงแทนการปลูกในกระถาง ซึ่งได้ผลเป็นอย่างดี

2. ปุ๋ยแห่งอุดรพิภพิกส์ เป็นการบุกเบิกโดยการนำเอาของเสียมาใช้ประโยชน์โดยการนำเอาจุจากรคน มาเปลี่ยนสภาพเป็นปุ๋ยอาหารพืช โดยคิดค้นให้เป็นปุ๋ยอัดแท่งไม่มีกลิ่นน่ารังเกียจ การผลิตปุ๋ยชนิดนี้ยังช่วยประหยัดเงินตราในการสั่งปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศและช่วยแก้ปัญหาดินเสียอันเนื่องมาจากการใช้ปุ๋ยเคมีได้อีกด้วย

ปุ๋ยแห่งอุดรพิภพิกส์ ได้รับการตรวจสอบจากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยในปี 2532 พบว่ามีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อพืชครบถ้วน ราคาถูกกว่าปุ๋ยชนิดอื่น ๆ ปัจจุบันได้รับการพัฒนาส่งเป็นสินค้าออกทำรายได้และสร้างงานให้ชาวอุดรธานี เป็นผลดีทางเศรษฐกิจอีกทางหนึ่ง

ต่อมาได้มีการผลิตเพื่อการพาณิชย์ เช่น การผลิตน้ำหอมมีสูตรชั้นไอเม้นเข้าสู่อุตสาหกรรมน้ำหอม เป็นอุตสาหกรรมน้ำหอมจากกล้วยไม้รายแรกของโลก ที่ใช้งบประมาณดำเนินการระยะแรก 30 ล้านบาท ผู้ร่วมดำเนินการโครงการนี้ ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ และกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมประจำใจ มีความซื่อสัตย์ สุจริตตลอดชีวิตการทำงานที่ผ่านมา ท่านได้กล่าวถึงกลยุทธ์หรือเทคนิคในการดำเนินชีวิตหรือการทำงานที่ทำให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นเกิดจากสิ่งต่อไปนี้

- ทำตัวให้สบาย ๆ อย่างหวังอะไรทั้งหมด เพราะคิดเสมอว่าทั้งหมดไม่ใช่ของเรา เรามีแต่ตัวมาพยายามช่วยเหลือสังคมให้มากที่สุด และตัวเองสบายไม่เดือดร้อนก็พอ

- อ่านหนังสือมาก ชอบอ่านหนังสือ อ่านอย่างน้อยมีเล่มขึ้นไป อ่านหนังสือทุกประเภท ไม่ยึดเป็นหลักตายตัวว่าจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับอะไร เพราะถือคติว่าอ่านมากย่อมรู้มาก ปัจจุบันก็ยังอ่านมากเหมือนเดิม

- คบกับคนมาก ทุกอาชีพ ทุกประเภท เพื่อหาข้อมูลและความรู้ โดยไม่เลือกว่าจะเป็นคนจนหรือคนรวย เพราะถ้าคบแต่คนรวย จะทำให้ไม่รู้ว่าคนจนเป็นอย่างไร หรือถ้าคบแต่คนจน เราก็จะไม่รู้เลยว่าคนรวยเป็นอย่างไร

- เป็นคนชอบเสาะแสวงหาความรู้ ศึกษาด้วยตัวเอง เช่น ศึกษาธรรมชาติ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่า

- ยามที่พบปัญหา จะไม่หมกมุ่นกับปัญหาที่เกิดขึ้น ถ้าทำสิ่งใดได้และเป็นไปได้ จะทำในสิ่งนั้นโดยไม่ให้เดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น ทำทุกอย่างด้วยความพอใจและสบายใจ ไม่ทำด้วยความโลภ

เกียรติคุณที่นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล เคยได้รับมีดังนี้

พ.ศ.2532 ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร จากสภาการฝึกหัดครู (วิทยาลัยครูอุดรธานีเป็นผู้เสนอ)

พ.ศ.2535 ได้รับการประกาศเกียรติคุณให้เป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สาขาพัฒนาคุณภาพชีวิต

พ.ศ.2541 ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยสวธก สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูน เกษตรกรชาวอีสานตัวอย่าง ผู้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ
 ปัจจุบันท่านได้ใช้เวลา กำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์และกำลังความคิดในการค้นคว้าและวิจัย
 ด้านการเกษตร เพื่อพัฒนาการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าแก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศ
 ชาติ นอกจากนั้นท่านยังคงทำหน้าที่ช่วยเหลือสังคมด้วยการเป็นวิทยากรพิเศษตามสถาบันการ
 ศึกษาต่าง ๆ และเป็นที่ปรึกษาฝ่ายเกษตรนอกระบบโครงการพระราชดำริ ที่บ้านกุดนาขาม
 อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร และบ้านเล็กในป่าใหญ่ ตำบลผานาง อำเภอผาเก็ง
 จังหวัดเลย

ประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ด้านศิลปวัฒนธรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.คำหมา แสงงาม

นายคำหมา แสงงาม เกิดเมื่อปีมะโรง พ.ศ. 2434 ที่บ้านชีทวน อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานีเป็นบุตรของนายเคน และนางคำ แสงงาม มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน นายคำหมาเป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัว และได้แต่งงานกับ นางลำดวน แสงงาม มีบุตรธิดา 4 คน มีครอบครัวอยู่ที่บ้านขมิ้น ต.เทอดไทย อ.ธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด

นายคำหมาเรียนหนังสือตัวธรรมและมูลกระจายจากพระสงฆ์ เมื่ออายุ 6 ขวบ โดยพ่อแม่พาไปฝากเป็นศิษย์วัดศรีนวล บ้านชีทวน ศึกษาวิชาหนังสือและวิชาช่างกับพระอาจารย์วงและพระอาจารย์สี จนกระทั่งอายุ 10 ปี จึงบรรพชาเป็นสามเณรที่วัดบ้านชีทวน อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี ขณะนั้นได้ศึกษาพระธรรมวินัยและศิลปะการช่างไปพร้อมกันด้วย ต่อมาย้ายไปศึกษาวิชาศิลปะการช่างกับพระครูวิโรจน์ รัตโนบล ที่วัดทุ่งศรีเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

หลังจากที่ได้ศึกษาวิชาการเขียนลวดลาย การแกะสลักไม้ การสร้างลายปูนจนเกิดทักษะและความชำนาญแล้ว พระครูวิโรจน์ รัตโนบล จึงพาไปทำงานยังสถานที่ต่าง ๆ ด้วยทุกครั้ง จนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในทางงานช่างศิลปะ โดยเริ่มต้นด้วยงานทำลวดลายประดับโคงศพ เมรุเผาศพ การสร้างโบสถ์วิหาร ศาลาการเปรียญ หอระฆังกำแพงแก้ว ชุมประตู่ จนกระทั่งฝีมือของสามเณรคำหมาเป็นที่ยอมรับว่าประณีตสวยงามมาก

เมื่อนายคำหมา แสงงาม มีอายุ 26 ปี จึงสึกออกมาแล้วไปเป็นหัวหน้าช่างควบคุมดูแลและฝึกสอนลูกศิษย์ในการทำงาน ขณะเดียวกันก็ได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ในงานช่างฝีมือ งานศิลปะทุกสาขา เมื่อมีเวลาก็จะอ่านหนังสือตำราจากโบราณ จากการศึกษาด้วยตนเองดังกล่าวจึงช่วยให้ท่านมีความรู้แตกฉานในวิชาช่างเทคโนโลยีแบบโบราณ ตลอดจนคติความเชื่อต่าง ๆ ของชาวอีสานตั้งแต่สมัยอดีตกาล นอกเหนือจากงานช่างที่ทำประจำแล้ว งาน

พิเศษของนายคำมาคือเป็นครูฝึกลูกศิษย์ที่มีทั้งพระภิกษุสามเณรและประชาชนทั่วไป เป็นที่ปรึกษาสถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม เป็นผู้อุปถัมภ์การบูรณะวัดบ้านขมิ้น ต.เหล่า อ.ธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด และวัดบ้านชีทวน อ.เชียงใน จ.อุบลราชธานี

ผลงานที่สำคัญและทำให้นายคำมา แสงงาม มีชื่อเสียง ตัวอย่างบางส่วนมีดังต่อไปนี้

1. การบูรณะองค์พระธาตุพนม ขณะที่นายคำมาบรรพชาเป็นสามเณรได้เดินทางไปกับคณะช่างไทยรุ่นแรกๆไปบูรณะพระธาตุพนม เมื่อปี พ.ศ.2444 โดยท่านพระครูวิโรจน์ รัตโนบล เป็นหัวหน้าคณะ

2. งานปั้นและหล่อพระพุทธรูปที่สำคัญ เช่น พระประธานองค์ใหญ่ วัดสุปฏิหาราม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี บูรณะพระเหลา บ้านปะเหลา อ.พนา จ.อุบลราชธานี พระสังข์กัจจายน์ วัดสระทอง อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด พระเจ้าใหญ่วัดบ้านสนาม ต.เสือโก้ก อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม พระประธานวัดบ้านขามเรียง ต.ขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม พระประธานวัดบ้านเสียม อ.เชียงใน จ.อุบลราชธานี

3. การบูรณะโบสถ์ ชุ่มประตู่ วัดเอี่ยมวรณูช กรุงเทพมหานคร

4. การบูรณะวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในงานฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี แนะนำออกแบบและดูแลลูกศิษย์บูรณะหัวเสากำแพงรอบวัด

5. สร้างแมรุเผาศพแบบชั่วคราวเป็นประจำทุกปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 7 ครั้ง

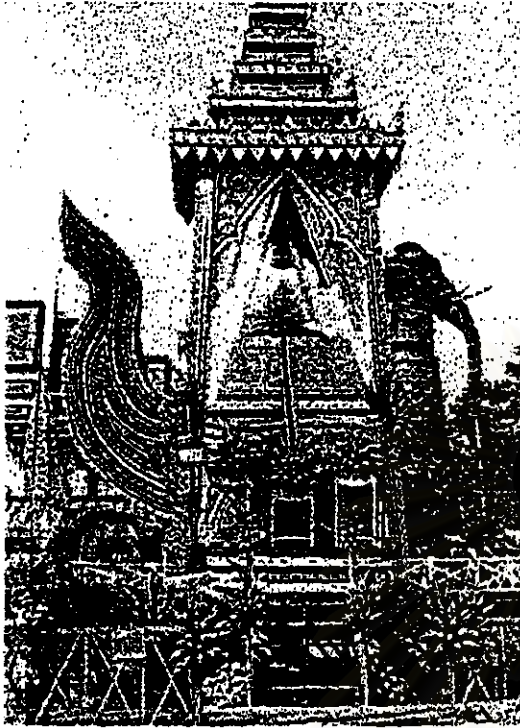
6. สร้างนกหัสติลิงค์ สำหรับเผาศพเจ้านายหรือพระเถระ ประมาณ 20 ครั้ง

7. ออกแบบและก่อสร้างโบสถ์ไม่น้อยกว่า 80 แห่ง ศาลาการเปรียญ 10 แห่ง หอระฆัง 10 แห่ง หอไตร วิหาร มณฑป 9 แห่ง

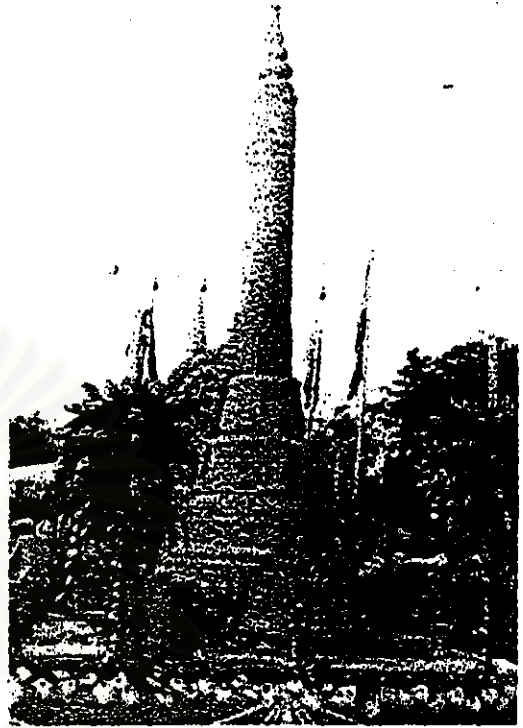
8. ออกแบบและก่อสร้างชุ่มประตู่วัด กำแพงแก้ว 45 แห่ง

9. ออกแบบ และแกะสลักลวดลายเทียนพรรษา ได้รับรางวัลชนะเลิศที่จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดใกล้เคียงเป็นประจำทุกปี

นอกจากนี้ยังมีผลงานด้านการช่างฝีมือปรากฏอีกมากมายของนายคำมา แสงงาม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นศิลปะงานการสร้างสถานที่สำคัญทางศาสนา ตามบริเวณวัดทางภาคอีสาน ตั้งแต่การสร้างประตู่วัด กำแพงวัด ศาลาการเปรียญ วิหารโบสถ์ สูดท้ายคือ แมรุเผาศพและธาตุเจดีย์ที่เก็บกระดูกของเพื่อนมนุษย์ผู้วายชนม์

หีบศพ เมรุภทลลิตลิ่งค์ เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น
อ.ชนบท ผลงาน พ.ศ. 2524

เทียนพรรษา วัดวัดสระทอง จ.ร้อยเอ็ด พ.ศ. 2527

นายคำหมา แสงงาม เป็นผู้มีความรู้และความสามารถเชี่ยวชาญทางด้านช่างศิลป์หลายสาขา เป็นผู้มีความฉลาด มีไหวพริบดี รู้จักดัดแปลงเทคโนโลยีให้ทันสมัย เป็นช่างฝีมือประณีต ทำงานรวดเร็ว ประหยัดวัสดุและเวลา ผลงานของท่านเป็นที่ยอมรับของชาวอีสาน จนกระทั่งมีผู้ให้สมญานามว่าเป็น "ช่างเทวดา" "ช่างเนรมิต" ท่านเป็นผู้ริเริ่มนำเอาแม่แบบของไทยมาใช้ในการแกะลายเทียน การตกแต่งโลงศพ การตกแต่งบั้งไฟ ช่วยให้ผู้สวยงามกลมกลืนไปกับศิลปะแบบพื้นบ้านอีสาน ผลงานของนายคำหมา แสงงาม กระจายอยู่ทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายคำหมา แสงงาม เป็นบุคคลตัวอย่างที่ดั่งงามของสังคมคนหนึ่ง ท่านได้สร้างคุณประโยชน์ต่อวงการศึกษาวชิราวุธฯ ได้พยายามอบรมสั่งสอนลูกศิษย์นับพันคนจากคนที่ไม่รู้อะไรเลยจนกระทั่งมีความรู้ความชำนาญสามารถออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ การสอนท่านจะสอนให้เปล่าโดยไม่คิดค่าเล่าเรียน นับเป็นบุคคลที่เสียสละเพื่อการศึกษาของลูกหลานชาวอีสานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ท่านยังได้ช่วยเหลือสังคมน่านี้อีก เช่น ช่วยบริจาคทรัพย์

เพื่อทะนุบำรุงซ่อมแซมวัดวาอาราม รับผิดชอบต่องานโดยไม่มีค่าแรงงาน รับเด็กลูกชาวบ้านมาเลี้ยงดูและฝึกงานอาชีพให้ รับสอนบรรดาพระสงฆ์และสามเณรที่สนใจวิชาช่าง เพื่อจะได้นำวิชาความรู้ไปใช้ในการซ่อมแซมบูรณะปฏิสังขรณ์วัดตลอดจนสาธารณสถานต่างๆ ได้เองโดยไม่ต้องจ้างช่างให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ดังนั้นนายคำหมา แสงงาม จึงเป็นปรมาจารย์ทางช่างที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมมีชื่อน้อย อีกทั้งยังเป็นผู้อนุรักษ์และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมอีสานเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนและชาวอีสานต่อไป

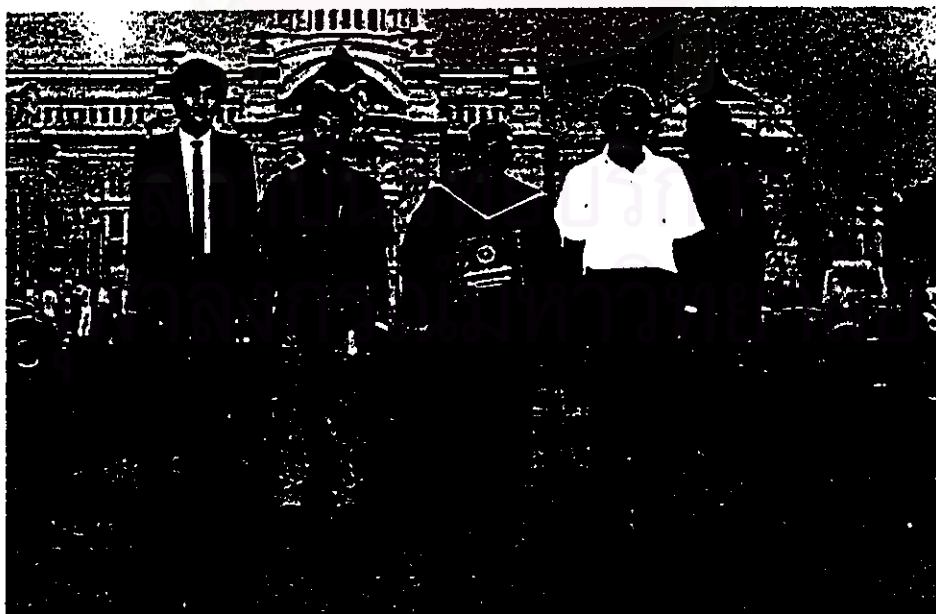
นอกจากนี้นายคำหมา แสงงาม ยังเป็นบุคคลตัวอย่างที่ดี รวมทั้งทางด้านความประพฤติ คุณธรรมและศีลธรรมที่เยาวชนรุ่นหลังสมควรนำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่าง ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในคุณธรรมทางศาสนา เนื่องจากบวชเรียนมานาน จึงดำรงชีพด้วยการยึดมั่นในศีล 5 และห่างไกลจากอบายมุขทั้งปวง
2. เป็นบุคคลที่มีความขยันหมั่นเพียรเป็นเยี่ยม มีระเบียบวินัย ตั้งใจสั่งสอนศิษย์อย่างจริงจังและจริงใจ ตั้งมั่นอยู่ในจรรยาครู ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเรียนวิชาครู ไม่เคยรับราชการเป็นครู แต่ท่านก็เป็นครูโดยธรรมชาติ บรรดาลูกศิษย์และประชาชนทั่วไปให้การยกย่องและเรียกท่านว่า "จารย์ครูคำหมา"
3. เป็นบุคคลที่ประหยัด เป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในด้านเงินทอง วัสดุสิ่งของที่จะใช้ทำงาน แม้แต่เศษวัสดุที่เขาทิ้งแล้วก็นำมาประดิษฐ์เป็นงานศิลปะให้สวยงามได้ การประหยัดเวลาในการทำงาน โดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นลง
4. เป็นบุคคลที่ไม่ประมาท ไม่ฟุ้งเฟ้อ เคยอยู่อย่างไรก็อยู่อย่างนั้น อยู่ง่ายกินง่าย นุ่งห่มง่าย ๆ ตามธรรมชาติ
5. เป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ต่อคนทั่วไป รับปากใคร่ว่าจะทำอย่างไรก็ทำตามนั้น นัดว่าจะงานจะแล้วเสร็จเมื่อใดก็ทำได้แล้วเสร็จตามที่นัดทุกครั้ง
6. เป็นบุคคลอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่คุยโตโอ้อวด ยินดีรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้จะไม่ตรงกับความเห็นของตนก็ตาม
7. เป็นบุคคลเสียสละเพื่อส่วนรวม เงินทองที่นำมาได้จากการทำงานส่วนใหญ่จะนำไปทำบุญสมทบทุนสร้างถาวรวัตถุให้แก่วัดในท้องถิ่น งานบางแห่งไม่มีค่าแรงก็รับทำเพื่อเอาบุญ

จากประวัติและผลงานของนายคำหมา แสงงาม ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่งผลให้ท่านได้รับประกาศเกียรติคุณ ดังต่อไปนี้

- ปี พ.ศ. 2528 ได้รับพระราชทานปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม
- ปี พ.ศ. 2529 ได้เป็น "ศิลปินพื้นบ้านดีเด่น สาขาช่างทำเกวียน ชุ่มประตูปอส์ต์ ประจำปี พ.ศ. 2528" จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ปี พ.ศ. 2530 ได้เป็น "ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (การปั้นแกะสลัก) ประจำปี พ.ศ. 2529" จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ดร.คำหมา แสงงาม เป็นชาวอีสานตัวอย่างที่ได้ทำคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองมาเป็นเวลานานกว่า 80 ปี ประกอบกับท่านได้ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนรุ่นหลัง รวมทั้งบรรดามวลชนชาวอีสาน ท่านถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 ขณะที่ท่านมีอายุ 99 ปี แม้ว่าท่านจะจากไปอย่างไร้วันกลับ แต่ผลงานและคุณงามความดีที่ท่านได้สร้างสมมาตลอดชีวิตคงเหลือฝากไว้ให้ลูกหลานอีสานและสาธารณชนได้สืบทอดกันต่อไป

วันรับพระราชทานปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๒๘

นายทองมาก จันทะลือ

นายทองมาก จันทะลือ เกิดเมื่อวันที่ 6
กุมภาพันธ์ พ.ศ.2472 ที่บ้านท่าเมือง ต.ชนบท อ.เมือง
จ.ขอนแก่น เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 8
คน ของนายสอน และนางสมบุญ จันทะลือ

นายทองมาก จันทะลือ จบชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 4 จากโรงเรียนบ้านชีท่าม่วง เรียนธรรมศึกษาจากโรง
เรียนวัดบ้านประดู่น้อย จ.ขอนแก่น และได้เริ่มเรียนหมอลำที่วัดบ้านประดู่น้อยนี้กับอาจารย์อ่อน เรียนอยู่ได้ 2 ปี ก็ย้ายไปเรียนอยู่กับน้องชายของอาจารย์
ชื่อ หมอลำคำอ้าย ที่ จ.มหาสารคาม เรียนได้ 2 ปี แล้วกลับไปเรียนสนธิเรียนบาลีไวยากรณ์กับ
สำนักอาจารย์อ่อนอีก 3 ปี

จากการเรียนหมอลำเป็นเวลา 7 ปี พอมีความรู้ที่จะขึ้นเวทีได้ แต่ก็ยังขาดลีลาในชั้น
เชิงของหมอลำอยู่จึงไปฝึกหัดจากอาจารย์คำผายต่อ ทำให้รู้จักคำว่าลำขึ้นอยู่กับกลอน จนวิชาเริ่ม
แตกฉานหมอลำหนุ่มทองมากจึงเริ่มออกลำตามงานต่าง ๆ จนชื่อเสียงของหมอลำทองมากเริ่มโด่ง
ดังขึ้นเรื่อย ๆ ทั่วภาคอีสาน

ในช่วงที่หมอลำมีโอกาสออกอากาศทางวิทยุ หมอลำทองมากก็ได้เป็นโฆษกวิทยุจัดรายการ
การหมอลำ โดยการอุปถัมภ์ของบริษัทไอศกรธสภาเด็กเซงหญ่ ขณะเดียวกันก็เป็นผู้จัดการสำนักงาน
บ้านพักทัมใจ (ยาทัมใจในปัจจุบัน) ที่ จ.ขอนแก่น บ้านพักแห่งนี้เป็นศูนย์ธุรกิจบันเทิงแขนงหมอลำ
ลำที่บริษัทไอศกรธสภาให้การสนับสนุน ต่อมาหมอลำทองมากก็ย้ายมาเป็นผู้จัดการบ้านพักทัมใจ
สาขามหาสารคาม อีกปีต่อมาก็ย้ายไปอยู่ที่อุบลราชธานี เป็นผู้จัดการบ้านพักทัมใจเช่นเคย ครั้งนี้
ชื่อเสียงโด่งดังสุดขีด จึงลาออกจากบริษัทไอศกรธสภาฯ แล้วเปิดสำนักงานหมอลำของตัวเองขึ้นมา
ใช้ชื่อว่า "สำนักงานหมอลำอุทาบบริการ" ซึ่งคำว่าอุทาบนี้เกิดขึ้นตอนโฆษณาขายยาม่องประเภท
อุทา อุทา ชาวบ้านเลยเรียกติดปากว่า "คณะหมอลำอุทา"

ผลงานที่ทำให้นายทองมาก จันทะลือ มีชื่อเสียงโด่งดัง ได้แก่

ปี พ.ศ. 2500 ชนะเลิศการประกวดหมอลำชั้นเอกที่ จ.ขอนแก่น และที่ จ.
มุกดาหาร

ปี พ.ศ. 2502 ชนะเลิศการประกวดหมอลำชั้น 1 ที่ จ.ขอนแก่น

ปี พ.ศ. 2510 ชนะเลิศการประกวดหมอลำคู่ ที่ จ.อุบลราชธานี

ปี พ.ศ. 2511 - พ.ศ. 2512 ชนะเลิศการประกวดหมอลำในงานสงกรานต์ที่
จ.อุบลราชธานี

ปี พ.ศ. 2524 ได้รับรางวัลดีเด่นในการผลิตผลงานเพื่อเยาวชนประเภทสื่อชาวบ้าน
จากคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

ผลงานอื่น ๆ ของนายทองมาก จันทะลือ นอกเหนือจากการแสดงหมอลำ คือ ได้รับ
เลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อปี พ.ศ. 2512 - พ.ศ. 2514 ตลอดเวลา
ที่เป็น ส.ส. นั้น ได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนที่ดีของประชาชนเสมอมา เช่น ได้ให้บริการแก่ประชาชนจัดหา
ที่พักให้ราษฎรที่เดินทางไปมา และญาติของคนไข้ที่ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล โดยให้พักที่บ้านของ
ตน บางคืนมีผู้ไปพักถึง 50 - 60 คน

นอกจากนั้นนายทองมากยังทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านหมอลำกลอน หมอลำหนุ่ม
(ลำเพลิน) หมอลำหนุ่ม (ลำเวียง) ให้แก่ศิษย์หญิงชายมากกว่า 300 คณะ ทั่วภาคอีสาน และยังได้
เป็นวิทยากรในการอบรม ประชุมและสัมมนาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การอบรมผู้แทนกลุ่มเกษตรกร
สัมมนาเรื่องความมั่นคงของชาติ เพลงพื้นบ้าน โครงการพัฒนาสื่อพื้นบ้านเพื่อการศึกษา เป็น
วิทยากรบรรยายเรื่องหมอลำ วิทยากรด้านการประชาสัมพันธ์การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ ซึ่งนับได้
ว่านายทองมาก จันทะลือ มีบทบาทเป็นอย่างมากในการให้บริการแก่สังคม

นายทองมาก จันทะลือ เป็นศิลปินหมอลำที่มีผลงานการแสดงดีเด่นเป็นที่รู้จักและยอมรับ
กันทั่วไปในภาคอีสาน โดยเฉพาะในเรื่องกลอนลำ ความสนุกสนานจากท่าทางลีลา บทบาท
ของกลอนลำ ไม่ว่าจะเป็นการรำรำ การยักคิ้วหลิวตา เป็นที่ถูกอกถูกใจคนดูยิ่งนัก จนได้รับการ
ยกย่องว่าเป็นหมอลำชั้นหนึ่ง หากผู้มาประชุมได้ยาก หมอลำทองมากยึดถือคุณสมบัติหมอลำที่ดี
ต้องประกอบด้วย

1. มีความรู้ฝ่ายโลกและฝ่ายธรรม
2. เสียงดังมีเสน่ห์ รูปร่างหน้าตาดี
3. มีลีลาบทบาท มารยาทอ่อนโยน

ผลงานและความสามารถที่ปรากฏ ทำให้นายทองมาก จันทะลือ ได้รับเลือกให้เป็น นายกสมาพันธ์สมาคมหมอลำ จังหวัดอุบลราชธานี และได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาพันธ์หมอลำ แห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2528 ได้รับเลือกจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติให้เป็น "ศิลปินพื้นบ้านดีเด่น" และเมื่อปี พ.ศ.2529 ได้รับคัดเลือกให้เป็น "ศิลปินแห่งชาติ สาขา ศิลปะการแสดง (หมอลำ) ประจำปี 2529" โดยได้เข้ารับพระราชทานโล่และประกาศเกียรติคุณ บัตรจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

ปัจจุบันนายทองมาก จันทะลือ หรือครูเพลงทองมาก มีอาชีพหมอลำ ทำไร่ และค้าขายอยู่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี แม้ว่าท่านจะมีอายุ 70ปีแล้ว แต่ร่างกายยังแข็งแรง กระฉับกระเฉง ท่านยังคงอุทิศตนเพื่องานสังคมมาโดยตลอดทำหน้าที่ออกช่วยเหลืองานสาธารณกุศลอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งรู้จักกันดีในนาม "หมอลำต้านเอดส์" ท่านยังคงอนุรักษ์และสืบสานตำนานเพลงหมอลำให้อยู่คู่แผ่นดินอีสาน เพื่อให้เป็นมรดกของลูกหลานอีสานสืบต่อไป

ลีลาการลำของหมอลำทองมาก จันทะลือ

นายทองมี มาลัย

นายทองมี มาลัย เกิดเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2487 ที่บ้านหนองเล็ง ต.แคนน้อย อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร อันได้ชื่อว่าเป็นหมู่บ้านหมอลำ เป็นบุตรคนสุดท้องในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 6 คน ของนายเคน และนางทิม มาลัย

นายทองมี มาลัย ชอบการร้องหมอลำมาตั้งแต่เด็ก เคยแะหนีพ่อแม่ไปดูหมอลำตามงาน แล้วนำมาหัดร้องหัดรำด้วยตนเอง อาศัยที่มีพรสวรรค์การจำกลอนแม่น และน้ำเสียงดี เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว จึงแสดงให้เพื่อน ๆ และครูที่โรงเรียนชมเป็นประจำ

นายทองมี มาลัย จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดบ้านหนองเล็ง มีอาชีพทำนาและเป็นหมอลำ

เมื่อนายทองมี มาลัย อายุได้ 15 ปี ได้ขออนุญาตพ่อแม่ขอไปเรียนหมอลำ เพื่อที่จะได้เป็นศิลปินตามที่ฝัน ครูคนแรกคือ นายผัน ศิลารักษ์ แห่งคณะ ผ.บันเทิงศิลป์ ครูหมอลำโด่งดังแห่ง ต.ดงแคนใหญ่ อ.คำเขื่อนแก้ว ำเรียนอยู่ประมาณ 2 เดือนก็ออกแสดง นายทองมีเป็นหมอลำที่มีน้ำเสียงดีรันทมนุ และลีลาการรำที่ดี จึงถูกยกให้เป็นพระเอกในคณะ ต่อมาเป็นผู้ว่าจ้างให้ไปแสดงตามเทศกาลต่าง ๆ จนมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในภาคอีสาน

ต่อมาคณะหมอลำของครูผัน ศิลารักษ์ เกิดแยกวง นายทองมี มาลัย ออกมาทำวงเอง โดยใช้ชื่อว่า "อีสานลำเพลิน" ขึ้นมา โดยร่วมกับเพื่อน ๆ หลายคน หลังจากนั้นได้เปลี่ยนชื่อคณะเป็น "คณะทองมี มาลัย พัฒนาลำเพลิน" จนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วอีสาน มีงานแสดงไม่ว่างเว้น

ผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้นายทองมี มาลัย โด่งดังจนถึงที่สุด จนกระทั่งได้รับฉายาว่า "ราชาลำเพลิน" โดยเมื่อปี พ.ศ.2523 บริษัทเลปโซติดต่อให้เขาไปบันทึกแผ่นเสียง ซึ่งมีชื่อเสียงหลายชุด เช่น ชุดบั๊กสองขาว ชุดชมรมแท้กชี ชุดออนซอนสาวเมืองอำนาจ ชุดทองมีไม่มีทอง ชุดทองมีหาคู่ และผลงานอีกมากมาย โดยมีนายสุพรรณ ชื่นชมและทิดหนอม เมืองอำนาจแต่งกลอนลำให้ หมอลำทองมีได้รับการต้อนรับจากแฟน ๆ มากมาย เขามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีลูกศิษย์ลูกหา มากมาย บางคนได้แยกคณะไปตั้งคณะใหม่ จนถึงปี พ.ศ.2529 เขาได้ยุบคณะลง แต่ก็ยังรับเชิญไปร่วมแสดงกับวงอื่น ๆ ตลอดมา และล่าสุดเมื่อปี พ.ศ.2539 บริษัทนิธิทัศน์ ได้ติดต่อไปอัดแผ่นเสียงในชุด "สามหมอลำผู้ยิ่งใหญ่" โดยมีศิลปินร่วมคณะคือ ป.ฉลาดน้อย ส่งเสริม และ ประสาน เวียงสิมา

นอกจากผลงานการแสดงหมอลำแล้ว นายทองมี มาลัย ยังมีผลงานดีเด่นที่น่าภาคภูมิใจอีก ได้แก่

1. เป็นหมอลำยุคบุกเบิก ที่สร้างวงการบันเทิงให้รู้จักหมอลำอย่างกว้างขวาง
2. เป็นอาจารย์สอนหมอลำให้กับคณะหมอลำหลายคณะ
3. เป็นผู้สืบสานวัฒนธรรมไทยด้านศิลปการแสดง (หมอลำ)

นอกจากนี้ นายทองมี มาลัยยังได้ช่วยประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ แก่ทางราชการอีกมากมาย เช่น การบันทึกเทป "ลำเพลิน ลำยาว" เพื่อเป็นสื่อในโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษา แก่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร เป็นวิทยากรพิเศษร่วมงานศิลปินพื้นบ้าน ร่วมสมัยที่โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุบลัดัมภ์ และสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันต่อต้านยาเสพติดที่จังหวัดยโสธร ลำกรนรงค์อีสานไม่กินปลาดิบ เป็นต้น

นายทองมี มาลัย เป็นผู้ที่มีจิตใจดี ประพฤติปฏิบัติอยู่ในศีลธรรม และประกอบอาชีพหมอลำด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยามที่พบอุปสรรคท่านจะใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ช่วยเหลือสังคมและทำประโยชน์ให้กับทางราชการตลอดมา

นายทองมี มาลัย จึงได้รับการยกย่องให้เป็นตัวอย่างของผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ดีแก่เยาวชน เมื่อปี พ.ศ.2535 และได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็น "ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม สาขาศิลปการแสดง (หมอลำ) ประจำปี พ.ศ.2540"

ประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ด้านศาสนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ท่านกำเนิดในตระกูลแก่นแก้ว เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2413 ณ บ้านคำบง อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี บิดาชื่อนายคำด้วง มารดาชื่อนางจันทร์ มีพี่น้องร่วมท้องเดียวกัน 9 คน ท่านเป็นคนหัวปี

ท่านได้เรียนอักษรขอม อักษรธรรม อักษรไทยน้อยและอักษรไทยจนอ่านออกเขียนได้ที่ วัดบ้านคำบง อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี ท่านสามารถเรียนได้รวดเร็ว เพราะมีความหลงจำดีและมีความขยันหมั่นเพียร ชอบการเล่าเรียนเพียรศึกษา.

เมื่ออายุได้ 15 ปี ท่านบรรพชาเป็นสามเณรในสำนักวัดบ้านคำบงถิ่นกำเนิดของท่าน บวชแล้วได้ศึกษาความรู้ทางพุทธศาสนา มีสวดมนต์และสูตรต่าง ๆ ท่านสามารถจดจำได้อย่างรวดเร็ว อาจารย์จึงเมตตาปรานีมาก เพราะเอาใจใส่ในการเล่าเรียนดี ประพฤติปฏิบัติเรียบร้อย เป็นที่ไว้นับถือเชื่อใจได้ เมื่ออายุได้ 17 ปี บิดาชอรับให้ลาสิกขาเพื่อช่วยการงานทางบ้าน เมื่อได้ลาสิกขาออกไปท่านก็ได้ช่วยการงานของบิดามารดาเต็มความสามารถ แต่ท่านก็ยังคิดที่จะบวชอยู่เสมอ เพราะความรักและศรัทธาในชีวิตนักบวชเป็นนิสัย

ครั้นอายุได้ 22 ปี ท่านจึงลาบิดามารดาเพื่ออุปสมบทเป็นพระภิกษุที่วัดสีทอง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี โดยมีพระอริยภิกขุ (อ่อน) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูสีทา ชัยเลโนเป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระครูประจักษ์อุบลคุณ (ส่วย) เป็นพระอนุสาวนาจารย์ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2436 ได้รับฉายาทางพระพุทธศาสนาว่า "ภุริทัตโต" เมื่ออุปสมบทแล้วท่านได้ศึกษาวิปัสสนาธุระกับพระอาจารย์เสาร์ กันตสีลเถระ วัดเลียบ จ.อุบลราชธานีเป็นเวลาหลายปี พระอาจารย์เสาร์ ได้พาท่านไปเที่ยวศึกษารวมปฏิบัติในสถานที่ต่าง ๆ ไปทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงบ้าง ฝั่งขวาแม่น้ำโขงบ้าง ซึ่งท่านเล่าว่า เคยพากันป่วยแทบกลับมาไม่รอด เพราะป่วยทั้งตัวท่านเอง และพระอาจารย์เสาร์ด้วย ท่านเลยมาระลึกถึงธรรมเนียม โดยไปในที่สงัดแห่งหนึ่ง พิจารณาความตาย จิตเลยลงสู่ภวังค์จัดโรคาพาธไปได้ในขณะนั้น

ภายหลังท่านได้ออกขุดงค์ไปโดยลำพัง แสวงหาความวิเวกตามสถานที่ต่าง ๆ ตามป่าเขา ป่าช้าหุบเขาในถ้ำ ลงไปถึงกรุงเทพฯ และจำพรรษาอยู่ที่วัดปฐมวนาราม และหมั้นไปสดับธรรมเทศนา อบรมปัญญาแก่เจ้าพระคุณพระอุบาลี คุณูปมาจารย์ (จันทร์ สิริจันโท) ที่วัดบรมนิวาสเสมอในระยะเวลา 3 พรรษา จากนั้นท่านได้ออกแสวงหาวิเวกปฏิบัติธรรมบำเพ็ญความเพียรในถิ่นภาคกลาง เช่น ที่ถ้ำสาวิดา นครนายก ถ้ำไผ่ขวาง เขาพระราม และถ้ำสิงโต จ.ลพบุรี จนได้รับความกระจำงในพระสังฆกรรมของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านมีความปรารถนาที่จะเผยแผ่พุทธธรรมแก่สหธรรมิก และพุทธศาสนิกชนทั่วไป จึงได้จาริกไปยังภาคอีสาน พันฝ่ากับความยากลำบากด้วยความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว มีพระภิกษุและสามเณรมาขอศึกษาปฏิบัติธรรมกับท่านมากขึ้นเป็นลำดับ

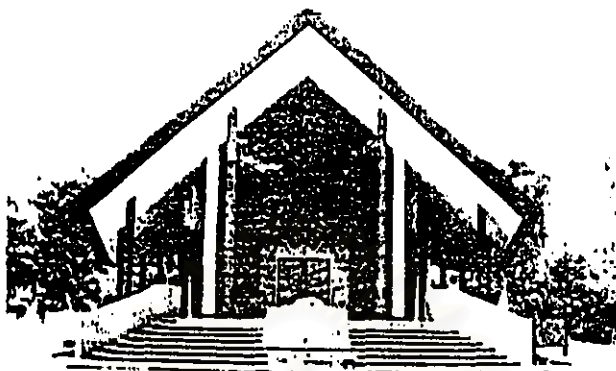
สถาบันวิทยบริการ

ภูมิตำท่านอาจารย์มั่น ภุริทัตโต พักอาศัย (ถ่ายเมื่อ ๒๖ ม.ก. ๑๔)

ท่านอาจารย์มั่น ภุริทัตโต ใช้ศาลานี้เป็นที่ฉันจังหัน (ถ่ายเมื่อ ๒๖ ม.ก. ๑๔)

อาคารพิธีภรณ์ข้าราชการ พระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ

ด้วยความที่ท่านพระอาจารย์มั่นหวังเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้คนเป็นอันมาก ท่านจึงมิได้ทำนักเป็นหลักแหล่งเฉพาะแห่งเดียว ท่านจาริกไปยังถิ่นฐานต่าง ๆ นำทางแห่งพุทธธรรมส่องสว่างทางปัญญาแก่พุทธศาสนิก จากอีสานถิ่นที่ราบสูงสู่ภาคเหนือ ท่านได้ออกอุตงค์และทำนุบำรุงพระศาสนาที่เชียงใหม่ในระหว่างปี พ.ศ. 2472 ถึง 2482 จึงได้กลับมายังภาคอีสานอันเป็นที่กำเนิด เพื่อสงเคราะห์สาธุชนจนถึงปัจจุฉิมวัย

ตลอดระยะเวลาที่ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ดำรงสมณเพศ ท่านได้ตั้งหน้าประกอบความเพียรอย่างเข้มแข็งโดยมีบทพุทธโธเป็นคำบริกรรมประจำใจในอริยาบทต่าง ๆ อย่างมั่นคง ในการออกอุตงค์ครั้งที่ท่านปฏิบัติเป็นประจำมี 4 ประการ คือ นุ่งห่มผ้าบังสุกุลเป็นนิตยบิณฑบาตเป็นนิตย จันโนบาตรเป็นนิตย และจันหนเดียวเป็นนิตย

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ถือการปฏิบัติทางวิปัสสนาอย่างเคร่งครัด เป็นพระเถระที่พูดน้อย ถือการปฏิบัติเป็นใหญ่ ศิษย์ทั้งหลายได้ดูและสังเกตการปฏิบัติของท่านเป็นตัวอย่างแล้วนำไปปฏิบัติ วิธีการปฏิบัติวิปัสสนาของท่านได้รับการยอมรับนับถือจากพระสงฆ์วิปัสสนาโดยทั่วไป ท่านจึงได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าเป็น จอมทัพรธรรม พระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาปรมาจารย์ทางวิปัสสนากรรมฐาน เป็นต้น ดังนั้นจึงมีผู้คนเคารพนับถือเลื่อมใสศรัทธามากมาย ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์

ศิษย์ของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต หลายองค์เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสายวิปัสสนาธุระ หลายองค์เช่นหลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ, หลวงปู่ฝั้น อาจาโร, หลวงปู่ขาว อนาลโย, หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี, หลวงปู่ดุลย์ อตุโล, หลวงปู่สิงห์ ขันตนาโค, หลวงปู่สิม พุทธจาโร, หลวงปู่บุญมา

จูตเปโม, หลวงปู่ชอบ ฐานสโม, พระอาจารย์ชา สุภทโท, พระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นต้น ซึ่งพระภิกษุสงฆ์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นพระที่มีชื่อเสียง มีผู้คนเคารพนับถือมากมาย เพราะเป็นพระภิกษุผู้ที่มีคุณธรรมชั้นสูง และเป็นที่พักทางจิตใจของพุทธศาสนิกชนให้ยึดมั่นในการประกอบความดีตามแนวทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต หรือ "หลวงปู่มั่น" พระเถระที่มีชื่อเสียงยิ่งในด้านวิปัสสนากรรมฐานของเมืองไทย ท่านได้ละสังขารไปเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2492 ณ วัดป่าสุทธาวาส จ.สกลนคร รวมสิริอายุได้ 80 ปี

พระบุษบกสามหลัง

บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ (ในพระเจดีย์บุษบกองค์กลาง)

พระธาตุท่านอาจารย์เสาร์ (กนฺตสีโล) พระธาตุท่านอาจารย์มั่น (ภูริทัตโต)

ในขอบบุษบกองค์ซ้ายและขวาตามลำดับ

และ อัฐธาตุท่านอาจารย์พระญาณวิเศษย์ (สิงห์ ขนฺตยาโม)

ในขอบกลางล่าง

ได้สร้างเสร็จและทำพิธีบรรจุเมื่อ ๓ ธ.ค. ๒๕๑๕ เวลา ๑๐.๐๐ น.

ประดิษฐาน ณ วัดป่าสาละวัน อ. เมือง จ. นครราชสีมา

พระราชญาณวิสุทธิโสภณ (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)

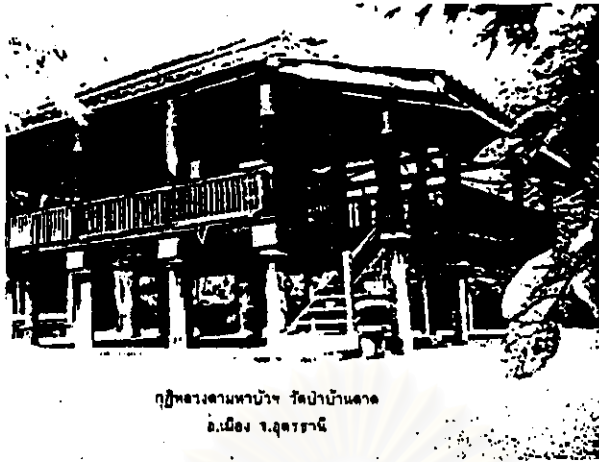
หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ถือกำเนิดในครอบครัวชาวนา ณ ตำบลบ้านตาต อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2456 ซึ่งตรงกับวันอังคารขึ้น 11 ค่ำ เดือน 9 ปีตาชื่อนายทองดี มารดาชื่อนางแพง โลหิตดี เป็นลูกคนที่ 2 มีพี่น้อง 16 คน โดยบิดามารดาตั้งชื่ออันเป็นมงคลว่า "บัว" และท่านเป็นเพียงผู้เดียวที่ดำรงตนอยู่ในสมณเพศ

เมื่อหลวงตามหาบัวมีอายุครบ 20 ปี บิดามารดาของท่านขอร้องให้บวช เพราะเห็นว่า เป็นลูกชายคนเดียวที่พ่อแม่หวังเป็นที่พึ่ง แต่ตอนนั้นท่านยังไม่อยากบวช แต่อยากได้เมียก่อน ครั้นเมื่อเห็นพ่อแม่มีน้ำตาไหลทำให้ท่านเกิดความสะเทือนใจจนต้องหลบไปคิดตลอด 3 วันเต็ม ๆ อยู่ตามลำพัง เมื่อคิดดีแล้วจึงตัดสินใจที่จะบวชเพื่อทดแทนคุณบิดามารดาตามประเพณีที่สืบกันมาแต่โบราณ

ครั้นถึงวันอังคารที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2477 ตรงกับวันขึ้น 9 ค่ำเดือน 7 ปีจอ ท่านจึงได้บรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ วัดโยธานิมิตร บ้านหนองซอนกว้าง ตำบลหนองบัว อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี โดยมีท่านเจ้าคุณพระธรรมเจดีย์ (จูม พันธุโล) เป็นพระอุปัชฌาย์ ด้รับฉายาจากพระอุปัชฌาย์ว่า "ญาณสัมปันโน" และมีท่านสมเด็จพระมหาวิระวงศ์ (พิมพ์ ธรรมโร) แห่งวัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน กรุงเทพมหานคร เป็นพระอาจารย์สอนทางปริยัติธรรม จนสามารถสอบไล่เปรียญธรรม 3 ประโยค ได้เป็น "มหา"

ในขณะที่บวชเป็นพระภิกษุ ท่านถือปฏิบัติในเพศบรรพชิตอย่างเคร่งครัด ตั้งใจศึกษาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและพระพุทธปฏิบัติจนทำให้เกิดศรัทธาแรงกล้า ไม่คิดที่จะสึก เพราะเกิดความซาบซึ้งในธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และมีความต้องการหันทุกข์ บรรลุธรรมเยี่ยงพระอรหันตสาวกทั้งหลาย ทำให้หลวงตามหาบัวตั้งใจว่าจะศึกษาปฏิบัติธรรมต่อไป

กุฏิหลวงตามหาบัว วัดบ้านตาด
อ.เมือง ร.อุดรธานี

หลังจากที่ได้ศึกษาสำเร็จทางภาคทฤษฎีในปี พ.ศ. 2485 จึงได้เดินทางจากจังหวัดอุดรธานี เพื่อไปฝากตัวเป็นลูกศิษย์ของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ที่จังหวัดสกลนคร โดยจำพรรษาพร้อมกับพระอาจารย์มั่นเป็นครั้งแรกที่วัดบ้านโคก จังหวัดสกลนคร ต่อจากนั้นก็ได้อยู่ปฏิบัติรับใช้และติดตามพระอาจารย์มั่นไปในที่ต่าง ๆ ของภาคอีสานพร้อมด้วยหลวงปู่เทสก์ เทสรังสี และลูกศิษย์รูปอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติธรรมภาวนา จนถึงวาระสุดท้ายของสังขารของพระอาจารย์มั่น

เมื่อพระอาจารย์มั่นซึ่งเป็นพระอาจารย์ใหญ่แห่งสายวิปัสสนากรรมฐานมรณภาพลง หลวงตามหาบัวก็ได้ออกจาริกอีกครั้ง เพื่อเร่งทำความเพียรเจริญกรรมฐานตามแนวของพระอาจารย์มั่น จนท่านได้จาริกกลับมายังบ้านตาดอันเป็นบ้านเกิดของท่าน ชาวบ้านทั้งหลายที่ได้พบเห็นวัตรปฏิบัติอันเคร่งครัดของหลวงตามหาบัวต่างพากันเกิดศรัทธา จึงได้ร่วมกันบริจาคที่ดินประมาณ 163 ไร่ และช่วยกันก่อสร้างวัดขึ้นมาพร้อมทั้งได้นิมนต์หลวงตามหาบัว ฟานักปฏิบัติธรรมและสั่งสอนญาติโยมตราบจนทุกวันนี้

หลวงมหาตาท้าว ญาณสัมปันโน ได้รับการตั้งสมณนามจากพุทธศาสนิกชนที่เคารพนับถือกราบไหว้ท่านว่าเป็น "พระป่า" อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะท่านจะยึดถือการปฏิบัติธรรมเจริญกรรมฐานอย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ ไม่ยึดติดอยู่กับวัตถุสิ่งก่อสร้าง ภายในวัดป่าบ้านตาดนั้นจะก่อสร้างขึ้นมาจำเพาะเพื่อความจำเป็นในการบำเพ็ญธรรมเท่านั้น จากความเคร่งครัดตามแนวทางของพระอาจารย์มั่นทำให้มีพุทธศาสนิกชนที่เป็นชาวต่างประเทศมาขอขวเรียนศึกษารวมที่วัดป่าบ้านตาดแห่งนี้มิได้ขาด

นอกจากการทำวัตรปฏิบัติธรรมเจริญกรรมฐานที่เคร่งครัดแล้วหลวงตาม้ายังใช้เวลาส่วนหนึ่งของท่านสละมาเขียนหนังสือธรรมะต่าง ๆ ออกเผยแพร่สู่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะหนังสือประวัติ "หลวงปู่มั่น" ที่ท่านหลวงตาม้า เขียนขึ้นมานั้น เป็นหนังสือที่ได้รับการกล่าวขวัญกันเป็นอย่างมาก เพราะท่านเป็นลูกศิษย์ที่อยู่ปฏิบัติอุปัฏฐากพระอาจารย์มั่น อย่างใกล้ชิดจนวาระสุดท้ายแห่งสังขาร ท่านจึงสามารถเขียนได้อย่างลึกซึ้งและละเอียดลออ

ภารกิจนอกเหนือจากการเผยแพร่แสดงพระธรรมเทศนาตามสถานที่ต่างๆ และการอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ทั้งพระเณรและฆราวาสแล้ว หลวงตาม้าบัว ญาณสัมปันโน ได้ทำประโยชน์ช่วยเหลือต่อสาธารณชนทั่วไปอย่างต่อเนื่องโดยมิได้ขาด เช่น นำเงินที่ได้จากการบริจาคไปช่วยเหลือโรงพยาบาล โรงเรียน สถานสงเคราะห์ผู้เฒ่าผู้แก่ทุพพลภาพ และท่านยังมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยให้ป่าไม้ของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นโดยการที่ท่านนำพื้นที่ที่ได้รับบริจาคจากประชาชนนำไปจัดทำโครงการปลูกป่า จัดซื้อที่ดินเพื่อปลูกป่าตามท้องที่ต่าง ๆ เป็นต้น

เมื่อหลวงตาม้าบัว ญาณสัมปันโนมีอายุ 85 ปี เมื่อปี พ.ศ. 2541 ท่านได้ประกอบภารกิจที่สำคัญจนเป็นที่กล่าวขานและเป็นที่ยกย่องกันแพร่หลายอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ คือการจัดตั้ง "โครงการทอดผ้าป่าช่วยชาติ 84,000 กอง" ภายใต้ชื่อ "โครงการช่วยชาติโดยหลวงตาม้าบัวญาณสัมปันโน" เพื่อช่วยกอบกู้สถานะภาพของประเทศไทยที่กำลังประสบภาวะเศรษฐกิจและสังคมตกต่ำให้ผ่านพ้นไปด้วยดี โดยการเปิดรับบริจาคในรูปของเงินสดดอลลาร์ เงินสกุลต่างประเทศ เงินบาทและทองคำ และนำรายได้ทั้งหมดเข้าบัญชีประเทศไทยเพื่อเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศ หลวงตาม้าบัวได้มุ่งมั่นและทุ่มเทกำลังทั้งหมดให้กับโครงการนี้อย่างเต็มที่ ทั้ง ๆ ที่ในขณะนั้นท่านมีอายุมากกว่า 80 ปีแล้ว โดยไม่ได้คำนึงถึงตัวเองว่าจะเป็นอย่างไร เพราะไม่สามารถจะทนเห็นประเทศไทยล่มจมไปต่อหน้าต่อตาได้ เมื่อโครงการนี้ได้รับความสนใจอย่างมากมาจากมหาชนทั่วประเทศ ท่านจึงต้องทำงานหนักด้วยการเดินทางรับการนิมนต์ไปเทศนาธรรมให้กับประชาชนทั่วไป และตามสถานที่ราชการต่าง ๆ เพื่อรับเงินบริจาค และทองคำมาสมทบโครงการช่วยชาติให้เป็นผลสำเร็จ จะเห็นได้ว่าหลวงตาม้าบัวท่านได้อุทิศตนเพื่อทำประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองของเราอย่างแท้จริง

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นพระที่มุ่งปฏิบัติธรรมตามครรลองของพระสายวัดป่าและทำงานอยู่เป็นนิจ ท่านเป็นพระผู้มักน้อย สันโดษ อยู่อย่างสมถะ แต่เดิมมักจะประจำอยู่ที่วัดไม่ค่อยออกมาเปิดตัวกับสาธารณชนมากนัก ไม่ให้คนถ่ายรูป ไม่ชอบเป็นข่าว มีอุปนิสัยตรงไปตรงมา เด็ดเดี่ยว อาจหาญ เอาจริงเอาจัง และมีความอดทนเป็นเลิศ ภาพลักษณ์ประจำตัวของท่านคือเคี้ยวหมากหยับ ๆ อยู่เป็นนิจ มีท่าทางคล่องแคล่วว่องไว มีอารมณ์ขัน หลวงตามีนิทานธรรมะมากมาย เมื่อท่านเล่าครั้งใดก็สามารถเรียกรอยยิ้มจากลูกศิษย์ลูกหาได้ทุกครั้ง กิตติศัพท์ของท่านขึ้นชื่อว่าเป็นคนดี แต่มากไปด้วยเมตตาธรรมอันกว้างใหญ่ไพศาล เป็นพระที่ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมอันประเสริฐ จึงทำให้ผู้คนทั้งศรัทธาเลื่อมใส ทั้งเคารพ และยำเกรง

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ได้รับการสถาปนาแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็น "พระราชญาณวิสุทธิโสภณ" โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2536 เป็นกรณีพิเศษ ถือได้ว่าท่านเป็นพระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่สุดในสายพระวิปัสสนากรรมฐาน

พระญาณวิทยาคมเถร (หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ)

หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ เกิดเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2466 เมื่อวันที่วันพฤหัสบดี แรม 10 ค่ำ เดือน 10 ปีกุน ที่บ้านไร่ หมู่ที่ 6 ตำบลกุดพิमान อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา เป็นบุตรคนโตของ นายบุญ และนางทองขาว ฉัตรพลกรัง มีพี่น้องร่วมกันทั้งหมด 3 คน

บิดาและมารดาของหลวงพ่อคุณเสียชีวิตตั้งแต่ ท่านและน้องสาวยังเยาว์วัย หลวงพ่อและน้องสาวอีกสอง คนจึงอยู่ในความอุปการะของน้าสาว หลวงพ่อคุณเกิดมาจากครอบครัวชาวไร่ชาวนาไม่ได้ร่ำรวยอะไร จึงได้รับการศึกษาจากวัดแบบโบราณที่วัดบ้านไร่ นั้นเอง ซึ่งถือเป็นสถานการศึกษาแห่งเดียวในหมู่บ้าน โดยมีพระอาจารย์เชื่อม วิริฐโธ พระอาจารย์ฉาย และพระอาจารย์หลีเป็นผู้สอนทั้งภาษาไทย ภาษาขอม และถ่ายทอดวิชาอาคมให้อีกด้วย เพื่อเป็นการปกป้องอันตรายต่าง ๆ ซึ่งนับได้ว่าเป็นการปลูกฝังให้หลวงพ่อคุณเป็นผู้ฝึกฝนในวิชาไสยศาสตร์ตั้งแต่เยาว์วัย

เมื่อหลวงพ่อยุ่ครบบวชจึงได้ทำการอุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดบ้านถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิमान อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา โดยมีพระครูวิจารณ์คตกิจ อดีตเจ้าคณะอำเภอคำชะอีเป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์ทองสุข วัดโคกกรักษ์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์คงเป็นพระอนุสาวนาจารย์

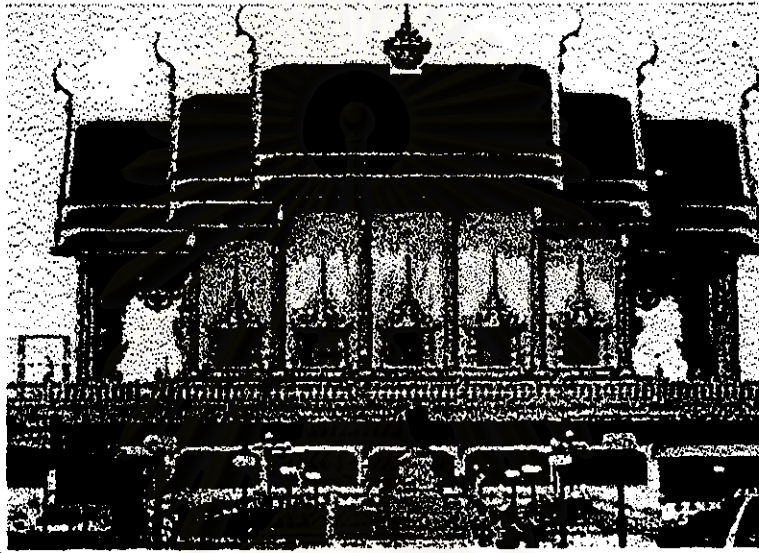
หลังจากท่านได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้ว หลวงพ่อได้ฝากตัวเป็นศิษย์หลวงพ่อแดง วัดบ้านหนองโพธิ์ ตำบลสำนักตะคร้อ อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นพระนักปฏิบัติทางคันถธุระและวิปัสสนาธุระ อีกทั้งเป็นพระเกจิอาจารย์ที่เรื่องวิทยาคมที่มีชื่อเสียง เป็นที่เคารพศรัทธาของพระพุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป เมื่อได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อแดงแล้ว หลวงพ่อคุณก็ได้รับการสั่งสอนพระธรรมวินัย และรับการถ่ายทอดวิทยาคม รวมทั้งไสยเวทย์ต่าง ๆ จากหลวงพ่อแดง

โดยมิได้ปิดบังอำพราง ซึ่งหลวงพ่อก่อนก็ได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยและวิทยาคมต่าง ๆ ด้วยความขยันหมั่นเพียร ประพฤติปฏิบัติตนตั้งมั่นอยู่ในกรอบแห่งพระวินัยอย่างเคร่งครัดมาโดยตลอด และคอยปรนนิบัติรับใช้หลวงพ่อดั่งอย่างใกล้ชิดจนเป็นที่รักใคร่ของหลวงพ่อดังเป็นอย่างมาก จนหลวงพ่อดังเห็นว่าศิษย์เอกของท่านได้รับการถ่ายทอดวิทยาคมไปจนหมดสิ้นแล้ว จึงได้นำหลวงพ่อก่อนไปศึกษานาคความรู้เพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีก โดยนำไปฝากตัวเป็นศิษย์กับหลวงพ่อดัง พุทธสโร วัดถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด ซึ่งเป็นวัดที่ท่านอุปสมบทนั่นเอง หลวงพ่อดังเป็นพระเกจิอาจารย์ที่เรื่องวิทยาคมไม่น้อยไปกว่าหลวงพ่อดังและเป็นพระที่ถือสันโดษและนิยมการถือฤกษ์ควัตรอยู่เป็นนิจ เมื่อหลวงพ่อก่อนได้มาอยู่กับหลวงพ่อดังก็ได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย วิทยาคมและไสยเวทย์ต่าง ๆ จากหลวงพ่อดังด้วยความวิริยะอุตสาหะ และปรนนิบัติดูแลหลวงพ่อดังเหมือนเช่นที่เคยปฏิบัติกับหลวงพ่อดัง จนเป็นที่รักใคร่เมตตาของหลวงพ่อดังเช่นกัน หลวงพ่อดังได้สั่งสอนอบรมหลวงพ่อก่อนพร้อมทั้งชี้แนวทางการถือฤกษ์ควัตร ถือสันโดษตลอดจนถ่ายทอดวิทยาคมต่าง ๆ ให้จนหมดสิ้น ซึ่งหลวงพ่อก่อนก็ได้ศึกษาเล่าเรียนและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของหลวงพ่อดังอย่างจริงจัง จนกระทั่งหลวงพ่อก่อนมีความเชื่อมั่นว่าสามารถช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว จึงกราบขออนุญาตหลวงพ่อดังเพื่อออกฤกษ์แสวงหาโมกขธรรม อันเป็นธรรมขั้นปรมาตมตามพระพุทธวัจนะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสืบต่อไป

หลวงพ่อก่อนได้ออกจากวัดบ้านถนนหักใหญ่เดินทางมาอย่างโดดเดี่ยว ไปตามป่าเขาทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของไทย และเลยเข้าไปในประเทศลาว เขมร เป็นเวลาหลายปี การเดินทางในสมัยนั้นถนนหนทางของภาคอีสานยังไม่เจริญ ส่วนใหญ่เดินทางด้วยเท้า ในระหว่างที่หลวงพ่อก่อนเดินทางได้พยายามสืบหาพระอาจารย์ที่มีชื่อเสียง และได้ศึกษาด้านวิทยาคมและไสยเวทย์ต่าง ๆ จากพระอาจารย์ชื่อดังของไทย ลาว และเขมรตลอดเวลา จนท่านได้รับวิชาอาคมแก่กล้ามากยิ่งขึ้น

หลวงพ่อก่อนได้เดินทางกลับมายังบ้านเกิดของท่าน และจำพรรษาอยู่ที่วัดบ้านไร่อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ในระยะแรกที่หลวงพ่อก่อนกลับมาอยู่วัดบ้านไร่ใหม่ ๆ ชื่อเสียงของท่านยังไม่โด่งดัง ท่านได้เริ่มสั่งสอนธรรมให้แก่ประชาชนและช่วยพัฒนาบ้านเมืองตามสมควร วัดอุ่มมงคลที่ท่านสร้างในระยะแรก ได้สร้างตะกวดโทนและทำพิธีฝังตะกวดทองคำให้กับลูกศิษย์และผู้ทีเคารพศรัทธาในตัวท่าน วัดอุ่มมงคลที่ท่านสร้างมีความขลังมาก แสดงอภินิหารนานาประการ ทำให้ชื่อเสียงและเกียรติคุณของหลวงพ่อก่อนแผ่ไพศาลไปทั่วทั้งประเทศ ต่อมาเมื่อท่านได้สร้างเหรียญและวัตถุมงคลต่าง ๆ ออกมาอีกเพื่อให้ลูกศิษย์และผู้เลื่อมใสศรัทธาได้นำไปบูชาและไว้คุ้มครองตัว

และเป็นศิริมงคลตั้งแต่ปี พ.ศ.2512 เป็นต้นมา หลวงพ่อคุณจึงเป็นพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในเรื่องของวัตถุมงคลชนิดต่าง ๆ หลวงพ่อคุณได้ทำการพัฒนาวัดบ้านไร่ให้มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไปโดยการจัดสร้างเหรียญวัตถุมงคลต่าง ๆ และจัดทำพิธีฝังตะกรุดทองคำเพื่อจัดหาเงินรายได้นำมาใช้ในการก่อสร้างพระอุโบสถ ศาลา และอื่น ๆ ของวัดบ้านไร่ ซึ่งพระอุโบสถของวัดบ้านไร่ที่สร้างขึ้นใหม่ จัดเป็นพระอุโบสถที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย.

พระอุโบสถวัดบ้านไร่

ผลงานที่ทำให้หลวงพ่อกุณมีชื่อเสียงนอกเหนือจากการสร้างวัตถุมงคลชนิดต่าง ๆ แล้ว นอกจากนี้ท่านยังนำเงินที่ได้จากการสร้างวัตถุมงคลต่าง ๆ และได้จากการบริจาคจากพุทธศาสนิกชนที่เลื่อมใสศรัทธาในตัวท่าน ซึ่งเป็นเงินจำนวนมากหลายล้านบาท ท่านได้นำเงินดังกล่าวมาบริจาคให้กับวัดต่าง ๆ นำไปใช้ก่อสร้างพระอุโบสถ สร้างศาลา และบริจาคให้กับหน่วยงานต่าง ๆ นำเงินไปพัฒนาศาสนวัตถุ และสร้างสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับสังคม เช่น สร้างโรงพยาบาล ซื้อเครื่องมือแพทย์ สร้างสถานศึกษา สถานสงเคราะห์ และสาธารณกุศลต่าง ๆ อีกทั้งยังเคยบริจาคเงินถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงใช้ตามพระราชอัธยาศัย หลวงพ่อกุณจะบริจาคเงินจนหมด โดยไม่เก็บรักษาเงินไว้เป็นส่วนตัวเลย ซึ่งการบริจาคเงินทำบุญให้ท่านของหลวงพ่อก่อให้เกิดบารมีเป็นเมตตามหานิยม มีชื่อเสียงเกียรติคุณโด่งดังสูงสุด เป็นที่เคารพศรัทธาของบรรดาศิษย์และพุทธศาสนิกชนไปทั่วประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อหลวงพ่อกุณมีความประสงค์จะใช้เงินเพื่อบริจาคทานสร้างกุศลอะไรก็ตาม บรรดาศิษย์และพุทธศาสนิกชนจะเดินทางไปร่วมบริจาคเงินถึงวัดบ้านไร่ โดยที่หลวงพ่อกุณไม่ต้องทำการโฆษณา หรือทำใบฎีกาบอกบุญแต่อย่างใด

และเป็นศิริมงคลตั้งแต่ปี พ.ศ.2512 เป็นต้นมา หลวงพ่อคุณจึงเป็นพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในเรื่องของวัตถุมงคลชนิดต่าง ๆ หลวงพ่อคุณได้ทำการพัฒนาวัดบ้านไร่ให้มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไปโดยการก่อสร้างเหรียญวัตถุมงคลต่าง ๆ และจัดทำพิธีฝังตะกรุดทองคำเพื่อจัดหาเงินรายได้นำมาใช้ในการก่อสร้างพระอุโบสถ ศาลา และอื่น ๆ ของวัดบ้านไร่ ซึ่งพระอุโบสถของวัดบ้านไร่ที่สร้างขึ้นใหม่ จัดเป็นพระอุโบสถที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

พระอุโบสถวัดบ้านไร่

ผลงานที่ทำให้หลวงพ่อคุณมีชื่อเสียงนอกเหนือจากการสร้างวัตถุมงคลชนิดต่าง ๆ แล้ว นอกจากนี้ท่านยังนำเงินที่ได้จากการสร้างวัตถุมงคลต่าง ๆ และได้จากการบริจาคจากพุทธศาสนิกชนที่เลื่อมใสศรัทธาในตัวท่าน ซึ่งเป็นเงินจำนวนมากหลายล้านบาท ท่านได้นำเงินดังกล่าวมาบริจาคให้กับวัดต่าง ๆ นำไปใช้ก่อสร้างพระอุโบสถ สร้างศาลา และบริจาคให้กับหน่วยงานต่าง ๆ นำเงินไปพัฒนาศาสนาวัตถุ และสร้างสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับสังคม เช่น สร้างโรงพยาบาล ซื้อเครื่องมือแพทย์ สร้างสถานศึกษา สถานสงเคราะห์ และสาธารณกุศลต่าง ๆ อีกทั้งยังเคยบริจาคเงินถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงใช้ตามพระราชอัธยาศัย หลวงพ่อคุณจะบริจาคเงินจนหมด โดยไม่เก็บรักษาเงินไว้เป็นส่วนตัวเอง ซึ่งการบริจาคเงินทำบุญให้ท่านของหลวงพ่อ ก่อให้เกิดบารมีเป็นเมตตามหานิยม มีชื่อเสียงเกียรติคุณโด่งดังสูงสุด เป็นที่เคารพศรัทธาของบรรดาศิษย์และพุทธศาสนิกชนไปทั่วประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อหลวงพ่อมีความประสงค์จะใช้เงินเพื่อบริจาคทานสร้างกุศลอะไรก็ตาม บรรดาศิษย์และพุทธศาสนิกชนจะเดินทางไปร่วมบริจาคเงินถึงวัดบ้านไร่ โดยที่หลวงพ่อไม่ต้องทำการโฆษณา หรือทำใบฎีกาบอกบุญแต่อย่างใด

ในปีพ.ศ.2535 ท่านได้รับพระราชทานสัญญาบัตรพัดยศสมณศักดิ์เป็น "พระญาณวิद्याคณเถร" จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และในปี พ.ศ.2536 ท่านได้รับประกาศเกียรติคุณเป็นผู้อนุรักษ์มรดกไทย สาขามุขมปัญญาจากศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครราชสีมา

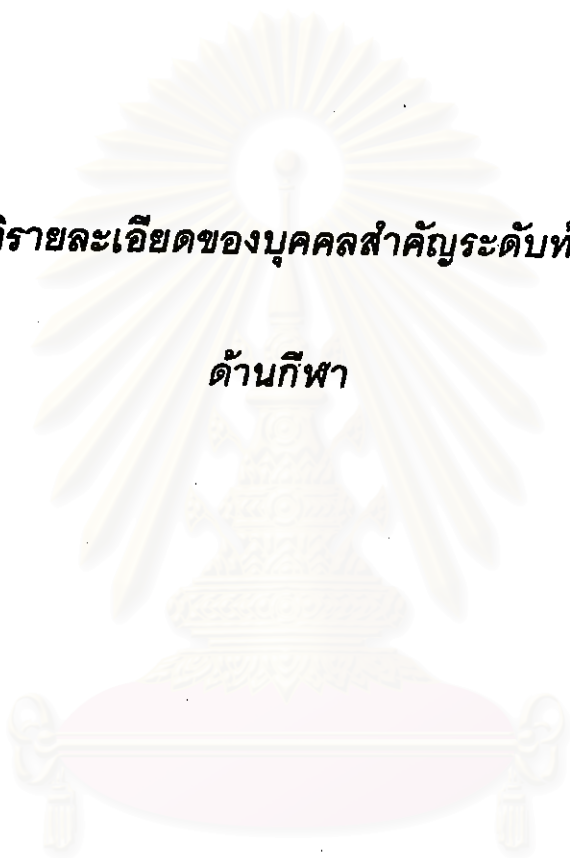
บุคลิกเฉพาะของหลวงพ่อดูณที่กลายเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวท่านคือ การให้ศีลให้พร ด้วยการเคาะกระหม่อม และนั่งยอง ๆ คาบบุหรี่ยาเส้นมวนโต เมื่อผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินให้ หลวงพ่อจะหยิบเงินที่มีผู้ยื่นให้เพียงบางส่วน ท่านจะไม่หยิบหมด แต่จะเหลือส่วนหนึ่งไว้ให้ผู้บริจาคเก็บไว้ทุกครั้ง หลวงพ่อดูณเป็นพระที่บริสุทธิ์มีบารมีสูงและมีเมตตาตามหานิยมที่ล้ำลึก ท่านเป็นเกจิอาจารย์ที่ศักดิ์สิทธิ์ มีวาจาสิทธิ์ อวยพรให้ใครมักจะเป็นไปตามวาจาของท่านเสมอ ถึงแม้ท่านจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ แต่ท่านก็ได้ติดมิได้หลงกับเกียรติคุณเหล่านั้น ท่านสอนเสมอว่าความประมาทคือทางแห่งความตาย ขอให้ทุกคนอย่าประมาทให้เร่งประกอบคุณงามความดี การทำความดีช้าไม่ได้ ต้องทำแต่ชั่วโมงนี้ วันนี้ อย่าผลัดเวลาจะพลาดความมีมงคลของชีวิตได้ หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ จึงเป็นพระเกจิอาจารย์ที่มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย มหาศาล ในแต่ละวันจะมีผู้เดินทางไปวัดบ้านไร่ เพื่อกราบเคารพ เยี่ยมชมบารมีของหลวงพ่อดูณ และร่วมบริจาค ร่วมกุศลประจำทุก ๆ วัน วันละหลายหมื่นคน นับว่าหลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ เป็นพระที่สำคัญองค์หนึ่งที่ได้ทำประโยชน์แก่ชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นอย่างยิ่ง

วัตถุมงคลที่หลวงพ่อดูณสร้างและปลุกเสกในโอกาสต่าง ๆ

ประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ด้านกีฬา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมรักษ์ คำสิงห์

สมรักษ์ คำสิงห์ เกิดเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2516 ณ บ้านโนนสมบูรณ์ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เป็นบุตรคนที่สองของนายแดง คำสิงห์ ซึ่งเป็นอดีตนักมวยไทยนามศรเพชร เพชรเจริญ กับ นางประยูร คำสิงห์ มีพี่ชายหนึ่งคนคือ นายสมรแดง คำสิงห์ สมรักษ์มีความสนใจมวยไทยมาตั้งแต่เด็ก เพราะได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องมวยไทยจากพ่อของเขานั่นเอง ดังนั้นนายแดง คำสิงห์ จึงเป็นทั้งพ่อและครูมวยของสมรักษ์ คำสิงห์

การศึกษาของสมรักษ์ คำสิงห์ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมหาไถ่ศึกษาโนนสมบูรณ์ และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนผดุงศิษย์วิทยา กรุงเทพมหานคร

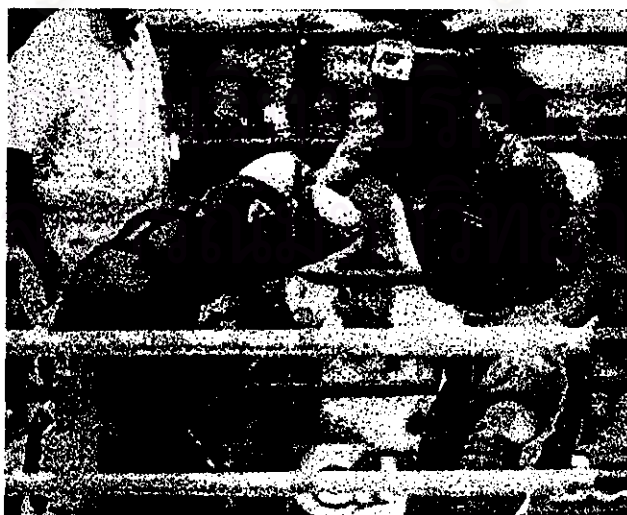
ชีวิตในวัยเยาว์ของสมรักษ์ คำสิงห์ สภาพชีวิตไม่แตกต่างกับเด็กชนบททั่วไป ผูกพันกับมวยมาตั้งแต่วัยเด็ก เพราะพ่อก็เป็นนักมวยเช่นเดียวกัน สมรักษ์จะเห็นพ่อฝึกซ้อมมวยอยู่ตลอดเวลาและจะติดตามพ่อและแม่ไปดูการชกมวยด้วยทุกครั้ง จนเรียกได้ว่ามวยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเขาโดยไม่รู้ตัว

สมรักษ์ คำสิงห์ เริ่มชกมวยไทยตั้งแต่อายุ 7 ขวบ โดยการชกครั้งแรกพ่อมารับหลังจากเลิกเรียนแล้วพาไปงานวัดแห่งหนึ่งโดยที่ตัวเขาไม่รู้ล่วงหน้ามาก่อน ซึ่งเขามีน้ำหนักตัวเพียง 20 กก. และมีรูปร่างที่เล็กบอบบาง แต่เขาก็ไม่รู้สึกกลัวคู่ต่อสู้เพราะอยากจะชก เขาชกเพียงแค่ 3 ยกก็ได้รับชัยชนะ และได้รับเงินรางวัลครั้งแรกในชีวิต 90 บาท กลับถึงบ้านเอาเงินที่ได้มาให้แม่ทั้งหมด หลังจากนั้นก็ได้ตระเวนชกอยู่ในอำเภอบ้านไผ่ และได้รับชัยชนะมาโดยตลอด

เมื่อนายแดง คำสิงห์ ถึงแก่กรรม สมรักษ์ คำสิงห์ ก็ได้เข้ามาเป็นนักมวยอยู่ในสังกัด ณรงค์ยิม ใช้ชื่อว่า "สมรักษ์ ณรงค์ยิม" เขาได้รับชัยชนะจากการขึ้นชกมาตลอด จึงทำให้มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วจังหวัดขอนแก่น หลังจากนั้นสมรักษ์ได้ย้ายมาเป็นนักมวยในสังกัดของอรรถ มิตรสมาน และฝึกซ้อมในกรุงเทพฯ โดยใช้ชื่อว่า "พิมพ์อรรถเล็ก ศิษย์อรรถ" ได้เป็นแชมป์มวยสมัครเล่นของกรุงเทพฯ เมื่อค่ายของอรรถ มิตรสมานยุติการทำค่ายมวยจึงพาสมรักษ์ไปฝากซ้อมอยู่กับสมมาตร หงสกุล เจ้าของค่าย "จ๊อกก็ยิม" และที่ค่ายนี้เองที่ทำให้พิมพ์อรรถเล็กกลายเป็นนักมวยที่เก่งกล้า มีฝีมือได้รับชัยชนะเรื่อยมาจนเป็นนักมวยที่มีชื่อเสียงและมีแฟนมวยมากขึ้นตามลำดับ

พิมพ์อรรถเล็กเริ่มเข้าสู่เวทีมาตรฐานที่เวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินี เขาสร้างความฮือฮาให้กับวงการมวยเมื่อเข้าแข่งขันมวยสมัครเล่นชิงแชมป์ประเทศไทยและได้แชมป์ในรุ่นเฟเธอร์เวท ต่อมาพิมพ์อรรถเล็กได้อาลามวยไทยไปอย่างไม่เป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2538 จากนั้นก็เบนเข็มมาชกมวยสากลสมัครเล่นอย่างเต็มตัว ต่อมาทางสโมสรราชนาวิได้ทาบทามให้สมรักษ์เข้ามาเป็นนักมวยของสังกัดสโมสรราชนาวิพร้อมทั้งติดยศให้ด้วย การชกครั้งแรกให้สโมสรฯ ยังไม่ประสบความสำเร็จ เขาพ่ายแพ้ในการขึ้นชกกับนักมวยรุ่นเก๋าอย่างชาติรี สุวรรณยอด แต่ในปีต่อๆ มา สมรักษ์ คำสิงห์ ก็ประสบความสำเร็จทั้งในมวยกองทัพเรือและลงแข่งขันให้กับเขต 4 จังหวัดขอนแก่นบ้านเกิดในกีฬาแห่งชาติที่อยุธยา และได้เป็นแชมป์ประเทศไทยอย่างเต็มตัว

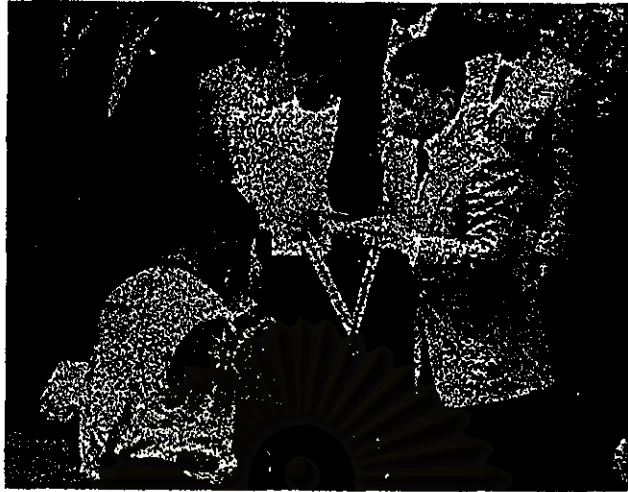

เมื่อปี พ.ศ.2535 สมรักษ์ คำสิงห์ได้รับคัดเลือกจากสมาคมมวยสมัครเล่นให้เป็นตัวแทนทีมชาติไปแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่เมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน แต่ไม่ประสบผลสำเร็จพ่ายแพ้ในรอบแรก สมรักษ์ไม่ได้ละความพยายามเขาทำการฝึกซ้อมด้วยความมานะ อุตุนมาอย่างต่อเนื่อง เขาได้เข้าไปเก็บตัวเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเตรียมตัวลงแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 12 ที่เมืองอิโรชิม่า ประเทศญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพ ในปี พ.ศ.2537 สมรักษ์ คำสิงห์ไม่ทำให้คนไทยผิดหวังเขาสามารถคว้าเหรียญทองกลับสู่ประเทศไทยได้สำเร็จ จากนั้นมาสมรักษ์ก็ตั้งหน้าตั้งตาฝึกซ้อมต่อเพื่อเตรียมตัวลงแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2538 และก็เป็นไปตามคาดหมาย สมรักษ์ คำสิงห์ สามารถคว้าเหรียญทองมาได้อย่างไม่ยากเย็น แม้ว่าจะได้เหรียญทองจากซีเกมส์และเอเชียนเกมส์มาแล้ว แต่นั่นไม่ใช่เป้าหมายของสมรักษ์ คำสิงห์ สิ่งที่เขาต้องการก็คือ การสร้างประวัติศาสตร์คว้าเหรียญทองในกีฬาโอลิมปิกมาให้กับประเทศไทยให้จงได้

สมรักษ์ คำสิงห์ มีนิสัยร่าเริงสนุกสนาน เขาเป็นนักมวยที่ชาญฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบดี มีมานะอดทน สุขุมเยือกเย็น และมีวินัย เขาจึงได้ผ่านการคัดเลือกในรุ่นเฟเธอร์เวทได้ไปแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ในปี พ.ศ.2539 โดยยกทีมนักมวยไปเก็บตัวฝึกซ้อมที่เมืองเฟรสโน ประเทศสหรัฐอเมริกา สมรักษ์ คำสิงห์ ได้ทุ่มเทกำลังกายและใจทั้งหมดในการฝึกซ้อมเพื่อนำชัยชนะกลับสู่ประเทศให้ได้

เมื่อการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 26 ณ เมืองแอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2539 มาถึง สมรักษ์ คำสิงห์ สามารถเอาชนะคู่ต่อสู้จนผ่านเข้าไปรอบชิงชนะเลิศ เขากลายเป็นขวัญใจและความหวังสูงสุดของประเทศชาติในขณะนั้น และในที่สุด สมรักษ์ คำสิงห์ก็ได้สร้างประวัติศาสตร์โดยการเอาชนะคู่ต่อสู้จากประเทศบัลแกเรีย เขาสามารถคว้าเหรียญทองโอลิมปิกเหรียญแรกกลับสู่ประเทศไทยได้สำเร็จ หลังจากที่ประเทศไทยได้เฝ้ารอคอยมาเป็นเวลาถึง 44 ปี ที่ประเทศไทยส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก

สมรักษ์ คำสิงห์ ได้รับการยกย่องว่าเป็น "วีระบุรุษเหรียญทองโอลิมปิก" และกลายเป็นคนของประชาชน ไม่ว่าจะเขาจะไปที่ใดก็จะได้รับการต้อนรับและแสดงความยินดีในการนำมา

ซึ่งเกียรติยศชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย โดยเฉพาะชาวขอนแก่นได้ให้การต้อนรับอย่างสมเกียรติ มีการจัดงานแสดงความยินดี มอบโล่เกียรติยศ เสื้อสามารถและของที่ระลึกแก่นักชกมวยสมัครเล่น กีฬาโอลิมปิก และจังหวัดขอนแก่นได้เพิ่มเติมคำขวัญจากเดิมเป็น "พระธาตุขามแก่น เสียงแคนดอกคูน ศูนย์รวมผ้าไหม ร่วมใจผูกเสี่ยว เที่ยวขอนแก่นนครใหญ่ ไดโนเสาร์สิรินธรเน่ เจริญทองมวยโอลิมปิก" ผลที่ได้จากความสำเร็จในครั้งนี้ทำให้สมรักษ์ได้รับเงินรางวัลมากมายจากภาครัฐและเอกชน จนเขาได้กลายเป็นเศรษฐีใหม่คนหนึ่งในเวลาอันรวดเร็ว

สมรักษ์ คำสิงห์ ได้เข้ารับการประดับยศเป็นเรือตรีสมรักษ์ คำสิงห์ ปฏิบัติราชการให้แก่ราชนาวีไทย และได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อถวายเหรียญทองโอลิมปิกให้กับพระองค์ท่านเพื่อฉลองปีกาญจนาภิเษกเนื่องในโอกาสครองราชย์ครบ 50 ปี นับเป็นเกียรติสูงสุดในชีวิตของสมรักษ์ คำสิงห์ และเป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของคนไทยทั้งชาติ

ต่อมาไม่นานวีรบุรุษเหรียญทองโอลิมปิกสมรักษ์ คำสิงห์ ก็ได้สร้างประวัติศาสตร์อีกครั้งเมื่อเขาสามารถคว้าเหรียญทองเอเชียนเกมส์ได้เป็นสมัยที่สอง จากการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นในวันที่ 6-12 ธันวาคม พ.ศ.2541 ปัจจุบันสมรักษ์ คำสิงห์กลายbecome นักชกประวัติศาสตร์ที่คว้าเหรียญทองกีฬาเอเชียนเกมส์ 2 เหรียญทอง และกีฬาโอลิมปิก 1 เหรียญทอง สมรักษ์ คำสิงห์ได้ประกาศไว้ว่า เขาจะต้องคว้าเหรียญทองโอลิมปิกให้ได้อีกครั้งในกีฬาโอลิมปิกที่เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลียในปี พ.ศ.2000 ก่อนปิดฉากชีวิตนักมวยทีมชาติ

รัตนพล ส.วรพิน

รัตนพล ส.วรพิน (แชมป์โลกคนที่ 17) ชื่อจริงคือ อนุชา โพธิ์ทอง เกิดวันที่ 6 มิถุนายน 2516 ตำบลห้วยบง อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เป็นบุตรคนที่ 2 ของนาย สมใจ และนางสมจิต โพธิ์ทอง มีพี่น้องทั้งหมดรวม 9 คน

รัตนพล จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.1-ป.4) จากโรงเรียนบ้านหินเพิง จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปลาย (ป.5-ป.6) ที่โรงเรียนบ้านสะพานหิน และที่นี่เขาได้เป็นนักกีฬาประจำโรงเรียน เขาสามารถเล่นกีฬาได้ทุกประเภท โดยเฉพาะการเล่นกรีฑาทั้งประเภทลู่วิ่งและลาน (กระโดดไกล) เมื่อมีการแข่งกรีฑาที่จังหวัด อนุชาก็ได้รับชัยชนะและเป็นทีหมายรองของโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาหลายโรงเรียนที่ต้องการให้อนุชามาเรียนต่อในชั้น ม.1 เพื่อให้เขาเป็นนักกีฬาของโรงเรียน เมื่ออนุชามาเรียนต่อในชั้น ม.1 ในจังหวัดได้ไม่กี่วันก็ต้องหนีกลับบ้าน เพราะความเป็นห่วงครอบครัวประกอบกับฐานะทางบ้านยากจนจึงไม่ได้เรียนต่อในระดับสูง

รัตนพล ในวัยเด็กเป็นคนที่เรียนเก่งพอ ๆ กับการเล่นกีฬา มีความกตัญญูช่วยเหลือครอบครัวมาตั้งแต่เด็ก มีความรับผิดชอบสูง เมื่อครูให้ฝึกซ้อมกีฬา ก็จะตั้งใจฝึกซ้อมเป็นอย่างดี เป็นเด็กมีน้ำใจชอบช่วยเหลืองานครูทุกอย่างโดยไม่ต้องให้สั่งหรือให้อวดวาม มีการแข่งขันกีฬาที่ได้อนุชาจะนำชัยชนะและชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน ดังนั้น อนุชาจึงเป็นที่รักของครอบครัวและครูทุกคน

รัตนพลขึ้นชกมวยไทยครั้งแรกตอนอยู่ชั้น ป.5 ในงานแข่งขันชกมวยนักเรียนในระดับประถมศึกษาปลาย เขาเสนอตัวขึ้นชกทั้งที่ยังไม่เคยหัดมวยมาก่อน แต่ก็สามารถคว้าคู่ต่อสู้ได้ในยกที่ 2 ครูอาทิตย์จึงเห็นแววนักมวยในตัวเด็กคนนี้จึงช่วยฝึกซ้อมให้และพาตระเวนชกตามงานต่าง ๆ หาเงินเลี้ยงครอบครัว ตั้งแต่อายุ 12 ปี ได้ค่าชกครั้งละ 40 บาท เมื่อจบ ป.6 จึงออกจากโรงเรียนแล้วเข้าค่ายฝึกซ้อมมวยอย่างจริงจังที่ค่ายเกียรติศักดิ์ รพท.โดยใช้นามว่า "เหล็กกล้า เกียรติศักดิ์ รพท." แต่ชกไม่กี่ครั้งก็หนีออกจากค่ายเพราะเขาต้องขึ้นชกแทบทุกอาทิตย์ จนร่างบอบช้ำมาก ประกอบกับรายได้

จากการชกไม่แน่นอนและน้อยไปไม่สามารถช่วยให้ความยากจนของครอบครัวที่เป็นอยู่ดีขึ้นมาได้ เขาจึงกลับบ้านและออกตระเวนชกมวยต่อไป โดยใช้ชื่อว่า "ทนเอาน้อย ต่อยใช้นี่" ชื่อนี้ทำให้เขามูมานะบากบั่น ในที่สุดเขาก็พบกับบิดาของหงษ์หยกและเกรียงไกร ส.วรพิน ซึ่งเป็นนักมวยเหมือนกัน เขาถูกชักชวนให้ไปต่อยที่อำเภอตากลิ จังหวัดนครสวรรค์ ตระเวนชกอยู่ 1 ปี ได้เงินค่าตัวไม่พอใช้นี่จึงกลับบ้าน แล้วตามหงษ์หยกและเกรียงไกรเข้ากรุงเทพฯ ทั้งหมดพากันเข้าค่ายมวย ส.วรพิน และอยู่ค่ายนั้นตลอดมา

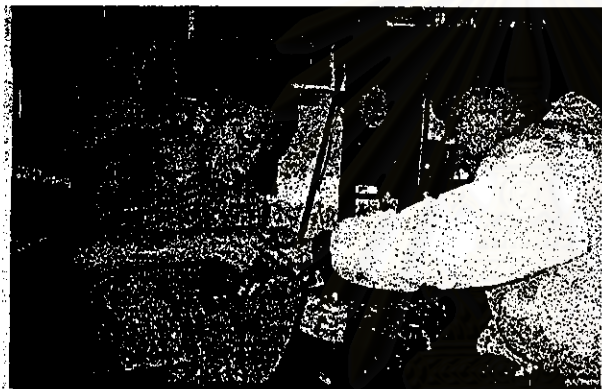
เมื่อหัวหน้าค่ายมวย คือ วรพิน รั้งอิฎฐพิพัฒน์ ให้ฝึกซ้อมรอเวลาขึ้นชกได้สลิปว่าวันนักมวยคนหนึ่งในค่ายชื่อ รัตนพล ส.วรพิน เกิดป่วยขึ้นชกไม่ได้ อนุชาจึงขอขึ้นชกแทนเพราะอยากได้เงินรางวัลส่งไปให้ครอบครัว และเขาก็ได้รับชัยชนะ หลังจากนั้นมาเขาจึงใช้ชื่อ "รัตนพล ส.วรพิน" เรื่อยมา

ต่อมารัตนพล ส.วรพิน ก็ตระเวนชกมวยไทยโดยได้ค่าตัวครั้งละ 2,000-7,000 บาท ส่วนมากจะชนะน็อกเพราะเขามีแรงหมัดที่หนักหน่วง แต่จุดอ่อนของรัตนพลอยู่ที่เท้าซ้าย หลังชกมวยทุกครั้งเท้าจะบวมเพราะเป็นมวยเตะซ้ายต่อยซ้าย ต้องไปหาหมอทุกครั้งหลังชกเสร็จ หัวหน้าค่ายจึงให้ลองชกมวยสากลดู หลังจากนั้นมารัตนพลจึงตัดสินใจเลิกชกมวยไทยแล้วหันมาชกมวยสากล รัตนพลหรือชื่อเล่นที่เรียกกันในค่ายว่า "โบ้" ซึ่งมาจากชื่อแรมโบ้ เป็นนักมวยที่มีลีลาการชกไม่เหมือนใคร เขาต่อยสนุก คนดูจึงชอบลีลาการชกมวยสากลของโบ้มาก การชกทุกครั้งของโบ้สร้างความพอใจให้แก่คนดูมากสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ทุกไฟต์ได้อย่างขาวสะอาดมาตลอด รัตนพลหรือโบ้จะนำเทปการชกของเขาทรายมาดูเพื่อศึกษาวิธีการชกเป็นสลิป ๆ ครั้ง และหาทางแก้ไขปรับปรุงเกมการชกบนเวทีด้วยตนเอง

พจนฯ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ อวยพรก่อนขึ้นชก

รัตนพล ส.วรพิน เป็นนักมวยที่มีวินัยที่ตีมาก สิ่งที่เขาเทรนเนอร์หรือครูฝึกซ้อมสอนเขาจะเชื่อฟังโดยไม่เคยโต้เถียง ในปี 2535 เขาได้เป็นแชมป์โลกรุ่นมินิฟลายเวทของสหพันธ์มวยนานาชาติ (IBF) และได้รับสมญาว่า "เขาทรายน้อย" เนื่องจากมีลีลาการชกที่เหมือนเขาทรายแก่แลกซี รัตนพลเป็นแชมป์โลกคนที่ 2 รองจากเขาทรายแก่แลกซี เพราะเขาสามารถชกป้องกันตำแหน่งไว้ได้ถึง 11 ครั้ง และเขาหวังจะดำเนินรอยตามเขาทรายบุคคลที่เขาชื่นชอบและศรัทธาไปจนกว่าเขาจะหมดแรงชก และจะอำลาวงการมวยไปเช่นกัน หลวงพ่อคุณเคยทำนายไว้ว่าเขาจะสามารถป้องกันตำแหน่งได้ถึง 28 ครั้ง ซึ่งรัตนพลก็เชื่อมั่นในคำทำนายของหลวงพ่อคุณมากและหวังจะทำได้ดังคำทำนายของท่าน

รัตนพล เป็นศิษย์หลวงพ่อคุณปริสุทโธ เกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งวัดบ้านไร่ อำเภอตาบึงชุมทต จังหวัดนครราชสีมา ก่อนและหลังการชก รัตนพลจะไปกราบนมัสการท่านเพื่อรดน้ำมนต์ ขอสิริมงคลและความสวัสดิ์มีโชคชัยจากท่าน หลวงพ่อคุณให้รัตนพลท่องคาถาก่อนขึ้นชกทุกครั้งว่า

"ไชโย ไชโย ไชโย ยาโมออกศึก" รัตนพลจึงเป็นนักมวยคนเดียวที่ไม่มีใครโฟนจ่อปากก่อนการชกทุกไฟต์

ชีวิตของรัตนพล ส.วรพิน ห่างจากนักมวยวัดขึ้นเป็นแชมป์โลก เขาสามารถปลดเปลื้องภาระหนี้สินให้ทางบ้านได้หมด ชื่อที่ตินให้ครอบครัวอาศัยอยู่ทุกวันนี้ ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น ครอบครัวอยู่กันอย่างสุขสบาย อีกทั้งยังสร้างความเจริญให้กับหมู่บ้าน ทำให้หมู่บ้านที่ตนอยู่มีถนนและไฟฟ้าใช้ ปัจจุบันรัตนพล ส.วรพิน ยังคงอยู่สังกัดค่ายเดิมซึ่งเปลี่ยนชื่อค่ายเป็น "ดัฑธบอยอิม" ด้วยคุณลักษณะที่เขาเป็นคนดีมีน้ำใจ มีความรับผิดชอบ มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณเป็นคนอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะและมีความตั้งใจจริงในการฝึกซ้อม ดังนั้นเขาจึงเป็นแชมป์โลกขวัญใจชาวไทยและชาวโคราชจนถึงทุกวันนี้

แชมชั่น ดัทช์บอยยิม

แชมชั่น ดัทช์บอยยิม มีชื่อจริงว่า นายสมบุญ พานตะลี หรือชื่อเล่น "ไอ้จ้อย" เกิดเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2515 ณ บ้านคางยุง ตำบลผักแว่น อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นบุตรของนายพลและนางแหลม พานตะลี มีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 6 คน แชมชั่นเป็นบุตรคนที่ 3

แชมชั่นจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านคางยุง ต่อจากนั้นไปสมัครเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนม่วงลาดวิทยาคาร ตำบลม่วงลาด อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด แต่ไปได้เพียงวันแรกวันเดียวก็ต้องตัดสินใจไม่ไปโรงเรียนอีก เนื่องจากไม่มีเงินที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายชุดต่าง ๆ เพราะฐานะของเขายากจน เด็กชายสมบุญจึงหันเหชีวิตกลับไปเป็นเด็กเลี้ยงควายตามเดิม แต่ด้วยความคิดที่อยากจะมีชีวิตที่ดี มีข้าวกิน มีบ้านอยู่ และมีสิ่งต่าง ๆ เหมือนชาวบ้าน เขาจึงคิดที่จะชกมวยเพื่อให้มีรายได้ และด้วยความชอบที่อยากจะชกมวยเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงไปสมัครชกมวยกับครูอ่ำ (นายประชวน จันทร์เทศ) ซึ่งเป็นหัวหน้าค่ายมวยในหมู่บ้าน ด้วยความขยันในการฝึกซ้อมของเขา เมื่อขึ้นชกมวยครั้งแรกก็เป็นทีพอใจของครูอ่ำและแฟน ๆ มวย เพราะเขาเป็นนักมวยที่มีฝีมือ มีน้ำหนักหมัดที่หนักหน่วง มีพลังกำลังมาก สามารถชกได้ดีตลอดทั้ง 5 ยก โดยไม่ออกอาการเหน็ดเหนื่อยให้คู่ต่อสู้เห็น เขาได้ค่าตัวจากการชกมวยครั้งแรกเพียง 80 บาท โดยใช้ชื่อว่า "ไอ้จ้อย ศิษย์เซียนใส" ต่อมาก็ได้รับค่าตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และได้รับรางวัลจากแฟน ๆ มวยที่ชื่นชอบการชกของไอ้จ้อย

ไฉ่จ๋อย ดิษย์เขียนโล ชนะมวยไทยได้ถึง 11 ครั้ง ครูอ๋ามองเห็นแววของนักชกลูกเข้า เหนียวเมืองร้อยเอ็ดคนนี้ว่าจะไปได้ไกลในอนาคต เพราะเขาเป็นคนขยันฝึกซ้อม มีนิสัยดี มีความ รับผิดชอบ หน่วยก้านดี ที่สำคัญเป็นนักมวยที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของโค้ชและพี่เลี้ยงเป็นอย่างดี ครู อ๋ามจึงได้นำไปฝากเข้าค่ายมวย "ลูกเจ้าพ่อมหศักดิ์" ในจังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งมีเป่เล่นหรือเสี่ยปรีศักดิ์ อินทพันธ์เป็นเจ้าของค่ายมวย และใช้นามบนเวทีว่า "แสนเมืองน้อยลูกเจ้าพ่อมหศักดิ์" ระหว่างที่อยู่ค่ายมวย แสนเมืองน้อยทำการฝึกซ้อมด้วยความมานะอดทน จนเจ้าของค่ายมวยยอมรับว่า เขาเป็นนักมวยรุ่นเล็กที่มีฝีมือดี ทหรอดอดทน ชกได้ทั้งมวยประเภทฝีมือและมวยบุก มีบุคลิกเด็ดขาดได้คู่ชกได้อย่างรุนแรงโดยตลอด เจ้าของค่ายมวยจึงพามาชกที่สนามมวยในกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2531 ที่เรียกว่าศึกเพชรยินดี ในพิกัดรุ่น 100 ปอนด์ แสนเมืองน้อยลูกเจ้าพ่อมหศักดิ์ สามารถโชว์สไตล์การชกได้อย่างงดงาม โส่ดลั่งคู่ต่อสู้ได้อย่างรวดเร็วจนเป็นที่ประทับใจของแฟน ๆ มวย เขาชกได้อย่างสนุกสนานและครึกครื้น จนได้รับฉายาจากแฟนมวยว่า "แชมชั้นสิงห์อีสาน"

เมื่อปี พ.ศ. 2534 แชมชั้นสิงห์อีสานเป็นนักมวยในพิกัดน้ำหนักรุ่น 115 ปอนด์ (รุ่นแบนตั้มเวท) และสามารถชิงแชมป์มวยไทยได้ถึง 2 เวที ที่เวทีราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี ได้รับตำแหน่ง "นักมวยไทยยอดเยี่ยม" จากสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาแห่งประเทศไทย

หลังจากแชมชั้นสิงห์อีสาน สร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จักของแฟนมวยไปทั่วประเทศแล้ว ในช่วง พ.ศ. 2534 เขาก็เป็นนักมวยไทยเกรดเอ ที่มีค่าตัวในการชกแต่ละครั้งสูงถึง 250,000 บาท และเมื่อชกมวยบ่อยครั้งในระยะต่อมาเขาก็เริ่มพบกับความพ่ายแพ้ติดต่อกันถึง 3 ไฟต์รวด แบบที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน แชมชั้นสิงห์อีสานจึงยุติการชกมวยลงชั่วคราว แล้วไปออกบวชเพื่อหา ความสงบทางด้านจิตใจ หลังจากเขาลาสิกขาบทและได้พักฟื้นทั้งทางด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจแล้วจึงได้บอกกับผู้จัดการทีมคนใหม่ "เสี่ยเน้า" (นายวิรัตน์ วชิรรัตน์วงศ์)ว่า ต่อไปนี้ผมอยาก ชกมวยสากล และผมอยากจะเป็นแชมป์โลกให้ได้ในอนาคต ด้วยจิตใจที่มุ่งมั่นและมานะ พยายามของแชมชั้นสิงห์อีสานทำให้เขาสามารถเป็นนักมวยแชมป์เปียนโลกในพิกัดรุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวทของสหพันธ์มวยโลก (WBF) ได้ตามคาดหมายเมื่อ ปี พ.ศ. 2537 ระยะต่อมาแชมชั้นสิงห์ อีสานพัฒนาการชกได้อย่างโดดเด่น มีลีลาการชกที่หนักหน่วงและรวดเร็ว สามารถสกัดคู่ต่อสู้ให้อยู่นัดบนเวทีมวยมาได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะไปชกที่ต่างประเทศหรือในประเทศ ผู้ชมต่างชื่นชอบในฝีมือชั้นเชิงศิลปะการชกมวยของเขาเป็นอย่างมาก จนกระทั่งชื่อเสียงแชมชั้นสิงห์อีสานโด่งดังกระฉ่อนไปทั่วโลก และนับจนถึงปัจจุบันนี้เขาคือแชมป์โลกขวัญใจชาวไทย ที่มีสถิติการชก

ป้องกันแชมป์ได้ถึง 25 ครั้ง โดยชนะคะแนนเพียงครั้งเดียวนอกนั้นจะชนะน็อกคู่ต่อสู้ได้อย่างรวดเร็ว
สะอาดทุกครั้ง

ชีวิตของแชมชั้นพลิกผันจากเด็กอีสานจน ๆ คนหนึ่ง เคยขอข้าวน้ำพระในวัดกินเพื่อประทังชีวิตให้อยู่รอดไปวัน ๆ ด้วยความมานะพยายามต่อสู้กับความยากไร้ด้วยลำแข้งและหยาดเหงื่อมาด้วยความสุจริต จนประสบผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งทำให้เขามีชื่อเสียงส่วนตัว ครอบครัวและวงศ์ตระกูล มีเงินทองมากมายอย่างภาคภูมิใจ ปัจจุบันไ้จ้อยได้กลายเป็นเศรษฐีย่อย ๆ คนหนึ่งของเมืองร้อยเอ็ด เขามีเงินฝากในธนาคารหลายล้านบาท มีบ้านพักอย่างสวยงามและราคาแพง มีรถยนต์ใช้อย่างหรูหรา แต่สิ่งหนึ่งที่แชมชั้นยึดถือและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอคือ เป็นผู้ที่มีความกตัญญูรู้คุณผู้มีอุปการะคุณ โดยจะช่วยแม่ของเขาขายกับข้าวที่ตลาดได้รุ่งในเมืองร้อยเอ็ด และทำอาหารเลี้ยงคนในค่ายมวยลูกเจ้าพ่อมเหศักดิ์เป็นประจำเมื่อมีเวลาว่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา และนายวิระ มุสิกพงศ์
กำลังช้อนแชมชั้นที่สามารถป้องกันแชมป์โลกเป็นครั้งที่ 25 ไว้ได้ เมื่อ 5 ก.พ. 2542

แผนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนที่ 1 หน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลสำคัญ เวลาเรียน 4 คาบ
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง

สาระสำคัญ

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นบุคคลที่ประกอบคุณงามความดีอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติ การศึกษาประวัติของท่านเหล่านั้นจึงเป็นการเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดี สมควรที่เราจะเคารพยกย่องและถือเป็นแบบอย่าง

จุดประสงค์

1. อธิบายคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้
2. บอกหลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิตได้
3. เลือกแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตนได้

เนื้อหา

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง

1. นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ
2. พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
3. นายประจวบ ไชยสาส์น

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงบุคคลที่มีหน้าที่ปกครองบ้านเมืองได้แก่ใครบ้าง ให้ช่วยกันยกตัวอย่างชื่อนักการเมือง หรือนักการปกครองที่เป็นชาวอีสานที่นักเรียนรู้จัก
2. ครูและนักเรียนสนทนาถึงบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง ที่ชาวอีสานให้ความเคารพและยกย่องให้เป็นผู้มีชื่อเสียง 3 ท่านคือ นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ และนายประจวบ ไชยสาส์น พร้อมกับนำรูปภาพและตัวอย่างภาพผลงานของแต่ละท่านให้นักเรียนดูและแนะนำให้นักเรียนรู้จัก

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยการนับหมายเลข 1-6 และให้นักเรียนที่นับหมายเลขเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมารับบัตรงานที่ 1

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรงาน โดยให้นักเรียนเลือกศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญท่านใดท่านหนึ่ง ซึ่งมีดังนี้คือ นายจรรยาพร เรืองสุวรรณ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ และนายประจวบ ไชยสาส์น (ครูให้คำแนะนำในการเลือกเพื่อกระจายความสนใจของนักเรียนไม่ให้ศึกษาท่านใดท่านหนึ่งซ้ำกันมากเกินไป) แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มและสรุปในประเด็นต่อไปนี้

4.1 คุณงามความดีของบุคคลสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

4.2 หลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิต

5. ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้น ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลการอภิปรายของแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน แล้วจดบันทึกลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. รูปภาพของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง และภาพผลงาน
2. บัตรงานที่ 1
3. ใบความรู้ที่ 1.1 - 1.3

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
 - การทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การอภิปรายในกลุ่ม
 - การแสดงความคิดเห็น
 - การสนทนาและซักถาม

2. การตรวจผลงาน

- การรายงานหน้าชั้นเรียน
- - สมุดบันทึก

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนอ่านและศึกษาเอกสารประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองล่วงหน้ามาที่บ้าน หรือให้อ่านเสริมนอกเวลาเรียน
2. ครูอาจเชิญวิทยากรในท้องถิ่นที่รู้จักหรือรู้ประวัติของบุคคลสำคัญมาเล่าให้นักเรียนฟัง
3. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันจัดป้ายนิเทศน์เกี่ยวกับประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองแสดงในห้องเรียน
4. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันค้นคว้าประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับ ท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง และเขียนเป็นรายงานส่งครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัตรงานที่ 1

ให้นักเรียนศึกษาบัตรงานและปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เลือกประธานและเลขานุการของกลุ่ม เพื่อวางแผนการทำงานและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ (ประมาณ 1 นาที)
2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองท่านใดท่านหนึ่ง และส่งตัวแทนไปรับใบความรู้จากครู ดังนี้ (ประมาณ 1 นาที)
 - ใบความรู้ที่ 1.1 ศึกษาประวัติของนายจาตุบุตร เรืองสุวรรณ
 - ใบความรู้ที่ 1.2 ศึกษาประวัติของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
 - ใบความรู้ที่ 1.3 ศึกษาประวัติของนายประจวบ ไชยสาส์น
3. ให้สมาชิกภายในกลุ่มทุกคนศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญจากใบความรู้ ให้ร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่ม และสรุปประเด็นต่อไปนี้ (ประมาณ 25 นาที)
 - 3.1 คุณงามความดีของบุคคลสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
 - 3.2 หลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิต
4. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้น (ประมาณ 3 นาที)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 1.1

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ เป็นชาวจังหวัด
ขอนแก่น เกิดที่บ้านเมืองเก่า อำเภอเวียง อุตสาหกรรม
นักการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนราษฎรจังหวัด
ขอนแก่นติดต่อกันถึง 6 สมัย และได้ดำรงตำแหน่งสูงสุด
คือ เป็นประธานวุฒิสภาและประธานรัฐสภา เมื่อปี
พ.ศ.2526 จนกระทั่งถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ 19 มีนาคม
พ.ศ. 2527 มีอายุ 63 ปี

ผลงานที่สำคัญของท่าน ได้แก่ เป็นผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและดำรงตำแหน่ง
เป็นคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ รวม 21 ปี ท่านเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ทางการเมืองได้อย่าง
สมบูรณ์และตรงไปตรงมาจนได้รับการไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสูงสุดทางการเมือง นอกจากนั้นท่านยังมี
มีผลงานด้านวิชาการ เช่น เป็นผู้บรรยายความรู้ต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ เป็นอาจารย์พิเศษใน
สถาบันการศึกษาหลายแห่ง เขียนตำราไว้มากมาย เช่น บินรอบโลก ของดิอีसान อีสานคดี อีสาน
ปริทัศน์ สมบัติอีสาน เป็นต้น ที่สำคัญท่านเป็นผู้บุกเบิกการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมของอีสาน จน
ได้รับการยกย่องว่าเป็น "ปราชญ์และบิดาแห่งวัฒนธรรมอีสาน"

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ เป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งที่มีประวัติทางการเมืองที่ดีมาก
เป็นทั้งนักกฎหมาย นักวิชาการเศรษฐศาสตร์ และนักการเมืองที่มีบทบาทสูงคนหนึ่งของประเทศไทย
ได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวางว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญใน
ด้านกฎหมายและศาสตร์ต่าง ๆ อย่างมาก เป็นนักการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการและครอง
ประชาธิปไตยอันถูกต้อง เป็นผู้ทำงานได้ตรงไปตรงมา รักษาความเป็นกลางได้อย่างเที่ยงธรรมและ
เคร่งครัด เป็นคนปากกับใจตรงกัน กล่าวพูด กล่าววิจารณ์การเมืองอย่างตรงไปตรงมา ตามความเชื่อมั่น
ของตน เป็นคนที่เข้มแข็ง และเป็นคนดีคนหนึ่ง

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ ถือกำเนิดมาในภาคอีสาน ท่านได้ต่อสู้กับความยาก
ลำบากในชีวิตมาตั้งแต่ต้น ได้ช่วยตนเองในการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นับได้ว่าท่านเป็นคนประเภทสร้างตัวและเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตมาด้วยลำแข้งของตนเอง เป็น

คนที่ไม่เคยกลัวต่ออุปสรรคและความยากลำบาก ไม่เคยนึกถึงดวงหรือโชดชะตา มีแต่เดินหน้า ฟันฝ่าอุปสรรคและความยากลำบากตลอดมา เป็นคนที่ถือความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหลักสำคัญในการใช้ชีวิตหรือปฏิบัติงาน มีชีวิตอยู่อย่างง่าย ๆ สมถะ เป็นผู้มักน้อย สันโดษ ไม่โลภ ไม่โกง ไม่กิน ใช้ชีวิตเพื่อทำประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าจะแสวงหาความสุขความร่ำรวยส่วนตัวและครอบครัว ยึดมั่นในหลักธรรมและความถูกต้องตลอดที่มีชีวิตอยู่ ลักษณะนิสัยเป็นผู้มีนิสัยใจคอโอบอ้อมอารี สุภาพ เรียบร้อย มีเมตตาธรรม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นคนรื่นเริงสนุกสนาน ชอบพูดไปกษาและตลกขบขัน ดังนั้นท่านถึงเป็นที่รักใคร่และนับถือของมิตรสหายและคนทั่วไป

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ เป็นคนที่มีความรักและความภาคภูมิใจในถิ่นที่เกิดคือภาคอีสานเป็นอย่างยิ่ง ท่านมีความรักและภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ศิลธรรมอันดีงามของชาวอีสาน จึงได้เอาใจใส่ศึกษาค้นคว้างานด้านวรรณกรรมและวัฒนธรรมอีสาน โดยได้ใช้เวลาว่างอ่านอักษรไทยน้อย อักษรธรรมและอักษรลาวจากโบราณ จนสามารถค้นคว้าวรรณกรรมอีสานได้เกือบทุกเรื่อง จนกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรมอีสาน และได้เผยแพร่ความรู้ด้านนี้มาโดยตลอด โดยที่การศึกษาค้นคว้าของท่านเป็นแบบวิทยาศาสตร์ ได้มีการวิเคราะห์ วิจัย ประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาอื่น ๆ นำเชื่อถือและมีเหตุผล ดังนั้น หนังสือและบทความของท่านจึงถือเป็นเอกสารที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลังได้อ่านได้ศึกษาค้นคว้ากันต่อไป ความสามารถดังกล่าวทำให้ผู้ที่อยู่ในวงการวัฒนธรรมท้องถิ่นยอมรับในฝีมือและภูมิปัญญาของท่านยากที่จะหาใครเสมอเหมือน จึงถือได้ว่า ท่านเป็นคนอีสานที่ไม่ลืมหินชาติลืมหินตระกูลของตน ดังนั้นชาวอีสานทั้งหลายจึงให้การยกย่องสรรเสริญและให้ความเคารพรักและศรัทธาในตัวท่านอย่างมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 1.2

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ อดีตนายกรัฐมนตรีคนที่ 17 ของประเทศไทย เกิดที่แขวงพลับพลาไชย เขตสัมพันธวงศ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร แต่ต่อมาได้ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่ จังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 จนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ใช้คนอีสานโดยกำเนิด แต่ท่านได้สร้างสรรค์ผลงาน และทำประโยชน์ให้กับภาคอีสานและชาวอีสานมิใช่น้อย ชาวอีสานส่วนใหญ่จึงให้การยอมรับนับถือให้ความเคารพและยกย่องให้ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของภาคอีสาน โดยเฉพาะชาว จังหวัดนครราชสีมาจะให้ความเคารพและความศรัทธาในตัวท่าน เป็นพิเศษ เพราะท่านเคยสร้างความเจริญให้โคราชจนกลายเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสานจนทุกวันนี้ ท่านเป็นผู้ผลักดันให้มีมหาวิทยาลัยในจังหวัดนครราชสีมา คือ มหาวิทยาลัยสุรนารี เพื่อรองรับนักศึกษาจากภาคอีสาน โดยไม่ต้องเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ถนนหลายสายในภาคอีสานได้รับการขยาย โดยเฉพาะถนนมิตรภาพที่เคยมีสภาพรถติดตลอดกาลได้รับการขยายให้กว้างคล่องตัว เหมาะสมกับการเป็นประตูสู่ภาคอีสานอย่างแท้จริง อีกทั้งท่านได้พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

นอกจากผลงานที่ท่านได้ทำประโยชน์ให้กับภาคอีสานดังที่ได้กล่าวแล้ว ท่านยังมีผลงานสำคัญ ๆ อีกมากมาย ในสมัยที่ท่านบริหารประเทศในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้แก่ การดำเนินนโยบายต่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอินโดจีน นโยบายที่โด่งดังมากที่สุดคือ "การเปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้า" โดยผลักดันให้เศรษฐกิจไทยมีอัตราเติบโตสูงที่สุดในประวัติศาสตร์เศรษฐกิจไทย คือ ปี 2531 - 2532 เป็นผู้นำประเทศที่นำคนไทยหลุดพ้นจากความยากจน สร้างเศรษฐกิจใหม่มากมาย อย่างชนิดที่ไม่เคยมียุคใดสมัยใดที่เศรษฐกิจจะเฟื่องฟูเท่า และไม่มียุคไหนที่ราคาที่ดินและราคาหุ้นจะแพงเท่าเวลานั้นด้วย นโยบายดังกล่าวส่งผลประโยชน์ต่อประเทศชาติมากมาย ส่วนนโยบายด้านอื่น ๆ ได้แก่ ประกาศให้มีการลดราคาน้ำมัน ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการทุกฝ่าย เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนและให้เหมาะกับสภาวะการครองชีพในขณะนั้น ปรับปรุงค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ลดภาษีเงินได้ส่วนบุคคล เร่งรัดส่งออกและขยายตลาดสินค้า ทางด้านเศรษฐกิจได้อนุมัติโครงการเพื่อให้เอกชนเข้ามาลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการ ได้แก่ โครงการ

ขยายบริการโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมายโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ โครงการก่อสร้างทางรถไฟยกระดับในเขตกรุงเทพมหานคร โครงการทางด่วนยกระดับ โครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร โครงการสร้างและขยายถนนทั่วประเทศ เป็นต้น

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนักการเมืองที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถ และเป็นผู้นำที่ฉลาด มีความทันสมัย มีวิสัยทัศน์ มีความริเริ่มใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากผู้นำประเทศท่านอื่น ๆ นโยบายต่าง ๆ ของพลเอกชาติชาย ค่อนข้างเปิดกว้างและชัดเจน ความสามารถที่เป็นจุดเด่นของพลเอกชาติชายคือ ความฉับไวในการแก้ปัญหา กล้าคิด กล้าตัดสินใจ รู้จักยอมขอม รู้จักต่อรองกันด้วยเหตุและผล มีศิลปะในการเจรจาต่อรอง สร้างสัมพันธ์อันดีงามกับนานาประเทศ มีการวางตัวเป็นกันเองอย่างสบาย ๆ พร้อมทั้งจะพบกับประชาชนและสื่อมวลชน ด้วยการโอภาปราศรัยอย่างไม่ถือเนื้อถือตัว มีความอดทนต่อทรรศนะต่าง ๆ เคารพเสียงข้างมาก และเคารพในความคิดเห็นของคนอื่นแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม บุคลิกภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของพลเอกชาติชาย คือ ร่าเริง กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว มองโลกในแง่ดี ไม่เครียดกับงาน มีแต่ความสนุกสนานรื่นเริง มีมนุษยสัมพันธ์ดีเลิศ ไม่อวดดีอวดพาวาหา ไม่ยึดติดสิ่งเก่า ๆ มากด้วยความเมตตา และมีน้ำใจที่ยิ่งใหญ่ พร้อมทั้งจะคอยให้แกทุกคน และวลีฮิตติดปากที่มักจะได้ยินเป็นประจำจนเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวท่าน คือ "ไม่มีปัญหา โนพร็อบเบลิ้ม" พลเอกชาติชายได้รับสมญานามที่เรียกขานในวงการเมืองและสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ "น้ำชาติมาดนักซิ่ง (นักปล้ำ) นายกฯ เพลย์บอย ปลาไหลใส่เส้กเกิด นายกฯ โนพร็อบเบลิ้ม จอมเสียบ เป็นต้น

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ อดีตนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา ผู้มากไปด้วยความสามารถ ท่านเป็นทั้งนักการทูต นักการทหาร นักการเมือง และนักธุรกิจ ผลงานของท่านเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่สายตาชาวไทยและชาวโลก ไม่เพียงแต่นำความภาคภูมิใจสู่วงศ์ตระกูล"ชุณหะวัณ" เท่านั้น แต่ยังเป็นความภาคภูมิใจของประชาชนชาวไทย ที่ได้มีผู้นำที่เพียรสร้างสรรค์คุณประโยชน์และเสียสละเพื่อประเทศชาติ ท่านถึงแก่อสัญกรรมเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ.2541 ด้วยวัย 78 ปี นับเป็นความสูญเสียอันใหญ่หลวงของวงการการเมืองไทย เพราะท่านได้อุทิศตนทำประโยชน์เพื่อต้องการให้ชาติบ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองทัดเทียมกับนานาประเทศ ดังนั้นท่านจึงเป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งที่เรควรให้คว่ำมือเคารพยกย่อง และระลึกถึงคุณงามความดีของท่านตลอดไป

ใบความรู้ที่ 1.3 นายประจวบ ไชยสาส์น

นายประจวบ ไชยสาส์น เกิดที่ตำบลพันดอน อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ปัจจุบันอายุ 5 ปี ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานีถึง 7 สมัย อดีตท่านเคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญ ๆ ได้แก่ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

นายประจวบ ไชยสาส์น เป็นนักการเมืองที่สำคัญคนหนึ่งของภาคอีสาน ท่านได้รับฉายาว่าเป็น "ขุนพลอีสาน" มีผลงานสำคัญ ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อภาคอีสานและต่อประเทศชาติมากมาย เช่น ผลักดันให้มีพระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน ผลักดันโครงการ ไขง-ซีมูล ซึ่งเป็นโครงการชลประทานที่ใหญ่ที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุด สำหรับการแก้ไขปัญหาคความแห้งแล้งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ริเริ่มโครงการพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์ โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ โครงการส่งนักเรียนทุนไปศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในต่างประเทศ โครงการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาวข้ามแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ผลักดันโครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ภายใต้ชื่อ "โครงการปลูกป่าเพื่อฟ้าดิน" แก้ไขปัญหาชุมชนประมงของเกษตรกรรายย่อยภาคอีสาน เป็นผลสำเร็จ เป็นต้น

นอกจากผลงานดังที่ได้กล่าวมา ในส่วนทางสังคม นายประจวบ ไชยสาส์น ยังเป็นผู้ที่อุทิศตนเสียสละเพื่อส่วนรวมมาโดยตลอด จนได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสำคัญของสมาคมต่าง ๆ เช่น อดีตกรรมการสมาคมนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ อดีตนายกสมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งผลจากการที่ได้อุทิศตนเพื่อส่วนรวมและทำคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ ส่งผลให้ได้รับการยกย่องจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็น "ศิษย์เก่าดีเด่นในปี 2529" และได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็น "ศิษย์เก่าดีเด่น" เมื่อปี พ.ศ.2530

ชีวิตของนายประจวบ ไชยสาส์น จากเด็กชาวนายากจนลูกอีสานบ้านพันดอน อดีตเคยถีบสามล้อรับจ้าง เป็นคนขับรถ เด็กส่งของ พนักงานร้านทอง เป็นล่ามแปลภาษา เพื่อหาเงินส่ง

เสียตัวเองในการศึกษาเล่าเรียน ตลอดชีวิตได้ต่อสู้ฟันฝ่าความยากลำบากจนสามารถก้าวมาสู่ตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งถือว่าถึงจุดสูงสุดของชีวิต สมดังความปรารถนาและความใฝ่ฝันมาตั้งแต่เยาว์วัย สิ่งที่ทำให้ นายประจวบ ไชยสาส์นมาถึงจุดสูงสุดของชีวิตได้นั้นเกิดจากการเป็นคนสู้ชีวิต ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความตั้งใจจริงที่จะทำทุกสิ่งให้ดีที่สุด เป็นบุคคลหนึ่งที่มีฝีมือทางการบริหารและความรู้ความสามารถ ที่มีอยู่ในตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านภาษาอังกฤษของนายประจวบเป็นเครื่องเบิกทางสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานของเขาตลอดมา ซึ่งก็เป็นเรื่องแปลกสำหรับคนที่มีฐานะยากจนในอดีตและเป็นเด็กต่างจังหวัด แต่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก แสดงให้เห็นถึงความเพียรพยายาม และตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อพัฒนาตนเองจนประสบความสำเร็จ และคุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่งของนายประจวบ นอกเหนือจากภาษาที่สามารถสนทนากับชาวต่างประเทศได้อย่างราบรื่นแล้ว กลยุทธ์การผูกมิตรก็คือ เคล็ดลับที่มีอยู่ในตัว ท่านมีศิลปะในการพูด เป็นคนอารมณ์ดี สนุกสนานรื่นเริง สามารถเข้ากับคนได้ทุกระดับ

จึงถือได้ว่านายประจวบ ไชยสาส์น เป็นนักการเมืองท่านหนึ่งที่สร้างความภาคภูมิใจ และสร้างชื่อเสียงให้แก่ชาวจุฬาและชาวอีสานเป็นอย่างดี ท่านก็ยังคงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางการเมืองและพร้อมจะรับใช้พี่น้องชาวอีสานและรับใช้ประเทศชาติต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนที่ 2 หน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลสำคัญ เวลาเรียน 4 คาบ
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา

สาระสำคัญ

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นบุคคลที่ประกอบคุณงามความดีอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติ การศึกษาประวัติของท่านเหล่านั้นจึงเป็นการเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดี สมควรที่เราจะเคารพยกย่องและถือเป็นแบบอย่าง

จุดประสงค์

1. อธิบายคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้
2. บอกหลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิตได้
3. เลือกแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตนได้

เนื้อหา

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา

1. ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร
2. ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงบุคคลที่มีบทบาทด้านการศึกษา ได้แก่ใครบ้าง ควรมีหน้าที่อย่างไร และให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคนที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาที่เป็นชาวอีสานที่นักเรียนรู้จัก

2. ครูติดชาร์ตเพลง "ส้มตำ" บนกระดานแล้วเปิดเทปเพลงให้นักเรียนฟังและร้องตามเนื้อเพลงในชาร์ต แล้วครูนำสนทนาต่อโดยถามนักเรียนว่า

"นักเรียนรู้หรือไม่ว่าใครเป็นผู้ที่มีบทบาทในการช่วยเผยแพร่ให้ "ส้มตำ" เป็นอาหารอีสานที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ" พร้อมทั้งครูนำรูปภาพของบุคคลท่านนั้นให้

นักเรียนดู (รศ.ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์) และแนะนำให้นักเรียนรู้จัก หลังจากนั้นแนะนำให้นักเรียนรู้จักบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาอีก 2 ท่าน ที่มีชื่อเสียงและคนอีสานให้การยกย่องคือ ศ.บุญถิ่น อัตถากร และ ศ.ดร.ก่อ สวัสดิพิพาณิช พร้อมทั้งนำรูปภาพให้นักเรียนดู

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยการเลือกจับฉลากชื่ออาหารของภาคอีสาน และให้นักเรียนที่เลือกได้ชื่อเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมารับบัตรงานที่ 2

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรงาน โดยให้นักเรียนเลือกศึกษาประวัติบุคคลสำคัญท่านใดท่านหนึ่ง ซึ่งมีดังนี้คือ ศ.บุญถิ่น อัตถากร, ศ.ดร.ก่อ สวัสดิพิพาณิช และ รศ.ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ (ครูให้คำแนะนำในการเลือกเพื่อกระจายความสนใจของนักเรียนไม่ให้ศึกษาท่านใดท่านหนึ่งซ้ำกันมากเกินไป) แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มและสรุปในประเด็นต่อไปนี้

4.1 คุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

4.2 หลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิต

5. ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้น ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลการอภิปรายของแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน แล้วจดบันทึกลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. ชาร์ตเพลงส้มตำ
2. เทปเพลง และวิทยุเทป
3. รูปภาพของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา
4. บัตรงานที่ 2
5. ใบความรู้ที่ 2.1 - 2.3
6. ฉลากชื่ออาหารของภาคอีสาน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน

- ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
 - การทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การอภิปรายในกลุ่ม
 - การแสดงความคิดเห็น
 - การสนทนาและซักถาม
2. การตรวจผลงาน
- การรายงานหน้าชั้นเรียน
 - สมุดบันทึก

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนอ่านประวัติของบุคคลสำคัญจากเอกสารประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาส่งหน้ามาจากบ้าน หรือให้อ่านเสริมนอกเวลาเรียน
2. ครูอาจเชิญวิทยากรในท้องถิ่นที่รู้จักหรือรู้ประวัติของบุคคลสำคัญมาให้ความรู้แก่นักเรียน
3. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้าประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา และเขียนเป็นรายงานส่งครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัตรงานที่ 2

ให้นักเรียนศึกษาบัตรงานและปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เพื่อวางแผนการทำงานและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ (ประมาณ 1 นาที)
2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา ท่านใดท่านหนึ่ง และส่งตัวแทนไปรับใบความรู้จากครูดังนี้ (ประมาณ 1 นาที)
 - ใบความรู้ที่ 2.1 ศึกษาประวัติของศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร
 - ใบความรู้ที่ 2.2 ศึกษาประวัติของศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์
 - ใบความรู้ที่ 2.3 ศึกษาประวัติของรองศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ นงส์พันธุ์
3. ให้สมาชิกทุกคนศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญจากใบความรู้ ให้ร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่ม และสรุปประเด็นต่อไปนี้ (ประมาณ 25 นาที)
 - 3.1 คุณงามความดีของบุคคลสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
 - 3.2 หลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิต
4. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้น (ประมาณ 3 นาที)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 2.1

ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร

ศาสตราจารย์ บุญถิ่น อัตถากร เป็นชาวจังหวัดมหาสารคาม เกิดที่ตำบลตลาด อำเภอเมือง อดีตท่านเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการฝึกหัดครูเป็นคนแรกและเป็นเวลานานถึง 14 ปี (พ.ศ.2500 - 2513) ท่านเป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งของวงการศึกษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการฝึกหัดครู ท่านได้รับการยกย่องให้เป็น "บิดาแห่งการฝึกหัดครูสมัยใหม่" ท่านได้สร้างสรรคงานที่เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาไทยมากมาย ผลงานที่สำคัญของท่าน ได้แก่

1. เป็นผู้ริเริ่มโครงการฝึกหัดครูชนบทที่โรงเรียนฝึกหัดครูอุบลราชธานี และขยายผลไปยังโรงเรียนฝึกหัดครูทั่วประเทศ
2. ตั้งวิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระเป็นศูนย์กลางการฝึกหัดครูด้านเกษตรกรรม ในปี พ.ศ.2500
3. ยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครู ในช่วงปี 2500 - 2509 จำนวน 15 แห่ง
4. ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ในช่วงปี พ.ศ.2510 - 2511
5. เป็นผู้นำในการสร้างสรรคงานการฝึกหัดครูให้มีรากฐานมั่นคง
6. ยกกระตบฐานะของครูประจำกำรให้มีวิทยฐานะสูงขึ้น เช่น ส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ
7. ริเริ่มโครงการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน การศึกษาและฝึกหัดครูเด็กพิการ
8. จัดตั้งพิพิธภัณฑทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ศูนย์วิทยาศาสตร์ทางทะเล
9. รณเรียนพิเศษ วิทยาลัยเกษตรกรรมและสัตวแพทยศาตร์ราชภัฏนครราชสีมา

และวิทยาศาสตร์ หนังสือชุดคู่มือสอบวิชาชุดประกาศนียบัตรครูมัธยมของคุรุสภา นอกจากนี้ยังมีงานแปลและบทความที่เกี่ยวกับการศึกษา การบริหาร และบทความทางด้านวิทยาศาสตร์ อีกเป็นจำนวนมาก

ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร เป็นแบบอย่างของนักการศึกษาและนักบริหารคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมาโดยตลอด เป็นเพราะท่านใช้หลักการทำงาน โดยยึดถือ "คติ 4 และคุณธรรมพื้นฐาน 6 ประการ" มาใช้ตั้งแต่เริ่มชีวิตการทำงาน คือ

1. "ทำดีที่สุดในปัจจุบัน แล้วอนาคตจะดีเอง" ซึ่งหมายถึงการทำใจให้เป็นหนึ่ง จดจ่อกับงานที่ทำอยู่

2. "มีความรักชาติรักแผ่นดิน" เป็นวิญญานอันบริสุทธิ์ของการทำงานเพราะความตั้งใจดี เป็นเสมือนเกราะคุ้มกันช่วยไม่ให้เกิดการผิดพลาด

3. "คิดก่อนทำ" หมายถึง การคิดอย่างสุ่ม รอบคอบทั้งกระบวนการก่อนตัดสินใจทำ เมื่อทำแล้วไม่สำเร็จก็ไม่ต้องเสียใจ เพราะคิดดีแล้ว ทำดีแล้ว ถ้าทำสำเร็จไม่ต้องดีใจ เพราะเป็นความตั้งใจพยายามแต่ต้นแล้วว่าจะทำให้ได้ผลดีที่สุดในที่สุด

4. ใช้ "ความไม่ถือเขาถือเรา" เป็นเครื่องมือในการประสานประโยชน์

ประกอบกับคติ 4 ประการ ท่านให้ยึดคุณธรรมพื้นฐาน 6 ประการ ต่อไปนี้

1. ขยันขันแข็ง เพียรพยายาม 2. รับผิดชอบ 3. สำนึกในเกียรติ 4. เห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ 5. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ 6. แบ่งงานกันทำโดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล คุณลักษณะประจำตัวที่น่ายกย่องของท่านคือ มีความเป็นกันเองกับทุกคน มีความเสียสละสูงเป็นคนถ่อมตน ไม่เคยอวดอ้างถึงความสามารถของตนเองหรือผลงานที่ได้รับ ความสำเร็จทั้งหลายแม้ตนจะเป็นผู้กระทำหรือมีส่วนในการกระทำ ท่านจะกล่าวถึงผู้ที่มีส่วนรวมหรือมีส่วนช่วยเหลือในความสำเร็จทุกครั้ง นอกจากนั้นท่านยังได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าเป็นยอดกตัญญู โดยเฉพาะต่อมารดา และไม่เคยลืมผู้มีพระคุณต่อท่าน

ศาสตราจารย์บุญถิ่น อัตถากร ท่านถึงอนิจกรรมเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2537 รวมอายุได้ 79 ปี เป็นนักการศึกษาท่านหนึ่งที่มีความรู้ ความสามารถและมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ท่านได้สร้างคุณงามความดีและสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองสมควรที่นักเรียนจะให้ความเคารพนับถือและยึดเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของตนสืบไป

ใบความรู้ที่ 2.2

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นชาวจังหวัดร้อยเอ็ด เกิดที่อำเภออาจสามารถ อดีตท่านเคยดำรงตำแหน่งสูงสุดทางการศึกษาคือ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ถึง 4 ครั้ง ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่คลุกคลีอยู่กับวงการศึกษาดูตลอดชีวิตของการรับราชการของท่าน ท่านเป็นนักการศึกษาของชาติที่แท้จริง เห็นความสำคัญของการศึกษาของคนในชาติ ท่านได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ เพื่อให้งานสำเร็จและเพื่อความเจริญก้าวหน้าของประชาชนในชาติ

ผลงานที่สำคัญของท่านได้แก่ เป็นผู้บุกเบิกงานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา งานบริหารการศึกษา ยกกระตือรือร้นการศึกษาของไทยให้สามารถอ่านออกเขียนได้มากขึ้นเทียบเท่ากับต่างประเทศ จัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนขาดแคลน การขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาระดับสูงขึ้น จัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพทั่วประเทศ จัดตั้งห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" จัดตั้งอุทยานานการศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมของชาติ เป็นอาจารย์พิเศษตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นอกจากนี้ท่านยังมีผลงานทางวิชาการอันก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่สังคมโดยส่วนรวม ได้แก่ งานเขียนแบบเรียนต่าง ๆ งานแต่งตำราและคู่มือครูต่าง ๆ งานเขียนบทความลงในวารสารมากมาย งานแปลและงานวิจัย เป็นต้น

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นนักการศึกษาที่ได้รับการยกย่องและเคารพนับถือในบรรดานักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งบรรดาครูบาอาจารย์ทั้งปวง ตลอดชีวิตของท่านได้อุทิศตนทำงานเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ ท่านทำตนเป็นแบบอย่างอันดีงามแก่บรรดาครูบาอาจารย์ ดำรงชีวิตอยู่อย่างสมถะ เรียบง่าย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่และจริงจัง มีวิริยะ

อุตสาหกรรม เป็นคนขยันหมั่นเพียร เป็นนักปกครองที่มีจิตใจโอบอ้อมอารีมีเมตตากรุณา มีอุปนิสัยสุภาพอ่อนโยน เป็นผู้บริหารที่เฉลียวฉลาด และมีความรู้ ความสามารถสูง สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ดีทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ เป็นบุคคลที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยคุณลักษณะดังกล่าว ทำให้ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ เป็นบุคคลหนึ่งที่ถือได้ว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตคนหนึ่ง

ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ ได้รับการยกย่องว่าเป็น “ปูชนียบุคคลแห่งวงการการศึกษาไทย” ถึงอนิจกรรม เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2536 นับว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่ายิ่งในวงการการศึกษาไทย แต่คุณความดีและผลงานที่ท่านได้สร้างไว้ยังคงดำรงอยู่ เพื่อให้ชนรุ่นหลังได้ระลึกถึงและเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติสืบต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 2.3

รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ เป็นชาวจังหวัดร้อยเอ็ด เกิดที่บ้านเมืองหงส์ อำเภอจตุรพักตรพิมาน ปัจจุบันท่านมีอายุ 58 ปี ท่านเป็นบุคคลสำคัญในวงการศึกษาไทยท่านหนึ่งที่มีความรู้ความสามารถสูง โดยเฉพาะด้านการบริหารหน่วยงานต่าง ๆ จนได้รับความไว้วางใจ และความเชื่อถือให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ เช่น เป็นอธิการวิทยาลัยครูวิริยภัย อธิการวิทยาลัยครูนครราชสีมา อธิการวิทยาลัยครูจันทร์เกษม อธิบดีกรมพลศึกษา เป็นต้น และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ

ผลงานสำคัญของท่าน ได้แก่ การบริหารงานการศึกษา เมื่อท่านไปอยู่ที่วิทยาลัยครูแห่งใด ท่านจะบริหารวิทยาลัยนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้ามีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไป อาทิเช่น เป็นกำลังสำคัญในการวางพื้นฐานโรงเรียนกีฬา แบบประหยัดที่จังหวัดขอนแก่น อุบลราชธานี และ นครศรีธรรมราช, พัฒนาหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษาจนสามารถสร้างความนิยม มีนักศึกษาเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นสิบเท่า, เป็นกำลังสำคัญในการดำเนินการโครงการปฏิรูปการศึกษา, เป็นวิทยากรและเป็นอาจารย์พิเศษตามมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่างๆ เป็นต้น และมีผลงานด้านวิชาการ ได้แก่ งานเขียนหนังสือและตำรา เช่น การศึกษากับการพัฒนา ภาษาถิ่นภูพาน จดหมายจากภูพาน เป็นต้น นอกจากนี้ท่านยังเป็นผู้อนุรักษ์วัฒนธรรมอีสาน โดยการส่งเสริมและเผยแพร่ "ของดีอีสาน" เช่น จัดงานมหกรรมส้มตำ ทำให้ส้มตำเป็นที่รู้จักแพร่หลายไปทั่วประเทศรวมทั้งต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีวงดนตรีอีสานในวิทยาลัยครูต่าง ๆ เป็นต้น

ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ เป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตคนหนึ่ง ท่านมีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ยึดถือมาโดยตลอดคือ "บัญญัติ 10 ประการ" อันเป็นแนวทางสร้างความสำเร็จในชีวิตของท่าน ซึ่งได้แก่

1. ชยันเป็นหนึ่ง ต้องเป็นคนขยันอย่างฉลาด เพราะความขยันหมั่นเพียรเท่านั้นที่จะทำให้คนประสบความสำเร็จได้ ความขยันจึงต้องมาก่อนสิ่งอื่น

2. พึ่งตนเอง ต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อในความสามารถของตนเองเท่านั้นที่จะเป็นที่พึ่งของตนได้ จะหวังพึ่งคนอื่น คงได้เป็นบางเรื่องและบางเวลาเท่านั้น

3. **เคร่งวินัย** ต้องควบคุมตัวเองให้ได้ ชีวิตที่ยึดถือระเบียบแบบแผนที่ดีงาม และกฎกติกาของสังคมเป็นหลัก จะผลักดันให้เกิดวินัยในตนเอง คนที่เอาชนะตนเองได้ ก็จะชนะโลกทั้งโลก
4. **ใฝ่รู้** โลกมนุษย์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความรู้เกิดใหม่ทุกสมนายใจ ต้องเป็นคนใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ ข้อมูลคืออำนาจ คนที่มีข้อมูลในมือมากคนนั้นย่อมมีอำนาจเหนือผู้อื่นได้
5. **อยู่อย่างประหยัด** ต้องใช้ทรัพยากรทุกอย่างให้คุ้มค่าและให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเงินทองทรัพย์สิน หรือแม้แต่วเวลาชีวิตที่ประหยัด คือชีวิตที่คุ้มค่า คุ้มราคา
6. **ซื่อสัตย์สุจริต** โบราณสอนว่า "ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน" ความซื่อสัตย์สุจริตจะเปรียบเหมือนเกราะที่กำบังภัยอันตรายทั้งหลายให้แก่ตัวเรา
7. **คิดริเริ่มสร้างสรรค์** คนที่ประสบผลสำเร็จในชีวิตและการทำงานจะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดและทำสิ่งที่แปลกใหม่ที่มีค่าและผลประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคม
8. **มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์** จะทำอะไรก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ โดยไม่ห้อแท้ ลังเล หรือห้อถอย จะต้อง "กัดไม่ปล่อย"
9. **คาดคิดการณ์ไกล** มุ่งไปสู่อนาคตโดยการคิดคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าอย่างมีเหตุผลและแน่ตรง ทำอะไรต้องมีการวางแผนล่วงหน้า
10. **มีไมตรีกับทุกคน** มองคนในแง่ดี มองหาความดีของคนให้พบ เข้ากับคนได้ทุกคน สามารถทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์ เป็นนักการศึกษาชาวอิสานคนหนึ่งที่รักแผ่นดินอิสาน ท่านเป็นผู้ที่ภูมิใจในถิ่นกำเนิด รักษาและหวงแหนภาษา ประเพณี และวัฒนธรรมอิสาน อันเป็นมรดกอิสาน ท่านเป็นผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องราวอิสาน และพยายามปลุกจิตสำนึกของคนอิสานให้รักถิ่นอิสานและสร้างเกียรติภูมิให้แก่อิสานมาโดยตลอด เป็นผู้ที่ยุทิศตนทำประโยชน์เพื่อการศึกษาไทย เพื่อท้องถิ่นอิสานและสังคมทั่วไป สมควรที่นักเรียนจะให้ความเคารพนับถือ และยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งที่น่ายึดเป็นแบบอย่างและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนที่ 3 หน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลสำคัญ เวลาเรียน 4 คาบ
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร

สาระสำคัญ

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นบุคคลที่ประกอบคุณงามความดีอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติ การศึกษาประวัติของท่านเหล่านั้นจึงเป็นการเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดี สมควรที่เราจะเคารพยกย่องและถือเป็นแบบอย่าง

จุดประสงค์

1. อธิบายคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้
2. บอกหลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิตได้
3. เลือกแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตนได้
4. เขียนเรียงความเพื่อแสดงการยกย่องและความภาคภูมิใจที่มีต่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรได้

เนื้อหา

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร

1. นายสุข ชนะชัย
2. นายชาติ มาระแสง
3. นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการทำการเกษตรในภาคอีสาน และแนะนำให้นักเรียนรู้จักผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเกษตรที่ชาวอีสานให้การยอมรับนับถือ พร้อมกับนำรูปภาพให้นักเรียนดูและสนทนาถึงประวัติอย่างย่อของบุคคลสำคัญทั้งสาม คือ นายสุข ชนะชัย นายชาติ มาระแสง และนายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล ครูนำภาพตัวอย่างผลงานและตัวอย่างผลผลิตทางการเกษตรของบุคคลสำคัญท่านหนึ่งให้นักเรียนดู เช่น ดอกกล้วยไม้มีลวดตรุษจีน น้าหอมจากดอกกล้วยไม้ และปุ๋ยแห่งฤดูตรุษจีน

3. ให้นักเรียนแต่ละคนเลือกศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร ตามความสนใจท่านใดท่านหนึ่งจากใบความรู้ที่ 3.1 – 3.3 ซึ่งมีดังนี้คือ นายสุข ณะชัย นายชาติ มาระแสง และนายประติษฐ์ คำเพิ่มพูน แล้วให้นักเรียนเขียนเรียงความเพื่อแสดงการยกย่องและความภาคภูมิใจที่มีต่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

5. ให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาอ่านเรียงความของตนให้เพื่อนฟัง ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป โดยให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม, หลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญประสบความสำเร็จในชีวิต และแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน หลังจากนั้นให้นักเรียนนำผลงานของนักเรียนติดแสดงที่ป้ายนิเทศ

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพและตัวอย่างผลงานของบุคคลสำคัญ
2. ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เช่น ดอกกล้วยไม้ไม่มีสตุรชันโฌนีย์ น้ำหอมจากดอกกล้วยไม้ ภูเก็ตภูเก็ตพิกัส
3. ใบความรู้ที่ 3.1 – 3.3

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
 - การกล้าแสดงออก
 - การแสดงความคิดเห็น
 - การสนทนาและซักถาม
2. การตรวจผลงาน
 - การเขียนเรียงความ

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนอ่านประวัติของบุคคลสำคัญจากเอกสารประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรส่งหน้ามาจากบ้าน หรืออ่านเสริมนอกเวลาเรียน

2. ครูอาจเชิญวิทยากรในห้องที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรมมาให้
ความรู้แก่นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ครูอาจให้นักเรียนออกมาเล่าปากเปล่าถึงความประทับใจหรือความภาคภูมิใจที่มี
ต่อบุคคลสำคัญแทนการเขียนเรียงความ

4. ให้นักเรียนค้นคว้าผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร และจัดเป็นมุม
นิทรรศการในห้องเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 3.1

นายสุข ชนะชัย

นายสุข ชนะชัย เกิดที่บ้านหนองม่วงน้อย อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ต่อมาย้ายมาอยู่ที่อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ท่านเป็นตัวอย่างของเกษตรกรชาวอีสานคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเกษตรกรรม โดยท่านจะอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง จนได้

รับการยกย่องจากบรรดากษัตริย์และหน่วยงานต่าง ๆ ว่าเป็น “ปราชญ์ชาวบ้าน” ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของภาคอีสาน และได้ประกาศเกียรติคุณให้เป็น “บุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมสาขาภูมิปัญญาชาวบ้าน” เมื่อปี พ.ศ. 2540

ผลงานดีเด่นของ นายสุข ที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนมีมากมาย ได้แก่

1. การเพาะพันธุ์ปลา ซึ่งเป็นผลงานที่ทำให้นายสุขมีชื่อเสียงโดดเด่นที่สุด เช่น การผสมพันธุ์โดยใช้คอมพิวเตอร์ ไม่ใช่ฮอร์โมน เพราะเป็นการสิ้นเปลืองและลงทุนสูง การไม่ต้องสร้างบ่อซีเมนต์หลาย ๆ ลูก โดยใช้เพียง 2 ลูกเท่านั้น เพราะเมื่อเป็นลูกปลาแล้วก็จะปล่อยบนบ่อดินเลย

2. การทำเกษตรแบบผสมผสาน เช่น เลี้ยงปลาในนาข้าวเพื่อผลิตอากาศปลอดสารเคมี เลี้ยงไก่บนบ่อเลี้ยงปลา พอไก่ถ่ายลงไปก็เป็นอาหารของปลา พอน้ำในนาข้าวเริ่มจะแห้งก็สูบน้ำในบ่อเลี้ยงปลาที่เต็มไปด้วยสารอาหารลงไปนาข้าว ทำให้ข้าวเจริญงอกงามโดยไม่ต้องให้ปุ๋ยหรือสารเคมี

3. การจัดการน้ำ เช่น การทำบ่อปลา ที่มีการนำดินเหนียวมาอัดแน่นจนน้ำรั่วซึมได้น้อยมากและน้ำที่ต้องสูบออกจากบ่อเลี้ยงปลาหรือถ่ายน้ำจะสูบไปเก็บพักไว้ในบ่อที่ฝักคบขวาเพื่อกรองและให้คกตะกอนก่อนจะสูบกลับมาใช้อีกครั้ง

4. การอนุรักษ์ป่า เช่น ปลูกป่าแบบธรรมชาติ คือ ปลูกทั้งพืชที่กินได้และกินไม่ได้ ไม่ใช่ปลูกเฉพาะไม้โตเร็วหรือไม้ใหญ่ เพราะมันเอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน ที่สำคัญให้ร่วมใจและความร่วมมือ

ส่วนผลงานด้านสังคมของนายสุข ชนะชัย ท่านเป็นบุคคลที่อุทิศตนทำประโยชน์เพื่อส่วนร่วม เช่น บริจาคเงิน ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างให้แก่วัดในจังหวัดร้อยเอ็ด บริจาคที่ดินส่วนตัวเพื่อสร้างโรงเรียนและสนับสนุนปัจจัยอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่น บริจาคลูกปลาจำนวนมากเป็นล้าน ๆ ตัวให้กับทางราชการเพื่อนำไปขยายพันธุ์คือ ช่วยถ่ายทอดวิชาความรู้ด้าน

เกษตรกรรมที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านให้แก่บุคคลที่สนใจ โดยเป็นวิทยากรให้กับสถานศึกษา
หลายแห่ง ถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์ นอกจากนี้ท่านยังเป็นกรรมการคน
สำคัญของชมรมผู้สูงอายุไทยอีสาน ซึ่งมีสมาชิกครอบคลุมพื้นที่ 10 จังหวัดในภาคอีสาน เพื่อให้
การขึ้นและแนวทางการออกไปประกอบอาชีพให้กับสมาชิก และบ้านของท่านยังเป็นแหล่งเรียนรู้
ให้กับเกษตรกรทั่วไปอีกด้วย

นายสุข ชนะชัย เป็นเกษตรกรตัวอย่างที่มีคุณลักษณะสำคัญที่น่าเป็นแบบอย่างแก่
เกษตรกรอื่น ๆ 5 ประการ คือ

1. เป็นเกษตรกรที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบมาจากใคร แต่
คิดใคร่ครวญขึ้นเองจากประสบการณ์ และจากนิสัยที่เป็นคนช่างสังเกต ชอบค้นคว้าทดลอง
ปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ

2. เป็นเกษตรกรที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถเข้าใจในเรื่องของวงจรของธรรมชาติ
เป็นอย่างดี จึงสามารถพัฒนาระบบการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3. เป็นเกษตรกรที่เป็นนักวางแผนและมีการจัดการที่ดีพร้อม โดยอาศัยประสบการณ์
ชีวิตสมัยเด็ก ความเป็นคนช่างสังเกต ชอบทดลอง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นรากฐาน
สำคัญที่ทำให้การเกษตรของท่านมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างดีและมีการจัดการที่เหมาะสม

4. เป็นเกษตรกรที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงและมีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง ท่านจะ
ใคร่ครวญการทำงานต่าง ๆ อย่างรอบคอบ และยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ท่านจึงไม่เคยใช้
วิธีการกู้ยืมเงินมาลงทุนทำงาน แต่ใช้วิธีการพัฒนางานต่าง ๆ ขึ้น ตามความพร้อมและความ
สามารถของตน ถึงแม้ท่านจะเป็นเกษตรกรที่มีฐานะดีแต่กลับใช้ชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย ไม่หลง
ไหลไปกับกระแสบริโภคนิยม เช่น ท่านก็อยู่เพิงที่พักกลางทุ่งนา โดยไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวก
สะดวกใด ๆ ไม่ว่าจะเป็น ตู้เย็น พัดลม โทรทัศน์ ที่นอน เฟอร์นิเจอร์ ฟูนอน ฯลฯ

5. เป็นเกษตรกรที่มีความมานะบากบั่นและขยันหมั่นเพียร จะเห็นได้จากการที่ท่านเป็น
คนลงมือทำงานด้วยตนเอง มาตั้งแต่ยังเด็กจนกระทั่งย่างเข้าสู่วัยชรา โดยไม่เคยย่อท้อต่อความ
ยากลำบากใด ๆ และไม่เคยพ่ายแพ้อุปสรรคใด ๆ แม้จะเจออุปสรรคมากมายแต่ท่านจะต่อสู้ดิ้น
รนด้วยสติปัญญา ท่านเป็นคนสู้ชีวิตมาตลอด ขยันขันแข็ง ทำงานอย่างเอาจริงเอาจัง มีวิริยะ
อุตสาหะจนประสบความสำเร็จในชีวิต สามารถสร้างฐานะครอบครัวให้เป็นปึกแผ่น

นายสุข ชนะชัย ท่านถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2541 มีอายุได้ 67 ปี ท่านเป็น
ปราชญ์ชาวบ้านผู้พลิกพื้นที่ดินแดนดินทุ่งถาวร้องให้แห้งแล้งทุรกันดารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
คงเหลือไว้แต่ความรู้อันเกิดจากภูมิปัญญาของท่านที่มีไว้ให้เกษตรกรได้สืบทอด และคุณงาม
ความดีของท่านจะเป็นแบบอย่างและเป็นแนวทางให้พี่น้องชาวอีสานได้ยึดถือปฏิบัติกันต่อไป

ใบความรู้ที่ 3.2

นายชาติ มาระแส

นายชาติ มาระแส เกิดที่บ้านกุดชวย ตำบลคำพระ อำเภอ
ตะพาน จังหวัดอุบลราชธานี (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นจังหวัด
อำนาจเจริญ) ปัจจุบันท่านมีอายุ 67 ปี เป็นเกษตรกรตัว
อย่างของท้องถิ่นคนหนึ่งประสบความสำเร็จในการ
ประกอบวิชาชีพเกษตรกร ท่านได้รับการยกย่องให้เป็น
“ปราชญ์ชาวบ้าน” คนหนึ่งที่มีความรู้ด้านการเกษตรโดย
อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น และยึดหลักการพึ่งพาตนเองในการ
ทำการเกษตรของคนมาตลอดชั่วชีวิต

ผลงานดีเด่นของนายชาติ มาระแส ได้แก่ การทำไร่นาสวนผสม โดยท่านใช้เวลาใน
การขุดคันดินกันน้ำเพื่อทำนา ทำบ่อเลี้ยงปลา และทำสวนผลไม้ด้วยมือของตนเองถึง 18 ปี ไร่นา
สวนผสมของท่านจึงเป็นผลสำเร็จ ไร่นาสวนผสมของท่านเป็นแบบธรรมชาติ ปุ๋ยใช้ฟางข้าว
และใบไม้เป็นหลัก สวนผลไม้ก็ปลูกข้าวปารุงดิน สัตว์เลี้ยงก็เลี้ยงไก่พื้นบ้าน และไก่ไข่ โดยทำ
เล้าอยู่ในไร่นา เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคระบาดที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน เลี้ยงปลาในนาข้าว ทำให้คัน
ข้าวได้ปุ๋ยจากขี้ปลาเสริม และปลาช่วยกำจัดศัตรูพืชให้ด้วย จึงทำให้ไร่นาของท่านได้ผลผลิตสูง
นอกจากนั้นการขุดบ่อปลาท่านจะขุดให้อยู่ในที่ร่มใกล้คันดินเพื่อยามที่ถึงช่วงหน้าเก็บเกี่ยวข้าว
น้ำในนาจะเริ่มแห้งแล้ง ปลาที่อยู่ในที่นาจะได้ไปอาศัยรวมกันบ่อที่ขุดไว้ และพอลูกปลาขึ้น
สวนผลไม้จะได้ น้ำที่สูบขึ้นจากบ่อปลา ไหลไปค้ำรองของคันดินสำหรับหล่อเลี้ยงลำต้น การ
เกษตรของท่านเน้นหลักการพึ่งพาตนเองและทำการผลิตให้เพียงตนเองให้ได้ก่อนผลิตเพื่อขายดังนั้น
ผลผลิตในไร่นาของท่านจึงสามารถเลี้ยงครอบครัวได้อย่างไม่ขาดทุน

นอกจากผลงานในเรื่องการทำไร่นาสวนผสมได้สำเร็จแล้ว ผลงานด้านอื่น ๆ ท่านยังมี
บทบาทในการพัฒนาหมู่บ้านกุดชวย จนได้รับแต่งตั้งให้เป็น “ผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบล” เป็น
บุคคลที่คอยแนะนำชักจูงชาวบ้านให้หันกับความยากจน ท่านได้ร่วมปฏิบัติงานกับชาวบ้านและ
จัดตั้งกลุ่มเลี้ยงปลาขึ้นในหมู่บ้านเพื่อเป็นการรวมตัวช่วยเหลือกันด้านการผลิตโดยท่านเป็น
ประธานกลุ่ม และอาศัยพันธุ์ปลาที่ได้จากบ่อปลาของตนเองเป็นหลัก จัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ขึ้น
ในหมู่บ้านสะสมเงินเพื่อพัฒนาที่นาและบ่อปลาให้แพร่หลายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้เผยแพร่
ประสบการณ์ชีวิต โดยนำหลักการเกษตรเพื่อการพึ่งพาตนเองกระจายไปสู่ชาวบ้านและผู้สนใจ

เป็นวิทยากรซึ่งรับเชิญไปบรรยายตามที่ต่าง ๆ ทั้งในภาคอีสาน ภาคเหนือ และภาคกลาง ชื่อเสียงของท่านจึงแพร่กระจายเป็นที่รู้จักของข้าราชการท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน และอาจารย์มหาวิทยาลัยทั้งในอีสานและกรุงเทพฯ มีผู้คนเดินทางเข้าไปดูงานที่ไร่ของท่านเสมอ เพราะเป็นไร่นาดูตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จแห่งหนึ่ง

นายชาติ มาระแสง จากอดีตนุมนักเลงสุรา นักเล่นการพนัน และผู้เคยได้รับสมญานามว่า “ไอ้หมาเห่าเมีย” หรือ “ชาติมีป่าท่ามา” มาบัดนี้ท่านสามารถทำให้คำสัจย์ปฎิญาณที่มีต่อแม่พระธรรมที่ว่าจักขุบ่อทำคันดินกักน้ำท่ามา เลี้ยงปลา และทำสวนผลไม้เป็นผลสำเร็จขึ้นมาได้ ถึงแม้จะใช้เวลายุคถึง 18 ปี จนสองมือของคนแตกด้านล้างหน้าไม่ได้ ต้องใช้ถังมือถูหน้าแทน แสดงให้เห็นว่า ท่านได้มีความมานะอดทนและความเพียรพยายามอย่างสูง ต้องต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่อความยากลำบากโดยไม่คิดท้อถอย เคียวนี่ท่านสามารถพูดได้ว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ในสวนมีผลไม้ ในไร่นามีเป็ด ไก่ วัว และควาย” สมดังปณิธานที่ตั้งไว้

ชีวิตของนายชาติ มาระแสง พยายามอาศัยการพึ่งตนเองเป็นหลักสำคัญ ประกอบกับมีแต่จิตใจที่ทรหดอดทน เป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวิริยะอุตสาหะ ซื่อสัตย์ และยึดมั่นในคำพูดที่ถั่นออกไป จึงทำให้นายชาติ มาระแสง ประสบความสำเร็จในชีวิต เมื่อถามถึงหลักคิดหรือสิ่งยึดมั่นเป็นคติในการทำงาน คำตอบของนายชาติก็คือ อาศัยหลักธรรมในพุทธศาสนาอย่าง ๆ คือ “ศีล สมาธิ ปัญญา” ศีลคือ ต้องไม่หลอกลวง ไม่โกหกตัวเองและไม่โกหกคนอื่น รักษาตั้งจะพร้อมทั้งมุ่งปฏิบัติอย่างจริงจัง สมาธิคือก่อนจะทำอะไร ให้หยุดคิดก่อน มองว่าจะมีปัญหาเล็กน้อยแค่ไหน ทำได้หรือไม่ สงบสติหลับตาคิด พอสติระลึกได้ ปัญญา ก็จะเกิด เป็นการรู้ดีรู้ชั่วในการใช้สตินั้น

ปัจจุบันนายชาติ มาระแสง ปราชญ์ชาวบ้านวัย 67 ปี ยังคงมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ยังคงทำไร่ ทำนา ทำสวนผลไม้ เลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ ด้วยหลักการพึ่งพาตนเองที่ตนยึดถือมาตลอดชีวิต ท่านยังคงเป็นที่ปรึกษาเป็นที่พึ่งให้กับชาวบ้าน และอุทิศตนทำประโยชน์ให้กับสังคมและท้องถิ่นต่อไป สมควรแล้วที่ท่านจะได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น ด้านการเกษตรที่น่ายึดถือเป็นแบบอย่าง และนำมาซึ่งความภาคภูมิใจให้แก่ชาวอีสานเป็นอย่างยิ่ง

ใบความรู้ที่ 3.3 นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล เกิดที่บ้านหนองเบญจ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันท่านมีอายุ 62 ปี อยู่ที่สวนกล้วยไม้อุดรแสงตะวัน ตำบลบ้านเลื่อม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ท่านเป็นเกษตรกรชาวอีสานคนหนึ่งประสบความสำเร็จในชีวิต และเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผลงานสำคัญที่ทำให้นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ ได้แก่

1. พันธุ์กล้วยไม้หอมมิสอุดรชันไฉน ทำให้นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนปรากฏในคำขวัญของจังหวัดอุดรธานีว่า "ดินแดนน้ำตกจากสันภูพาน อุทยานแห่งธรรมะ อารยธรรมห้าพันปี ธาณีน้าลายขิด แดนเนรมิตหนองประจักษ์ เลิศลักษณ์กล้วยไม้หอมอุดรชันไฉน" โดยท่านได้ใช้เวลาในการทดลองผสมพันธุ์กล้วยไม้สกุลแวนด้ากับกล้วยไม้ไทยสมปอยดง เป็นเวลา 10 ปี จึงประสบผลสำเร็จ

นอกเหนือจากการผสมพันธุ์กล้วยไม้แล้วยังได้พัฒนาการปลูกกล้วยไม้เป็นคนแรกที่ได้นำเอาดินลูกรังและขี้เถ้ากลับมาปลูกกล้วยไม้ และพบว่าขี้เถ้าแกลบและดินลูกรังเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางภาคอีสาน เพราะขี้เถ้าแกลบให้น้ำได้นานมีการถ่ายเทน้ำและอากาศได้ดีและยังได้พัฒนาการปลูกกล้วยไม้ในแปลงแทนการปลูกในกระถาง ซึ่งได้ผลเป็นอย่างดี

2. ปุ๋ยแห่งอุดรพิภพพิภพ เป็นการบุกเบิกโดยการนำเอาของเสียมาใช้ประโยชน์โดยการนำเอาอุจจาระคน มาเปลี่ยนสภาพเป็นปุ๋ยอาหารพืช โดยคิดค้นให้เป็นปุ๋ยอัดแท่งไม่มีกลิ่น นำรังเกี้ยว การผลิตปุ๋ยชนิดนี้ยังช่วยประหยัดเงินตราในการสั่งปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศและช่วยแก้ปัญหาดินเสียอันเนื่องมาจากการใช้ปุ๋ยเคมีได้อีกด้วย

3. น้ำหอมมิสอุดรชันไฉน ซึ่งเป็นรายแรกของโลกที่ผลิตน้ำหอมจากดอกกล้วยไม้เข้าสู่สถานกรรมน้ำหอม โดยได้รับความร่วมมือจากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงสาธารณสุข

นอกเหนือจากผลงานดังกล่าวแล้ว นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล ท่านยังได้อุทิศตนทำประโยชน์เพื่อสังคมและส่วนรวม อาทิเช่น เป็นวิทยากรและอาจารย์บรรยายพิเศษให้กับสถานศึกษา และส่วนราชการต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องพิชการเกษตรกล้วยไม้ฤดูร้อนใหม่ และให้ใช้สวนกล้วยไม้ฤดูแสงตะวัน ซึ่งเป็นสวนกล้วยไม้ที่บ้านของท่านเป็นที่ศึกษาดูงานและฝึกงานสำหรับนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป นอกจากนี้ยังให้ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุดรธานี และนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล เป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติที่นายก่องและน่ายึดถือเป็นแบบอย่างอีกท่านหนึ่ง ท่านเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมประจำใจ มีความซื่อสัตย์สุจริตตลอดชีวิตการทำงานที่ผ่านมา ท่านได้กล่าวถึงกลยุทธ์หรือเทคนิคในการดำเนินชีวิตหรือการทำงานที่ทำให้ประสบความสำเร็จได้นั้นเกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. ทำตัวให้สบาย ๆ อย่างหวังอะไรทั้งหมด เพราะคิดเสมอว่าทั้งหมดไม่ใช่ของเรา เรามีแต่ตัวมาพยายามช่วยเหลือสังคมให้มากที่สุด และตัวเองสบายไม่เดือดร้อนก็พอ
2. อ่านหนังสือมาก ชอบอ่านหนังสือ อ่านอย่างน้อยหมื่นเล่มขึ้นไป อ่านหนังสือทุกประเภท ไม่ยึดเป็นหลักตายตัวว่าจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับอะไร เพราะถือคติว่าอ่านมากย่อมรู้มาก ปัจจุบันก็ยังอ่านมากเหมือนเดิม
3. คบกับคนมาก ทุกอาชีพ ทุกประเภท เพื่อหาข้อมูลและความรู้ โดยไม่เลือกว่าจะเป็นคนจนหรือคนรวย เพราะถ้าคบแต่คนรวย จะทำให้ไม่รู้ว่าคุณคนเป็นอย่างไร หรือถ้าคบแต่คนจน เราก็จะไม่รู้เลยว่าคนรวยเป็นอย่างไร
4. เป็นคนชอบเสาะแสวงหาความรู้ ศึกษาด้วยตัวเอง เช่น ศึกษาธรรมชาติ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่า
5. ยามที่พบปัญหา จะไม่หมกมุ่นกับปัญหาที่เกิดขึ้น ถ้าทำสิ่งใดได้และเป็นไปได้จะทำในสิ่งนั้นโดยไม่ให้เดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น ทำทุกอย่างด้วยความพอใจและสบายใจ ไม่ทำด้วยความโลภ

นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล เกษตรกรชาวอีสานตัวอย่างผู้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ ปัจจุบันท่านยังคงอุทิศตนค้นคว้าและวิจัยด้านการเกษตร เพื่อพัฒนาการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าแก่ภาคอีสานและแก่ประเทศไทย สมควรแล้วที่ท่านได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญด้านการเกษตร และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่อนุชนรุ่นต่อไป

แผนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น ของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**
แผนที่ 4 หน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลสำคัญ **เวลาเรียน 4 คาบ**
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม

สาระสำคัญ

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นบุคคลที่ประกอบคุณงามความดีอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติ การศึกษาประวัติของท่านเหล่านั้นจึงเป็นการเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดี สมควรที่เราจะเคารพยกย่องและถือเป็นแบบอย่าง

จุดประสงค์

1. อธิบายเหตุผลที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญได้
2. เลือกแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตนได้

เนื้อหา

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม

1. นายคำหมา แสงงาม
2. นายทองมาก จันทะลือ
3. นายทองมี มาลัย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงเรื่องงานด้านศิลปวัฒนธรรมของภาคอีสานว่ามีอะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคนที่มีชื่อเสียงด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นชาวอีสานที่นักเรียนรู้จัก ต่อจากนั้นครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของชาวอีสาน 3 ท่าน คือ นายคำหมา แสงงาม นายทองมาก จันทะลือ และนายทองมี มาลัย พร้อมทั้งนำรูปภาพและตัวอย่างผลงานของแต่ละท่านให้ดู และสนทนาถึงประวัติอย่างย่อของบุคคลสำคัญทั้งสาม

2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 3 คน ตามความสมัครใจของนักเรียน แล้วให้ตัวแทนมารับบัตรงานที่ 3

3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรงาน โดยให้นักเรียนเลือกศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญท่านใดท่านหนึ่ง ซึ่งมีดังนี้คือ นายคำหมา แสงงาม นายทองมาก จันทะสี และนายทองมี มาลัย โดยศึกษาจากใบความรู้ แล้วให้นักเรียนผลิตกันสรุปประวัติของบุคคลสำคัญที่ตนศึกษาเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง และร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

3.1 เหตุผลที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญ

3.2 แนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน

4. ให้อัศวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้น ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลการอภิปรายของแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนจดบันทึกลงในสมุด ครูเปิดเทปเพลงชมรมแท็กซี่ของนายทองมี มาลัย ให้นักเรียนฟังและออกมาทำท่าทางประกอบเพลง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. รูปภาพของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม
2. รูปภาพผลงานของบุคคลสำคัญ
3. เทปเพลงลำเพลินของนายทองมี มาลัย
4. บัตรงานที่ 3
5. ใบความรู้ที่ 4.1 - 4.3

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
 - การทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การอภิปรายในกลุ่ม
 - การกล้าแสดงออก
 - การแสดงความคิดเห็น
 - การสนทนาและซักถาม

2. การตรวจผลงาน

- การรายงานหน้าชั้นเรียน
- สมุดบันทึก

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนอ่านและศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญจากเอกสารประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมล่องหน้ามาจากบ้าน หรือให้อ่านเสริมนอกเวลาเรียน
2. ให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์ และสรุปหลักการกระทำคุณงามความดี และคุณประโยชน์ต่อส่วนรวมของบุคคลสำคัญ
3. ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับบุคคลสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมที่นักเรียนชื่นชอบ นอกเหนือจากบุคคลที่กำหนด
4. ให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมแสดงในห้องเรียน
5. ให้นักเรียนดูวิดีโอวีดิทัศน์การแสดงหมอลำของนายทองมาก จันทะลือ และนายทองมี มาลัย (ในกรณีที่ได้)

บัตรงานที่ 3

ให้นักเรียนศึกษาบัตรงานและปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมทั้ง 3 ท่าน โดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาบุคคลที่ตนสนใจท่านใดท่านหนึ่ง แล้วส่งตัวแทนไปรับใบความรู้จากครูดังนี้ (ประมาณ 2 นาที)

ใบความรู้ที่ 4.1 ศึกษาประวัติของนายคำหมา แสงงาม

ใบความรู้ที่ 4.2 ศึกษาประวัติของนายทองมาก จันทะลือ

ใบความรู้ที่ 4.3 ศึกษาประวัติของนายทองมี มาลัย

2. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญจากใบความรู้ และให้ผลัดกันสรุปเล่าให้เพื่อนในกลุ่มของตนฟัง และร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้ (ประมาณ 30 นาที)

2.1 เหตุผลที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญ

2.2 แนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน

3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้น (ประมาณ 3 นาที)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 4.1

นายคำหมา แสงงาม

นายคำหมา แสงงาม อดีตศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (การปั้นและสลัก) ประจำปี 2529 ท่านเกิดที่บ้านชีทวน อำเภอเมืองใน จังหวัดอุบลราชธานี ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และความสามารถเชี่ยวชาญทางด้านช่างศิลป์หลายสาขา จนได้รับสมญานามว่าเป็น “ช่างเทวดา และ ช่างเนรมิต” ผลงานของท่านเป็นที่ยอมรับของชาวอีสาน และกระจายอยู่ทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลงานที่สำคัญที่ทำให้นายคำหมา แสงงาม มีชื่อเสียงส่วนใหญ่จะเป็นศิลปะงานสร้างสถานที่สำคัญทางศาสนา ตามบริเวณวัดทางภาคอีสาน ได้แก่ การสร้างกำแพงวัด ศาลาการเปรียญ วิหารโบสถ์ ธาตุเจดีย์ หอระฆัง หอไตร จักรประดิษฐ์ การปั้นพระพุทธรูป การหล่อพระ การแกะสลักไม้บานประตูหน้าต่างโบสถ์ การแกะเทียนพรรษา การทำเกวียนและสลักลวดลายเกวียน การเขียนรูปผนังโบสถ์และกำแพงวัด การทำมั้งไฟ การตกแต่งมั้งไฟ การลงรักปิดทอง การทำมรุเศาศพแบบขรรษคา และแบบมิงกหัสติลิงค์ (ซึ่งเป็นนักษัตรใหญ่มีตัวเป็นนกก หัวเป็นช้างใช้ในงานเสาศพพระเถระผู้ใหญ่หรือเจ้าเมือง) เป็นต้น

นายคำหมา แสงงาม เป็นช่างที่มีฝีมือประณีต ทำงานรวดเร็ว ประหยัดวัสดุและเวลา เป็นช่างผู้มีความฉลาด มีไหวพริบดี รู้จักคิดแปลงเทคโนโลยีให้ก้าวหน้า ท่านเป็นผู้ริเริ่มนำเอาแม่แบบของลายไทยมาใช้กับการแกะลายเทียน การตกแต่งโลงศพ การตกแต่งมั้งไฟ ช่วยให้ดูสวยงามกลมกลืนไปกับศิลปะแบบพื้นบ้านอีสาน

ส่วนผลงานด้านอื่น ๆ ของนายคำหมา แสงงาม ท่านได้สร้างคุณประโยชน์ต่อวงการศึกษาวชิราวุธช่าง โดยได้พยายามอบรมสั่งสอนลูกศิษย์นับพันคนจากคนที่ไม่รู้อะไรเลยจนกระทั่งมีความรู้ความชำนาญสามารถออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ การสอนท่านจะสอนให้โดยไม่คิดค่าเล่าเรียน แต่จะให้ช่วยทำงาน เมื่อได้ค่าแรงก็จะแบ่งให้ลูกศิษย์ทุกคน นอกจากนี้ท่านยังได้ช่วยเหลือสังคมนานัปการ เช่น ช่วยบริจาคทรัพย์เพื่อทำนุบำรุงซ่อมแซมวัดวาอาราม รับอาสาทำงานโดยไม่มีค่าแรงงาน รับเด็กถูกชาวบ้านมาเลี้ยงดูและฝึกงานอาชีพให้ รับสอนบรรดาพระสงฆ์และสามเณรที่สนใจวิชาช่าง เพื่อจะได้นำวิชาความรู้ไปใช้ในการซ่อมแซมบูรณะปฏิสังขรณ์วัด ตลอดจนงานสาธารณสถานต่าง ๆ ได้เองโดยไม่ต้องจ้างช่างให้

สิ้นเปลืองงบประมาณ นับว่าท่านเป็นบุคคลที่อุทิศตนเสียสละเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง ปัจจุบันท่านมีลูกศิษย์ที่แยกย้ายกันไปประกอบอาชีพกระจายอยู่ทั่วภาคอีสาน

นายคำหมา แสงงาม เป็นบุคคลตัวอย่างท่านหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในชีวิต คุณสมบัติที่น่ายกย่องและนำมาไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ได้แก่

1. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในคุณธรรมทางศาสนา เนื่องจากบวชเรียนมานาน จึงดำรงชีพด้วยการยึดมั่นในศีล 5 และห่างไกลจากอบายมุขทั้งปวง

2. เป็นบุคคลที่มีความขยันหมั่นเพียรเป็นเยี่ยม มีระเบียบวินัย ตั้งใจสั่งสอนศิษย์อย่างจริงจังและจริงใจ ตั้งมั่นอยู่ในจรรยาครู ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเรียนวิชาครู ไม่เคยรับราชการเป็นครู แต่ท่านก็เป็นครูโดยธรรมชาติ บรรดาลูกศิษย์และประชาชนทั่วไปให้การยกย่องและเรียกท่านว่า "จารย์ครูคำหมา"

3. เป็นบุคคลที่ประหยัด เป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในด้านเงินทอง วัสดุสิ่งของที่จะใช้ทำงาน แม้แต่เศษวัสดุที่เขาทิ้งแล้วก็นำมาประดิษฐ์เป็นงานศิลปะให้สวยงามได้ การประหยัดเวลาในการทำงาน โดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นลง

4. เป็นบุคคลที่ไม่ประมาท ไม่ฟุ้งเฟ้อ เคยอยู่อย่างไรก็อยู่อย่างนั้น อยู่ง่ายกินง่าย นุ่งห่มง่าย ๆ ตามธรรมชาติ

5. เป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ต่อคนทั่วไป รับปากใครว่าจะทำอะไรก็ทำตามนั้น นึกว่างานจะแล้วเสร็จเมื่อใดก็ทำได้แล้วเสร็จตามที่นัดทุกครั้ง

6. เป็นบุคคลอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่คุยโตโอ้อวด ยินดีรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แม้จะไม่ตรงกับความเห็นของคนก็ตาม

7. เป็นบุคคลเสียสละเพื่อส่วนรวม เงินทองที่หามาได้จากการทำงานส่วนใหญ่จะนำไปทำบุญสมทบทุนสร้างถาวรวัตถุให้แก่วัดในท้องถิ่น งานบางแห่งไม่มีค่าแรงก็รับทำเพื่อเอาบุญ

นายคำหมา แสงงาม ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2533 รวมมีอายุ 99 ปี ท่านได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองมาเป็นเวลานาน และอุทิศตนเสียสละเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง ดังนั้นท่านจึงเป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งที่น่ายกย่องและนำยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

ใบความรู้ที่ 4.2

นายทองมาก จันทะลือ

นายทองมาก จันทะลือ อดีตศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (หมอลำ) ประจำปี 2529 เป็นชาวจังหวัดขอนแก่น เกิดที่บ้านท่าเมือง ตำบลชนบท ปัจจุบันท่านมีอายุ 70 ปี อยู่จังหวัดอุบลราชธานี ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการแสดงหมอลำจนเป็นที่รู้จักและยอมรับกันทั่วไปในภาคอีสาน

ผลงานที่ทำให้นายทองมาก จันทะลือ มีชื่อเสียงโด่งดัง คือ การแสดงหมอลำตามสถานที่ต่าง ๆ การประกวดหมอลำ จนได้รับรางวัลและเกียรติคุณจากผลงานดีเด่นดังต่อไปนี้

- ปี พ.ศ.2500 ชนะเลิศการประกวดหมอลำชั้นเอก ที่ จ.ขอนแก่น และ ที่ จ.มุกดาหาร
- ปี พ.ศ.2502 ชนะเลิศการประกวดหมอลำชั้น 1 ที่ จ.ขอนแก่น
- ปี พ.ศ.2510 ชนะเลิศการประกวดหมอลำคู่ ที่ จ.อุบลราชธานี
- ปี พ.ศ.2511 - พ.ศ.2512 ชนะเลิศการประกวดหมอลำในงานสงกรานต์ที่ จ.อุบลราชธานี
- ปี พ.ศ.2524 ได้รับรางวัลดีเด่นในการผลิตผลงานเพื่อเยาวชนประเภทสื่อชาวบ้าน จากคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
- ปี พ.ศ.2528 ได้รับรางวัลศิลปินพื้นบ้านดีเด่น ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ปี พ.ศ.2529 ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (หมอลำ)

ผลงานอื่น ๆ ของนายทองมาก จันทะลือ นอกเหนือจากการแสดงหมอลำ คือ ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อปี พ.ศ.2512 - พ.ศ. 2514 ตลอดเวลาที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนที่ดีของประชาชนเสมอมา เช่น ได้ให้

บริการแก่ประชาชนจัดหาที่พักให้ราษฎรที่เดินทางไปมา และญาติของคนไข้ที่ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล โดยให้พักที่บ้านของคน บางคืนมีผู้ไปพักถึง 50 - 60 คน

นอกจากนั้นนายทองมากยังทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านหมอลำกลอน หมอลำหมู่ (ลำพลัน) หมอลำหมู่ (ลำวียง) ให้แก่ศิษย์หญิงชายมากกว่า 300 คนะ ทั่วภาคอีสาน และยังได้เป็นวิทยากรในการอบรม ประชุมและสัมมนาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การอบรมผู้แทนกลุ่มเกษตรกร สัมมนาเรื่องความมั่นคงของชาติ เพลงพื้นบ้าน โครงการพัฒนาท้องถิ่นบ้านเพื่อการศึกษา เป็นวิทยากรบรรยายเรื่องหมอลำ วิทยากรด้านการประชาสัมพันธ์การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ ซึ่งนับได้ว่านายทองมาก จันทะถือ เป็นบุคคลที่อุทิศตนเพื่องานสังคมมาโดยตลอด

นายทองมาก จันทะถือ เป็นศิลปินหมอลำที่มีผลงานการแสดงดีเด่นเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงโด่งดังในภาคอีสาน โดยเฉพาะในเรื่องกลอนลำ ท่านประสบความสำเร็จด้านนี้ได้เพราะท่านได้ศึกษาการเด่นหมอลำจากครูหมอลำหลายท่านด้วยความอดทนและใฝ่รู้ พัฒนาความสามารถการแสดงหมอลำจนได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย การแสดงของท่านสามารถดึงดูดความสนใจของคนดูได้ชั่วทำทางถึงที่สนุกสนาน บทบาทของกลอนลำไม่ว่าจะเป็นการร่ายรำ การชักคิ้วท้วงตา เป็นที่ถูกอกถูกใจคนดูยิ่งนัก จนได้รับการยกย่องว่าเป็นหมอลำชั้นหนึ่ง หากผู้มาประชันได้ยาก นอกจากนั้นหมอลำทองมากยังมีคุณสมบัตินหมอลำที่ดีต้องประกอบด้วย

1. มีความรู้ฝ่ายโลกและฝ่ายธรรม
2. เสียงดังมีเสน่ห์ รูปร่างหน้าตาดี
3. มีลีลาบทบาท มารยาทอ่อนโยน

ปัจจุบันนายทองมาก จันทะถือ หรือครูเพลงทองมาก มีอาชีพหมอลำ ทำไร่ และค้าขาย อยู่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี แม้ว่าท่านจะมีอายุ 70 ปีแล้ว แต่ร่างกายยังแข็งแรง กระฉับกระเฉง และท่านยังคงอุทิศตนเพื่องานสังคมมาโดยตลอดทำหน้าที่ออกช่วยเหลืองานสาธารณกุศลอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งรู้จักกันดีในนาม "หมอลำด้านเอดส์" ท่านยังคงอนุรักษ์และสืบสานตำนานเพลงหมอลำให้อยู่คู่แผ่นดินอีสาน เพื่อให้เป็นมรดกของลูกหลานอีสานสืบต่อไป

ใบความรู้ที่ 4.3

นายทองมี มาลัย

นายทองมี มาลัย ปัจจุบันอายุ 55 ปี เกิดที่บ้านหนองเล็ง
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ท่านเป็นหมอลำที่มีชื่อเสียงคน
หนึ่งในภาคอีสาน ได้รับฉายาว่าเป็น “ราชลำเพลิน” และได้รับ
การยกย่องให้เป็น “ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม สาขาศิลปะ
การแสดง (หมอลำ) ประจำปี พ.ศ.2540” จากสำนักงานคณะกรรมการ
การวัฒนธรรมแห่งชาติ

ผลงานที่สำคัญที่สร้างชื่อเสียงให้กับหมอลำทองมี ได้แก่ การแสดงหมอลำ หมอลำทองมี
ได้ออกแสดงหมอลำตามเทศกาลต่าง ๆ เมื่อสมัยที่อยู่คณะหมอลำของอาจารย์ผัน ศิลารักษ์ และ
ต่อมาได้แยกวงออกมาตั้งคณะของตัวเองใช้ชื่อว่า “คณะทองมี มาลัยลำเพลิน” ได้ทำการอัดเทป
ออกอากาศการแสดงหมอลำเพลิน เรื่อง ขุนช้าง-ขุนแผน โดยมีหมอลำทองมี มาลัย เป็นตัวนำ
แสดง ทำให้สร้างชื่อเสียงให้กับหมอลำทองมีเป็นอย่างมาก ผู้มีว่าจ้างให้ไปแสดงบ่อยครั้ง มีงาน
แสดงแทบทุกวัน หมอลำทองมี มาลัย จึงมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในภาคอีสาน
มากขึ้น และเมื่อปี 2515 คณะได้จัดการแสดงและมีการถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 ขาวดำ
จังหวัดขอนแก่น ชื่อเสียงของหมอลำทองมีจึงแพร่กระจายไปในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วภาคอีสาน ต่อ
มาปี 2523 บริษัทเถปโซ่ ติดต่อให้ไปอัดเสียงกลอนลำเพลิน มีชื่อเสียงหลายชุด เช่น ชุดบั๊ก
ทองขาว ชุดชมรมแท็กซี่ ชุดออนซอนสาวเมืองอำนาจ ชุดทองมีไม่มีทอง ชุดทองมีหาคู่ และ
ผลงานอีกมากมาย และปี 2539 บริษัท นิธิทัศน์ ติดต่อไปอัดแผ่นเสียงในชุด ตามหมอลำผู้ยิ่งใหญ่ โดยมีศิลปินร่วมคณะคือ ป.จตุคน้อย ส่งเสริม และประสาน เวียงสีมา ซึ่งได้รับการ
ตอบรับจากแฟน ๆ หมอลำมากมาย

นอกจากผลงานการแสดงหมอลำแล้ว นายทองมี มาลัย ยังมีผลงานดีเด่นที่น่าภาคภูมิใจ
อีก ได้แก่

1. เป็นหมอลำชุดบุกเบิกที่สร้างวงการบันเทิงให้รู้จักหมอลำอย่างกว้างขวาง
2. เป็นอาจารย์สอนหมอลำให้กับคณะหมอลำหลายคณะ
3. เป็นผู้สืบสานวัฒนธรรมไทยด้านศิลปะการแสดง (หมอลำ)

นอกจากนี้ นายทองมี มาลัย ยังได้ช่วยประชาสัมพันธงานต่าง ๆ แก่ทางราชการอีกมากมายนั้น ได้แก่ การบันทึกเทป “ถ้ำเพธิน ถ้ำยาว” เพื่อเป็นสื่อในโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษา แก่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร เป็นวิทยากรพิเศษร่วมงานศิลปินพื้นบ้านร่วมสมัยที่โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุบุลธัมภ์ และสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันต่อต้านยาเสพติดที่จังหวัดยโสธร เป็นต้น

นายทองมี มาลัยเป็นหมอด่าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือ มีน้ำเสียงดี ไพเราะ มีลีลาการด่าที่เป็นที่ถูกอกถูกใจคนดู และมีพรสวรรค์จำกลอนแม่นยำ นอกจากนี้คุณสมบัติที่น่าขบขันของนายทองมี มาลัย คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจดี ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม และประกอบอาชีพหมอด่าด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยามที่พบอุปสรรคหรือปัญหา ท่านจะใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาล่าง ๆ ให้สำเร็จดูต่างไปด้วยดี ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่ถูกศนชช่วยเหลือตั้งคมและทำประโยชน์ให้กับราชการตลอดมา ปัจจุบันท่านยังคงเป็นผู้อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอีสานให้คงอยู่เพื่อลูกหลานอีสานได้สืบทอดกันต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนที่ 5 หน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลสำคัญ เวลาเรียน 4 คาบ
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา

สาระสำคัญ

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นบุคคลที่ประกอบคุณงามความดีอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติ การศึกษาประวัติของท่านเหล่านั้นจึงเป็นการเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดี สมควรที่เราจะเคารพยกย่องและถือเป็นแบบอย่าง

จุดประสงค์

1. อธิบายคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาได้
2. เลือกแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตนได้

เนื้อหา

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา

1. พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต
2. พระราชญาณวิสุทธิโสภณ (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)
3. พระญาณวิเทศมเถร (หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ)

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงบุคคลสำคัญทางศาสนาที่มีชื่อเสียงของภาคอีสาน ได้แก่ ไครบั้ง ให้นักเรียนยกตัวอย่างคนที่น่าสนใจแล้วสนทนาถึงบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา 3 ท่านคือ พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน และหลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ พร้อมทั้งนำรูปภาพของแต่ละท่านรวมทั้งภาพผลงานของแต่ละท่านให้นักเรียนดู และให้ดูตัวอย่างของเหรียญวัตถุมงคลซึ่งเป็นผลงานของหลวงพ่อดูณ
2. ครูเชิญวิทยากรในท้องถิ่นที่รู้จักบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนามาให้ความรู้แก่นักเรียน และให้นักเรียนร่วมซักถาม
3. ให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาบรรยายความรู้หรือความรู้สึกที่มีต่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาที่นักเรียนชื่นชอบที่ได้รับจากการฟังวิทยากรในท้องถิ่นและจากการศึกษาไปความรู้

ที่ 5.1-5.3 ของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาที่ครูให้ไปอ่านมาล่วงหน้า พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา และให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา และภาพผลงานของแต่ละท่าน
2. เหรียญวัตถุมงคลของหลวงพ่อดุณ
3. วิชยากรในท้องถิ่น
4. ใบความรู้ที่ 5.1 –5.3

การวัดและประเมินผล

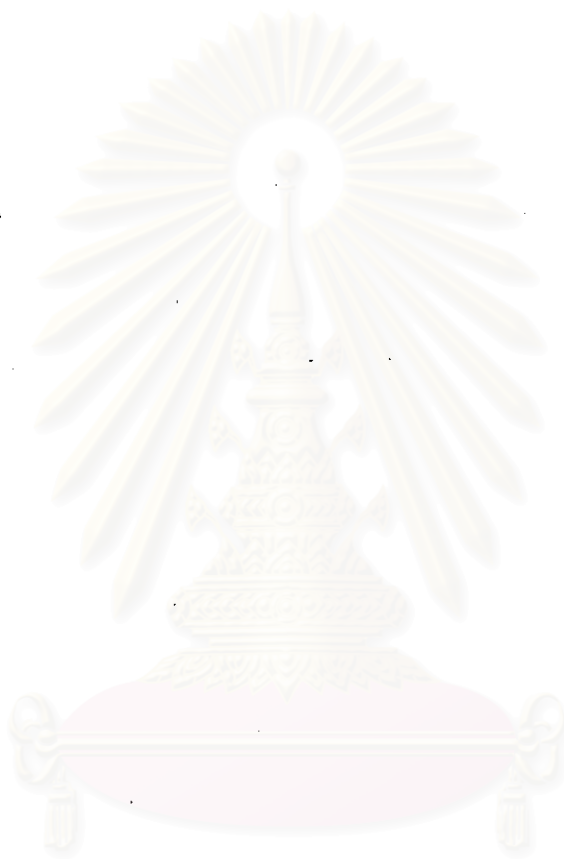
1. สังเกตจากพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
 - การทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม
 - การสนทนาและซักถาม
 - การกล้าแสดงออก
2. การตรวจผลงาน
 - การบรรยายหน้าชั้นเรียน

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ครูอาจเปิดวิดีโอทัศน์ของหลวงตามหาบัว หรือวิดีโอทัศน์ของหลวงพ่อดุณเสริมให้นักเรียนดูนอกเวลาเรียน ในกรณีที่สามารถหาวิดีโอทัศน์ได้
2. ครูอาจพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกเวลาเรียนที่พิพิธภัณฑ์พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต วัดป่าสุทธาวาส อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร หรือวัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี หรือวัดบ้านไร่ จังหวัดนครราชสีมา ในกรณีที่สามารถพาไปได้

3. ให้นักเรียนเขียนบรรยายความรู้สึกที่มีต่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาแทน
การบรรยายปากเปล่าส่งครู

4. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้าประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้าน
ศาสนาจากเอกสารประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา และเขียนเป็นราย
งานส่งครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 5.1 พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต หรือที่คนทั่วไปเรียกขานด้วยความเคารพว่า "หลวงปู่มั่น" กำเนิดในตระกูลแก่นแก้ว บ้านคำบง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ท่านเป็นพระเถระที่มีชื่อเสียงยิ่ง ในด้านวิปัสสนากรรมฐานรูปหนึ่งของเมืองไทย และได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าเป็น "พระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนา ปรมจารย์ทางวิปัสสนากรรมฐาน และจอมทัพธรรม" ท่านได้ละสังขารไปเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ.2492 ณ วัดป่าสุทธาวาส จังหวัดสกลนคร รวมสิริอายุได้ 80 ปี

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต อุปสมบทตั้งแต่อายุ 22 ปี ท่านได้ศึกษาวิปัสสนากับพระอาจารย์เสาร์ กันตสีลเถระ แห่งวัดเลียบ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเวลาหลายปี ต่อมาท่านได้ออกธุดงค์โดยลำพัง แสวงหาความวิเวกเพื่อปฏิบัติธรรม และบำเพ็ญความเพียรตามสถานที่ต่าง ๆ ตามป่าเขา ป่าช้า หุบเขา ในถ้ำ โดยมีได้คิดเห็นแก่อันตรายใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจนได้ความรู้ความฉลาดในทางดำเนินแล้ว ท่านจึงได้ออกจาริกไปในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่สมณธรรม (ข้อปฏิบัติของพระสงฆ์) และด้วยความที่ท่านหวังเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก ท่านจึงไม่อยู่เป็นที่เป็นที่ทางหลักแหล่งเฉพาะแห่งเดียว แต่เที่ยวไปเพื่อประโยชน์แก่สถานที่ต่าง ๆ ทั้งภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคอีสาน ภายหลังครั้งเมื่อพระภิกษุสามเณรได้ยินว่าท่านจะไปทางใด ก็จะไปเพื่อขอศึกษาธรรมปฏิบัติจากท่าน โดยที่ท่านมิได้เรียกร้องหรือชักชวนแก่ประการใด ต่างก็น้อมตัวเข้าเป็นศิษย์ศึกษาปฏิบัติตามแนวทางที่ท่านได้ปฏิบัติ เมื่อพระภิกษุสามเณรได้รับโอวาทและการอบรมก็เกิดความรู้ความฉลาดเลื่อมใสบังเกิดขึ้นในจิตใจ ต่างก็นำไปเล่าสู่กันฟังโดยลำดับ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีพระภิกษุสามเณรได้พยายามออกติดตามขอปฏิบัติและเป็นลูกศิษย์ท่านเป็นจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ ชื่อเสียงของท่านจึงแพร่กระจายไปทั่ว ได้รับความเคารพเลื่อมใสศรัทธาจากพระภิกษุสามเณร และพุทธศาสนิกชนอย่างมากมาย

ผลงานสำคัญของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต คือ ท่านได้เผยแพร่สอนธรรมะทางวิปัสสนากรรมฐานแก่ศิษยานุศิษย์ นอกจากนั้นท่านได้ดำรงรักษากิจหน้าที่ของสมณสงฆ์ให้มีให้เลื่อมใส ได้นำหมุกณะพื้นฟูปฏิบัติธรรมวินัยให้ถูกต้องตามพระพุทธานุญาตและพระพุทธรูปโอวาท หมั่นอบรมสั่งสอนศิษยานุศิษย์ให้ฉลาดอาจหาญในการฝึกฝนอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีน้ำใจเด็ดเดี่ยวอดทนไม่หวั่นไหวต่อโลก

ตลอดระยะเวลาที่ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ดำรงสมณเพศ ท่านได้ตั้งหน้าประกอบความเพียรอย่างเข้มแข็งโดยมีบทพุทธโธเป็นคำบริกรรมประจำใจในอริยาบถต่าง ๆ อย่างมีนัยใจ ในการออกอุตถงค์วัตรที่ท่านปฏิบัติเป็นประจำมี 4 ประการ คือ นุ่งห่มผ้าบังสุกุล เป็นนิตย์ บิณฑบาตเป็นนิตย์ จันในบาตรเป็นนิตย์ และจันหนเดียวเป็นนิตย์

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ถือการปฏิบัติทางวิปัสสนาอย่างเคร่งครัด เป็นพระเถระที่พูดน้อย ถือการปฏิบัติเป็นใหญ่ อริยาบถต่าง ๆ ของท่านเป็นไปด้วยความพากเพียร ศิษย์ทั้งหลายได้ดูและสังเกตการปฏิบัติของท่านเป็นตัวอย่างแล้วนำไปปฏิบัติ วิธีปฏิบัติวิปัสสนาของท่านได้รับการยอมรับนับถือจากพระสงฆ์วิปัสสนาโดยทั่วไป กิตติศัพท์ของท่านได้รับการกล่าวขานว่าเป็นพระอาจารย์ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ นำเคารพเลื่อมใส อีกทั้งยังมีปฏิปทา (ความประพฤติ) และจริยาวัตรอันงดงามยิ่งนัก ศิษย์ที่สืบทอดสายธรรมจากท่านมีมากมายหลายองค์ที่เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสายวิปัสสนาธุระ เช่น หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ, หลวงปู่ฝั้น อาจาโร, หลวงปู่ขาว อนาลโย, หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี, หลวงปู่ชา สุภัทโท, พระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นต้น ซึ่งพระภิกษุสงฆ์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นพระที่มีชื่อเสียง มีผู้คนเคารพนับถือมากมาย เพราะเป็นพระภิกษุผู้ที่มีคุณธรรมชั้นสูงและเป็นที่ยังจิตใจของพุทธศาสนิกชนให้ยึดมั่นในการประกอบความดี ตามแนวทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ใบความรู้ที่ 5.2 พระราชญาณวิสุทธิโสภณ (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน แห่งวัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี ท่านถือกำเนิดในครอบครัวของ ชาวนา ณ ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ปัจจุบันท่านมีอายุได้ 85 ปี เป็นพระสงฆ์

ฝ่ายวิปัสสนากรรมฐานสายพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ที่มีชื่อเสียงรูปหนึ่งของจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ได้รับสมญานามจากพุทธศาสนิกชนที่เคารพนับถือท่านว่าเป็น "พระป้า" อย่างแท้จริง และได้รับการสถาปนาแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็น "พระราชญาณวิสุทธิโสภณ" โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2536 เป็นกรณีพิเศษ ท่านเป็นพระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่สำคัญรูปหนึ่งที่เปรียบพร้อมด้วยศีลาจารวัตรอันงดงาม ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมอันประเสริฐ

หลวงตามหาบัว อุปสมบทตั้งแต่อายุ 20 ปี ในขณะที่ท่านเป็นพระภิกษุ ท่านได้ถือปฏิบัติในเพศบรรพชิตอย่างเคร่งครัด ตั้งใจศึกษาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา พระพุทธปฏิบัติ จนทำให้เกิดศรัทธาแรงกล้า ไม่คิดที่จะสึก เพราะเกิดความซาบซึ้งในธรรมะ และมีความต้องการฟื้นฟูพุทธธรรมเยี่ยงพระอรหันตสาวกทั้งหลาย ท่านได้ทำความเพียรเจริญกรรมฐานตามแนวของพระอาจารย์มั่น โดยยึดถือการปฏิบัติธรรมเจริญกรรมฐานอย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ ไม่ยึดติดอยู่กับวัตถุสิ่งก่อสร้าง โดยจะเห็นได้จากวัดป่าบ้านตาดจะก่อสร้างขึ้นมาจำเพาะเพื่อความจำเป็นในการบำเพ็ญธรรมเท่านั้น จากความเคร่งครัดตามแนวทางของพระอาจารย์มั่น ทำให้มีพุทธศาสนิกชนที่เป็นทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศมาขอบวชเรียนศึกษารธรรมที่วัดป่าบ้านตาดแห่งนี้มิได้ขาด

ภารกิจหลักของหลวงตามหาบัวคือ การเผยแพร่แสดงพระธรรมเทศนาตามสถานที่ต่าง ๆ และการอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ทั้งพระภิกษุ สามเณรและพุทธศาสนิกชนทั่วไป นอกจากนั้นท่านยังได้เขียนหนังสือธรรมะต่าง ๆ ออกเผยแพร่สู่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะหนังสือประวัติ "หลวงปู่มั่น" ที่ท่านหลวงตามหาบัวเขียนขึ้นมานั้น เป็นหนังสือที่ได้รับการกล่าวขวัญกันเป็นอย่างมาก เพราะท่านเป็นลูกศิษย์ที่อยู่ปฏิบัติพระอาจารย์มั่นอย่างใกล้ชิดจนถึงวาระสุดท้ายแห่งสังขาร ดังนั้นท่านจึงสามารถเขียนได้อย่างลึกซึ้งและละเอียดลออ

นอกเหนือจากภารกิจทางด้านการเผยแพร่พระธรรมแล้ว ด้านสังคมหลวงตามหาบัว ท่านยังได้ทำประโยชน์ช่วยเหลือต่อสาธารณชนทั่วไปอย่างต่อเนื่องมิได้ขาด เช่น ท่านนำเงินที่ได้จากการบริจาคไปช่วยเหลือโรงพยาบาล โรงเรียน สถานสงเคราะห์ผู้เดือดร้อนทุกข์ยาก จัดทำโครงการปลูกป่า จัดซื้อที่ดินเพื่อปลูกป่าตามท้องที่ต่าง ๆ เป็นต้น

ผลงานที่สำคัญที่ได้รับการกล่าวขานและเป็นที่ยู้งักกันแพร่หลายอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ซึ่งหลวงตามหาบัวกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้คือ การจัดตั้ง "โครงการทอดผ้าป่าช่วยชาติ 84,000 กอง" ภายใต้ชื่อ "โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน" จุดประสงค์เพื่อช่วยกอบกู้สถานการณ์ภาพของประเทศไทยที่กำลังประสบภาวะเศรษฐกิจและสังคมตกต่ำให้ผ่านพ้นไปด้วยดี โดยการเปิดรับบริจาคในรูปของเงินดอลลาร์ เงินสกุลต่างประเทศ เงินบาทและทองคำ และนำรายได้ทั้งหมดเข้าบัญชีประเทศไทยเพื่อเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศ หลวงตามหาบัวได้มุ่งมั่นและทุ่มเทกำลังทั้งหมดให้กับโครงการนี้อย่างเต็มที่ ทั้ง ๆ ที่ในขณะนั้นท่านมีอายุมากกว่า 80 ปีแล้ว โดยไม่ได้คำนึงถึงตัวเองว่าจะเป็นอย่างไร เพราะไม่สามารถจะทนเห็นประเทศไทยล่มจมไปต่อหน้าต่อตาได้ เมื่อโครงการนี้ได้รับความสนใจอย่างมากมาจากมหาชนทั่วประเทศ ท่านจึงต้องทำงานหนักด้วยการเดินทางรับการนิมนต์ไปเทศนาธรรมให้กับประชาชนทั่วไป และตามสถานที่ราชการต่างๆ เพื่อรับเงินบริจาค และทองคำมาสมทบโครงการช่วยชาติให้เป็นผลสำเร็จ จะเห็นได้ว่าหลวงตามหาบัวท่านได้อุทิศตนเพื่อทำประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองของเราอย่างแท้จริง

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นพระที่มุ่งปฏิบัติธรรมตามครรลองของพระสายวัดป่าและทำทานอยู่เป็นนิจ ท่านเป็นพระผู้มักน้อย สันโดษ อยู่อย่างสมถะ แต่เดิมมักจะประจำอยู่ที่วัดไม่ค่อยออกมาเปิดตัวกับสาธารณชนมากนัก ไม่ให้คนถ่ายรูป ไม่ชอบเป็นข่าว มีอุปนิสัยตรงไปตรงมา เด็ดเดี่ยว อาจหาญ เอาจริงเอาจัง และมีความอดทนเป็นเลิศ ภาพลักษณ์ประจำตัวของท่านคือเคี้ยวหมากหยับ ๆ อยู่เป็นนิจ มีท่าทางคล่องแคล่วว่องไว มีอารมณ์ขัน หลวงตามีนิทานธรรมะมากมาย เมื่อท่านเล่าครั้งใดก็สามารถเรียกรอยยิ้มจากลูกศิษย์ลูกหาได้ทุกครั้ง กิตติศัพท์ของท่านขึ้นชื่อว่าเป็นคนดี แต่มากไปด้วยเมตตาธรรมอันกว้างใหญ่ไพศาล

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน หรือพระราชญาณวิสุทธิโสภณ ผู้นี้ถึงได้ว่าเป็นพระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่สำคัญรูปหนึ่งที่เป็นพระในสายวิปัสสนากรรมฐานลูกศิษย์พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโตอีกรูปหนึ่งในจำนวนลูกศิษย์จำนวนมากทั้งที่ละสังขารไปแล้ว และที่ยังมีชีวิตอยู่เพียงไม่กี่รูปเท่านั้นในเวลานี้ จึงควรแก่การรำลึกถึงคุณงามความดีของท่านและเป็นแบบอย่างแก่พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนทั่วไป

หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ
เจ้าอาวาสวัดบ้านไร่
จังหวัดนครราชสีมา

ใบความรู้ที่ 5.3 พระญาณวิทยาคมเถร (หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ)

หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ พระเกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งวัดบ้านไร่ อำเภอคำชะโนด จังหวัดนครราชสีมา ถือกำเนิดจากครอบครัวชาวไร่ชาวนาที่บ้านไร่ ตำบลกุดพิमान อำเภอคำชะโนด จังหวัดนครราชสีมา ท่านเป็นพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในเรื่องของไสยเวทย์และวัตถุมงคลชนิดต่าง ๆ ได้รับสมญานามว่าเป็น “เทพเจ้าแห่งคำชะโนด” ท่านเป็นที่เคารพศรัทธาต่อมโหฬารของชาวโคราชและจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และท่านได้รับพระราชทานสัญญาบัตรพัดยศสมณศักดิ์เป็น “พระญาณวิทยาคมเถร” จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อปี 2535

หลวงพ่อดูณท่านเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อด่าง แห่งวัดบ้านหนองโพธิ์ อำเภอคำชะโนด และศิษย์ของหลวงพ่อดอง พุทธรังษี แห่งวัดถนนหักใหญ่ อำเภอคำชะโนด ซึ่งพระอาจารย์ทั้งสองเป็นพระเกจิอาจารย์ที่เรืองวิทยาคมและไสยเวทย์ต่าง ๆ หลวงพ่อดูณจึงได้รับการถ่ายทอดวิทยาคม รวมทั้งไสยเวทย์ต่าง ๆ จากพระอาจารย์ทั้งสอง ตลอดระยะเวลาที่หลวงพ่อดูณอยู่ในสมณเพศ ท่านได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยและวิทยาคมต่าง ๆ ด้วยความขยันหมั่นเพียร ประพฤติปฏิบัติตนตั้งมั่นอยู่ในกรอบแห่งพระวินัยอย่างเคร่งครัด หลวงพ่อดูณท่านได้ออกธุดงค์เพื่อปฏิบัติธรรม ไปตามป่าเขาทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของไทย และ

เคยเข้าไปในประเทศลาว เขมร เป็นเวลาหลายปี ในระหว่างที่เดินธุดงค์ท่านได้พยายามสืบหาพระอาจารย์ที่มีชื่อเสียง และได้ศึกษาด้านวิทยาคมและไสยเวทย์ต่าง ๆ จากพระอาจารย์ชื่อดังของไทย ลาว และเขมร จนท่านได้รับวิชาอาคมแก่กล้ามากยิ่งขึ้น

ผลงานที่สำคัญของท่าน หลังจากที่ท่านได้เดินทางกลับมายังบ้านเกิดของท่าน และจำพรรษาอยู่ที่วัดบ้านไร่ ท่านได้เริ่มสั่งสอนธรรมให้แก่ประชาชนและช่วยพัฒนาบ้านเมืองตามสมควร ต่อมาท่านได้สร้างตะกรุดโทน และทำพิธีฝังตะกรุดทองคำให้กับลูกศิษย์และผู้เคารพศรัทธาในตัวท่าน วัตถุมงคลที่ท่านสร้างมีความขลังมาก แสดงอภินิหารนานาประการ จึงทำให้ชื่อเสียงและเกียรติคุณของหลวงพ่อดูณแผ่ไพศาลไปทั่ว และเป็นที่ยกย่องในเรื่องของวัตถุมงคลชนิดต่าง ๆ ต่อมาหลวงพ่อดูณได้ทำการพัฒนาวัดบ้านไร่ให้มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยการจัดสร้างเหรียญวัตถุมงคลต่าง ๆ และจัดทำพิธีฝังตะกรุดทองคำเพื่อจัดหาเงินรายได้มาใช้

ในการก่อสร้างพระอุโบสถ ศาลา และอื่น ๆ ของวัดบ้านไร่ ซึ่งพระอุโบสถของวัดบ้านไร่ที่สร้างขึ้นใหม่ จัดเป็นพระอุโบสถที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

ผลงานนอกเหนือจากภาวะเผยแผ่ธรรมะและการสร้างวัดอุ้มงคลต่าง ๆ แล้ว ทางด้านสังคมท่านยังช่วยบริจาคเงินให้กับวัดต่าง ๆ นำไปใช้ก่อสร้างพระอุโบสถ สร้างศาลา และบริจาคให้กับหน่วยงานต่าง ๆ นำเงินไปพัฒนาศาสนวัตถุ และสร้างสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับสังคม เช่น สร้างโรงพยาบาล ซื้อเครื่องมือแพทย์ สร้างสถานศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สะพานข้ามแม่น้ำ สร้างเมรุ เป็นต้น อีกทั้งยังเคยทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงใช้ตามพระราชอัธยาศัย การบริจาคเงินของหลวงพ่อกุณท่านจะบริจาคเงินจนหมด โดยไม่เก็บไว้เป็นส่วนตัว ซึ่งการบริจาคเงินทำบุญของหลวงพ่อก่อให้เกิดบารมีเป็นเมตตามหานิยม ทำให้ท่านมีชื่อเสียงเกียรติคุณโด่งดังเป็นที่เคารพศรัทธาของบรรดาศิษย์และพุทธศาสนิกชนไปทั่วประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อหลวงพ่อกุณมีความประสงค์จะใช้เงินเพื่อบริจาคทานสร้างกุศลอะไรก็ตาม บรรดาศิษย์และผู้เคารพศรัทธาในตัวหลวงพ่อกุณจะเดินทางไปร่วมบริจาคเงินถึงวัดบ้านไร่ โดยที่หลวงพ่อกุณไม่ต้องทำการโฆษณาหรือทำใบฎีกาบอกบุญแต่อย่างใด

บุคลิกเฉพาะของหลวงพ่อกุณที่กลายเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวท่านคือ การให้ศีลให้พรญาติโยมด้วยการเคาะกระหม่อม และนั่งยอง ๆ คาบขุหรือยาเส้นมวนโต เมื่อผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินให้หลวงพ่อกุณจะหยิบเงินที่มีผู้ยื่นให้เพียงบางส่วน ท่านจะไม่หยิบหมด แต่จะเหลือส่วนหนึ่งไว้ให้ผู้บริจาคเก็บไว้ทุกครั้ง การรับเพียงบางส่วนและแบ่งคืนให้บางส่วนนี้เอง เป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นตัวตนของหลวงพ่อกุณที่แท้จริง ท่านเชื่อสัจต่อดอกเงินบริจาคของประชาชน โดยท่านจะนำเงินบริจาคที่ได้ไปฝากธนาคารและนำรายได้จากดอกเบี้ยสนับสนุนกิจการการศึกษาศาสนาและสาธารณประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ของหลวงพ่อกุณ

หลวงพ่อกุณเป็นพระที่บริสุทธิ์มีบารมีสูงและมีเมตตามหานิยมที่ล้ำลึก ท่านเป็นเกจิอาจารย์ที่ศักดิ์สิทธิ์ มีวาจาสิทธิ์ อวยพรให้ใครนั้ก็จะ เป็นไปตามวาจาของท่านเสมอ ถึงแม้ท่านจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ แต่ท่านก็ได้ติดมิได้หลงกับเกียรติคุณเหล่านั้น ท่านสอนเสมอว่า "ความประมาทคือทางแห่งความตาย ขอให้ทุกคนอย่าประมาทให้เร่งประกอบคุณงามความดี การทำความดีช้าไม่ได้ ต้องทำแต่ชั่วโง่คนนี้ วันนี้ อย่าผลัดเวลาจะพลาดความมีมงคลของชีวิตได้" หลวงพ่อกุณ ปรีสุทโธ จึงเป็นพระเกจิอาจารย์ที่มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายมหาศาล ในแต่ละวันจะมีผู้เดินทางไปวัดบ้านไร่ เพื่อกราบเคารพ เยี่ยมชมบารมีของหลวงพ่อกุณ และร่วมบริจาค ร่วมกุศลประจำทุก ๆ วัน วันละหลายหมื่นคน นับว่าหลวงพ่อกุณ ปรีสุทโธ เป็นพระที่สำคัญองค์หนึ่งที่ได้ทำประโยชน์แก่ชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นอย่างยิ่ง

แผนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนที่ 6 หน่วยที่ 4 ชาติไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลสำคัญ เวลาเรียน 4 คาบ
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา

สาระสำคัญ

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นบุคคลที่ประกอบคุณงามความดีอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติ การศึกษาประวัติของท่านเหล่านั้นจึงเป็นการเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดี สมควรที่เราจะเคารพยกย่องและถือเป็นแบบอย่าง

จุดประสงค์

1. อธิบายคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้
2. บอกหลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาประสบความสำเร็จในชีวิตได้
3. เลือกแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวม หรือท้องถิ่นของตนได้

เนื้อหา

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา

1. แชมซัน ดัทช์บอยยิม
2. สมรักษ์ คำสิงห์
3. รัตนพล ส.วรพิน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันทาย และให้นักเรียนทายว่ากีฬาที่ทำให้ประเทศไทยมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกและมีแชมป์มากที่สุดคืออะไร (กีฬามวย) ให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อนักมวยที่มีชื่อเสียงและเป็นคนอีสานมีใครบ้าง ครูแนะนำและสนทนาถึงนักมวยอีสานที่มีชื่อเสียง 3 ท่านคือ แชมซัน ดัทช์บอยยิม สมรักษ์ คำสิงห์ และ รัตนพล ส.วรพิน พร้อมทั้งนำรูปภาพหรือภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนดูและสนทนาถึงประวัติโดยย่อของนักมวยทั้งสาม

2. ให้นักเรียนออกมาเลือกใบความรู้ที่ตนเองสนใจ แล้วจับกลุ่มคนที่เลือกใบความรู้บุคคลสำคัญตรงกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 5 คน แล้วส่งตัวแทนกลุ่มมารับบัตรงานที่ 4

3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรงาน โดยให้นักเรียนศึกษาประวัติบุคคลสำคัญ ซึ่งมีดังนี้คือ แชมซัน ดัทช์บอยยิม สมรักษ์ คำสิงห์ และ รัตนพล ส.วรพิน แล้วให้นักเรียนช่วยกันรวบรวมผลงานของบุคคลสำคัญจากข่าวหนังสือพิมพ์ หนังสือมวย วารสารต่างๆ เตรียมไว้เพื่อจัดทำป้ายนิเทศในห้องเรียน พร้อมทั้งเขียนข้อความสั้นๆ ประกอบ (โดยให้ทำนอกเวลาเรียน)

4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงคุณงามความดีของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา แล้วช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการหรือวิธีการที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา ประสบผลสำเร็จในชีวิต รวมทั้งช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา
2. บัตรงานที่ 4
3. ใบความรู้ที่ 6.1 - 6.3
4. หนังสือพิมพ์ หนังสือมวย และวารสารต่าง ๆ
5. กระดาษสี และ อุปกรณ์เครื่องเขียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกิจกรรม
 - การทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การแสดงความคิดเห็น
 - การกล้าแสดงออก
 - ความคิดสร้างสรรค์
 - การสนทนาและซักถาม
2. การตรวจผลงานจากป้ายนิเทศที่นักเรียนจัด

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนอ่านเอกสารประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาส่งหน้ามาจากบ้าน หรือให้อ่านเสริมนอกเวลาเรียน
2. ให้นักเรียนเขียนเรียงความหรือเล่าความประทับใจที่มีต่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา
3. ให้นักเรียนเล่าถึงบุคคลสำคัญด้านกีฬาคนอื่น ๆ ที่นักเรียนชื่นชอบนอกเหนือจากที่กำหนด

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัตรงานที่ 4

ให้นักเรียนศึกษาบัตรงานและปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เพื่อวางแผนการทำงาน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ (ประมาณ 5 นาที)
2. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนไปรับใบความรู้จากครู ดังนี้ (ประมาณ 1 นาที)
 - ใบความรู้ที่ 5.1 ศึกษาประวัติของแซมซัน ดัชนีบอยยิม
 - ใบความรู้ที่ 5.2 ศึกษาประวัติของสมรักษ์ คำสิงห์
 - ใบความรู้ที่ 5.3 ศึกษาประวัติของรัตนพล ส.วรพิน
3. ให้นักเรียนศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นจากใบความรู้ และให้ช่วยกันรวบรวมผลงานของบุคคลสำคัญจากข่าวหนังสือพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ เพื่อเตรียมไว้สำหรับจัดป้ายนิเทศในห้องเรียน พร้อมทั้งเขียนข้อความสั้น ๆ ประกอบเป็นความรู้ให้กับผู้อ่านด้วย (ประมาณ 40 นาที)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 6.1

แจ่มจันทร์ ดัทช์บอยยิม

แจ่มจันทร์ ดัทช์บอยยิม หรือ แจ่มจันทร์ 3เคแบดเดอร์ (นามปัจจุบัน) มีชื่อเล่นว่า "บักจ๋อย" ชื่อจริงคือ นายสมบุญ ทานคะสี เป็นชาวตำบลฝักแวง อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ปัจจุบันอายุ 27 ปี แจ่มจันทร์เป็นนักมวยแชมป์โลกรุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวทของสหพันธ์มวยโลก (WBF) ที่สามารถครองแชมป์ได้ถึง 25 ครั้ง เขาเป็นตัวอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก

แจ่มจันทร์ หรือบักจ๋อยจบการศึกษาแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากพ่อแม่มีฐานะยากจนไม่มีเงินจะส่งเสียให้เรียนต่อ บักจ๋อยจึงต้องเถียงควาช่วยพ่อแม่ แต่ด้วยความคิดที่อยากจะมีชีวิตที่ดี มีข้าวกิน มีบ้านอยู่ และมีสิ่งต่าง ๆ เหมือนชาวบ้าน ประกอบกับคนมีใจรักที่อยากจะเป็นนักมวย เขาจึงได้หันเหชีวิตมาเป็นนักมวย นามที่ใช้บนเวทีได้แก่ "ไอ้จ๋อยศิษย์เซียนโต และแดนเมืองน้อยถูกเจ้าพ่อมหศักดิ์" แจ่มจันทร์เป็นนักมวยไทยที่มีฝีมือดี มีน้ำหนักหมัดที่หนักหน่วง มีพลังกำลังมาก มีความทรหดอดทน ชกได้ทั้งมวยประเภทฝีมือและมวยบุก มีลีลาการชกที่บู๊คือคุดคอบได้คู่ชกได้อย่างรุนแรงโดยคุดคอก สามารถโต้ถ่วงคู่ต่อสู้ได้อย่างรวดเร็ว และชกได้อย่างสนุกสนานและครึกครื้น เป็นที่ประทับใจของแฟน ๆ มวย จนได้รับฉายาจากแฟนมวยว่า "แจ่มจันทร์สิงห์อีสาน"

ผลงานที่ทำให้แจ่มจันทร์มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของแฟนมวยทั่วประเทศคือ สามารถชิงแชมป์มวยไทยในพิกัดน้ำหนักรุ่น 115 ปอนด์ (รุ่นแบนตั้มเวท) ได้ถึง 2 เวที ที่เวทีราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี ได้รับตำแหน่ง "นักมวยไทยยอดเยี่ยม" จากสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬา

แห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2534 และเมื่อแชมชันหันมาชกมวยสากล เขาก็สามารถเป็นนักมวยแชมป์เปียนโลกในพิกัดรุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวทของสหพันธ์มวยโลก (WBF) ได้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 จนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ.2542 รวมสถิติการชกป้องกันแชมป์ได้ถึง 25 ครั้ง โดยชนะคะแนนเพียงครั้งเดียวออกนั้นชนะน็อกคู่ต่อสู้ได้อย่างขาวสะอาดทุกครั้ง ชื่อเสียงของแชมชันจึงดังกระฉ่อนไปทั่วประเทศและดังไปทั่วโลก เขาคือแชมป์โลกขวัญใจชาวไทยในปัจจุบัน

ชีวิตของแชมชันจากเด็กอีสานจน ๆ คนหนึ่ง เคยขอข้าวพระในวัดกินเพื่อประทังชีวิตให้อยู่รอดไปวัน ๆ ไม่น่าเชื่อว่าเขาจะสามารถพลิกผันตัวเองจากนักมวยค่าตัว 80 บาท จนกลายเป็นแชมป์โลกได้ในเวลาต่อมา สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก และสิ่งที่ทำให้เขาสามารถก้าวมาสู่จุดสูงสุดของชีวิตหรือทำให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิตได้ก็คือ เขาเป็นคนที่มีความมานะพยายามต่อสู้กับความยากไร้ด้วยกำลังและหยาบแข็งของคนมาด้วยความสุจริต มีวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่น ฝึกซ้อมด้วยความอดทน มีนิสัยดี มีความรับผิดชอบ ที่สำคัญเป็นนักมวยที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของโค้ชและที่เลี้ยงมาโดยตลอด จึงทำให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิต ทำให้มีชื่อเสียงส่วนตัว ครอบครัว และวงศ์ตระกูล ปัจจุบันบิกง้อยได้กลายเป็นเศรษฐีย่อย ๆ คนหนึ่งของเมืองร้อยเอ็ด มีเงินฝากในธนาคารหลายล้านบาท มีบ้านพักอย่างสวยงามราคาแพง มีรถยนต์ให้ใช้อย่างหรูหรา แต่สิ่งหนึ่งที่แชมชันยึดถือและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอก็คือ “เป็นผู้ที่มีความกตัญญูรู้คุณมีอุปการะคุณ” โดยเขาจะช่วยแม่ของเขาขายกับข้าวที่ตลาดได้รุ่งในเมืองร้อยเอ็ดและทำอาหารเลี้ยงคนในค่ายมวยลูกเข้าหอหมเหศักดิ์เป็นประจำ เมื่อมีเวลาว่าง จึงถือได้ว่า แชมชันเป็นบุคคลที่ควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดีคนหนึ่งของสังคมไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 6.2

สมรักษ์ คำสิงห์

สมรักษ์ คำสิงห์ “วีรบุรุษเหรียญทองโอลิมปิก” เป็นชาวอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันมีอายุ 26 ปี มีชื่อเล่นว่า “บักบาท” สมรักษ์ คำสิงห์ เป็นนักมวยสากลสมัครเล่น รุ่นเฟเธอร์เวท (พิคคน้ำหนัก 57 ก.ก.) คนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในชีวิต เขาเป็นผู้สร้างประวัติศาสตร์ใหม่ให้กับวงการกีฬาไทย คือ เป็นนักกีฬาคนแรกและคนเดียวที่สามารถคว้าเหรียญทองกลับสู่ประเทศไทยได้อย่างภาคภูมิใจ จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 26 ณ เมืองแอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ.2539

สมรักษ์ คำสิงห์ อดีตนักมวยไทย เขาสนใจมวยไทยมาตั้งแต่เด็กเพราะได้รับการถ่ายทอดความรู้จากนายแดง คำสิงห์ ซึ่งเป็นพ่อของเขานั่นเอง สมรักษ์เริ่มชกมวยไทยตั้งแต่อายุ 7 ขวบ เขาได้รับชัยชนะมาโดยตลอด หลังจากนั้นจึงตระเวนชกในอำเภอบ้านไผ่และจังหวัดขอนแก่นจนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วจังหวัด นามที่ใช้บนเวทีคือ “สมรักษ์ ณรงค์ยิม” และ “พิมพ์อัญเด็ก คิษย์อัญ” ได้เป็นแชมป์มวยสมัครเล่นของกรุงเทพฯ ต่อมาเมื่อเขาเริ่มเข้าสู่เวทีมาตรฐานที่เวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินี ก็ตามที่ได้เป็นแชมป์ประเทศไทยในรุ่นเฟเธอร์เวท กลายเป็นนักมวยที่มีชื่อเสียงและมีแฟนมวยมากขึ้นตามลำดับ หลังจากนั้นมาสมรักษ์ก็ได้อำลาวงการมวยไทยแล้วเบนเข็มมาชกมวยสากลสมัครเล่นอย่างเต็มตัว ในปี พ.ศ.2535 โดยได้รับการทาบทามให้เป็นนักมวยของสังกัดสโมสรราชธานีและเข้ารับราชการในกองทัพเรือ ชกจำตรี สมรักษ์ คำสิงห์ ประจำกรมสวัสดิการทหารเรือ

ผลงานที่สร้างความภาคภูมิใจและสร้างชื่อเสียงให้สมรักษ์ คำสิงห์ ได้แก่ ได้รับเหรียญทองจากการชกมวยสากลสมัครเล่น รุ่นเฟเธอร์เวท ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 ที่เมืองฮิโรชิม่า ประเทศญี่ปุ่น ได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ และผลงานที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับคนไทยทั้งชาติคือ ได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 26 ที่เมืองแอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา เขาได้รับการยกย่องให้เป็น “วีรบุรุษเหรียญทองโอลิมปิก” ได้รับการประดับยศเป็นเรือตรี สมรักษ์ คำสิงห์ แห่ง

กองทัพเรือ และได้รับประกาศเกียรติคุณให้เป็นยอดเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2539” นอกจากนั้นยังได้เหรียญทองมวยสากลสมัครเล่นชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 22 ปี 2541 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ ได้เหรียญทองมวยสากลสมัครเล่นชิงแชมป์เอเชียนโลก ครั้งที่ 8 ปี 2541 ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และล่าสุดเขาได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 หรือบางกอกเกมส์ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในปี 2541

สมรักษ์ คำสิงห์ นักชกประวัตินักมวยชาวไทยสามารถผลักดันชีวิตจากนักชกมวยไทยมาเป็นนักชกมวยสากลสมัครเล่น พัฒนาฝีมือตนเองจนสามารถคว้าเหรียญทองโอลิมปิก ซึ่งเป็นเหรียญทองเหรียญแรกของไทยมาเป็นผลสำเร็จ หลังจากที่ประเทศไทยเฝ้ารอคอยมาเป็นเวลาถึง 44 ปี ที่ได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก ซึ่งเป็นกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก นอกจากเหรียญทองโอลิมปิกแล้วชัยชนะต่าง ๆ ที่ สมรักษ์ คำสิงห์ ได้รับ ได้สร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิให้แก่ตระกูล “คำสิงห์” และประเทศไทย นำมาซึ่งความภาคภูมิใจให้แก่ชาวอีสานโดยเฉพาะชาวขอนแก่นและชาวไทยทุกคน

ความดีใจของสมรักษ์ คำสิงห์ เกิดจากการทุ่มเทกำลังกายและใจในการฝึกซ้อมด้วยความมานะ อุตสาหะ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด ๆ และด้วยดวงใจที่มุ่งมั่นจะรับใช้ชาติในทุกโอกาสที่จะกระทำได้อำนาจชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทย ประกอบกับเขาเป็นนักมวยที่ชาญฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบดี มีความแม่นยำในการออกหมัด ตูมเข็ญเข็ญ และมิวินัย จึงทำให้เขาประสบความสำเร็จในการขึ้นชก สมรักษ์ คำสิงห์ เป็นนักมวยที่มีนิสัยดี เป็นคนร่าเริง สนุกสนาน มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ปัจจุบันเขากลายเป็นเศรษฐีใหม่คนหนึ่งของจังหวัดขอนแก่น มีเงินมากมายหลายล้านบาท ซึ่งเป็นเงินรางวัลที่ได้รับจากผลแห่งชัยชนะจากการแข่งขันชกมวยสากลสมัครเล่น สมรักษ์ คำสิงห์ เป็นนักกีฬาคนหนึ่งที่ทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติอย่างยิ่ง เขาสมควรได้รับการยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนรุ่นต่อ ๆ ไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 6.3

รัตนพล ศ.วรพิน

รัตนพล ศ.วรพิน นักชกเถื่อนอีสาน แชมป์โลกชาวไทยคนที่ 17 ปัจจุบันอายุ 26 ปี มีชื่อจริงว่า อนุชา โพธิ์ทอง ชื่อเล่น "เข้าป่า" เป็นชาวอำเภอคำม่วนทศ จังหวัดนครราชสีมา รัตนพล ศ.วรพิน เป็นนักมวยอีกคนหนึ่งประสบความสำเร็จในชีวิต เขาได้เป็นแชมป์โลกมวยสากลรุ่นมินิฟลายเวทของสหพันธ์มวยนานาชาติ (IBF) และได้รับฉายาว่า "เขทรายน้อย" ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อค่ายใช้นามใหม่ว่า "รัตนพล ดัทช์บอยยิม"

รัตนพลหรืออนุชาในวัยเยาว์เป็นเด็กที่เรียนหนังสือเก่งและเล่นกีฬาเก่ง แต่เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน จึงเรียนจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขาเริ่มชกมวยไทยหาเงินเลี้ยงครอบครัวตั้งแต่อายุ 12 ปี ได้ค่าชกครั้งละ 40 บาท หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 จึงเข้าค่ายมวยฝึกซ้อมอย่างจริงจัง โดยใช้ชื่อว่า "เหล็กกล้า เกียรติศักดิ์ รพท." เดินสายชกตามงานวัดจนร่างกายบอบช้ำและรายได้จากการชกไม่แน่นอนไม่เพียงพอที่จะเลี้ยงครอบครัวให้ดีขึ้นได้ จึงหนีกลับบ้านและออกตระเวนชกมวยต่อไป โดยใช้ชื่อว่า "ทนายน้อย ต่อยี่หนี่" ต่อมาได้เข้ามาอยู่ในค่าย ศ.วรพิน ชีวิตของเขาเริ่มเปลี่ยนไปพร้อมกับได้ชื่อใหม่ว่า "รัตนพล ศ.วรพิน" เขาได้รับชัยชนะจากการชกมวยไทยเรื่อยมา รัตนพลเป็นนักชกที่มีแววดีและมีดีคาดันถึงถูกถึงคน แต่ว่าตัวเขาเล็กจึงทำให้เสียเปรียบในการชกมวยไทย หัวหน้าค่ายจึงตัดสินใจให้หันมาชกมวยสากล ตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา

ผลงานที่ทำให้ รัตนพล ศ.วรพิน กลายเป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศและทั่วโลก ได้แก่ ได้เป็นแชมป์โลกรุ่นอินเตอร์มินิฟลายเวท โอบีเอฟ เมื่อปี 2535 ได้เป็นแชมป์โลกรุ่นมินิฟลายเวท โอบีเอฟ เมื่อปี 2536 และสามารถป้องกันตำแหน่งแชมป์โลกรุ่นมินิฟลายเวทโอบีเอฟได้ถึง 12 ครั้ง

รัตนพล ศ.วรพิน เป็นนักมวยที่มีดีถาวรชกคู่กัน สไตล์เดินหน้าชนแหลมมากกว่าตั้งรับ มีหมัดซ้ายที่หนักหน่วง มีดีถาวรชกเหมือนเขทรายแดงแลกซี่ คนดูจึงชอบดีถาวรชกของ

เขามากและให้ฉายารัตนพลว่า "เขาทราชน้อย" การชกทุกครั้งของรัตนพลสร้างความพอใจให้แก่คนดูมากเพราะเขาสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ได้ทุกไฟต์อย่างขาวสะอาดมาตลอด ซึ่งผลแห่งความดีใจของรัตนพลเกิดจากการที่เขาเป็นนักมวยที่ขยันหมั่นฝึกซ้อม มีวินัยที่ดีมาก เรือฟิงเทรนเนอร์หรือครูฝึกโดยไม่เคยได้เฉียด ประกอบกับเขาเป็นนักมวยที่รู้จักพัฒนาฝีมือตัวเองด้วยการนำเทปการชกของเขาทราชมาดู เพื่อศึกษาวิธีการชกเป็นสิบ ๆ ครั้ง และหาทางแก้ไขปรับปรุงเกมการชกบนเวทีด้วยตนเอง เพราะเขาหวังจะดำเนินรอยตามเขาทราชแก่แดงที่บุคคลที่เขาชื่นชอบและศรัทธาไปจนกว่าเขาจะหมดแรงชก และจะอำลาวงการมวยไปเช่นเดียวกับเขาทราช

รัตนพล เป็นศิษย์หลวงพ่อดูณ ปรีดุกโร เกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งวัดบ้านไร่ อ่างทอง จันทบุรี ก่อนและหลังการชก รัตนพลจะไปกราบนมัสการท่านที่อรณานิมนต์ ขอสิริมงคลและความสวัสดิมีโชคชัยจากท่าน หลวงพ่อดูจะให้รัตนพลท่องคาถาก่อนขึ้นชกทุกครั้งว่า "ไฮไฮ ไฮไฮ ไฮไฮ ย่าโมออกศึก" รัตนพลจึงเป็นนักมวยคนเคียวที่ไม่มีใครโฟนจ่อปากก่อนการชกทุกไฟต์

รัตนพล ศ.วรพิน แชมป์โลกคนที่ 17 ผู้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ชีวิตของเขาหักเหจากนักมวยวัดขึ้นเป็นแชมป์โลก เขาสามารถปลดปล่อยภาระหนี้สินให้ทางบ้านได้หมด ชื่อที่คืนให้ครอบครัวอาศัยอยู่ทุกวันนี้ ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น ครอบครัวอยู่กันอย่างสุขสบาย อีกทั้งยังสร้างความเจริญให้กับหมู่บ้าน ทำให้หมู่บ้านที่คนอยู่มีถนนและไฟฟ้าใช้ ด้วยคุณสมบัติที่เขาเป็นคนคิมีน้ำใจ มีความรับผิดชอบ มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณเป็นคนอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะและมีความตั้งใจจริงในการฝึกซ้อม เขาจึงเป็นแชมป์โลกขวัญใจชาวไทยและชาวไทยจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้นจึงถือได้ว่า รัตนพล คีร์รับอชิม (ศ.วรพิน) เป็นนักกีฬาคนหนึ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดีและสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์/...../..... เริ่มเวลา น. สิ้นสุดเวลา น.
สถานที่สัมภาษณ์

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไร (หากไม่มีให้ข้ามไปทำข้อ 2)

- เป็นผู้ปกครอง
 เป็นญาติ
 เป็นเพื่อนบ้าน
 อื่น ๆ

2. ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพอะไร

☐ ผู้ใหญ่บ้าน	☐ เจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ กำนัน	☐ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
☐ พระสงฆ์	☐ นักกีฬา
☐ ครู	☐ อื่น ๆ

3. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 - 39 ปี
☐ 40 - 49 ปี	☐ 50 - 59 ปี
☐ 60 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 รายชื่อและข้อมูลของบุคคลสำคัญด้านการเมืองและการปกครอง

บุคคลสำคัญด้านการเมืองและการปกครองหมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียง มีผลงานเด่นทาง ด้านการเมืองหรือการปกครองท้องถิ่นหรือประเทศ ซึ่งได้แก่ นักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ ทหาร เป็นต้น

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

*** บุคคลสำคัญในอดีต ***

1. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเมืองหรือการปกครองในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีอะไบบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไบบ้าง สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการเมืองหรือการปกครองตั้งแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไบบ้าง สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครองที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีอะไบบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไบบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไบบ้างที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

*** บุคคลสำคัญในปัจจุบัน ***

2. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเมืองหรือการปกครองในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียงอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการเมืองหรือการปกครองตั้งแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

2.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครองที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

🦋 บุคคลสำคัญในอดีต 🦋

1. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเมืองหรือการปกครองในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการเมืองหรือการปกครองตั้งแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครองที่ทำให้ท่านผู้นี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๘๘ มคอคสำคัญในปัจจุบัน ๘๘

2. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเมืองหรือการปกครองในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียงอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น ทำอาชีพอะไร สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการเมืองหรือการปกครองตั้งแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไร สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครองที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์/...../..... เริ่มเวลาน. สิ้นสุดเวลาน.
สถานที่สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 2

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไร (หากไม่มีให้ข้ามไปทำข้อ 2)

- เป็นผู้ปกครอง
 เป็นญาติ
 เป็นเพื่อนบ้าน
 อื่น ๆ

2. ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพอะไร

☐ ผู้ใหญ่บ้าน	☐ เจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ กำนัน	☐ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
☐ พระสงฆ์	☐ นักกีฬา
☐ ครู	☐ อื่น ๆ

3. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 - 39 ปี
☐ 40 - 49 ปี	☐ 50 - 59 ปี
☐ 60 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 รายชื่อและข้อมูลของบุคคลสำคัญด้านการศึกษา

บุคคลสำคัญด้านการศึกษาหมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียง มีผลงานดีเด่นทางด้านการศึกษา เป็นผู้ที่น่าความเจริญและความก้าวหน้ามาสู่วงการศึกษา ทำให้การศึกษาของไทยพัฒนาขึ้น ซึ่งได้แก่ ครู อาจารย์ นักการศึกษา นักวิชาการ พระสงฆ์ เป็นต้น

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

❁ บุคคลสำคัญในอดีต ❁

1. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการศึกษาตั้งแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านการศึกษาที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

*** บุคคลสำคัญในปัจจุบัน ***

2. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น ทำอาชีพอะไร สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการศึกษาดังแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไร สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

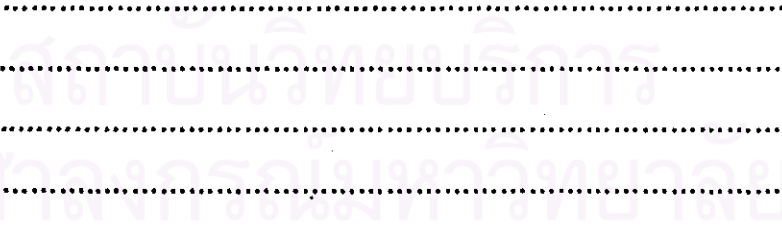
2.4 ผลงานด้านการศึกษาที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียง

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

✎ **บุคคลสำคัญในอดีต** **✎**

1. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการศึกษาดังแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

1.4 ผลงานด้านการศึกษาที่ทำให้ท่านผู้นี้มีชื่อเสียงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

✎ มคอ.สำคัญในปัจจุบัน ✎

2. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียงอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่อเสียงบ้าง(เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียงบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจหรือเข้ามาทำงานด้านการศึกษาดังแต่เมื่อไร ทำหน้าที่อะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้อย่างไร)

2.4 ผลงานด้านการศึกษาที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์/...../..... เริ่มเวลา น. สิ้นสุดเวลา น.
สถานที่สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 3

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไร (หากไม่มีให้ข้ามไปทำข้อ 2)

- เป็นผู้ปกครอง
 เป็นญาติ
 เป็นเพื่อนบ้าน
 อื่น ๆ

2. ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพอะไร

☐ ผู้ใหญ่บ้าน	☐ เจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ กำนัน	☐ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
☐ พระสงฆ์	☐ นักกีฬา
☐ ครู	☐ อื่น ๆ

3. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 - 39 ปี
☐ 40 - 49 ปี	☐ 50 - 59 ปี
☐ 60 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 รายชื่อและข้อมูลของบุคคลสำคัญด้านการเกษตร

บุคคลสำคัญด้านการเกษตรหมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียง มีผลงานดีเด่นทางด้านการเกษตร เป็นผู้ริเริ่มคิดค้นหรือเป็นแบบอย่างทางการเกษตร และเป็นผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ ซึ่งได้แก่ ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน เกษตรกร นักพัฒนา ผู้นำท้องถิ่น เป็นต้น

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

* บุคคลสำคัญในอดีต *

1. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเกษตรในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านการเกษตรที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสี่ยงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้
ปัญหาของท่านผู้มีชื่อเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้มีชื่อได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้มี

.....

.....

.....

❀ **บุคคลสำคัญในปัจจุบัน** ❀

2. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเกษตรในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้ที่มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้ที่มีชื่อเสียง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้ที่มีชื่อเสียง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเกษตรที่ทำให้ท่านผู้ที่มีชื่อเสียงมีชื่อเสียง

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

✎ บุคคลสำคัญในอดีต ✎

1. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเกษตรในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

1.4 ผลงานด้านการเกษตรที่ทำให้ท่านผู้นี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

สำนักงานวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๙๖ บุคคลสำคัญในปัจจุบัน ๙๖

2. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านการเกษตรในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเกษตรที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีชื่อเสียง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์/...../..... เริ่มเวลาน. สิ้นสุดเวลาน.
สถานที่สัมภาษณ์

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไร (หากไม่มีให้ข้ามไปทำข้อ 2)

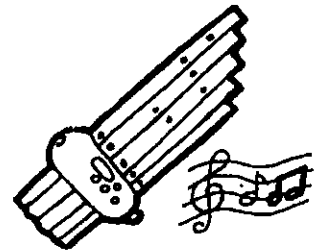
- () เป็นผู้ปกครอง
 () เป็นญาติ
 () เป็นเพื่อนบ้าน
 () อื่น ๆ

2. ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพอะไร

() ผู้ใหญ่บ้าน	() เจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
() กำนัน	() เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
() พระสงฆ์	() นักกีฬา
() ครู	() อื่น ๆ

3. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์

() ต่ำกว่า 30 ปี	() 30 - 39 ปี
() 40 - 49 ปี	() 50 - 59 ปี
() 60 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 รายชื่อและข้อมูลของบุคคลสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม

บุคคลสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมหมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียง มีผลงานดีเด่นทางด้าน ศิลปและวัฒนธรรมของภาคอีสาน เป็นผู้ถ่ายทอดและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอีสานเพื่อให้ลูก หลานอีสานได้สืบทอดต่อไป ซึ่งได้แก่ หมอลำ หมอแคน นักร้อง นักแสดง นักวาดภาพ ช่าง ออกแบบ ช่างแกะสลัก ช่างถักทอ ช่างหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นต้น

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

* บุคคลสำคัญในอดีต *

1. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศิลปวัฒนธรรมในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติ ครอบครัวยังเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียงไว้บ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้
ปัญหาของท่านผู้มีชื่อเสียงเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้มีชื่อเสียงได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้มี

.....

.....

.....

*** บุคคลสำคัญในปัจจุบัน ***

2. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศิลปวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง(เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทำให้ท่านผู้นี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

บุคคลสำคัญในอดีต

1. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศิลปวัฒนธรรมในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

1.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

1.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่ออะไรบ้าง (เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

1.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทำให้ท่านผู้นี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๙๙ มุคคณสำคัญในปัจจุบัน ๙๙

2. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศิลปวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียงอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาของท่านผู้มีชื่อเสียง(เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงานของท่านผู้มีชื่อเสียง(เช่น ทำอาชีพอะไรบ้าง สนใจงานด้านนี้
อย่างไร ประวัติการทำงานด้านนี้เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทำให้ท่านผู้มีชื่อเสียงมีชื่อเสียงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์/...../..... เริ่มเวลา น. สิ้นสุดเวลา น.
สถานที่สัมภาษณ์

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไร (หากไม่มีให้ข้ามไปทำข้อ 2)

- เป็นผู้ปกครอง
 เป็นญาติ
 เป็นเพื่อนบ้าน
 อื่น ๆ

2. ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพอะไร

☐ ผู้ใหญ่บ้าน	☐ เจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ กำนัน	☐ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
☐ พระสงฆ์	☐ นักกีฬา
☐ ครู	☐ อื่น ๆ

3. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 - 39 ปี
☐ 40 - 49 ปี	☐ 50 - 59 ปี
☐ 60 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 รายชื่อและข้อมูลของบุคคลสำคัญด้านศาสนา

บุคคลสำคัญด้านศาสนาหมายถึง พระภิกษุที่มีชื่อเสียง เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ พระศาสนา เป็นผู้ที่เผยแพร่ศาสนาและทำนุบำรุงศาสนา ชาวบ้านให้ความเคารพและศรัทธา เลื่อมใส

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

* บุคคลสำคัญในอดีต *

1. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศาสนาในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตก่อนบวชเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ผลงานที่ท่านผู้นี้ได้ทำให้มีอะไรบ้าง (เช่น ผลงานทางศาสนา และผลงานอื่น ๆ)

.....
.....
.....
.....
.....

1.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

1.5 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

1.6 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....
.....
.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

❀ บุคคลสำคัญในปัจจุบัน ❀

2. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศาสนาในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตก่อนบวช เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติเมื่อท่านผู้นี้เป็นพระภิกษุมีชื่อเสียง (เช่น บวชที่ไหน เมื่อไร ตำแหน่งที่ท่านได้รับมีชื่อเสียง)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ผลงานที่ท่านผู้นี้ได้ทำให้มีชื่อเสียง (เช่น ผลงานทางศาสนา และผลงานอื่น ๆ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.5 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

๘๘ บุคคลสำคัญในอดีต ๘๘

1. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศาสนาในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้นี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตก่อนบวชเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติเมื่อท่านผู้นี้เป็นพระภิกษุนี้มีอะไรบ้าง (เช่น บวชที่ไหน เมื่อไร ตำแหน่งที่ท่านได้รับมีอะไรบ้าง)

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ผลงานที่ท่านผู้นี้ได้ทำให้มีอะไรบ้าง (เช่น ผลงานทางศาสนา และผลงานอื่น ๆ)

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.5 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.6 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

✎ มุคคณสำคัญในปัจจุบัน ✎

2. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านศาสนาในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของท่านผู้มีชื่อเสียง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตก่อนบวช เป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติเมื่อท่านผู้นี้เป็นพระภิกษุมือชื่อเสียง (เช่น บวชที่ไหน เมื่อไร ตำแหน่งที่ท่านได้รับชื่อเสียง)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ผลงานที่ท่านผู้นี้ได้ทำให้มีชื่อเสียง (เช่น ผลงานทางศาสนา และผลงานอื่น ๆ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ วิธีการทำงานหรือการแก้ปัญหาของท่านผู้นี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.5 ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับท่านผู้นี้

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์/...../..... เริ่มเวลาน. สิ้นสุดเวลาน.
สถานที่สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 6

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไร (หากไม่มีให้ข้ามไปทำข้อ 2)

- () เป็นผู้ปกครอง
() เป็นญาติ
() เป็นเพื่อนบ้าน
() อื่น ๆ

2. ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพอะไร

() ผู้ใหญ่บ้าน	() เจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
() กำนัน	() เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
() พระสงฆ์	() นักกีฬา
() ครู	() อื่น ๆ

3. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์

() ต่ำกว่า 30 ปี	() 30 - 39 ปี
() 40 - 49 ปี	() 50 - 59 ปี
() 60 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 รายชื่อและข้อมูลของบุคคลสำคัญด้านกีฬา

บุคคลสำคัญด้านกีฬาหมายถึง นักกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่ทำชื่อเสียงให้กับภาคอีสาน หรือทำชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ซึ่งได้แก่ นักมวย นักฟุตบอล นักว่ายน้ำ เป็นต้น

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

❀ บุคคลสำคัญในอดีต ❀

1. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านกีฬาในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษาและประวัติการทำงานของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร ทำอาชีพอะไรบ้าง)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 มีอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนักกีฬาคนนี้

.....

.....

.....

.....

*** บุคคลสำคัญในปัจจุบัน ***

2. ในจังหวัดของเราใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านกีฬาในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาและประวัติการทำงานของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร ทำอาชีพอะไรบ้าง)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการเป็นนักกีฬามีอะไรบ้าง (เช่น เป็นนักกีฬาประเภทอะไร สังกัดที่ไหน สนใจกีฬาประเภทนี้อย่างไร ประวัติการแข่งขันเป็นอย่างไร)

.....

.....

.....

2.4 ผลงานที่ทำให้นักกีฬาคนนี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ ของนักกีฬาคนนี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 นักกีฬาคนนี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนักกีฬาคนนี้

.....

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

บุคคลสำคัญในอดีต

1. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านกีฬาในอดีตที่เสียชีวิตแล้ว

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....
.....
.....
.....
.....

1.2 ประวัติการศึกษาและประวัติการทำงานของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร ทำอาชีพอะไรบ้าง)

.....
.....
.....

1.3 ประวัติการเป็นนักกีฬามีอะไรบ้าง (เช่น เป็นนักกีฬาประเภทอะไร สังกัดที่ไหน สนใจกีฬาประเภทนี้อย่างไร ประวัติการแข่งขันเป็นอย่างไร)

.....
.....
.....
.....

1.4 ผลงานที่ทำให้นักกีฬาคนนี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ ของนักกีฬาคนนี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 นักกีฬาคนนี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนักกีฬาคนนี้

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในปัจจุบัน

2. ในจังหวัดอื่น ๆ ใครคือผู้ที่มีชื่อเสียงด้านกีฬาในปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เป็นชาวจังหวัดอะไร เกิดที่ไหน ประวัติครอบครัวเป็นอย่างไร ประวัติชีวิตเป็นอย่างไร)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.2 ประวัติการศึกษาและประวัติการทำงานของนักกีฬาคนนี้มีอะไรบ้าง (เช่น เรียนอะไร ที่ไหน จบการศึกษาระดับอะไร ทำอาชีพอะไรบ้าง)

.....
.....
.....
.....
.....

2.3 ประวัติการเป็นนักกีฬามีอะไรบ้าง (เช่น เป็นนักกีฬาประเภทอะไร สังกัดที่ไหน สนใจกีฬาประเภทนี้อย่างไร ประวัติการแข่งขันเป็นอย่างไร)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.4 ผลงานที่ทำให้นักกีฬาคนนี้มีชื่อเสียงมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง เช่น นิสัย ความประพฤติ ของนักกีฬาคนนี้เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 นักกีฬาคนนี้ได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 มีเรื่องอะไรอีกที่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนักกีฬาคนนี้

.....

.....

.....

.....

วัน เดือน ปีที่ค้นข้อมูล ตั้งแต่/...../..... ถึง/...../.....

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- แหล่งข้อมูลที่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า

☐ วัด	☐ บ้าน
☐ ห้องสมุดโรงเรียน	☐ สถาบันราชภัฏ
☐ มหาวิทยาลัย	☐ ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ พิพิธภัณฑ์	☐ อนุสาวรีย์
☐ อื่น ๆ	
- ประเภทของสื่อที่ค้น

☐ หนังสือเรียน	☐ วารสาร
☐ นิตยสาร	☐ หนังสือพิมพ์
☐ ป้ายประกาศ (บอร์ด)	☐ อื่น ๆ (ชื่อหนังสือ)
- เหตุผลที่นักเรียนใช้แบบบันทึกฉบับนี้เพราะ

☐ ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลบางเรื่องได้
☐ ต้องการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
☐ ไม่ต้องการสัมภาษณ์ แต่ต้องการเสนอชื่อบุคคลสำคัญและค้นคว้าข้อมูลตนเอง
☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลสำคัญด้านการเมืองและการปกครอง

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

บุคคลสำคัญในอดีต

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

1.2 ประวัติการศึกษา

1.3 ประวัติการทำงาน

1.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครอง

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในปัจจุบัน

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครอง

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

😊 บุคคลสำคัญในอดีต 😊

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

1.2 ประวัติการศึกษา

.....

1.3 ประวัติการทำงาน

.....

1.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครอง

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

😊 บุคคลสำคัญในปัจจุบัน 😊

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเมืองและการปกครอง

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่ค้นข้อมูล ตั้งแต่/...../..... ถึง/...../.....

แบบบันทึกฉบับที่ 2

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. แหล่งข้อมูลที่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า

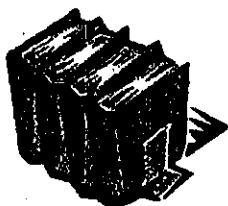
☐ วัด	☐ บ้าน
☐ ห้องสมุดโรงเรียน	☐ สถาบันราชภัฏ
☐ มหาวิทยาลัย	☐ ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ พิพิธภัณฑ์	☐ อนุสาวรีย์
☐ อื่น ๆ	

2. ประเภทของสื่อที่ค้น

☐ หนังสือเรียน	☐ วารสาร
☐ นิตยสาร	☐ หนังสือพิมพ์
☐ ป้ายประกาศ (บอร์ด)	☐ อื่น ๆ (ชื่อหนังสือ)

3. เหตุผลที่นักเรียนใช้แบบบันทึกฉบับนี้เพราะ

- ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลบางเรื่องได้
- ต้องการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
- ไม่ต้องการสัมภาษณ์ แต่ต้องการเสนอชื่อบุคคลสำคัญและค้นคว้าข้อมูลตนเอง
- อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลสำคัญด้านการศึกษา

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

บุคคลสำคัญในอดีต

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

1.2 ประวัติการศึกษา

1.4 ประวัติการทำงาน

1.4 ผลงานด้านการศึกษา

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในปัจจุบัน

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

2.4 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

😊 **บุคคลสำคัญในอดีต** 😊

2. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่
สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านการศึกษา

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

😊 **บุคคลสำคัญในปัจจุบัน** 😊

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่
สัมภาษณ์

.....

.....

.....

.....

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่ค้นข้อมูล ตั้งแต่/...../..... ถึง/...../.....

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. แหล่งข้อมูลที่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า

☐ วัด	☐ บ้าน
☐ ห้องสมุดโรงเรียน	☐ สถาบันราชการ
☐ มหาวิทยาลัย	☐ ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ พิพิธภัณฑ์	☐ อนุสาวรีย์
☐ อื่น ๆ	

2. ประเภทของสื่อที่ค้น

☐ หนังสือเรียน	☐ วารสาร
☐ นิตยสาร	☐ หนังสือพิมพ์
☐ ป้ายประกาศ (บอร์ด)	☐ อื่น ๆ (ชื่อหนังสือ)

3. เหตุผลที่นักเรียนใช้แบบบันทึกฉบับนี้เพราะ

☐ ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลบางเรื่องได้
☐ ต้องการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
☐ ไม่ต้องการสัมภาษณ์ แต่ต้องการเสนอชื่อบุคคลสำคัญและค้นคว้าข้อมูลตนเอง
☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลสำคัญด้านการเกษตร

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

บุคคลสำคัญในอดีต

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

1.2 ประวัติการศึกษา

1.3 ประวัติการทำงาน

1.4 ผลงานด้านการเกษตร

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....
.....
.....
.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....
.....
.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....
.....
.....

 บุคคลสำคัญในปัจจุบัน

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่
สัมภาษณ์

.....
.....
.....
.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....
.....
.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....
.....
.....
.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเกษตร

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

😊 **บุคคลสำคัญในอดีต** 😊

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่
สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....
.....
.....

1.2 ประวัติการศึกษา

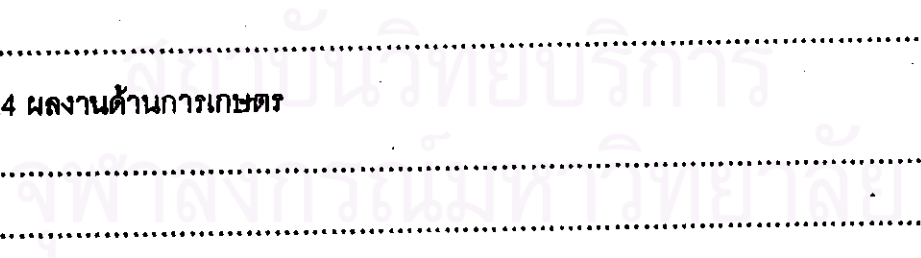
.....
.....
.....

1.3 ประวัติการทำงาน

.....
.....
.....

1.4 ผลงานด้านการเกษตร

.....
.....
.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

😊 บุคคลสำคัญในปัจจุบัน 😊

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่มีสัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านการเกษตร

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

วัน เดือน ปีที่ค้นข้อมูล ตั้งแต่/...../..... ถึง/...../.....

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. แหล่งข้อมูลที่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า

☐ วัด	☐ บ้าน
☐ ห้องสมุดโรงเรียน	☐ สถาบันราชการ
☐ มหาวิทยาลัย	☐ ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ พิพิธภัณฑ์	☐ อนุสาวรีย์
☐ อื่น ๆ	

2. ประเภทของสื่อที่ค้น

☐ หนังสือเรียน	☐ วารสาร
☐ นิตยสาร	☐ หนังสือพิมพ์
☐ ป้ายประกาศ (บอร์ด)	☐ อื่น ๆ (ชื่อหนังสือ)

3. เหตุผลที่นักเรียนใช้แบบบันทึกฉบับนี้เพราะ

☐ ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลบางเรื่องได้
☐ ต้องการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม นอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
☐ ไม่ต้องการสัมภาษณ์ แต่ต้องการเสนอชื่อบุคคลสำคัญและค้นคว้าข้อมูลตนเอง
☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

 บุคคลสำคัญในอดีต

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

.....

1.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

มุคคตสำคัญในปัจจุบัน

2. มุคคตสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

😊 บุคคลสำคัญในอดีต 😊

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

1.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

😊 บุคคลสำคัญในปัจจุบัน 😊

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

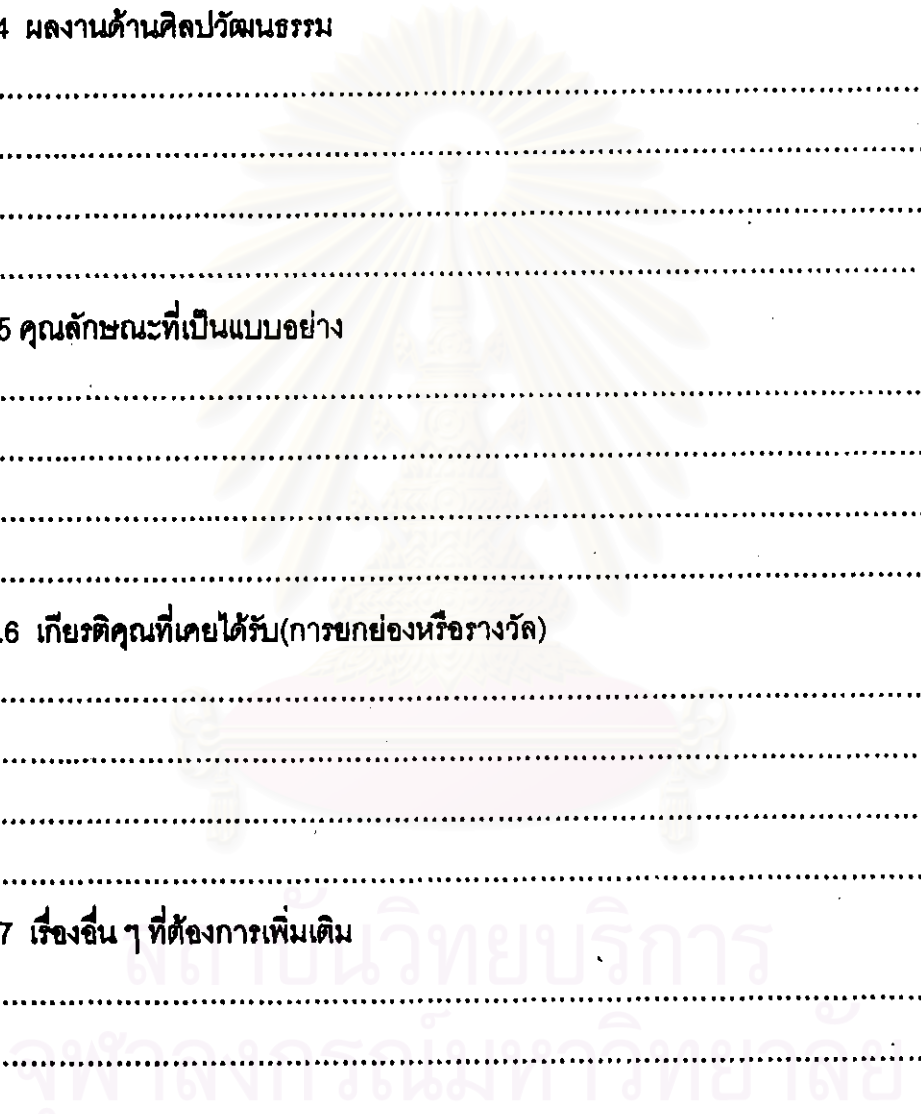
.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

วัน เดือน ปีที่ค้นข้อมูล ตั้งแต่/...../..... ถึง/...../.....

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. แหล่งข้อมูลที่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า

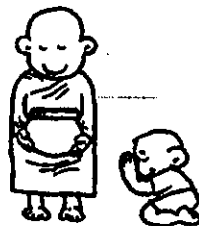
☐ วัด	☐ บ้าน
☐ ห้องสมุดโรงเรียน	☐ สถาบันราชภัฏ
☐ มหาวิทยาลัย	☐ ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ พิพิธภัณฑ์	☐ อนุสาวรีย์
☐ อื่น ๆ	

2. ประเภทของสื่อที่ค้น

☐ หนังสือเรียน	☐ วารสาร
☐ นิตยสาร	☐ หนังสือพิมพ์
☐ ป้ายประกาศ (บอร์ด) ☐ อื่น ๆ (ชื่อหนังสือ)	

3. เหตุผลที่นักเรียนใช้แบบบันทึกฉบับนี้เพราะ

☐ ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลบางเรื่องได้
☐ ต้องการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
☐ ไม่ต้องการสัมภาษณ์ แต่ต้องการเสนอชื่อบุคคลสำคัญและค้นคว้าข้อมูลตนเอง
☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลสำคัญด้านศาสนา

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

 บุคคลสำคัญในอดีต

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติส่วนตัวก่อนเป็นพระภิกษุ

.....

1.2 ประวัติเมื่อเป็นพระภิกษุ

.....

1.3 ผลงานทางศาสนาและผลงานอื่น ๆ

.....

1.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

1.5 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

1.6 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในปัจจุบัน

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวก่อนเป็นพระภิกษุ

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติเมื่อเป็นพระภิกษุ

.....

.....

.....

.....

2.3 ผลงานทางศาสนาและผลงานอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

2.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.5 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

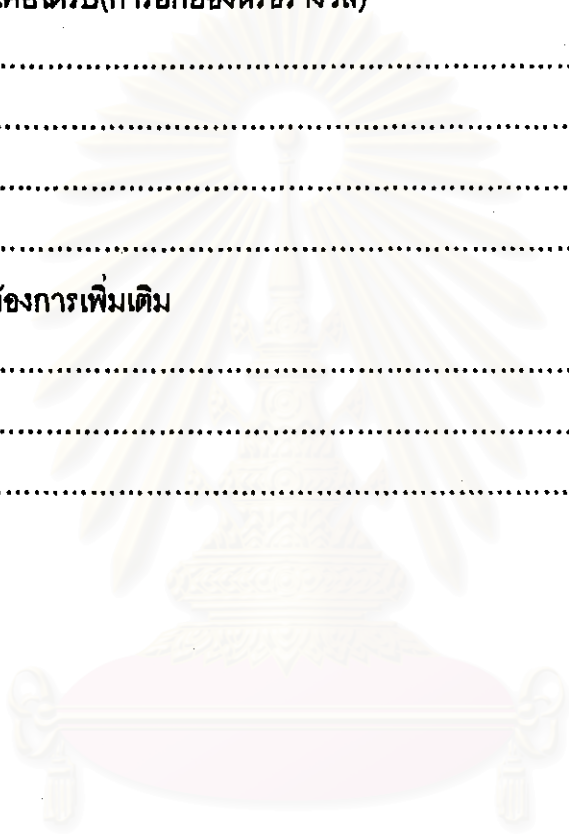
.....

2.6 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

😊 บุคคลสำคัญในอดีต 😊

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่
สัมภาษณ์

1.1 ประวัติส่วนตัวก่อนเป็นพระภิกษุ

1.2 ประวัติเมื่อเป็นพระภิกษุ

1.3 ผลงานทางศาสนาและผลงานอื่น ๆ

1.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

1.5 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

1.6 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

😊 **บุคคลสำคัญในปัจจุบัน** 😊

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

.....

.....

2.1 ประวัติส่วนตัวก่อนเป็นพระภิกษุ

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติเมื่อเป็นพระภิกษุ

.....

.....

.....

.....

2.3 ผลงานทางศาสนาและผลงานอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

2.4 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.5 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

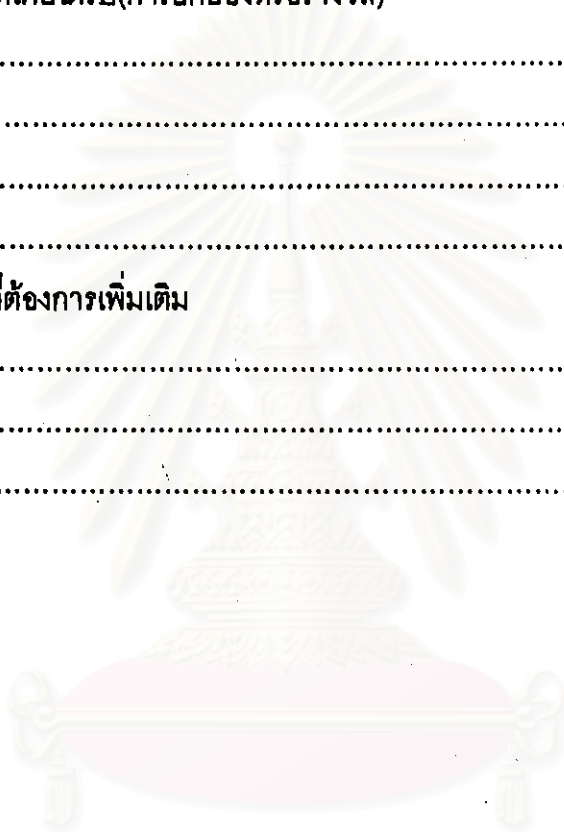
.....

2.6 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปีที่ค้นข้อมูล ตั้งแต่/...../..... ถึง/...../.....

บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. แหล่งข้อมูลที่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า

☐ วัด	☐ บ้าน
☐ ห้องสมุดโรงเรียน	☐ สถานีราชการ
☐ มหาวิทยาลัย	☐ ศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัด
☐ พิพิธภัณฑ์	☐ อนุสาวรีย์
☐ อื่น ๆ	

2. ประเภทของสื่อที่ค้น

☐ หนังสือเรียน	☐ วารสาร
☐ นิตยสาร	☐ หนังสือพิมพ์
☐ ป้ายประกาศ (บอร์ด)	☐ อื่น ๆ (ชื่อหนังสือ)

3. เหตุผลที่นักเรียนใช้แบบบันทึกฉบับนี้เพราะ

- ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลบางเรื่องได้
- ต้องการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
- ไม่ต้องการสัมภาษณ์ แต่ต้องการเสนอชื่อบุคคลสำคัญและค้นคว้าข้อมูลกันเอง
- อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลสำคัญด้านกีฬา

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดของเรา

 บุคคลสำคัญในอดีต

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

1.2 ประวัติการศึกษาและการทำงาน

.....

.....

.....

.....

1.3 ประวัติการเป็นนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

1.4 ผลงานด้านกีฬา

.....

.....

.....

.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในปัจจุบัน

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

.....

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาและการทำงาน

.....

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการเป็นนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านกีฬา

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

บุคคลสำคัญในท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ

😊 **บุคคลสำคัญในอดีต** 😊

1. บุคคลสำคัญในอดีตที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่
สัมภาษณ์.

.....

1.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....
.....
.....
.....

1.2 ประวัติการศึกษาและการทำงาน

.....
.....
.....
.....

1.3 ประวัติการเป็นนักกีฬา

.....
.....
.....
.....

1.4 ผลงานด้านกีฬา

.....
.....
.....
.....

1.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

1.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

1.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

😊 **บุคคลสำคัญในปัจจุบัน** 😊

2. บุคคลสำคัญในปัจจุบันที่เสนอชื่อไว้ในแบบสัมภาษณ์ หรือต้องการเสนอชื่อเองโดยไม่สัมภาษณ์

.....

2.1 ประวัติชีวิตส่วนตัว

.....

.....

.....

2.2 ประวัติการศึกษาและการทำงาน

.....

.....

.....

2.3 ประวัติการเป็นนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

2.4 ผลงานด้านกีฬา

.....

.....

.....

.....

2.5 คุณลักษณะที่เป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

.....

2.6 เกียรติคุณที่เคยได้รับ(การยกย่องหรือรางวัล)

.....

.....

.....

.....

2.7 เรื่องอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

.....

.....

.....

**แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล
ของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น**

คำชี้แจง

ให้กลุ่มของนักเรียนช่วยกันตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีด / ลงใน หรือเติมข้อความอื่น ๆ
ที่ไม่ได้ระบุไว้ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ที่ให้นักเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลสำคัญในครั้งนี้ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบด้วย
 - เห็นด้วย เพราะ
 - ไม่เห็นด้วย เพราะ
 - อื่น ๆ

2. นักเรียนได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชนในการให้ข้อมูลบุคคลสำคัญหรือไม่
 - ได้รับความร่วมมือ
 - ไม่ได้ได้รับความร่วมมือ
 - อื่น ๆ

3. นักเรียนพบปัญหาในการเก็บข้อมูลบุคคลสำคัญจากการสัมภาษณ์คนในชุมชนหรือไม่
 - พบปัญหา
 - ไม่พบปัญหา
 - อื่น ๆ

4. จากข้อ 3 ถ้านักเรียนพบปัญหา ปัญหาที่พบคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และ หากไม่พบปัญหาให้ข้ามไปตอบข้อ 5)
- ไม่รู้จะไปสัมภาษณ์ใคร
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่รู้จะเสนอชื่อใครดี
 - ผู้ให้สัมภาษณ์บอกแต่ชื่อแต่ไม่บอกข้อมูลต่าง ๆ
 - ผู้ให้สัมภาษณ์บอกข้อมูลไม่ครบทุกคำถาม
 - อื่น ๆ
5. นักเรียนพบปัญหาในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อบันทึกในแบบบันทึกข้อมูลของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นหรือไม่
- พบปัญหา
 - ไม่พบปัญหา
 - อื่น ๆ
6. จากข้อ 5 ถ้านักเรียนพบปัญหา ปัญหาที่พบคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และ หากไม่พบปัญหาให้ข้ามไปตอบข้อ 7)
- ไม่มีหนังสือหรือเอกสารที่จะให้ค้นข้อมูล
 - ในหนังสือไม่มีข้อมูลที่ต้องการ
 - ไม่รู้แหล่งที่จะไปค้นข้อมูล
 - แหล่งที่ค้นข้อมูลอยู่ไกลไม่สามารถไปได้
 - อื่น ๆ
7. ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นในครั้งนี้คืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
 - ได้เรียนรู้วิธีการเก็บข้อมูล

- ได้รู้จักบุคคลสำคัญทั้งในจังหวัดของเราและจังหวัดอื่น ๆ
- ได้ศึกษาชีวประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญ
- ได้แนวคิดและแบบอย่างการปฏิบัติตนจากบุคคลสำคัญ
- อื่น ๆ

8. ถ้ามีโอกาสนักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิชาหรือเรื่องอื่น ๆ อีกหรือไม่

- ต้องการ
- ไม่ต้องการ
- ขอดูเรื่องก่อนตัดสินใจ
- อื่น ๆ

9. ถ้ามีโอกาสนักเรียนต้องการจะมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิชาหรือเรื่องอะไรบ้าง (ถ้าไม่ต้องการให้เว้นไว้)

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ขอให้นักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ
ขอให้ทุกคน โชคดีนะคะ

เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินความสมบูรณ์ของหลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และกรุณาเขียนลงในช่องสุดท้ายหากมีข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>1) เอกสารหลักสูตร</p> <p>1. หลักการ</p> <p>1.1 มีความชัดเจนของจุดเน้น</p> <p>1.2 กำหนดภาพรวมของหลักสูตรชัดเจน</p> <p>1.3 หลักการที่กำหนดสามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>2. จุดประสงค์ทั่วไป</p> <p>2.1 มีความสอดคล้องและครอบคลุมกับหลักการของหลักสูตร</p> <p>2.2 จุดประสงค์แต่ละข้อมีความชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติได้</p> <p>2.3 เป็นไปตามลำดับความสำคัญของจุดประสงค์</p> <p>3. เนื้อหาสาระ</p> <p>3.1 มีความชัดเจนในการแบ่งเนื้อหา</p> <p>3.2 การแบ่งคาบเวลาของเนื้อหาแต่ละแผน</p> <p>3.3 การกำหนดเนื้อหาสาระ (ในประวัติรายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น)</p> <p>- บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครอง</p>			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการ ศึกษา - บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการ เกษตร - บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้าน ศิลปวัฒนธรรม - บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้าน ศาสนา - บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้าน กีฬา <p>3.4 ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ</p> <p>3.5 ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอน</p> <p>4.1 แผนการสอนที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความ สามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>4.2 แผนการสอนที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>4.3 แผนการสอนที่ 3</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>4.4 แผนการสอนที่ 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>4.5 แผนการสอนที่ 5</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>4.6 แผนการสอนที่ 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 			
<p>4.7 แผนการสอนที่ 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 			
<p>4.8 แผนการสอนที่ 8</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 			
<p>4.9 แผนการสอนที่ 9</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความ สามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5. สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <p>5.1 แผนการสอนที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.2 แผนการสอนที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.3 แผนการสอนที่ 3</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.4 แผนการสอนที่ 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.5 แผนการสอนที่ 5</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.6 แผนการสอนที่ 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.7 แผนการสอนที่ 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.8 แผนการสอนที่ 8</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>5.9 แผนการสอนที่ 9</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>6. การวัดผลและประเมินผล</p> <p>6.1 การวัดและประเมินผลในแผนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอนที่ 1 - แผนการสอนที่ 2 - แผนการสอนที่ 3 - แผนการสอนที่ 4 - แผนการสอนที่ 5 - แผนการสอนที่ 6 - แผนการสอนที่ 7 - แผนการสอนที่ 8 - แผนการสอนที่ 9 <p>6.2 การวัดและประเมินผลในแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบทดสอบที่ใช้เป็นแบบอัตนัย - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั่วไป - การเสนอเกณฑ์การประเมิน - ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย - มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน <p>6.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านเนื้อหาสาระของบทเรียน - ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน - ด้านสื่อและอุปกรณ์ 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>2) เอกสารประกอบหลักสูตร</p> <p>1. วิทยารายละเอียดของบุคคลสำคัญระดับ ท้องถิ่น (โดยภาพรวม)</p> <p>1.1 มีความสอดคล้องของจุดประสงค์ทั่วไป กับเนื้อหาสาระ</p> <p>1.2 มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน</p> <p>1.3 ให้อายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>1.4 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนและเข้าใจ ได้ง่าย</p> <p>1.5 ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้</p> <p>2. แผนการสอน (โดยภาพรวม)</p> <p>2.1 มีรายละเอียดของแผนการสอนครบ ถ้วนและชัดเจน</p> <p>2.2 นำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ทั่วไปของ หลักสูตร</p> <p>2.3 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับ เนื้อหา</p> <p>2.4 จุดประสงค์ที่กำหนดในแผนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับสาระสำคัญ - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>2.5 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน</p> <p>2.6 กิจกรรมที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการ เรียนรู้ และน่าสนใจ</p>			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
2.7 แสดงรายการสื่อการสอนที่ใช้ อย่างเหมาะสม 2.8 การวัดและประเมินผลผู้เรียน กำหนดไว้อย่างชัดเจน 2.9 ภาษาที่ใช้ในแผนการสอนมีความ ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

สถาบันวิจัยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบประเมินแผนการสอนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ**

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายละเอียดของแผนการสอนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และกรุณาเขียนลงในช่องสุดท้ายหากมีข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>1) แผนการสอน</p> <p>1. แผนการสอนที่ 1</p> <p>1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับเนื้อหา</p> <p>1.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>1.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>1.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>- ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้</p> <p>- ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>1.6 การวัดและประเมินผล</p> <p>2. แผนการสอนที่ 2</p> <p>2.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา</p> <p>2.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>2.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน</p> <p>2.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความ สามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>2.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>2.6 การวัดและประเมินผล</p>			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>3. แผนการสอนที่ 3</p> <p>3.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา</p> <p>3.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>3.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน</p> <p>3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความ สามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>3.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>3.6 การวัดและประเมินผล</p>			
<p>4. แผนการสอนที่ 4</p> <p>4.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา</p>			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>4.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>4.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>4.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>4.6 การวัดและประเมินผล</p> <p>5. แผนการสอนที่ 5</p> <p>5.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับเนื้อหา</p> <p>5.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>5.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน</p> <p>5.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความ สามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>5.6 การวัดและประเมินผล</p> <p>6. แผนการสอนที่ 6</p> <p>6.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา</p> <p>6.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>6.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน</p> <p>6.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>6.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>6.6 การวัดและประเมินผล</p> <p>7. แผนการสอนที่ 7</p> <p>7.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับเนื้อหา</p> <p>7.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>7.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>7.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 7.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 7.6 การวัดและประเมินผล 8. แผนการสอนที่ 8 <ul style="list-style-type: none"> 8.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับเนื้อหา 8.2 จุดประสงค์ที่กำหนด <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน 8.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 8.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<p>8.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>8.6 การวัดและประเมินผล</p> <p>9. แผนการสอนที่ 9</p> <p>9.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับเนื้อหา</p> <p>9.2 จุดประสงค์ที่กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดคล้องกับความคิดรวบยอด - แสดงพฤติกรรมชัดเจน - ความเหมาะสมกับผู้เรียน <p>9.3 เนื้อหาน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน</p> <p>9.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการ - ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>9.5 สื่อประกอบการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมกับเนื้อหา - ความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน 			

รายการประเมิน	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - ความน่าสนใจของสื่อที่ใช้ - ความเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน <p>9.6 การวัดและประเมินผล</p> <p>2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบทดสอบที่ใช้เป็นแบบอัตนัย - ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั่วไป - การเสนอเกณฑ์การประเมิน - ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย - มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน 			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิจัยบริการ

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือสำหรับนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความพอใจในหลักสูตรท้องถิ่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

รายการ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ด้านเนื้อหาสาระ 1.1 นักเรียนสนใจเนื้อหาของเรื่องที่เรียน 1.2 นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของ บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นจากเนื้อหาของ เรื่องที่เรียน 1.3 นักเรียนได้แนวคิดหรือแนวทางการปฏิบัติ ตนจากเนื้อหาของเรื่องที่เรียน 1.4 เนื้อหาของเรื่องที่เรียนทำให้นักเรียน เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นคนอีสาน และรักท้องถิ่นอีสาน 1.5 เนื้อหาของเรื่องที่เรียนให้ความรู้และ ประโยชน์แก่นักเรียน 1.6 เนื้อหาของเรื่องที่เรียนไม่ยากเกิน ความสามารถของนักเรียนที่จะเรียนได้					
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 2.1 นักเรียนชอบและสนใจกิจกรรมที่ให้ทำ 2.2 นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมที่ได้ทำ 2.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ 2.4 กิจกรรมที่ได้ทำเหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียน (นักเรียนสามารถทำได้)					

รายการ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2.5 นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในชีวิต ประจำวัน					
2.6 นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อในการเข้าร่วมกิจกรรม					
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
3.1 สื่อที่ใช้ทำให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนเรื่องนี้					
3.2 สื่อที่ใช้ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ในเรื่อง ที่เรียน					
3.3 สื่อที่ใช้มีประโยชน์ต่อนักเรียน					
3.4 นักเรียนชอบสื่อที่ครูนำมาใช้สอนเรื่องนี้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน และเขียนแสดงความคิดเห็นเต็มลงในช่องว่าง (หากมี)

นักเรียนต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือลดอะไรบ้าง เกี่ยวกับหลักสูตร
ท้องถิ่น เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น (หากไม่มีให้เว้นว่างไว้)

- () ต้องให้ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาที่ให้เรียน โดย.....
-
- () ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำ โดย.....
-
- () ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขสื่อการเรียนการสอน โดย.....
-
- () อื่น ๆ (ถ้ามี).....
-

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชื่อ ชั้น โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (30 คะแนน)

1. จงยกตัวอย่างบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นของภาคอีสานด้านใดด้านหนึ่งมา 1 ท่าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและอธิบายความสำคัญของผลงานของบุคคลท่านนั้น (6 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้และวิเคราะห์ว่าคุณคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับหลักการหรือวิธีการอะไรในการกระทำคุณงามความดีที่น่ายกย่องและน่าถือเป็นแบบอย่าง (6 คะแนน)

2.1 นายชาติ มาระแสง สามารถขุดคันดินกั้นน้ำเพื่อทำนา ทำสวน และเลี้ยงปลาได้เป็นผลสำเร็จด้วยมือของตน โดยใช้เวลาถึง 18 ปี

.....

.....

2.2 นายจรรุบุตร เรืองสุวรรณ อดีตประธานวุฒิสมาชิกและประธานรัฐสภา ท่านเป็นนักการเมืองคนหนึ่งที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างตรงไปตรงมา และรักษาความเป็นกลางได้อย่างเคร่งครัด

.....

.....

2.3 ดร. คำหมา แสงงาม ท่านสอนงานช่างศิลปะให้แก่ลูกหลานอีสานและผู้ที่สนใจให้โดยไม่คิดค่าเล่าเรียนแต่อย่างใด และยังรับอาสาช่วยงานสังคมโดยไม่คิดค่าแรงงาน

.....

.....

3. เหตุผลที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญได้นั้นมีอะไรบ้าง
จงยกตัวอย่างมา 3 ข้อ (6 คะแนน)

1.

2.

3.

4. จงยกตัวอย่างแนวทางในการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นที่เหมาะสมกับ
ตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตนมา 3 ข้อ (6 คะแนน)

1.

2.

3.

5. ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นมีอะไรบ้าง
จงยกตัวอย่างมา 3 ข้อ (6 คะแนน)

1.

2.

3.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

คำชี้แจง เกณฑ์การประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับนี้ใช้สำหรับเป็นคู่มือประกอบการ
ตรวจให้คะแนนแก่นักเรียน

คำถาม	แนวการตอบคำถาม	การให้ คะแนน
<p>1. จงยกตัวอย่างบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นของภาคอีสานด้านใดด้านหนึ่งมา 1 ท่าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและอธิบายความสำคัญของผลงานของบุคคลท่านนั้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เขียนตอบคำถาม, ตอบไม่ถูกต้อง - เขียนชื่อบุคคลสำคัญได้ - เขียนผลงานได้ถูกต้องตามเนื้อหา - เขียนอธิบายความสำคัญของผลงานได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล 	<p style="text-align: center;">0</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p>
<p>2. ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้และวิเคราะห์ว่าบุคคลเหล่านี้ใช้หลักการหรือวิธีการอะไรในการกระทำคุณงามความดีที่น่ายกย่องและน่าถือเป็นแบบอย่าง</p> <p>2.1 นายชาติ มาระแสง สามารถขุดคันดินกั้นน้ำเพื่อทำนา ทำสวน และเลี้ยงปลาได้เป็นผลสำเร็จด้วยมือของตน โดยใช้เวลากถึง 18 ปี</p> <p>2.2 นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ อดีตประธานมูลนิธิมาชิกและประธานรัฐสภา ท่านเป็นนักการเมืองคนหนึ่งที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างตรงไปตรงมา และรักษาความเป็นกลางได้อย่างเคร่งครัด</p> <p>2.3 ดร. คำหมา แสงงาม ท่านสอนงานช่างศิลปะให้แก่ลูกหลานอีสานและผู้ที่สนใจให้โดยไม่คิดค่าเล่าเรียนแต่อย่างใด และยังรับอาสาช่วยงานสังคมโดยไม่คิดค่าแรงงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เขียนตอบคำถาม, ตอบไม่ถูกต้อง <p>2.1 ความขยันหมั่นเพียร, มานะอดทน, ความเพียรพยายาม, มีวิริยะอุตสาหะ, ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค</p> <p>2.2 ความซื่อสัตย์สุจริต, ความถูกต้อง, ความยุติธรรม, ความเชื่อมั่นในตนเอง</p> <p>2.3 มีเมตตาธรรม, เสียสละ, จุติศตุนทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม, ความขยันหมั่นเพียร, มีจิตใจโอบอ้อมอารี, เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่</p> <p>- ตอบไม่ตรงตามแนวที่กำหนดแต่มีเหตุผล</p>	<p style="text-align: center;">0</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">1</p>

คำถาม	แนวการตอบคำถาม	การให้คะแนน
3. เหตุผลที่ทำให้บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญได้นั้นมีอะไรบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เขียนตอบคำถาม, ตอบไม่ถูกต้อง - ได้รับการยอมรับนับถือ และเป็นທີ່เคารพของคนส่วนรวม - เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต - มีผลงานดีเด่นและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือชาติบ้านเมือง - มีความประพฤติหรือการปฏิบัติตนที่น่ายกย่องและน่าถือเป็นแบบอย่าง เช่น ขยันหมั่นเพียร, มีมานะอดทน, ซื่อสัตย์สุจริต, บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ฯลฯ - ตอบไม่ตรงตามแนวที่กำหนดแต่มีเหตุผลดีและน่าเชื่อถือ 	<p style="text-align: center;">0</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">1</p>
4. จงยกตัวอย่างแนวทางในการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นที่เหมาะสมกับตนเองและเป็นผลดีต่อส่วนรวมหรือท้องถิ่นของตน	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เขียนตอบคำถาม, ตอบไม่ถูกต้อง - เขียนแสดงถึงการปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม เช่น มีความซื่อสัตย์สุจริต, ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน, มีมานะอดทน, มีวิริยะอุตสาหะ, มีความเพียรพยายาม, มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่, มีความกตัญญู, มีเมตตากรุณา, มีความเสียสละ, ช่วยเหลืองานส่วนรวม, รักท้องถิ่น, ไม่ทำลายท้องถิ่น, มีระเบียบวินัย ฯลฯ 	<p style="text-align: center;">0</p> <p style="text-align: center;">คำตอบละ</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">คะแนน</p>
5. ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นมีอะไรบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เขียนตอบคำถาม, ตอบไม่ถูกต้อง - ช่วยเตือนใจให้เห็นคุณค่าของการทำความดีของบุคคลสำคัญ - ช่วยให้เห็นแบบอย่างของการทำความดี - ได้แนวคิดหรือแนวทางในการปฏิบัติตามแบบอย่างของบุคคลสำคัญไม่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ - เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นคนอีสาน และรักท้องถิ่นอีสาน - ตอบไม่ตรงตามแนวที่กำหนดแต่มีเหตุผล 	<p style="text-align: center;">0</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">1</p>

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นที่ได้ในชั้นเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานโดยนักเรียนจากแบบ
สัมภาษณ์รายชื่อ และข้อมูลของบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น และได้จากแบบบันทึกข้อมูลของบุคคล
สำคัญระดับท้องถิ่น รายละเอียดแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 30 รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเมืองและการปกครองที่ได้รับการเสนอชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับ ที่	รายชื่อ	ความถี่
1.	พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ	31	23.	นายแพทย์อำพัน นิรัญโชติ	3
2.	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	4	24.	นายสุรพร ดนัยตั้งกล	3
3.	นายกร ทัพพะรังสี	2	25.	นายพ่อง สิทธิธรรม	1
4.	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	2	26.	นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์	2
5.	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร	1	27.	นางอรพิน ไชยกาล	2
6.	ดร.ประวิธ รัตนเพียร	1	28.	นายเรียง ไชยกาล	1
7.	พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ	2	29.	นายพงศ์ศักดิ์ พันธุ์สายเชื้อ	1
8.	เพี้ยเมืองแพน	1	30.	นายทองมาก เขียวสกุล	1
9.	นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ	17	31.	นายจำนงค์ ชูบวา	1
10.	นายณรงค์ น้อยสุวรรณ	1	32.	นายชิงชัย มงคลธรรม	1
11.	จอมพลถนอมศักดิ์ ธนะรัชต์	3	33.	นายอนุรักษ จูริมาศ	4
12.	นายประจวบ ไชยสาส์น	12	34.	นายสัน ผิวม่วง	1
13.	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	1	35.	นายมี กาศศักดิ์	1
14.	นายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ	2	36.	นายชื่น วงษ์เพ็ญ	1
15.	นายทองใบ ทองเปาด์	1	37.	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	1
16.	นายมานะ รัตนโกเศศ	1	38.	นายสมพงษ์ เดชชุมพล	3
17.	นายสมพร จูริมาศ	3	39.	นายถนิต บุญนำ	2
18.	พระชาติยะวงศา (ทนต์)	3	40.	นายพจน์ ใจมั่น	1
19.	พระยาสุนทรเทพกิจจารักษ์	1	41.	หลวงคณานุกา (แจลัม สมิตะมาก)	1
20.	พระนิคมบริรักษ์	2	42.	นายมานะ มหาสุวีระชัย	1
21.	นายที พรมโยธ	1	43.	นายกกล้าคาน ปาทาน	1
22.	นายสุรพงษ์ มณีฉาย	1	44.	ขุนพิเคราะห์คดี	3

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
45.	นายแพทย์จาดรงค์ เพ็งนรพัฒน์	4	51.	นายฉันท บุษยชาติ	3
46.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	4	52.	นายदनัยฤทธิ์ วัชรภรณ์	1
47.	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	1	53.	พลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม หลวงประจักษ์ศิลปาคม	2
48.	นายบุญเลิศ สร้อยสิงห์	1	54.	เรือตรีदनัย เกตุศิริ	1
49.	เรือตรีสุนัย ณ อุบล	4	55.	พลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม หลวงสรรพสิทธิประสงค์	2
50.	จอมพลประภาส จารุเสถียร	1			

รวม = 153

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการศึกษาที่ได้รับการเสนอชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
1.	นายเกษม พลวัน	1	24.	นางกัลยา กุลสุวรรณ	1
2.	นางประเทืองศรี บุญล้อม	1	25.	นายชิงชัย มงคลธรรม	2
3.	นายเตรียม ทิพวงศา	1	26.	นายลิขิต แสงผล	1
4.	นางประไพศรี สุภา	1	27.	นายชัยสมร ทองน้อย	1
5.	นายเสรี กมลธรรม	1	28.	นายสมศักดิ์ จำปาวัชย์	1
6.	นายเจลีชา ศุภเมธานนท์	1	29.	นายสิงห์ มาลัย	3
7.	นางนาก สุปงกษ	1	30.	นายสุกมล กิจเกียรติ	2
8.	นางยี่งลักษณ์ งามดี	2	31.	รศ.ดร.อุทัย ภิรมย์ริน	1
9.	นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ	1	32.	นายทองใบ โคตรราชา	1
10.	นางบุญมา วีระปรียาฎูร	1	33.	นายปราโมทย์ ชุ่มเรืองศรี	1
11.	นายแพทย์กระแสด ชนะวงศ์	1	34.	นายเรียง ไชยกาล	1
12.	ดร.ก่อ สวัสดิพิพานิชย์	23	35.	พลเอกมานะ รัตนโกเศศ	1
13.	ดร.สุรัฐ ศิลปอนันต์	2	36.	นายเพชร ดาษดา	2
14.	นายคมคำ สิงหุย	2	37.	นายประเสริฐ คำหล้า	1
15.	นายฉันท พรหมชัยนันท์	1	38.	นายทศพล ไยมุง	2
16.	นายบรรจง มงศาสดร์	1	39.	นายสัมฤทธิ์ ศรีบูรณ	1
17.	นายบั้น ชัยประเสริฐ	1	40.	ดร.วิรัช กมุทมาศ	2
18.	ดร.ทองคุณ หงส์พันธุ์	10	41.	นายสมพร เทศะบำรุง	1
19.	พ.อ.บั้น มุกกันต์	2	42.	นายจุน ชันทอง	3
20.	นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง	7	43.	นางอุทัยวรรณ กาญจนสมวงศ์	3
21.	นายประสิทธิ์ สุนทโรทก	3	44.	นายญาติ ไหวดี	3
22.	นายเสถียร สุรศร	1	45.	นายประสงค์ มากนวล	3
23.	นายสังคม ทองมี	1	46.	นายบรรพต ศรีมงคล	1

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
47.	นายพิชิต ไสภณ ปาลบุตร	1	52.	นางวรรณวิภา แสนสิทธิ์	1
48.	นายบุญถิ่น ชาติถาวร	16	53.	นายวินัย เสาศิน	3
49.	นายสวน พรหมประกาย	1	54.	รองอำมาตย์โท ชุนพรหม	2
50.	นายสมพร จุลธรรม	3		ประศาสน์ (วรรณ พรหมกลสิกร)	
51.	นายเทิดพงษ์ สารีไธ	3	55.	นายพรมมี ศรีสุนาครัง	1

รวม = 135

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านการเกษตรที่ได้รับการเสนอชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
1.	นายอุดม บรรหาร	1	23.	นายสมร ประทุมชาติ.	5
2.	นายกำพล พันธุ์ทอง	2	24.	นายบุญเลิศ สุรศรี	2
3.	นายเหรียญ ป้ากระโทก	1	25.	นายทองนาค หานลัก	1
4.	นายเชิด ดอกกระโทก	2	26.	นางขาว เครื่องแสง	1
5.	นายณรงค์ รัตนจันทร์	1	27.	นายคำมี ภูมา	1
6.	นายบุญจันทร์ คาคพันโน	3	28.	นายเพลิง บุญสุข	2
7.	นายประคอง มนต์กระโทก	1	29.	นายสุนทร บุญแท้	1
8.	ด.ต.ชัยสิทธิ์ สิทธิ	2	30.	นายขาว สุขแสง	1
9.	นายสุข ชนะชัย	18	31.	นายประเสริฐ คำหล้า	3
10.	นายวิรัชรักสุจิต	3	32.	นายไชย มัชฌิมาน	1
11.	นายบุญล้วน กิรินทร์	1	33.	นายอดุลย์ สิงห์นี้	1
12.	นายทองดี กิรินทร์	1	34.	นายสมุทรร คำดี	1
13.	นายศิลา แสงกลาง	1	35.	นายวีระพันธ์ สิ้นวัฒนะ	1
14.	นายอุทัย กุลทรรทัศน์	1	36.	นายยอด อินทะชัย	1
15.	นายไพโรจน์ อยู่เพชร	1	37.	นายประดิษฐ์ คำเพิ่มพูล	8
16.	นายอำพร สิงห์ทัย	1	38.	นายสหัส อุดมพานิช	3
17.	นายนิม ทองจันทร์	1	39.	นายสมใจ แนวจำปา	1
18.	นายสุภร พลสาเดช	1	40.	นายกรรอง วันโท	1
19.	นายจันดา ศรีตาราม	3	41.	นายสมร อดทน	1
20.	นายประยงค์ พงศ์มัตสยะ	6	42.	นายเป็เลียน หมื่นช้าง	1
21.	นายบัวศรี ศรีสูง	1	43.	นายทองนาค ทองพวก	3
22.	นายชาติ มาระแสง	10	44.	นายสุทนต์ สอาดดี	3

รวม = 105

ตารางที่ 33 รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับการเสนอชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
1.	นายบุญยัง เกตุคง	4	24.	นายไพวัลย์ โคตรพันธ์	3
2.	นางละมุล โคตรวงศ์	1	25.	นายวีระพันธ์ สิมะวัฒนะ	2
3.	นายเทียม สมอ	2	26.	นายประสงค์ เหลลนา	2
4.	นายสวาท ศรีอุตร	1	27.	นางพอง จันทร์เลาะ	1
5.	นายใหญ่ วิเศษพลกรัง	2	28.	นางปุก สารมูล	1
6.	นายสุเทพ วงศ์กำแหง	2	29.	นางทุม เทียงสูงเนิน	1
7.	นางราตรี ศรีวิไล	2	30.	นายสี เป็นมงคล	1
8.	นางอุบล มีมา	1	31.	นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ	1
9.	นายสวน ผ่องแผ้ว	3	32.	นายพรศักดิ์ ส่องแสง	7
10.	นายคำนวน ชานันโท	2	33.	นายสยาม รักถิ่นไทย	1
11.	นายพูนสิงห์ โนนทอง	1	34.	นายหนู โพธิ์ศิริ	1
12.	นายวีรศักดิ์ คาคัพ	1	35.	นายสมชัย กตัญญูตานันท์ (ชัย ราชวัตร)	2
13.	นายศักดิ์ สอนโว	1	36.	นายทอง ล้อมวงศ์	1
14.	นายคำหมา แสงงาม	17	37.	นายอินทร์ ภูริพัฒน์	1
15.	นางฉวีวรรณ พันธุ	5	38.	นายสมบัติ เมทะนี	1
16.	นางพยอม สิมะวัฒน์	3	39.	นายทองมาก จันทร์ลือ	13
17.	ดร.ทวย เรืองศรีวิบูลย์	3	40.	รองอำมาตย์โทขุนพรหม ประศาสน์	1
18.	นายเคน ดาเหลา	3	41.	นายปรีชา พิณทอง	1
19.	นายณรงค์ พงษ์ภาพ (นพดล ดวงพร)	3			
20.	นางคำสอน สระทอง	1			
21.	นายทองมี มาลัย	8			
22.	นางดวงฤทัย ศรีภูธร	1			
23.	นายมัน ศิลารัก	2			

ตารางที่ 34 รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านศาสนาที่ได้รับการเสนอชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
1.	หลวงพ่อดี พระครูไพศาล สมณกิจ (ดี)	1	23.	หลวงปู่มา ญาณวโร	1
2.	พระเทพสิมาภรณ์ (โอภาส มิภุตติเมธี)	1	24.	พระครูใบฎีกาสมพร เตชปญโญ	1
3.	หลวงปู่เครื่อง อัมมจาโร	1	25.	หลวงพ่พระครูวินัยรสสุนทร	1
4.	หลวงพ่อดุณ ปรีสุทโร	22	26.	พระเทพวิมลเมธี	1
5.	พระอาจารย์มั่น อจาโร	10	27.	พระไตรโลกาจารย์	1
6.	พระสิริธรรมโสภณ (จันทร์สิริจันท)	1	28.	พระภิกษุทธิญาณเถร (สมชายจิววิโร)	3
7.	พระญาณวิเศษ สมิทธิวิจารณ์	1	29.	พระกิตติญาณโสภณ (สมเกียรติ สมกิตติ)	1
8.	พระครูปัญญาโชติวัฒน์ (เหลือ สัพพปัญญา)	1	30.	พระอาจารย์เสาร์ กนตสีโล	2
9.	พระครูโอภาส ธรรมราช	1	31.	พระสิริพัฒน์ภรณ์ (หลอม มหาวิโร)	1
10.	พระอาจารย์สิง ขนดะชาดโม	3	32.	หลวงปู่ชา สุภัทโท	11
11.	หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน	35	33.	พระครูธรรมสถิตเพียรพร	1
12.	พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต	15	34.	หลวงปู่หลุย จันทสาโร	1
13.	พระครูวิสุทธิพรต อังรอง	1	35.	พระครูวินัยกรโกศล ญาณธโร	2
14.	พระอาจารย์ก้อน อักษรเสื่อ	1	36.	พระราชธรรมสุธี (หลวงตาพวง)	3
15.	หลวงปู่เทศก์ เทศรังสี	7	37.	หลวงพ่อนุญนาค อัมโร	1
16.	หลวงปู่ขาว อนาลโย	5	38.	พระราชศีลโสภิต	1
17.	หลวงปู่หิน ปภางโกโร	2	39.	พระครูอุดม สารธรรม	2
18.	หลวงปู่ชอบ ฐานลโม	1	40.	พระครูสารกิจพัฒนา	1
19.	หลวงปู่ศรี พระราชวรอุดม (มหาวิโร)	4	41.	พระเกษมตรีลาจารย์ (หนู จุสสาโน)	1
20.	พระเทพบัณฑิต	2	42.	พระครูวิบูลย์ ธรรมวาที	1
21.	พระครูพรหมยานประภาส	1	43.	พระครูศิริ สาระคุณ (หลวงพ่อดี)	2
22.	หลวงปู่ทองมา ถาวโร	5			

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
44.	พระราชนิพนธ์	2	52.	พระสิริโฉมเมธี	4
45.	พระครูโกวิท พัฒนโณดม (หลวงปู่เกลี้ยง)	1		(ทองสุรย์สุริยโชโต)	
46.	หลวงปู่อนสา สุขกาโร	1	53.	เจ้าอธิการถวิล ฉายายติโก	1
47.	หลวงพ่อพระครูอินทรโสภณ	2	54.	พระครูสิริสราษิคุณ (ปกสุสโร)	1
48.	พระอาจารย์มหาสีทน กาญจนโ	1	55.	พระมงคลกิตติขาดา (อมร เขมจิตโต)	1
49.	พระครูกิตติสุนทร	1	56.	พระครูศรีปรีชากร	1
50.	พระครูวิโรจน์ รัตโนบล (บุญรอด นันตโร)	2		(บุญทอง ฐานจิตโต)	
51.	หลวงพ่อผาง จิตตคุตโต	1	57.	พระครูประสาสน์ ชันธุคุณ (หลวงพ่อมุ่ม)	2

รวม = 188

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 รายชื่อบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นด้านกีฬาที่ได้รับการเสนอชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่	ลำดับที่	รายชื่อ	ความถี่
1.	ยักษ์สุข ปราสาทหินพิมาย	3	25.	มะลิวัลย์ เหล็กกล้า	4
2.	สมรักษ์ คำสิงห์	34	26.	สุวรรณ ศรีใส	2
3.	ส.อ.จิรวุฒิ มีสูงเนิน	1	27.	ครองพล ดางเรือง	3
4.	สุข จาดพิมาย	1	28.	อรรถกร เสนเพ็ง	1
5.	รัตนพล ส.วรินทร์	10	29.	สุธี ปัญญาประชุม	1
6.	ประยุทธ อุดมศักดิ์	1	30.	อินทรัตน์ อภิญญากุล	1
7.	เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง	3	31.	สมศักดิ์ จันทราภรณ์	1
8.	ลมศรี เทียมคำแพง	1	32.	อภิศักดิ์ รักษาติงษ์ชีพ	1
9.	ชูศักดิ์ แก้วไตรรัตน์	1	33.	อดิเรก แซ่ลิ้ม	3
10.	พจน์ วงษ์เมืองจันทร์	1	34.	อนันต์ พันแสง	4
11.	แซมซัน ดัทพ์บอยยิม	13	35.	พนมศักดิ์ โยธาพันธ์	1
12.	จำเริญ ทนงรัตน์	3	36.	ต้องตา เกียรติวายุศักดิ์	1
13.	วิจิต เมืองร้อยเอ็ด	1	37.	เศวตвр ศศิธร	1
14.	เนตรน้อย ส.วรสิ่ง	4	38.	โกวิทย์ ฝอยทอง	3
15.	ลำเริง ศรีมาดี	3	39.	ณัฐพล นามกันหา	1
16.	จำเริญ ทรงจิตวัฒน์	3	40.	สุชาติ มุทุกันต์	2
17.	ประยูร ถาวรเสถียร	3			
18.	เกรียงไกร มุทาลัย	8			
19.	บำเพ็ญ ลัทธิมนต์	1			
20.	ศักดิ์ดา สงวนศักดิ์	1			
21.	ธีรศักดิ์ อรรคคำ	1			
22.	ชารายุทธ ทองจิตร	2			
23.	วิชัย ชันแก้ว	1			
24.	วัชรภรณ์ ไชยนา	3			

รวม = 133

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนักเรียนในชั้นเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานโดยนักเรียน
เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนในการให้เหตุผลของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่ให้นักเรียนเก็บ
รวบรวมข้อมูลบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลของการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยที่ให้นักเรียน
เก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น

ความคิดเห็น	ความถี่
1. เหตุผลของการเห็นด้วยที่ให้นักเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น	
1.1 เป็นการค้นหาคนสำคัญในท้องถิ่น	2
1.2 มีประสบการณ์ต่าง ๆ ในการศึกษาค้นคว้า	12
1.3 ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2
1.4 ทำให้รู้จักบุคคลสำคัญทั้งในจังหวัดของเราและจังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสาน	18
1.5 มีความกล้าแสดงออก	1
1.6 ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากที่เรียน	30
1.7 ได้ฝึกทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม	0
1.8 ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	5
1.9 สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	2
1.10 ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	1
1.11 ทำให้รู้เรื่องราวของบุคคลสำคัญทั้งในอดีตและปัจจุบัน	2
1.12 เป็นการฝึกความรับผิดชอบของตนเอง	1
2. เหตุผลของการไม่เห็นด้วยที่ให้นักเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น	
2.1 ยังไม่มีความรู้ด้านนี้มากพอ	1
2.2 ยากเกินไปไม่สามารถหาข้อมูลให้ได้	1

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ มีดังต่อไปนี้

การหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned} \bar{x} &= \frac{\sum X}{N} \\ &= \frac{112}{30} \\ &= 4.07 \end{aligned}$$

การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned} S.D &= \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{15120 - 14884}{870}} \\ &= 0.52 \end{aligned}$$

การหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right] \\ &= \frac{5}{5-1} \left[1 - \frac{15.68}{39.73} \right] \\ &= 1.25 [0.605] \\ &= 0.76 \end{aligned}$$

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง รายละเอียด
แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยการ
ทดสอบค่า t (t-test dependent)

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบ		ความแตกต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	24	26	2	4
2	26	26	-	-
3	26	28	2	4
4	24	28	4	16
5	24	24	-	-
6	15	28	13	169
7	16	24	8	64
8	22	25	3	9
9	16	26	10	100
10	19	22	3	9
11	19	25	6	36
12	19	26	7	49
13	15	23	8	64
14	18	20	2	4
15	21	25	4	16
16	15	26	11	121
17	18	20	2	4
18	19	24	5	25
19	21	28	7	49
20	14	22	8	64
21	13	24	11	121

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบ		ความแตกต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
22	13	22	9	81
23	13	17	4	16
24	10	23	13	169
25	6	19	13	169
26	10	20	10	100
27	12	26	14	196
28	7	11	4	16
29	13	22	9	81
30	6	24	18	324

จากสูตร

$$= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}} = \frac{210}{\sqrt{\frac{18300}{29}}}$$

$$= \frac{210}{\sqrt{\frac{30(2080) - (210)^2}{30 - 1}}} = \frac{210}{\sqrt{631.03}}$$

$$= \frac{210}{\sqrt{\frac{62400 - 44100}{29}}} = \frac{210}{25.12}$$

$$= 8.36$$

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวสุกัญญา ร้อยพิลา เกิดเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2506 ที่กรุงเทพมหานคร
ได้รับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา จากคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อปีการศึกษา 2527 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขา
วิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
การศึกษา 2539 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 ที่โรงเรียนลาซาลิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย